ΛΕΥΤΕΡΙΑ Σ' ΟΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΚΕΛΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ. Φύλλου 53
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2006
1 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ
ΚΑΝΕΝΑ ΚΡΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
ΚΑΝΕΝΑ ΚΡΑΤΟΣ Σ' ΟΛΗ ΤΗ ΓΗ

Η πρόσφατη επιθετικότητα του Ισραήλ, με τους βομβαρδισμούς της Γάζας (που συνεχίζονται) και του Λιβάνου επί 34 μέρες, που είχαν σαν συνέπεια τη δολοφονία περισσότερων από 1.300 ανθρώπων (ανάμεσά τους πολλές εκατοντάδες παιδιά) και τον τραυματισμό περίπου 4.000 στο Λίβανο και με πολλούς νεκρούς και τραυματίες στην Παλαιστίνη, δεν αποτελεί έκπληξη για όσους έχουν μια στοιχειώδη επαφή και εικόνα με τα όσα συμβαί-

1 ΕΥΡΩ

ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ
ΚΑΝΕΝΑ ΚΡΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
ΚΑΝΕΝΑ ΚΡΑΤΟΣ Σ' ΟΛΗ ΤΗ ΓΗ

Η πρόσφατη επιθετικότητα του Ισραήλ, με τους βομβαρδισμούς της Γάζας (που συνεχίζονται) και του Λιβάνου επί 34 μέρες, που είχαν σαν συνέπεια τη δολοφονία περισσότερων από 1.300 ανθρώπων (ανάμεσά τους πολλές εκατοντάδες παιδιά) και τον τραυματισμό περίπου 4.000 στο Λίβανο και με πολλούς νεκρούς και τραυματίες στην Παλαιστίνη, δεν αποτελεί έκπληξη για όσους έχουν μια στοιχειώδη επαφή και εικόνα με τα όσα συμβαίνουν στη Μέση Ανατολή. [...]

Οι απίστευτου μεγέθους αγριότητες επιβεβαιώνουν την πραγματικότητα μιας καθολικής επίθεσης, που κατευθύνεται ιδιαίτερα προς τους πληθυσμούς των περιοχών αυτών. [...]

Μετά από ένα μήνα και πλέον επιθέσεων του Ισραηλινού κράτους [...] το να ισχυρίζεται κανείς πως ηττήθηκε το Ισραήλ ή νικήθηκε η Χεζμπολλάχ δεν έχει ουσιαστική βάση, αν προηγούμενα δε δούμε σύμφωνα με ποιά κριτήρια χαρακτηρίζεται μια κατάσταση ως νικηφόρα.

συνέχεια στη σελ. 3

ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ:

Διαδρομές Μνήμης

Η πρόσφατη επιθετικότητα του Ισραήλ, με τους βομβαρδισμούς της Γάζας (που συνεχίζονται) και του Λιβάνου επί 34 μέρες, που είχαν σαν συνέπεια τη δολοφονία περισσότερων από 1.300 ανθρώπων (ανάμεσά τους πολλές εκατοντάδες παιδιά) και τον τραυματισμό περίπου 4.000 στο Λίβανο και με πολλούς νεκρούς και τραυματίες στην Παλαιστίνη, δεν αποτελεί έκπληξη για όσους έχουν μια στοιχειώδη επαφή και εικόνα με τα όσα συμβαίνουν στη Μέση Ανατολή. [...]

Οι απίστευτου μεγέθους αγριότητες επιβεβαιώνουν την πραγματικότητα μιας καθολικής επίθεσης, που κατευθύνεται ιδιαίτερα προς τους πληθυσμούς των περιοχών αυτών. [...]

Μετά από ένα μήνα και πλέον επιθέσεων του Ισραηλινού κράτους [...] το να ισχυρίζεται κανείς πως ηττήθηκε το Ισραήλ ή νικήθηκε η Χεζμπολλάχ δεν έχει ουσιαστική βάση, αν προηγούμενα δε δούμε σύμφωνα με ποιά κριτήρια χαρακτηρίζεται μια κατάσταση ως νικηφόρα.

συνέχεια στη σελ. 3

ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΑΠΟΧΗ, ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΟΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΚΡΑΤΗ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΤΑ

«Έξυπνοι» και «ηλίθιοι», κάβουρες και Κορμοράνοι

Στην καταχρεωμένη Αμερική, που έχει κηρύξει τον πόλεμο σε καμιά δεκαπενταριά χώρες (και τους έχει χάσει όλους) η βενζίνη πωλείται προς 3 δολάρια το γαλόνι, ήτοι 60 cents του ευρώ το λίτρο.

Στην Ισχυρή Ελλάδα, εκεί που η νοημοσύνη των ανθρώπων στήνεται στο απόσπασμα της «καθημερινότητας», η τιμή της (νοθευμένης) βενζίνης αγγίζει το ένα ευρώ και 30 λεπτά το λίτρο. Κατά συνέπειαν τα μεταλλαγμένα βλήτα θα πωλούνται σε τιμές Ανταρκτικής και οι εξωτικοί καρποί που λέγονται ντομάτες θα κόστιζαν λιγότερο αν εισάγονταν από τους Ίνκας με σχεδίες. Ο ούλτρα αντι-ιμπεριαλιστής Τσάβες θέλει να προσφέρει φτηνότερη βενζίνη στους ...Αμερικάνους και ο Νικολάκης Παπανδρέου, ο «άνθρωπος» που είχε γράψει ότι οι «φιλειρηνιστές θα πληρώνουν φθηνότερα τη βενζίνη, αν πετύχει το σχέδιο των Αμερικανών», συγγράφει αμέριμνος νέες ανοησίες. Κανείς δεν εκτιμά τους Πρόθυμους όσες τούμπες και αν κάνουν, όση «γη και ύδωρ» και αν προσφέρουν. Ένα από τα «παράδοξα» του συστήματος επιβολής και εκμετάλλευσης, που μόνο ένας γκαργκάνας με μηνιαίες αποδοχές χιλίων «βασικών μισθών» ξέρει την απάντηση.

τον χάρτη, χιλιάδες νεκροί και τραυματίες, η ανατολική μεσόγειος τσαλαβούτηξε στο αργό πετρέλαιο. Η «υπόσχεση» του πρωθυπουργού του Ισραήλ, Ολμέρτ ότι η ζωή στον Λίβανο θα γυρίσει μερικές δεκαετίες πίσω, εκπληρώθηκε στο ακέραιο.

Ένας πόλεμος με νικητές και ηττημένους στο επίπεδο των εντυπώσεων. Στραπατσαρίστηκε η πανίσχυρη πολεμική μηχανή του Ισραήλ από την αναπάντεχη αντίσταση, είναι η αλήθεια. Πρόλαβε όμως να εξαπολύσει 7000 βομβαρδισμούς μέσα σε τέσσερις βδομάδες, με στόχο τον άμαχο πληθυσμό, τα νοσοκομεία, τα ασθενοφόρα, τις αυτοκινητοπομπές με τα γυναικόπαιδα, και αποτραβιέται για να πάρει την θέση της η πολυεθνική δύναμη κατοχής που αποφασίστηκε από το ψήφισμα 1701. Πολυεθνική, πολυπολιτισμική, καθωσπρέπει και με γαλλικό άρωμα γιατί το Παρίσι ποτέ δεν ξέχασε το «Παρίσι της Μέσης Ανατολής», την παλιά αποικιακή δόξα στην Μέση Ανατολή. Με καθήκοντα αφοπλισμού της αντίστασης και διαφύλαξης των συνόρων του Ισραήλ. Θα έχει και το «δικαίωμα» να ανοίγει πυρ όποτε γουστάρει. **Ο πόλεμος απέθανε, ζήτω η κατοχή.**

Πρωτόγνωρη και η αλληλεγγύη των αραβικών κρατών στο ρημαγμένο Λίβανο. Ο περήφανος άξονας Δαμασκού-Τεχεράνης πρώτος-πρώτος απέστειλε μία ταξιαρχία τεθωρακισμένες γκαμήλες και απείλησε με σφοδρό κουτσούλισμα το Τελ Αβίβ αν τυχόν και περνούσε ο ισραηλινός στρατός τα σύνορα με την Παταγονία.

Ο πρωθυπουργός του ίδιου του Λιβάνου κάπου στο τέλος του πολέμου δεν άντεξε και ξέσπασε σε κλάματα ενώ παρ' ολίγον γλίτωσε την κρίση υστερίας.

Ο Λιβανέζος αρχηγός του στρατού μόλις υπογράφηκε η «εκεχειρία» **κέρασε τσάι** τους Ισραηλινούς αξιω-

ιπτάμενο χάλι για να μεταβεί στην νέα Υόρκη και να βάλει το χεράκι του και καμπόσες χούφτες πετροδόλαρα για την συμφωνία-Μόναχο του Λιβάνου...

Όσο όμως και αν φανεί παράδοξο την μεγαλύτερη ζημιά δεν την προκαλούν οι εκατόμβες από τα τηλεκατευθυνόμενα «έξυπνα όπλα» των Δυτικών κατευθείαν στην καρδιά του άμαχου πληθυσμού. Οι Δυτικοί εξ άλλου είναι σπεσιαλίστες στην εξόντωση αμάχου πληθυσμού αλλά και στην υποκρισία, αρκεί να θυμηθεί κανείς την Χιροσίμα και το Ναγκασάκι. Κατά βάθος ο Ολμέρτ δεν είχε πολύ άδικο όταν εγκαλούσε τους Δυτικούς που προκάλεσαν δέκα χιλιάδες νεκρούς στα Βαλκάνια, να μην παραδίδουν μαθήματα ηθικής, «άρα γιατί το Ισραήλ να μην εξαερώσει καμία εκατοστή στην Κάνα;» αναρωτιέται ο Ισραηλινός χασάπης. Αυτά βλέπει και ο Ερντογάν, γιατί να μην εξαφανίσει και αυτός καμιά χιλιάδα κούρδους; Ένας αποτρόπαιος συμψηφισμός πτωμάτων από την συμμαχία των Ισχυρών που ούτε ο Άξονας δεν διανοήθηκε.

Τα πιο φονικά όπλα θα προκαλέσουν όλεθρο μεν αλλά δεν μπορούν να δαμάσουν την ανθρώπινη φύση. Κανένας κατακτητής δεν επιβίωσε όσες φάλαγγες και αν διέθετε όσες γενοκτονίες και να διέπραξε. Να γιατί ο ιδεολογικός πόλεμος των κυριάρχων αποκτά σημαντικό ειδικό βάρος. Οι «έξυπνες πένες» θα αναλάβουν να δικαιολογήσουν τα εγκλήματα, να διαστρεβλώσουν τα γεγονότα, να λιβανίσουν τον Ισχυρό, να δαιμονοποιήσουν τον Αδύνατο, να κατασκευάσουν συνειδήσεις-υποχείρια, να πείσουν τους αδύνατους ότι χωρίς την εύνοια των Ισχυρών δεν επιβιώνουν.

Όλα αυτά βέβαια δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν ούτε με το «τέλος της Ιστορίας», ούτε με τις νεατερτάλιες εβραιοχριστιανικές μεσ-

τος Σόρος, διανοούμενους, κοντυλοφόρους, οικολόγους, ακτιβιστές με μετοχές, μη κυβερνητικούς αξιωματούχους, πανεπιστημιακούς, εκδότες, αγωνιστές αναγνωρισμένους από το κράτος, πολυβραβευμένους αντεξουσιαστές, παλαίμαχους κατεργαρέους της γενιάς του Μάη και αριβίστες νεοσσούς καθώς και πολυάριθμοι χρήσιμοι ηλίθιοι αναλαμβάνουν να αναβαπτίσουν τα μαζικά εγκλήματα στην προοδευτική κολυμπήθρα, να κρατήσουν «ίσες αποστάσεις» μεταξύ θύματος και θύτη, να σπείρουν την σύγχυση στους παραζαλισμένους υπηκόους των δυτικών κρατών αλλά και την πιο χυδαία ιδεολογική τρομοκρατία στους πολέμιους της κυριαρχίας.

Αυτή η φάμπρικα γεννήθηκε αμέσως μετά την «κατάρρευση» του Ανατολικού μπλόκ έπιασε δουλειά στον πρώτο πόλεμο του Κόλπου, γιγαντώθηκε στον πόλεμο της Γιουγκοσλαβίας και ώριμη πλέον προσφέρει ιδέες και προτάσεις στους κυρίαρχους. Όλοι αυτοί που χαρακτηρίζουν το «Ισλάμ ως τον ολοκληρωτισμό του 21ου αιώνα» και κυριολεκτικά μια θρησκεία ηλιθίων, βρίσκουν αποτρόπαιη την μπούργκα αλλά περίπου φυσιολογικό το μικροτσίπ, αποκρουστικούς τους καμικάζι αυτοκτονίας αλλά λογικά τα renegate των Ανεκτικών Δημοκρατιών, ένα αεροσκάφος να «συνοδεύεται» από δυο F-16 (Ολλανδία) λόγω «περίεργης συμπεριφοράς» ενός επιβάτη. Αναμασούν τα ίδια ανάθλια επιχειρήματα, λέγε-λέγε, κάτι θα μείνει στα δυτικά καθεστώτα προς δόξαν της Μοσάντ και της CIA.

Ο κορμοράνος που «λουζόταν» στην πετρελαιοκηλίδα αμερικάνικου πετροχημικού εργοστασίου της Αλάσκα και που για τις ανάγκες της δυτικής προπαγάνδας πολιτογραφήθηκε ως θύμα του Σαντάμ, προκάλεσε ρίγη συγκίνησης και πλημμυρίδα οργής στους οικολογούντες.

κλαφτος από τα μήντια και τους «καλούς ανθρώπους» και ας ήταν πέρα για πέρα αληθινός.

Δεν γίνεται όμως να μην εκμεταλλευτεί η κυριαρχία και αυτά ακόμα τα εγκλήματα της. Κανόνια και διπλωματία. Σας βομβαρδίζουμε για την ειρήνη, πόσοι νεκροί χρειάζονται ακόμα για να αναγνωριστεί το Ισραήλ; Δύο κράτη στα σύνορα του 67, όχι στα σύνορα του 73, οδικός χάρτης, Όσλο, κρώζουν δυνατά τα όρνεα που ίπτανται πάνω από τα χαλάσματα της Παλαιστίνης δεκαετίες τώρα. Πεδίον δόξης λαμπρόν και για τους έλληνες ψυχοπονιάρηδες πολιτευτάκηδες που βρήκαν την ευκαιρία να μαζέψουν κανένα ψήφο στα αποκαΐδια και τα συντρίμμια του Λιβάνου. Ο συνδυασμός «Ανοιχτή Πόλη» έστειλε τα χαιρετίσματα του στην «Ισοπεδωμένη Πόλη» και οι «Ενεργοί Πολίτες» συμπαρατάχθηκαν με τους «Καμένους Πολίτες», από τον ασφαλή χώρο του Τελ Αβιβ όμως, γιατί οι πύραυλοι Κατιούσα δεν είναι έξυπνα όπλα και δεν ξεχωρίζουν μπαγαπόντηδες και δολοφόνους. Δεν πρόλαβαν να χορταριάσουν οι τάφοι των μαχητών και των αμάχων και άρχισε το σαματατζίδικο ανατολίτικο παζάρι από τους «εμπλεκόμενους», τις Μεγάλες Δυνάμεις, το εβραϊκό κράτος και τις κυβερνήσεις-μαριονέτες στην περιοχή.

Αλλά η αντιστασιακή φύση των ανθρώπων στην Ανατολή γεννά ελπίδες. Από το Αφγανιστάν ως την Παλαιστίνη τα σχέδια των Δυνατών κουρελιάζονται από την πηγαία ορμή για ελευθερία που περιφρονεί τα σύνορα και τα κράτη, δεν παζαρεύει, δεν υποχωρεί, δεν «εκσυγχρονίζεται» και δεν μεταλλάσσεται σε πολιτικές πλατφόρμες δημο-κρατικών αιτημάτων.

Λεόν

Σ που έχει κηρύξει τον πόλεμο σε καμιά δεκαπενταριά χώρες (και τους έχει χάσει όλους) η βενζίνη πωλείται προς 3 δολάρια το γαλόνι, ήτοι 60 cents του ευρώ το λίτρο.

Στην Ισχυρή Ελλάδα, εκεί που η νοημοσύνη των ανθρώπων στήνεται στο απόσπασμα της «καθημερινότητας», η τιμή της (νοθευμένης) βενζίνης αγγίζει το ένα ευρώ και 30 λεπτά το λίτρο. Κατά συνέπειαν τα μεταλλαγμένα βλήτα θα πωλούνται σε τιμές Ανταρκτικής και οι εξωτικοί καρποί που λέγονται ντομάτες θα κόστιζαν λιγότερο αν εισάγονταν από τους Ίνκας με σχεδίες. Ο ούλτρα αντι-ιμπεριαλιστής Τσάβες θέλει να προσφέρει φτηνότερη βενζίνη στους ...Αμερικάνους και ο Νικολάκης Παπανδρέου, ο «άνθρωπος» που είχε γράψει ότι οι «φιλειρηνιστές θα πληρώνουν φθηνότερα τη βενζίνη, αν πετύχει το σχέδιο των Αμερικανών», συγγράφει αμέριμνος νέες ανοησίες. Κανείς δεν εκτιμά τους Πρόθυμους όσες τούμπες και αν κάνουν, όση «γη και ύδωρ» και αν προσφέρουν. Ένα από τα «παράδοξα» του συστήματος επιβολής και εκμετάλλευσης, που μόνο ένας γκαργκάνας με μηνιαίες αποδοχές χιλίων «βασικών μισθών» ξέρει την απάντηση.

Πέτυχε εν μέρει το σχέδιο των Αμερικανών, για την ακρίβεια, όλων των Μεγάλων Δυνάμεων για τον Λίβανο. Αν και όχι δίχως κόστος, ισοπεδώθηκε όμορφα-όμορφα η μισή Βηρυτός, χωριά εξαφανίστηκαν από ασθενοφόρα, τις αυτοκινητοπομπές με τα γυναικόπαιδα, και αποτραβιέται για να πάρει την θέση της η πολυεθνική δύναμη κατοχής που αποφασίστηκε από το ψήφισμα 1701. Πολυεθνική, πολυπολιτισμική, καθωσπρέπει και με γαλλικό άρωμα γιατί το Παρίσι ποτέ δεν ξέχασε το «Παρίσι της Μέσης Ανατολής», την παλιά αποικιακή δόξα στην Μέση Ανατολή. Με καθήκοντα αφοπλισμού της αντίστασης και διαφύλαξης των συνόρων του Ισραήλ. Θα έχει και το «δικαίωμα» να ανοίγει πυρ όποτε γουστάρει. **Ο πόλεμος απέθανε, ζήτω η κατοχή.**

Πρωτόγνωρη και η αλληλεγγύη των αραβικών κρατών στο ρημαγμένο Λίβανο. Ο περήφανος άξονας Δαμασκού-Τεχεράνης πρώτος-πρώτος απέστειλε μία ταξιαρχία τεθωρακισμένες γκαμήλες και απείλησε με σφοδρό κουτσούλισμα το Τελ Αβίβ αν τυχόν και περνούσε ο ισραηλινός στρατός τα σύνορα με την Παταγονία.

Ο πρωθυπουργός του ίδιου του Λιβάνου κάπου στο τέλος του πολέμου δεν άντεξε και ξέσπασε σε κλάματα ενώ παρ' ολίγον γλίτωσε την κρίση υστερίας.

Ο Λιβανέζος αρχηγός του στρατού μόλις υπογράφηκε η «εκεχειρία» **κέρασε τσάι** τους Ισραηλινούς αξιωματικούς στα κατεχόμενα εδάφη του Λιβάνου.

Ο Αραβικός Σύνδεσμος αφού κωλυσιέργησε όσο χρειαζόταν για να μπορέσουν να φτάσουν οι Ισραηλινοί στον ποταμό Λιτάνι, ανέβηκε στο είχε πολύ άδικο όταν εγκαλούσε τους Δυτικούς που προκάλεσαν δέκα χιλιάδες νεκρούς στα Βαλκάνια, να μην παραδίδουν μαθήματα ηθικής, «άρα γιατί το Ισραήλ να μην εξαερώσει καμία εκατοστή στην Κάνα;» αναρωτιέται ο Ισραηλινός χασάπης. Αυτά βλέπει και ο Ερντογάν, γιατί να μην εξαφανίσει και αυτός καμιά χιλιάδα κούρδους; Ένας αποτρόπαιος συμψηφισμός πτωμάτων από την συμμαχία των Ισχυρών που ούτε ο Άξονας δεν διανοήθηκε.

Τα πιο φονικά όπλα θα προκαλέσουν όλεθρο μεν αλλά δεν μπορούν να δαμάσουν την ανθρώπινη φύση. Κανένας κατακτητής δεν επιβίωσε όσες φάλαγγες και αν διέθετε όσες γενοκτονίες και να διέπραξε. Να γιατί ο ιδεολογικός πόλεμος των κυριάρχων αποκτά σημαντικό ειδικό βάρος. Οι «έξυπνες πένες» θα αναλάβουν να δικαιολογήσουν τα εγκλήματα, να διαστρεβλώσουν τα γεγονότα, να λιβανίσουν τον Ισχυρό, να δαιμονοποιήσουν τον Αδύνατο, να κατασκευάσουν συνειδήσεις-υποχείρια, να πείσουν τους αδύνατους ότι χωρίς την εύνοια των Ισχυρών δεν επιβιώνουν.

Όλα αυτά βέβαια δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν ούτε με το «τέλος της Ιστορίας», ούτε με τις νεατερντάλιες εβραιοχριστιανικές μεσσιανικές δοξασίες των φανατικών του Λευκού Οίκου, ούτε με τον περιβόητο «πόλεμο πολιτισμών» και άλλες βαρυσήμαντες ασυναρτησίες.

Ένα απίθανο τσούρμο από φλούφληδες, ανθρωπιστές του ιδρύμα- κών κρατών αλλά και την πιο χυδαία ιδεολογική τρομοκρατία στους πολέμιους της κυριαρχίας.

Αυτή η φάμπρικα γεννήθηκε αμέσως μετά την «κατάρρευση» του Ανατολικού μπλοκ έπιασε δουλειά στον πρώτο πόλεμο του Κόλπου, γιγαντώθηκε στον πόλεμο της Γιουγκοσλαβίας και ώριμη πλέον προσφέρει ιδέες και προτάσεις στους κυρίαρχους. Όλοι αυτοί που χαρακτηρίζουν το «Ισλάμ ως τον ολοκληρωτισμό του 21ου αιώνα» και κυριολεκτικά μια θρησκεία ηλιθίων, βρίσκουν αποτρόπαιη την μπούργκα αλλά περίπου φυσιολογικό το μικροτσίπ, αποκρουστικούς τους καμικάζι αυτοκτονίας αλλά λογικά τα renegate των Ανεκτικών Δημοκρατιών, ένα αεροσκάφος να «συνοδεύεται» από δυο F-16 (Ολλανδία) λόγω «περίεργης συμπεριφοράς» ενός επιβάτη. Αναμασούν τα ίδια ανάθλια επιχειρήματα, λέγε-λέγε, κάτι θα μείνει στα δυτικά καθεστώτα προς δόξαν της Μοσάντ και της CIA.

Ο κορμοράνος που «λουζόταν» στην πετρελαιοκηλίδα αμερικάνικου πετροχημικού εργοστασίου της Αλάσκα και που για τις ανάγκες της δυτικής προπαγάνδας πολιτογραφήθηκε ως θύμα του Σαντάμ, προκάλεσε ρίγη συγκίνησης και πλημμυρίδα οργής στους οικολογούντες.

Ο κάβουρας των λιβανικών ακτών που προσπαθούσε να αναπνεύσει από το πετρέλαιο που άπλωσαν οι βομβαρδισμοί του Ισραήλ πήγε ά- τευτάκηδες που βρήκαν την ευκαιρία να μαζέψουν κανένα ψήφο στα αποκαΐδια και τα συντρίμμια του Λιβάνου. Ο συνδυασμός «Ανοιχτή Πόλη» έστειλε τα χαιρετίσματα του στην «Ισοπεδωμένη Πόλη» και οι «Ενεργοί Πολίτες» συμπαρατάχθηκαν με τους «Καμένους Πολίτες», από τον ασφαλή χώρο του Τελ Αβίβ όμως, γιατί οι πύραυλοι Κατιούσα δεν είναι έξυπνα όπλα και δεν ξεχωρίζουν μπαγαπόντηδες και δολοφόνους. Δεν πρόλαβαν να χορταριάσουν οι τάφοι των μαχητών και των αμάχων και άρχισε το σαματατζίδικο ανατολίτικο παζάρι από τους «εμπλεκόμενους», τις Μεγάλες Δυνάμεις, το εβραϊκό κράτος και τις κυβερνήσεις-μαριονέτες στην περιοχή.

Αλλά η αντιστασιακή φύση των ανθρώπων στην Ανατολή γεννά ελπίδες. Από το Αφγανιστάν ως την Παλαιστίνη τα σχέδια των Δυνατών κουρελιάζονται από την πηγαία ορμή για ελευθερία που περιφρονεί τα σύνορα και τα κράτη, δεν παζαρεύει, δεν υποχωρεί, δεν «εκσυγχρονίζεται» και δεν μεταλλάσσεται σε πολιτικές πλατφόρμες δημο-κρατικών αιτημάτων.

Λεόν

Σύντροφοι/σσες και Φίλοι/ες,
εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα θα πρέπει να απευθύνονται στο όνομα:
Παναγιώτης Λιόλιος,
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι: diadromi@revolution.gr, ενώ το ΤΗΛΕΦΩΝΟ με το οποίο μπορείτε να έρχεσθε σε επικοινωνία μαζί μας είναι: 6973799207

Για όποιους/ες επιθυμούν να μας βρουν στη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ μπορούν να περάσουν από την Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσ/νίκης (Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας) Κάθε Τετάρτη 5.30 - 8 το απόγευμα και το Σάββατο από 10.30πμ - 2.00μμ τηλ. επικοινωνίας 6992231286

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ ΚΑΝΕΙ ΓΝΩΣΤΟ ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗ 5-7μμ

Ο Κύκλος Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η **πολιτική** είναι ένα εργαλείο των ΙΣΧΥΡΩΝ, ένα δυνατό όπλο στα χέρια τους. Κάποιοι, καλόπιστοι νομίζουν πως μπορούν να την χρησιμοποιήσουν προς όφελος των ΑΔΥΝΑΤΩΝ. Υπάρχουν βέβαια και οι πονηροί που νομίζουν πως χρησιμοποιώντας την τεχνική αυτή θα μπορέσουν να «περάσουν» τα σχέδιά τους και κάποιοι ακόμα πως θα γίνουν δυνατοί ή θα αποκτήσουν προνόμια μέσα στο σύστημα.

Πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού, λένε. Όμως αυτή η τεχνική δεν μπορεί να ξεπεράσει τη σχέση κυρίαρχου - κυριαρχούμενου. Πολιτική είναι η αναγνώριση από τον Αδύνατο της ισχύος του Δυνατού.

Πολιτική είναι τρόπος με τον οποίο επιβεβαιώνεται η ισχύς του Δυνατού πάνω στον Αδύνατο.

Πολιτική είναι η τέχνη του να εξαπατάς, εκμεταλλευόμενος την εικόνα ή την ψευδαίσθηση που καλλιεργείς ή που έχουν οι άλλοι πως είσαι «δικός τους», να μεταστρέφεις την πραγματικότητα, να πολεμάς έναν εχθρό και στο όνομα αυτού του πολέμου να ανοίγεις διάπλατα πόρτες και καρδιές σε έναν άλλο. Σα να λέμε, να υποδέχεσαι με χαρές το Στάλιν επειδή σου έκανε κακό ο Χίτλερ.

Πολιτική είναι να βρίσκεις διαφορές στους εχθρούς της ελευθερίας για να μπορείς να κάνεις πιο «ανεκτή» την εξουσία. Πολιτική είναι να επαινείς την παλικαριά και τη νίκη του Αδύνατου απέναντι σε κάποιον Ισχυρό έχοντας ήδη κάνει συμφωνίες με τους «κολλητούς» του Ισχυρού, που θα σου δώσουν

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης (Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03

κης Παπανδρέου, ο «άνθρωπος» που είχε γράψει ότι οι «φιλειρηνιστές θα πληρώνουν φθηνότερα τη βενζίνη, αν πετύχει το σχέδιο των Αμερικανών», συγγράφει αμέριμνος νέες ανοησίες. Κανείς δεν εκτιμά τους Πρόθυμους όσες τούμπες και αν κάνουν, όση «γη και ύδωρ» και αν προσφέρουν. Ένα από τα «παράδοξα» του συστήματος επιβολής και εκμετάλλευσης, που μόνο ένας γκαργκάνας με μηνιαίες αποδοχές χιλίων «βασικών μισθών» ξέρει την απάντηση.

Πέτυχε εν μέρει το σχέδιο των Αμερικανών, για την ακρίβεια, όλων των Μεγάλων Δυνάμεων για τον Λίβανο. Αν και όχι δίχως κόστος, ισοπεδώθηκε όμορφα-όμορφα η μισή Βηρυτός, χωριά εξαφανίστηκαν από

απέστειλε μία ταξιαρχία τεθωρακισμένες γκαμήλες και απείλησε με σφοδρό κουτσούλισμα το Τελ Αβίβ αν τυχόν και περνούσε ο ισραηλινός στρατός τα σύνορα με την Παταγονία.

Ο πρωθυπουργός του ίδιου του Λιβάνου κάπου στο τέλος του πολέμου δεν άντεξε και ξέσπασε σε κλάματα ενώ παρ' ολίγον γλίτωσε την κρίση υστερίας.

Ο Λιβανέζος αρχηγός του στρατού μόλις υπογράφηκε η «εκεχειρία» **κέρασε τσάι** τους Ισραηλινούς αξιωματικούς στα κατεχόμενα εδάφη του Λιβάνου.

Ο Αραβικός Σύνδεσμος αφού κωλυσιέργησε όσο χρειαζόταν για να μπορέσουν να φτάσουν οι Ισραηλινοί στον ποταμό Λιτάνι, ανέβηκε στο

ριάρχων αποκτά σημαντικό ειδικό βάρος. Οι «έξυπνες πένες» θα αναλάβουν να δικαιολογήσουν τα εγκλήματα, να διαστρεβλώσουν τα γεγονότα, να λιβανίσουν τον Ισχυρό, να δαιμονοποιήσουν τον Αδύνατο, να κατασκευάσουν συνειδήσεις-υποχείρια, να πείσουν τους αδύνατους ότι χωρίς την εύνοια των Ισχυρών δεν επιβιώνουν.

Όλα αυτά βέβαια δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν ούτε με το «τέλος της Ιστορίας», ούτε με τις νεατερντάλιες εβραιοχριστιανικές μεσσιανικές δοξασίες των φανατικών του Λευκού Οίκου, ούτε με τον περιβόητο «πόλεμο πολιτισμών» και άλλες βαρυσήμαντες ασυναρτησίες.

Ένα απίθανο τσούρμο από φλούφληδες, ανθρωπιστές του ιδρύμα-

δεύεται» από δυο F-16 (Ολλανδία) λόγω «περίεργης συμπεριφοράς» ενός επιβάτη. Αναμασούν τα ίδια πανάθλια επιχειρήματα, λέγε-λέγε, κάτι θα μείνει στα δυτικά καθεστώτα προς δόξαν της Μοσάντ και της CIA.

Ο κορμοράνος που «λουζόταν» στην πετρελαιοκηλίδα αμερικάνικου πετροχημικού εργοστασίου της Αλάσκα και που για τις ανάγκες της δυτικής προπαγάνδας πολιτογραφήθηκε ως θύμα του Σαντάμ, προκάλεσε ρίγη συγκίνησης και πλημμυρίδα οργής στους οικολογούντες. Ο κάβουρας των λιβανικών ακτών που προσπαθούσε να αναπνεύσει από το πετρέλαιο που άπλωσαν οι βομβαρδισμοί του Ισραήλ πήγε ά-

ανθρώπων στην Ανατολή γεννά ελπίδες. Από το Αφγανιστάν ως την Παλαιστίνη τα σχέδια των Δυνατών κουρελιάζονται από την πηγαία ορμή για ελευθερία που περιφρονεί τα σύνορα και τα κράτη, δεν παζαρεύει, δεν υποχωρεί, δεν «εκσυγχρονίζεται» και δεν μεταλλάσσεται σε πολιτικές πλατφόρμες δημο-κρατικών αιτημάτων.

Λεόν

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η **πολιτική** είναι ένα εργαλείο των ΙΣΧΥΡΩΝ, ένα δυνατό όπλο στα χέρια τους. Κάποιοι, καλόπιστοι νομίζουν πως μπορούν να την χρησιμοποιήσουν προς όφελος των ΑΔΥΝΑΤΩΝ. Υπάρχουν βέβαια και οι πονηροί που νομίζουν πως χρησιμοποιώντας την τεχνική αυτή θα μπορέσουν να «περάσουν» τα σχέδιά τους και κάποιοι ακόμα πως θα γίνουν δυνατοί ή θα αποκτήσουν προνόμια μέσα στο σύστημα.
Πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού, λένε. Όμως αυτή η τεχνική δεν μπορεί να ξεπεράσει τη σχέση κυρίαρχου - κυριαρχούμενου. Πολιτική είναι η αναγνώριση από τον Αδύνατο της ισχύος του Δυνατού. Πολιτική είναι τρόπος με τον οποίο επιβεβαιώνεται η ισχύς του Δυνατού πάνω στον Αδύνατο.
Πολιτική είναι η τέχνη του να εξαπατάς, εκμεταλλευόμενος την εικόνα ή την ψευδαίσθηση που καλλιεργείς ή που έχουν οι άλλοι πως είσαι «δικός τους», να μεταστρέφεις την πραγματικότητα, να πολεμάς έναν εχθρό και στο όνομα αυτού του πολέμου να ανοίγεις διάπλατα πόρτες και καρδιές σε έναν άλλο. Σα να λέμε, να υποδέχεσαι με χαρές το Στάλιν επειδή σου έκανε κακό ο Χίτλερ.
Πολιτική είναι να βρίσκεις διαφορές στους εχθρούς της ελευθερίας για να μπορείς να κάνεις πιο «ανεκτή» την εξουσία. Πολιτική είναι να επαινείς την παλικαριά και τη νίκη του Αδύνατου απέναντι σε κάποιον Ισχυρό έχοντας ήδη κάνει συμφωνίες με τους «κολλητούς» του Ισχυρού, που θα σου δώσουν περισσότερα προνόμια ώστε να μοιραστούν μαζί σου την καταπίεση των «νικητών». Πολιτική είναι να χάνουν οι νικητές και να κερδίζουν οι νικημένοι. Είναι όλος αυτός ο παραλογισμός που έχει απλωθεί σαν ένα τεράστιο δίχτυ πάνω στις εξουσιαζόμενες κοινωνίες, που προσπαθεί να καταπνίξει τις πηγαίες ανθρώπινες εκφράσεις, τον ενθουσιασμό την ειλικρίνεια το πάθος, την αυτοθυσία, την ανθρωπιά. Πολιτική είναι **η μπαμπεσιά απέναντι στη λεβεντιά**, ο θρίαμβος της αδυναμίας πάνω στην ανθρώπινη ενέργεια και δημιουργικότητα. Πολιτική με μια λέξη είναι το ΤΙΠΟΤΑ απέναντι στο ΣΥΜΠΑΝ.

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,
Σ' ό,τι αφορά τη ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, η προσπάθεια για να μη «θάβεται» στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Πάνω σ' αυτό θέλουμε, και πάλι, να σας ευχαριστήσουμε για την έμπρακτη αλληλεγγύη σας.
Όσοι/ες θέλουν να μοιράσουν -χωρίς αντίτιμο- προηγούμενα φύλλα της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ στην πόλη τους ή την περιοχή που δραστηριοποιούνται και ζουν ή έχουν κάποια ιδέα που συμβάλλει στη μορφή και την ύλη της, ας επικοινωνήσουν μαζί μας στο τηλέφωνο 6973799207 ή μέσω του email:diadromi@revolution.gr

Ο Κύκλος Σύνταξης
της αναρχικής εφημερίδας ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης
(Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
•ΧΡΟΝΟΣ 5ος•ΦΥΛΛΟ 53•
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2006•
ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 - ΑΘΗΝΑ - Τ.Κ. 10682
Υπεύθυνος Έκδοσης:
Μαριάννα Παπαδάκη
email: diadromi@revolution.gr

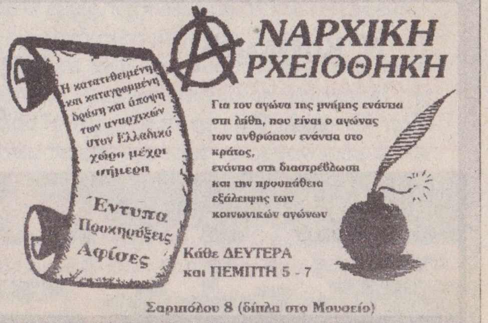
Σύντροφοι/σσες και Φίλοι/ες,
εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα θα πρέπει να απευθύνονται στο όνομα:
Παναγιώτης Λιόλιος,
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι: diadromi@revolution.gr, ενώ το ΤΗΛΕΦΩΝΟ με το οποίο μπορείτε να έρχεσθε σε επικοινωνία μαζί μας είναι: 6973799207

Για όποιους/ες επιθυμούν να μας βρουν στη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ μπορούν να περάσουν από την Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσ/νίκης (Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας) Κάθε Τετάρτη 5.30 - 8 το απόγευμα και το Σάββατο από 10.30πμ - 2.00μμ τηλ. επικοινωνίας 6992231286

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ ΚΑΝΕΙ ΓΝΩΣΤΟ ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗ 5-7μμ

Ο Κύκλος Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ συναντιέται κάθε Τρίτη απόγευμα στις 7, στο χώρο της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας (Σαριπόλου 8, δίπλα στο Μουσείο)

ΑΝ ΔΕ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ Ή ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ στο 6973799207 ή με email

Κανένα κράτος στην Παλαιστίνη Κανένα κράτος σ' όλη τη Γη

ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ

Μια γενική επισκόπηση

Η πρόσφατη επιθετικότητα του Ισραήλ, με τους βομβαρδισμούς της Γάζας (που συνεχίζονται) και του Λιβάνου επί 34 μέρες, που είχαν σαν συνέπεια τη δολοφονία περισσότερων από 1.300 ανθρώπων (ανάμεσά τους πολλές εκατοντάδες παιδιά) και τον τραυματισμό περίπου 4.000 στο Λίβανο και με πολλούς νεκρούς και τραυματίες στην Παλαιστίνη, δεν αποτελεί έκπληξη για όσους έχουν μια στοιχειώδη επαφή και εικόνα με τα όσα συμβαίνουν στη Μέση Ανατολή.

Η απελευθέρωση των ισραηλινών στρατιωτών που αιχμαλωτίσθηκαν («απήχθησαν», κατά τους ισραηλινούς και τους συμμάχους τους), η «ασφάλεια των συνόρων του Ισραήλ», η «εξόντωση των τρομοκρατών της Χεζμπολλάχ», είναι οι λόγοι που προέβαλε το Ισραηλινό κράτος.

Μπορούν όμως αυτά να επισκιάσουν την πραγματικότητα; Αποτελούν πραγματικές απαιτήσεις ή προσχήματα; Κατά πόσον οι πρόσφατες πολεμικές επιχειρήσεις σχετίζονται με τις επιδιώξεις και τα συμφέροντα των διάφορων μερίδων της κυριαρχίας (Δυτικής και μη) σε σχέση με την περιοχή των πολεμικών επιχειρήσεων (Παλαιστίνη, Λίβανος);

Ξεκινώντας από το τελευταίο, είμαστε αναγκασμένοι να παραδεχτούμε πως το «Παλαιστινιακό ζήτημα» συνδέεται όχι μόνο με τις «όμορες», προς την Παλαιστίνη, περιοχές. Εντάσσεται στα ζητήματα που αφορούν μια ευρύτερη έκταση, η οποία ξεκινά από τον Καύκασο και από εκεί μέσω Αφγανιστάν, Ιράκ, Περσίας και Συρίας καταλήγει στην περιοχή της Παλαιστίνης.

Τα κυριαρχικά συμφέροντα που επιδιώκουν τον έλεγχο και την (ανα)διανομή αυτής της εκτεταμένης περιοχής συνδέονται μεν με τον «παράγοντα πετρέλαιο» αλλά όχι στον βαθμό που προσπαθούν να αναδείξουν οι διάφορες α-ρη εγκατάσταση των δυνάμεων της δυτικής κυριαρχίας.

Εννοείται πως οι **ισχυρισμοί των διάφορων εξουσιαστών** που προσπαθούν να αποδείξουν πως όλη αυτή η παγκόσμια εκστρατεία έχει **μόνο** οικονομικά συμφέροντα, που κινούνται γύρω από τον «παράγοντα πετρέλαιο» και κάποια συναφή προς αυτό προϊόντα, (η φαιδρότητα μάλιστα κάποιων επιχειρημάτων που εκστομίζονται κατά καιρούς, εγγίζει τα όρια της βλακείας[1]) **συνιστούν μια προσπάθεια συγκάλυψης** των πραγματικών διαθέσεών τους. Πολεμικές επιχειρήσεις, επιδρομές, σφαγές εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων, τεράστιες καταστροφές στο λεγόμενο οικοσύστημα, απίστευτου μεγέθους αγριότητες επιβεβαιώνουν την πραγματικότητα μιας **καθολικής επίθεσης**, που κατευθύνεται ιδιαίτερα προς τους πληθυσμούς των περιοχών αυτών.

Επιβάλλεται, συνεπώς, η **απομάκρυνση** από μια οικονομικού χαρακτήρα ανάλυση που εκ των πραγμάτων δεν μπορεί να εξετάσει όλα τα στοιχεία που συνυπάρχουν και η προσπάθεια εξέτασης της κατάστασης μέσω μιας πολυσύνθετης θεώρησης της πραγματικότητας και των κινήσεων των κυρίαρχων δυνάμεων, **με τρόπο που να γίνονται κατανοητά πολλά από τα όσα συμβαίνουν την εποχή της παγκοσμιοποιημένης και παγκοσμιοποιούμενης κυριαρχίας.**

Διανύουμε μια χρονική περίοδο κατά την οποία οι εξουσιαστές ανά τον κόσμο συνασπίζονται και επιχειρούν μια εκ βάθρων μεταβολή των όρων κυριαρχίας, εκμετάλλευσης κι εξανδραποδισμού στο σύνολο του πλανήτη, αδιαφορώντας παντελώς για το αν συντομεύουν τη διάρκεια ζωής του για ολόκληρες χιλιετίες.

Εκείνο που έχει αντιληφθεί η κυριαρχία είναι πως, σύμφωνα με τους πολιτικούς και γεωστρατηγικούς όρους που έχει θέσει ή και με τις συνθήκες που έχουν προκύψει σε μια

φόρου τιμής στα εκατομμύρια νεκρών εβραίων του ολοκαυτώματος. Πάνω στα εκατομμύρια βασανισμένα και κατακρεουργημένα σώματα, η κυριαρχία έσπευσε να στήσει **ένα κράτος που να εξυπηρετεί στο έπακρο τα συμφέροντά της.** Έτσι, **μπόρεσε να αναβαπτισθεί** μέσα από το έγκλημά της για να μπορέσει να δικαιολογήσει τα μελλοντικά της εγκλήματα με ένα κράτος που θα εκμεταλλευόταν στο έπακρο τους νεκρούς του ολοκαυτώματος.

Είναι λάθος να ταυτίζονται οι νεκροί των ναζιστικών στρατοπέδων και κρεματορίων με το εβραϊκό κράτος. Ένα κράτος που **φτιάχτηκε σε θεοκρατική βάση**, δυνάμωσε με τον εποικισμό από χιλιάδες εβραίους και εξακολουθεί να υπάρχει βουτηγμένο στο αίμα εκατοντάδων χιλιάδων αράβων παλαιστινίων. Ένα κράτος με έντονα τα θρησκευτικά και ρατσιστικά χαρακτηριστικά που του επιτρέπουν να συσπειρώνει τους υπηκόους του και να τους κάνει, όχι απλά αποδέκτες, αλλά, σε πολλές περιπτώσεις συμμέτοχους και ενεργούς υποστηρικτές των σχεδιασμών της κυριαρχίας που διεκπεραιώνει το κράτος. Η προσπάθεια κατασκευής αυτού του κράτους ήρθε μέσα από μια συστηματική διαδικασία υπονόμευσης, από τα μέσα του 19ου αιώνα, της ενότητας των ανθρώπων που βρίσκονταν κάτω από την βρετανική κυριαρχία. Πρόκειται, άλλωστε για την μόνιμη πρακτική μέσα από την οποία διαταράσσεται η υπάρχουσα κοινωνική συνοχή. Το εβραϊκό κράτος που στήθηκε στην περιοχή της Παλαιστίνης αποτέλεσε την σφήνα για να τεθούν σε εφαρμογή οι μελλοντικές επιδιώξεις της κυριαρχίας στην ευρύτερη περιοχή. Αυτό γίνεται ιδιαίτερα κατανοητό μέσα από την συνολικότερη πορεία αυτού του κράτους.

Πως θα μπορούσαν, λοιπόν, να ξεκινήσουν οι πρόσφατες πολεμικές επιχειρήσεις χωρίς να αποτελούν συστατικό ε-

ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ

Μια γενική επισκόπηση

Η πρόσφατη επιθετικότητα του Ισραήλ, με τους βομβαρδισμούς της Γάζας (που συνεχίζονται) και του Λιβάνου επί 34 μέρες, που είχαν σαν συνέπεια τη δολοφονία περισσότερων από 1.300 ανθρώπων (ανάμεσά τους πολλές εκατοντάδες παιδιά) και τον τραυματισμό περίπου 4.000 στο Λίβανο και με πολλούς νεκρούς και τραυματίες στην Παλαιστίνη, δεν αποτελεί έκπληξη για όσους έχουν μια στοιχειώδη επαφή και εικόνα με τα όσα συμβαίνουν στη Μέση Ανατολή.

Η απελευθέρωση των ισραηλινών στρατιωτών που αιχμαλωτίσθηκαν («απήχθησαν», κατά τους ισραηλινούς και τους συμμάχους τους), η «ασφάλεια των συνόρων του Ισραήλ», η «εξόντωση των τρομοκρατών της Χεζμπολλάχ», είναι οι λόγοι που προέβαλε το Ισραηλινό κράτος.

Μπορούν όμως αυτά να επισκιάσουν την πραγματικότητα; Αποτελούν πραγματικές απαιτήσεις ή προσχήματα; Κατά πόσον οι πρόσφατες πολεμικές επιχειρήσεις σχετίζονται με τις επιδιώξεις και τα συμφέροντα των διάφορων μερίδων της κυριαρχίας (Δυτικής και μη) σε σχέση με την περιοχή των πολεμικών επιχειρήσεων (Παλαιστίνη, Λίβανος);

Ξεκινώντας από το τελευταίο, είμαστε αναγκασμένοι να παραδεχτούμε πως το «Παλαιστινιακό ζήτημα» συνδέεται όχι μόνο με τις «όμορες», προς την Παλαιστίνη, περιοχές. Εντάσσεται στα ζητήματα που αφορούν μια ευρύτερη έκταση, η οποία ξεκινά από τον Καύκασο και από εκεί μέσω Αφγανιστάν, Ιράκ, Περσίας και Συρίας καταλήγει στην περιοχή της Παλαιστίνης.

Τα κυριαρχικά συμφέροντα που επιδιώκουν τον έλεγχο και την (ανα)διανομή αυτής της εκτεταμένης περιοχής συνδέονται μεν με τον «παράγοντα πετρέλαιο» αλλά όχι στον βαθμό που προσπαθούν να τον αναδείξουν οι διάφορες αναλύσεις, οι οποίες επιχειρούν να εξηγήσουν το κάθε τι με βάση τον οικονομικό παράγοντα. Μια τέτοια μονοδιάστατη προσπάθεια ερμηνείας είναι σίγουρο πως δεν μπορεί να εξηγήσει πολλές ακόμα καταστάσεις, χαρακτηριστικά και κινήσεις της κυριαρχίας.

Εννοείται πως η οποιαδήποτε πιθανότητα διακοπής της ροής του πετρελαίου προς τις ελεγχόμενες από τη δυτική κυριαρχία περιοχές, ούτε υπήρξε στην ουσία κατά το διάστημα των τελευταίων δεκαπέντε χρόνων, για να μπορέσει κανείς να ισχυριστεί πως υπήρξε ανάγκη στρατιωτικών επεμβάσεων, αλλά ούτε και πρόκειται να υπάρξει στο άμεσο μέλλον. Η συνεργασία των καθεστώτων των περισσότερων πετρελαιοπαραγωγών κρατών με τη δυτική κυριαρχία είναι δεδομένη. Ακόμη και αυτός ο πρώτος πόλεμος του Περσικού Κόλπου, στις αρχές του '90, είχε μεν ως αφορμή τον «παράγοντα πετρέλαιο», αλλά στην ουσία αποτέλεσε την απαρχή μια σειράς διαδικασιών, που έχουν σχέση με τον έλεγχο και την αναδιανομή της περιοχής. Πρόκειται για μια κατάσταση που συνεχίζεται μέχρι σήμερα και οπωσδήποτε δεν πρόκειται να λήξει στο άμεσο διάστημα. Χωρίς να παραγνωρίσουμε το γεγονός πως υπάρχουν συγκεκριμένα συμφέροντα που σχετίζονται με τον έλεγχο της παραγωγής και διακίνησης του πετρελαίου, θα πρέπει να δούμε και τη μόνιμη ανάγκη για την ενίσχυση της κυριαρχίας και τη μόνιμη εγκατάσταση των δυνάμεων της δυτικής κυριαρχίας.

Εννοείται πως οι **ισχυρισμοί των διάφορων εξουσιαστών** που προσπαθούν να αποδείξουν πως όλη αυτή η παγκόσμια εκστρατεία έχει **μόνο** οικονομικά συμφέροντα, που κινούνται γύρω από τον «παράγοντα πετρέλαιο» και κάποια συναφή προς αυτό προϊόντα, (η φαιδρότητα μάλιστα κάποιων επιχειρημάτων που εκστομίζονται κατά καιρούς, εγγίζει τα όρια της βλακείας[1]) **συνιστούν μια προσπάθεια συγκάλυψης** των πραγματικών διαθέσεών τους. Πολεμικές επιχειρήσεις, επιδρομές, σφαγές εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων, τεράστιες καταστροφές στο λεγόμενο οικοσύστημα, απίστευτου μεγέθους αγριότητες επιβεβαιώνουν την πραγματικότητα μιας **καθολικής επίθεσης**, που κατευθύνεται ιδιαίτερα προς τους πληθυσμούς των περιοχών αυτών.

Επιβάλλεται, συνεπώς, η **απομάκρυνση** από μια οικονομικού χαρακτήρα ανάλυση που εκ των πραγμάτων δεν μπορεί να εξετάσει όλα τα στοιχεία που συνυπάρχουν και η προσπάθεια εξέτασης της κατάστασης μέσω μιας πολυσύνθετης θεώρησης της πραγματικότητας και των κινήσεων των κυρίαρχων δυνάμεων, **με τρόπο που να γίνονται κατανοητά πολλά από τα όσα συμβαίνουν την εποχή της παγκοσμιοποιημένης και παγκοσμιοποιούμενης κυριαρχίας.**

Διανύουμε μια χρονική περίοδο κατά την οποία οι εξουσιαστές ανά τον κόσμο συνασπίζονται και επιχειρούν μια εκ βάθρων μεταβολή των όρων κυριαρχίας, εκμετάλλευσης κι εξανδραποδισμού στο σύνολο του πλανήτη, αδιαφορώντας παντελώς για το αν συντομεύουν τη διάρκεια ζωής του για ολόκληρες χιλιετίες.

Εκείνο που έχει αντιληφθεί η κυριαρχία είναι πως, σύμφωνα με τους πολιτικούς και γεωστρατηγικούς όρους που έχει θέσει ή και με τις συνθήκες που έχουν προκύψει σε μια μακρόχρονη πορεία κοινωνικών ανταγωνισμών και εξουσιαστικών (πολιτικών) συγκρούσεων, έχουν διαμορφωθεί ορισμένα «σημεία» όπου τα συμφέροντα των αντιτιθέμενων εξουσιαστικών μερίδων έρχονται σε μια ευθεία αντιπαράθεση.

Η ιδιαιτερότητα αυτής της αντιπαράθεσης, ανάμεσα σε εξουσιαστικές απόψεις, επιλογές και κατευθύνσεις σε σχέση με αντίστοιχες καταστάσεις του παρελθόντος, **βρίσκεται στο γεγονός πως το επιτιθέμενο κομμάτι της κυριαρχίας έχει προτάξει στη διαδικασία ενοποίησης τους όρους της δημοκρατίας δυτικού τύπου, με βίαιο και άμεσο τρόπο.**

Πρόκειται για μια επιλογή η οποία όχι μόνο οξύνει τις αντιθέσεις ανάμεσα στα εξουσιαστικά μπλοκ, οδηγώντας σε διαρκείς ένοπλες συγκρούσεις, επεμβάσεις, σφαγές αλλά και επιφέρει το άπλωμα ενός τεράστιου, σε έκταση και δυναμισμό, αντάρτικου που εκτείνεται από τον Καύκασο μέχρι τη Μεσόγειο κι από κει στην Αφρική και την Ασία. Ενός αντάρτικου που στο μεγαλύτερο μέρος του δεν ελέγχεται από ορατά κέντρα, που έλκει τον δυναμισμό του από την «πρωτόγονη» ορμητικότητα των ανθρώπων, που αντιπαρατίθενται απέναντι στην καταστροφική λαίλαπα της ενοποιητικής κυριαρχίας. Η δύναμη αυτού του αντάρτικου οφείλεται στην αποφασιστικότητα των ανθρώπων να μην επιτρέψουν την κυριαρχική ενοποίηση του πλανήτη και στη σταθερή του ανάπτυξη.

Είναι, επίσης, γνωστό πως το κράτος του Ισραήλ στηρίχτηκε μετά το τέλος του δεύτερου παγκόσμιου πολέμου, κάτω από τον φόρου τιμής στα εκατομμύρια νεκρών εβραίων του ολοκαυτώματος. Πάνω στα εκατομμύρια βασανισμένα και κατακρεουργημένα σώματα, η κυριαρχία έσπευσε να στήσει **ένα κράτος που να εξυπηρετεί στο έπακρο τα συμφέροντά της.** Έτσι, **μπόρεσε να αναβαπτισθεί** μέσα από το έγκλημά της για να μπορέσει να δικαιολογήσει τα μελλοντικά της εγκλήματα με ένα κράτος που θα εκμεταλλευόταν στο έπακρο τους νεκρούς του ολοκαυτώματος.

Είναι λάθος να ταυτίζονται οι νεκροί των ναζιστικών στρατοπέδων και κρεματορίων με το εβραϊκό κράτος. Ένα κράτος που **φτιάχτηκε σε θεοκρατική βάση**, δυνάμωσε με τον εποικισμό από χιλιάδες εβραίους και εξακολουθεί να υπάρχει βουτηγμένο στο αίμα εκατοντάδων χιλιάδων αράβων παλαιστινίων. Ένα κράτος με έντονα τα θρησκευτικά και ρατσιστικά χαρακτηριστικά που του επιτρέπουν να συσπειρώνει τους υπηκόους του και να τους κάνει, όχι απλά αποδέκτες, αλλά, σε πολλές περιπτώσεις συμμέτοχους και ενεργούς υποστηρικτές των σχεδιασμών της κυριαρχίας που διεκπεραιώνει το κράτος. Η προσπάθεια κατασκευής αυτού του κράτους ήρθε μέσα από μια συστηματική διαδικασία υπονόμευσης, από τα μέσα του 19ου αιώνα, της ενότητας των ανθρώπων που βρίσκονταν κάτω από την βρετανική κυριαρχία. Πρόκειται, άλλωστε για την μόνιμη πρακτική μέσα από την οποία διαταράσσεται η υπάρχουσα κοινωνική συνοχή. Το εβραϊκό κράτος που στήθηκε στην περιοχή της Παλαιστίνης αποτέλεσε την σφήνα για να τεθούν σε εφαρμογή οι μελλοντικές επιδιώξεις της κυριαρχίας στην ευρύτερη περιοχή. Αυτό γίνεται ιδιαίτερα κατανοητό μέσα από την συνολικότερη πορεία αυτού του κράτους.

Πως θα μπορούσαν, λοιπόν, να ξεκινήσουν οι πρόσφατες πολεμικές επιχειρήσεις χωρίς να αποτελούν συστατικό ενός γενικότερου σχεδιασμού της δυτικής (αλλά και μέρους της αραβικής) κυριαρχίας; Μάλιστα οι επιδρομές και οι βομβαρδισμοί συνεχίζουν να δικαιολογούνται από τη «θεωρία της ασύμμετρης απειλής».

Είναι πανθομολογούμενο πως η επίθεση ενάντια στο Λίβανο ήταν προσχεδιασμένη. Έχει προηγηθεί η εισβολή στα παλαιστινιακά εδάφη και οι δολοφονίες παλαιστινίων. Εννοείται πως, για την εισβολή των ισραηλινών στρατευμάτων στη Γάζα, αφορμή στάθηκε η αιχμαλωσία ενός ισραηλινού στρατιώτη από παλαιστινιακές αντάρτικες ομάδες, οι οποίες ζητούσαν την απελευθέρωση παλαιστινίων κρατουμένων στις ισραηλινές φυλακές, ανάμεσά στους οποίους υπάρχουν πολλοί ανήλικοι.

Στην πραγματικότητα, όμως, η εισβολή των ισραηλινών στρατευμάτων ήταν σαφέστατα μια ενέργεια υποστήριξης της παλαιστινιακής αρχής, που, έχοντας ξεκινήσει έναν ανοικτό πλέον πόλεμο εναντίον των ένοπλων επαναστατικών οργανώσεων και ιδιαίτερα των αγωνιστών της Χαμάς, βρέθηκε τελικά σε δύσκολη θέση. **Η επίθεση του ισραηλινού κράτους στα παλαιστινιακά εδάφη στη λωρίδα της Γάζας αποσκοπεί στην εξασθένιση των μαχητικών οργανώσεων των**

πόσον οι πρόσφατες πολεμικές επιχειρήσεις σχετίζονται με τις επιδιώξεις και τα συμφέροντα των διάφορων μερίδων της κυριαρχίας (Δυτικής και μη) σε σχέση με την περιοχή των πολεμικών επιχειρήσεων (Παλαιστίνη, Λίβανος);

Ξεκινώντας από το τελευταίο, είμαστε αναγκασμένοι να παραδεχτούμε πως το «Παλαιστινιακό ζήτημα» συνδέεται όχι μόνο με τις «όμορες», προς την Παλαιστίνη, περιοχές. Εντάσσεται στα ζητήματα που αφορούν μια ευρύτερη έκταση, η οποία ξεκινά από τον Καύκασο και από εκεί μέσω Αφγανιστάν, Ιράκ, Περσίας και Συρίας καταλήγει στην περιοχή της Παλαιστίνης.

Τα κυριαρχικά συμφέροντα που επιδιώκουν τον έλεγχο και την (ανα)διανομή αυτής της εκτεταμένης περιοχής συνδέονται μεν με τον «παράγοντα πετρέλαιο» αλλά όχι στον βαθμό που προσπαθούν να τον αναδείξουν οι διάφορες αναλύσεις, οι οποίες επιχειρούν να εξηγήσουν το κάθε τι με βάση τον οικονομικό παράγοντα. Μια τέτοια μονοδιάστατη προσπάθεια ερμηνείας είναι σίγουρο πως δεν μπορεί να εξηγήσει πολλές ακόμα καταστάσεις, χαρακτηριστικά και κινήσεις της κυριαρχίας.

Εννοείται πως η οποιαδήποτε πιθανότητα διακοπής της ροής του πετρελαίου προς τις ελεγχόμενες από τη δυτική κυριαρχία περιοχές, ούτε υπήρξε στην ουσία κατά το διάστημα των τελευταίων δεκαπέντε χρόνων, για να μπορέσει κανείς να ισχυριστεί πως υπήρξε ανάγκη στρατιωτικών επεμβάσεων, αλλά ούτε και πρόκειται να υπάρξει στο άμεσο μέλλον. Η συνεργασία των καθεστώτων των περισσότερων πετρελαιοπαραγωγών κρατών με τη δυτική κυριαρχία είναι δεδομένη. Ακόμη και αυτός ο πρώτος πόλεμος του Περσικού Κόλπου, στις αρχές του '90, είχε μεν ως αφορμή τον «παράγοντα πετρέλαιο», αλλά στην ουσία αποτέλεσε την απαρχή μια σειράς διαδικασιών, που έχουν σχέση με τον έλεγχο και την αναδιανομή της περιοχής. Πρόκειται για μια κατάσταση που συνεχίζεται μέχρι σήμερα και οπωσδήποτε δεν πρόκειται να λήξει στο άμεσο διάστημα. Χωρίς να παραγνωρίσουμε το γεγονός πως υπάρχουν συγκεκριμένοι σχεδιασμοί για το πέρασμα αγωγών αερίου από τις προαναφερόμενες περιοχές, που θα καταλήγουν στην ανατολική Μεσόγειο, θεωρούμε πως όλη αυτή η καταστροφή σε πράγματα και ζωές δεν ανταποκρίνεται στα όποια πιθανά όφελη θα αποκομισθούν από την αξιοποίηση μόνο του «παράγοντα πετρέλαιο». Συνεπώς «διακυβεύονται» περισσότερα πράγματα, για τα οποία απαιτείται η καθυπόταξη, ο εκμηδενισμός κάθε είδους αντίστασης στους σχεδιασμούς της κυριαρχίας, η αλλαγή των όρων ζωής των ανθρώπων και η εγκαθίδρυση ενός καθεστώτος «πολιτικής και κοινωνικής ομαλότητας», ένα είδος «Νέας Μέσης Ανατολής», σύμφωνα με την προαναγγελία τής, εκπροσώπου της δυτικής κυριαρχίας, Ράις. Μια τέτοιου είδους κατάσταση θα οδηγήσει στην **αναβαθμισμένη θέση και μονιμότε-**

ρει να εξετάσει όλα τα στοιχεία που συνυπάρχουν και η προσπάθεια εξέτασης της κατάστασης μέσω μιας πολυσύνθετης θεώρησης της πραγματικότητας και των κινήσεων των κυρίαρχων δυνάμεων, **με τρόπο που να γίνονται κατανοητά πολλά από τα όσα συμβαίνουν την εποχή της παγκοσμιοποιημένης και παγκοσμιοποιούμενης κυριαρχίας.**

Διανύουμε μια χρονική περίοδο κατά την οποία οι εξουσιαστές ανά τον κόσμο συνασπίζονται και επιχειρούν μια εκ βάθρων μεταβολή των όρων κυριαρχίας, εκμετάλλευσης κι εξανδραποδισμού στο σύνολο του πλανήτη, αδιαφορώντας παντελώς για το αν συντομεύουν τη διάρκεια ζωής του για ολόκληρες χιλιετίες.

Εκείνο που έχει αντιληφθεί η κυριαρχία είναι πως, σύμφωνα με τους πολιτικούς και γεωστρατηγικούς όρους που έχει θέσει ή και με τις συνθήκες που έχουν προκύψει σε μια μακρόχρονη πορεία κοινωνικών ανταγωνισμών και εξουσιαστικών (πολιτικών) συγκρούσεων, έχουν διαμορφωθεί ορισμένα «σημεία» όπου τα συμφέροντα των αντιτιθέμενων εξουσιαστικών μερίδων έρχονται σε μια ευθεία αντιπαράθεση.

Η ιδιαιτερότητα αυτής της αντιπαράθεσης, ανάμεσα σε εξουσιαστικές απόψεις, επιλογές και κατευθύνσεις σε σχέση με αντίστοιχες καταστάσεις του παρελθόντος, **βρίσκεται στο γεγονός πως το επιτιθέμενο κομμάτι της κυριαρχίας έχει προτάξει στη διαδικασία ενοποίησης τους όρους της δημοκρατίας δυτικού τύπου, με βίαιο και άμεσο τρόπο.**

Πρόκειται για μια επιλογή η οποία όχι μόνο οξύνει τις αντιθέσεις ανάμεσα στα εξουσιαστικά μπλοκ, οδηγώντας σε διαρκείς ένοπλες συγκρούσεις, επεμβάσεις, σφαγές αλλά και επιφέρει το άπλωμα ενός τεράστιου, σε έκταση και δυναμισμό, αντάρτικου που εκτείνεται από τον Καύκασο μέχρι τη Μεσόγειο κι από κει στην Αφρική και την Ασία. Ενός αντάρτικου που στο μεγαλύτερο μέρος του δεν ελέγχεται από ορατά κέντρα, που έλκει τον δυναμισμό του από την «πρωτόγονη» ορμητικότητα των ανθρώπων, που αντιπαρατίθενται απέναντι στην καταστροφική λαίλαπα της ενοποιημένης κυριαρχίας, η οποία επιζητά να απορροφήσει με τη βία και με ταχύτητα τις αντιτιθέμενες μερίδες του υπόλοιπου κυριαρχικού πλέγματος (χαρακτηριστικό το γεγονός διάλυσης της Γιουγκοσλαβίας) με μια καταστροφική μανία προς τους ανθρώπους που δεν έχει προηγούμενο σε έκταση, ένταση και διάρκεια.

Οι ισραηλινές επιθέσεις αποτελούν μέρος ενός συνολικού σχεδίου

Είναι γνωστό πως το ισραηλινό κράτος είναι προϊόν ενός μακρόχρονου σχεδιασμού εκ μέρους της κυριαρχίας. Δεν είναι τυχαία η προσπάθεια για την κατασκευή ενός εβραϊκού κράτους στην περιοχή. Ούτε βέβαια γίνεται πιστευτό πως η κατασκευή αυτού του κράτους αποτελεί ένα είδος

κτες, αλλά, σε πολλές περιπτώσεις συμμέτοχους και ενεργούς υποστηρικτές των σχεδιασμών της κυριαρχίας που διεκπεραιώνει το κράτος. Η προσπάθεια κατασκευής αυτού του κράτους ήρθε μέσα από μια συστηματική διαδικασία υπονόμευσης, από τα μέσα του 19ου αιώνα, της ενότητας των ανθρώπων που βρίσκονταν κάτω από την βρετανική κυριαρχία. Πρόκειται, άλλωστε για την μόνιμη πρακτική μέσα από την οποία διαταράσσεται η υπάρχουσα κοινωνική συνοχή. Το εβραϊκό κράτος που στήθηκε στην περιοχή της Παλαιστίνης αποτέλεσε την σφήνα για να τεθούν σε εφαρμογή οι μελλοντικές επιδιώξεις της κυριαρχίας στην ευρύτερη περιοχή. Αυτό γίνεται ιδιαίτερα κατανοητό μέσα από την συνολικότερη πορεία αυτού του κράτους.

Πως θα μπορούσαν, λοιπόν, να ξεκινήσουν οι πρόσφατες πολεμικές επιχειρήσεις χωρίς να αποτελούν συστατικό ενός γενικότερου σχεδιασμού της δυτικής (αλλά και μέρους της αραβικής) κυριαρχίας; Μάλιστα οι επιδρομές και οι βομβαρδισμοί συνεχίζουν να δικαιολογούνται από τη «θεωρία της ασύμμετρης απειλής».

Είναι πανθομολογούμενο πως η επίθεση ενάντια στο Λίβανο ήταν προσχεδιασμένη. Έχει προηγηθεί η εισβολή στα παλαιστινιακά εδάφη και οι δολοφονίες παλαιστινίων. Εννοείται πως, για την εισβολή των ισραηλινών στρατευμάτων στη Γάζα, αφορμή στάθηκε η αιχμαλωσία ενός ισραηλινού στρατιώτη από παλαιστινιακές αντάρτικες ομάδες, οι οποίες ζητούσαν την απελευθέρωση παλαιστίνιων κρατουμένων στις ισραηλινές φυλακές, ανάμεσά στους οποίους υπάρχουν πολλοί ανήλικοι.

Στην πραγματικότητα, όμως, η εισβολή των ισραηλινών στρατευμάτων ήταν σαφέστατα μια ενέργεια υποστήριξης της παλαιστινιακής αρχής, που, έχοντας ξεκινήσει έναν ανοικτό πλέον πόλεμο εναντίον των ένοπλων επαναστατικών οργανώσεων και ιδιαίτερα των αγωνιστών της Χαμάς, βρέθηκε τελικά σε δύσκολη θέση. **Η επίθεση του ισραηλινού κράτους στα παλαιστινιακά εδάφη στη λωρίδα της Γάζας αποσκοπεί στην εξασθένιση των μαχητικών οργανώσεων των Παλαιστινίων και την επικράτηση των «μετριοπαθών» απόψεων μέσα στη Χαμάς, που φαίνονται πρόθυμες να δεχθούν την κατασκευή ενός παλαιστινιακού κράτους, για το οποίο ήδη η Παλαιστινιακή Αρχή υπό τον Αμπάς έχει συμφωνήσει. Η κατασκευή ενός παλαιστινιακού κράτους σημαίνει το «κλείσιμο» ενός μεγάλου κεφαλαίου της παλαιστινιακής υπόθεσης και την αναγνώριση του κράτους του Ισραήλ.**

Πόση άραγε υποστήριξη προς τους ανθρώπους της Παλαιστίνης μπορεί να προσφέρει το αίτημα για την κατασκευή ενός παλαιστινιακού κράτους; Ένα αίτημα που προβάλλεται από όλες τις πλευρές της κυριαρχίας και, εννοείται, από τους εδώ υποστηρικτές του κρατισμού αριστερούς (μαρξιστές και μη).

συνέχεια στη σελ. 4

συνέχεια από τη σελ. 3

Ας πάμε όμως πίσω κάτι παραπάνω από μία δεκαετία.

Μετά τις συμφωνίες του Όσλο, το 1993, όπου ουσιαστικά ο Αραφάτ, (ως εκφραστής των συμφερόντων μιας από τις σημαντικότερες ομάδες εξουσίας), αναγνώριζε το ισραηλινό κράτος, η Φατάχ βρέθηκε αντιμέτωπη με την πραγματικότητα. Ένα μεγάλο μέρος του παλαιστινιακού πληθυσμού δε δέχτηκε αυτή την απόφαση. Αυτό μεταφράστηκε σε ουσιαστικό μπλοκάρισμα αυτών των συμφωνιών και είχε ως αποτέλεσμα τη συνεχή άνοδο των υποστηρικτών της αδιάλλακτης στάσης απέναντι στο κράτος του Ισραήλ, εκφραστής των οποίων αναδείχθηκε η Χαμάς (Harakat Al-Muqawama Al-Islamia). Αν λοιπόν έχει κάποια (ενδεικτική) σημασία η πρόσφατη υπερψήφιση και ανάδειξη της Χαμάς στην κυβέρνηση, είναι πως στην πλειοψηφία του Παλαιστινιακού πληθυσμού οι διαθέσεις παραμένουν απόλυτα ανταγωνιστικές ως προς την ύπαρξη του ισραηλινού κράτους.

Οι διαδηλώσεις και οι συνθηματολογίες που βάζουν σαν θέμα την ύπαρξη ενός παλαιστινιακού κράτους ή δεν καταλαβαίνουν πόσο ευνοούν τα σχέδια της παγκοσμιοποιημένης κυριαρχίας ή πραγματικά αποτελούν το «κοινωνικό» και, κυρίως, πολιτικό εφαλτήριο για την ταφόπλακα των αντιστάσεων στο όνομα των «επιτυχιών» του όποιου κινήματος.

Αν λοιπόν κατανοήσουμε (και αυτό δεν είναι δύσκολο) τους πραγματικούς λόγους για τους οποίους ξεκίνησαν οι εγκληματικοί βομβαρδισμοί στο Λίβανο, τότε δεν υπάρχει η ελάχιστη πιθανότητα να θεωρήσουμε πως το προχώρημα της διαδικασίας για ένα παλαιστινιακό κράτος θα ευνοήσει τους καταπιεσμένους στην Παλαιστίνη αλλά και στον υπόλοιπο κόσμο.

Οι Πραγματικοί Λόγοι

Είναι από κάθε άποψη αποδεκτό πως το «κλείσιμο» του Παλαιστινιακού ζητήματος ανοίγει το δρόμο στην κυριαρχία να προχωρήσει με ταχύτατους πλέον ρυθμούς στην διευθέτηση των υπόλοιπων εκκρεμοτήτων τις ειρηνευτικές δυνάμεις που θα σταλούν σύμφωνα με την απόφαση του ΟΗΕ.

Ερχόμαστε λοιπόν σε ένα άλλο σημείο. Εάν σκοπός της Χεζμπολλάχ ήταν να προκαλέσει, (ανάλογα με τις δυνατότητές της), φθορές αντιποίνων στο έδαφος του Ισραήλ (σε υλικά μέσα και ανθρώπους) αλλά και στα στρατεύματα που εισέβαλαν στο Λίβανο και να ματαιώσει μια άνετη επιχείρηση

κατάληψης του νότιου Λιβάνου από τα στρατεύματα του Ισραηλινού κράτους, τότε σίγουρα η Χεζμπολλάχ μπορεί να μιλά για επιτυχία.

Μια τέτοια, όμως, επιδίωξη φαίνεται πως είναι ρηχή και άσκοπη, αφού απλά μετρά την κατάσταση με στρατιωτικούς όρους αντοχής και φθοράς, κάτι που μόνο στο τομέα των εντυπώσεων και της ενίσχυσης του φανατισμού μπορεί να φανεί χρήσιμο. Μια τέτοια «ενίσχυση» προκαλεί τυφλώσεις, που μπορούν να πάρουν μόνιμα χαρακτηριστικά, αφήνοντας ανοιχτό το πεδίο στους ανοιχτομάτηδες εξουσιαστές να πραγματοποιήσουν τα σχέδιά τους, ισοπεδώνοντας

δίο για την εγκατάσταση των δυνάμεων της δυτικής κυριαρχίας στο Λίβανο και κατ' επέκταση ανοίγουν το δρόμο για τον ευρύτερο έλεγχο της περιοχής. Ενάντια στους αγωνιζόμενους ανθρώπους του Λιβάνου, της Παλαιστίνης και **κυρίως του Ιράκ και Αφγανιστάν**.

Άλλωστε, η Χεζμπολλάχ είναι υποστηρικτής του Ιρακινού καθεστώτος και η υποστήριξή της από το Σιίτικό καθεστώς της Περσίας και από τη Συρία έχει προεκτάσεις στον Αραβικό Σύνδεσμο και ευρύτερα.

Ούτε μπορεί να μας διαφεύγει το γεγονός πως η αποχώρηση των Συριακών στρατευμάτων από το Λίβανο, (και με τον τρόπο που έγινε δεν αφήνει καμία αμφιβολία για τις υπόγειες συμφωνίες και συναλλαγές που έχουν υπάρξει), άφησε εκτεθειμένο ένα τεράστιο αριθμό μουσουλμάνων του νότιου Λιβάνου, που έμελλε να εναποθέσουν τις δυνατότητές τους στη Χεζμπολλάχ. Αυτή η αποχώρηση άφηνε πλέον ανοιχτό το δρόμο για την μετατροπή του Λιβάνου σε ένα ακόμα σημείο ελέγχου εκ μέρους της Δυτικής κυριαρχίας. Κι αυτό το σημείο ελέγχου θα έπρεπε να συνεπικουρηθεί όχι από τους Αγγλοαμερικάνους αλλά από την Ευρωπαϊκή εκδοχή της.

Δεν είναι λοιπόν άσχετα τα όσα επακολούθησαν και η επιθετικότητα του Ισραήλ στη συγκεκριμένη χώρα. Μπορούμε να θυμηθούμε πως από την πρώτη στιγμή άρχισε να τίθεται το ζήτημα της αποστολής «ειρηνευτικής δύναμης» στην περιοχή, γεγονός που δεν πέρασε απαρατήρητο. Από κει και πέρα προκειμένου να δικαιολογηθεί μια τέτοια αποστολή, το Ισραήλ ξεκίνησε μια άγρια δολοφονική επίθεση εναντίον αμάχων.

Η απόφαση του συμβουλίου ασφαλείας του ΟΗΕ έγινε κοινά αποδεκτή, ενώ και οι δύο πλευρές (Ισραήλ και Χεζμπολλάχ) θριαμβολογούσαν για τις επιτυχίες τους - και είναι γεγονός πως μία μέρα πριν την εκεχειρία οι Ισραηλινές δυνάμεις είχαν απίστευτα μεγάλες απώλειες- προκαλώντας μια αίσθηση κενού και απορίας. Αν αυτή η κατάληξη γεννά απορίες, άλλο τόσο γίνεται φανερό πως οι δυνάμεις του λιβανικού στρατού δεν είχαν την παραμικρή εμπλοκή στις πολεμικές επιχειρήσεις, που έδειξε

νία. Αυτό κι αν είναι συνεργασία σε όλα τα επίπεδα: ΟΗΕ, προπαγάνδα, στρατιωτικές επιχειρήσεις, «ειρηνευτικές πρωτοβουλίες», όλα στην κατεύθυνση της εξυπηρέτησης του άμεσου στόχου. Κι από κοντά η στάχτη στα μάτια: ο δήθεν «στόχος» της δολοφονίας του Νασράλα και η εξαφάνιση της Χεζμπολλάχ.

Πολλά είναι τα όσα έχουν ακουστεί σαν απειλές από τους διάφορους εξουσιαστές άραβες και πέρσες, κατά το διάστημα που πραγματοποιούνταν επιδρομές στο Λίβανο. Εννοείται πως, –κι αυτή τη φορά–, δεν ακούστηκε το παραμικρό για τις συνεχιζόμενες σφαγές Παλαιστινίων. (Κι όμως! Στους βομβαρδισμούς του Λιβάνου κτυπήθηκαν και στρατόπεδα παλαιστινίων προσφύγων με δολοφονίες αμάχων.) Και κανείς δεν απόρησε γιατί η Χεζμπολλάχ δέχτηκε την εφαρμογή της απόφασης χωρίς καμία αντίρρηση και σαν να μην συνεχίζονταν οι σφαγές παλαιστινίων στη Λωρίδα της Γάζας. Και κανείς να μην δείχνει το παραμικρό ενδιαφέρον για τις συνεχιζόμενες σφαγές σ' ολόκληρη την Παλαιστίνη...

Αλλά, όπως συνηθίζουν οι εξουσιαστές σε ανάλογες περιπτώσεις, δεν πραγματοποιούν τις απειλές τους, αλλά τις εκτοξεύουν, προκειμένου να κερδίσουν τις μάχες των εντυπώσεων και τις πολιτικής κερδοσκοπίας.

Μάλιστα, στις αρχές Αυγούστου ο Νασράλα απειλούσε πως θα βομβαρδίσει το Τελ Αβίβ στην περίπτωση που θα πληγεί από τους Ισραηλινούς η Βηρυτός. Αυτή η απειλή δεν πραγματοποιήθηκε (παρ' ότι βομβαρδίστηκε η Βηρυτός) πράγμα που σημαίνει πως αν δεν υπήρξε εξουδετέρωση των πυραύλων από τους Ισραηλινούς βομβαρδισμούς, τότε σίγουρα υπάρχει πολιτική συναλλαγή (με έμμεσο τρόπο) της ηγεσίας της Χεζμπολλάχ με τους επιτιθέμενους, αλλά και τις διάφορες εξουσιαστικές κλίκες του Λιβάνου.

Οι άνθρωποι που προσβλέπουν, χωρίς κανενός είδους αμφιταλάντευση, στην ατομική και κοινωνική απελευθέρωση, έχουν συσσωρευμένες εμπειρίες και γνωρίζουν πολύ καλά πως το πάθος των ανθρώπων για ελευθερία και κοινωνική δικαιοσύνη, οι

διαλλακτικής στάσης απέναντι στο κράτος του Ισραήλ, εκφραστής των οποίων αναδείχθηκε η Χαμάς (Harakat Al-Muqawama Al-Islamia). Αν λοιπόν έχει κάποια (ενδεικτική) σημασία η πρόσφατη υπερψήφιση και ανάδειξη της Χαμάς στην κυβέρνηση, είναι πως στην πλειοψηφία του Παλαιστινιακού πληθυσμού οι διαθέσεις παραμένουν απόλυτα ανταγωνιστικές ως προς την ύπαρξη του ισραηλινού κράτους.

Οι διαδηλώσεις και οι συνθηματολογίες που βάζουν σαν θέμα την ύπαρξη ενός παλαιστινιακού κράτους ή δεν καταλαβαίνουν πόσο ευνοούν τα σχέδια της παγκοσμιοποιημένης κυριαρχίας ή πραγματικά αποτελούν το «κοινωνικό» και, κυρίως, πολιτικό εφαλτήριο για την ταφόπλακα των αντιστάσεων στο όνομα των «επιτυχιών» του όποιου κινήματος.

Αν λοιπόν κατανοήσουμε (και αυτό δεν είναι δύσκολο) τους πραγματικούς λόγους για τους οποίους ξεκίνησαν οι εγκληματικοί βομβαρδισμοί στο Λίβανο, τότε δεν υπάρχει η ελάχιστη πιθανότητα να θεωρήσουμε πως το προχώρημα της διαδικασίας για ένα παλαιστινιακό κράτος θα ευνοήσει τους καταπιεσμένους στην Παλαιστίνη αλλά και στον υπόλοιπο κόσμο.

Οι Πραγματικοί Λόγοι

Είναι από κάθε άποψη αποδεκτό πως το «κλείσιμο» του Παλαιστινιακού ζητήματος ανοίγει το δρόμο στην κυριαρχία να προχωρήσει με ταχύτατους πλέον ρυθμούς στην διευθέτηση των υπόλοιπων εκκρεμοτήτων που σχετίζονται με την ευρύτερη περιοχή στην οποία αναφερόμαστε.

Μετά από ένα μήνα και πλέον επιθέσεων του Ισραηλινού κράτους, με βομβαρδισμούς κατοικημένων περιοχών και εν ψυχρώ δολοφονίες αμάχων και παιδιών, το να ισχυρίζεται κανείς πως ηττήθηκε το Ισραήλ ή νικήθηκε η Χεζμπολλάχ δεν έχει ουσιαστική βάση, αν προηγούμενα δε δούμε σύμφωνα με ποιά κριτήρια χαρακτηρίζεται μια κατάσταση ως νικηφόρα.

Τα κριτήρια αυτά δεν καθορίζονται από τους επιφανειακούς στόχους, αλλά από τις σκοπιμότητες που υπάρχουν και τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα.

Εάν, λοιπόν, το Ισραηλινό κράτος είχε σκοπό να εξοντώσει τη Χεζμπολλάχ με αυτή την εισβολή, το σίγουρο είναι πως **έχει αποτύχει**.

Εάν «το κόμμα του Θεού» είχε σκοπό να δώσει μια μάχη διαρκείας με αντάρτικες ε-

κατάληψης του νότιου Λιβάνου από τα στρατεύματα του Ισραηλινού κράτους, τότε σίγουρα η Χεζμπολλάχ μπορεί να μιλά για επιτυχία.

Μια τέτοια, όμως, επιδίωξη φαίνεται πως είναι ρηχή και άσκοπη, αφού απλά μετρά την κατάσταση με στρατιωτικούς όρους αντοχής και φθοράς, κάτι που μόνο στο τομέα των εντυπώσεων και της ενίσχυσης του φανατισμού μπορεί να φανεί χρήσιμο. Μια τέτοια «ενίσχυση» προκαλεί τυφλώσεις, που μπορούν να πάρουν μόνιμα χαρακτηριστικά, αφήνοντας ανοιχτό το πεδίο στους ανοιχτομάτηδες εξουσιαστές να πραγματοποιήσουν τα σχέδιά τους, ισοπεδώνοντας και ερημώνοντας όχι πλέον κτίρια, αλλά τα όνειρα και το πάθος των ανθρώπων για ένα κοινωνικά δικαιότερο κόσμο.

Από τη στιγμή βέβαια που η αντίσταση στους εισβολείς εντάσσεται σε ευρύτερους σχεδιασμούς, τότε οι παράμετροι που χρειάζεται να εξετασθούν έχουν σχέση με την αποκομιδή πολιτικών ωφελημάτων, τα οποία θα πατήσουν στον ενθουσιασμό του κόσμου, που κατόρθωσε να αντιμετωπίσει τους εισβολείς για τριάντα τέσσερις ολόκληρες μέρες.

Εννοείται πως σε καμιά περίπτωση δεν μπορούμε (και δεν θέλουμε) να υποτιμηθεί **η πρωτόγνωρη αντίσταση των ανθρώπων στο Λίβανο, η οποία άλλωστε αποτελεί και μια ουσιαστική παρακαταθήκη**. Αυτό το γεγονός είναι δυνατό να οδηγήσει σε συνθήκες αντιπαράθεσης προς εκείνους τους σχεδιασμούς και ενέργειες, που αποσκοπούν στο κλείσιμο των μετώπων ενάντια

ματων από το Λίβανο, (και με τον τρόπο που έγινε δεν αφήνει καμία αμφιβολία για τις υπόγειες συμφωνίες και συναλλαγές που έχουν υπάρξει), άφησε εκτεθειμένο ένα τεράστιο αριθμό μουσουλμάνων του νότιου Λιβάνου, που έμελλε να εναποθέσουν τις δυνατότητές τους στη Χεζμπολλάχ. Αυτή η αποχώρηση άφηνε πλέον ανοιχτό το δρόμο για την μετατροπή του Λιβάνου σε ένα ακόμα σημείο ελέγχου εκ μέρους της Δυτικής κυριαρχίας. Κι αυτό το σημείο ελέγχου θα έπρεπε να συνεπικουρηθεί όχι από τους Αγγλοαμερικάνους αλλά από την Ευρωπαϊκή εκδοχή της.

Δεν είναι λοιπόν άσχετα τα όσα επακολούθησαν και η επιθετικότητα του Ισραήλ στη συγκεκριμένη χώρα. Μπορούμε να θυμηθούμε πως από την πρώτη στιγμή άρχισε να τίθεται το ζήτημα της αποστολής «ειρηνευτικής δύναμης» στην περιοχή, γεγονός που δεν πέρασε απαρατήρητο. Από κει και πέρα προκειμένου να δικαιολογηθεί μια τέτοια αποστολή, το Ισραήλ ξεκίνησε μια άγρια δολοφονική επίθεση εναντίον αμάχων.

Η απόφαση του συμβουλίου ασφαλείας του ΟΗΕ έγινε κοινά αποδεκτή, ενώ και οι δύο πλευρές (Ισραήλ και Χεζμπολλάχ) θριαμβολογούσαν για τις επιτυχίες τους - και είναι γεγονός πως μία μέρα πριν την εκεχειρία οι Ισραηλινές δυνάμεις είχαν απίστευτα μεγάλες απώλειες- προκαλώντας μια αίσθηση κενού και απορίας. Αν αυτή η κατάληξη γεννά απορίες, άλλο τόσο γίνεται φανερό πως οι δυνάμεις του λιβανικού στρατού δεν είχαν την παραμικρή εμπλοκή στις πολεμικές επιχειρήσεις, που έδειξε πως περίμενε την απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας για να καταλάβει τις θέσεις που θα του παραχωρούσε το Ισραήλ. Αυτό μας οδηγεί στο συμπέρασμα πως ένα μέρος της «δουλειάς» που είχε αναλάβει να φέρει σε πέρας το Ισραήλ ήταν η κατάληψη θέσεων για λογαριασμό και του Λιβανικού στρατού.

Η εύκολη αποδοχή της απόφασης 1701, σημαίνει πως άνοιξε το δρόμο για τον αφοπλισμό της Χεζμπολλάχ ανάλογα και σε σχέση με τις πολιτικές συναλλαγές που θα ακολουθήσουν. Το κυριότερο όμως αυτής της απόφασης είναι πως επεκτείνεται η κατοχή του Λιβανικού εδάφους από στρατεύματα της δυτικής κυριαρχίας, τα οποία ουσιαστικά έχουν σκοπό την καθυπόταξη του μαχητικού πνεύματος της αντίστασης, όχι μόνο στο Λίβανο αλλά και την ευρύτερη περιοχή. (Κανείς μα κανείς δεν απόρησε πως είναι δυνατόν να κατοχυρώνεται με μια τέ-

βομβαρδισμούς του Λιβάνου κτυπήθηκαν και στρατόπεδα παλαιστινίων προσφύγων με δολοφονίες αμάχων.) Και κανείς δεν απόρησε γιατί η Χεζμπολλάχ δέχτηκε την εφαρμογή της απόφασης χωρίς καμία αντίρρηση και σαν να μην συνεχίζονταν οι σφαγές παλαιστινίων στη Λωρίδα της Γάζας. Και κανείς να μην δείχνει το παραμικρό ενδιαφέρον για τις συνεχιζόμενες σφαγές σ' ολόκληρη την Παλαιστίνη...

Αλλά, όπως συνηθίζουν οι εξουσιαστές σε ανάλογες περιπτώσεις, δεν πραγματοποιούν τις απειλές τους, αλλά τις εκτοξεύουν, προκειμένου να κερδίσουν τις μάχες των εντυπώσεων και τις πολιτικής κερδοσκοπίας.

Μάλιστα, στις αρχές Αυγούστου ο Νασράλα απειλούσε πως θα βομβαρδίσει το Τελ Αβίβ στην περίπτωση που θα πληγεί από τους Ισραηλινούς η Βηρυτός. Αυτή η απειλή δεν πραγματοποιήθηκε (παρ' ότι βομβαρδίστηκε η Βηρυτός) πράγμα που σημαίνει πως αν δεν υπήρξε εξουδετέρωση των πυραύλων από τους Ισραηλινούς βομβαρδισμούς, τότε σίγουρα υπάρχει πολιτική συναλλαγή (με έμμεσο τρόπο) της ηγεσίας της Χεζμπολλάχ με τους επιτιθέμενους, αλλά και τις διάφορες εξουσιαστικές κλίκες του Λιβάνου.

Οι άνθρωποι που προσβλέπουν, χωρίς κανενός είδους αμφιταλάντευση, στην ατομική και κοινωνική απελευθέρωση, έχουν συσσωρευμένες εμπειρίες και γνωρίζουν πολύ καλά πως το πάθος των ανθρώπων για ελευθερία και κοινωνική δικαιοσύνη, οι τεράστιες προσπάθειες για να δημιουργηθεί ένας καλύτερος κόσμος **μπορούν να μετατραπούν σε απάνθρωπα δεσμά όταν εγκαταλειφθούν στα χέρια των αδίστακτων, των εξουσιαστών**.

Στην πολιτική το πιο οδυνηρό κτύπημα γίνεται από αυτόν ο οποίος φαίνεται πως στέκεται συμπαραστάτης ή αλληλέγγυος. Η Χεζμπολλάχ, ενώ φαινομενικά έδωσε την εντύπωση πως στέκεται αλληλέγγυα στους δοκιμαζόμενους παλαιστίνιους, από τις επιθέσεις των ισραηλινών στρατευμάτων στη Γάζα, στη συνέχεια προχώρησε στην ανακωχή αφήνοντας ακόμα πιο εκτεθειμένους τους παλαιστίνιους και τις ένοπλες επαναστατικές οργανώσεις τους. Ενδεικτικό του κλίματος που επιχειρείται να περάσει είναι και οι πρώτες κρούσεις για μια **κυβέρνηση ενότητας ανάμεσα στη Χαμάς και την παλαιστινιακή αρχή**. Πιέσεις προς αυτή την κατεύθυνση γίνονται και με διάφορες «κινη-

βομβαρδισμοί στο Λίβανο, τότε δεν υπάρχει η ελάχιστη πιθανότητα να θεωρήσουμε πως το προχώρημα της διαδικασίας για ένα παλαιστινιακό κράτος θα ευνοήσει τους καταπιεσμένους στην Παλαιστίνη αλλά και στον υπόλοιπο κόσμο.

Οι Πραγματικοί Λόγοι

Είναι από κάθε άποψη αποδεκτό πως το «κλείσιμο» του Παλαιστινιακού ζητήματος ανοίγει το δρόμο στην κυριαρχία να προχωρήσει με ταχύτατους πλέον ρυθμούς στην διευθέτηση των υπόλοιπων εκκρεμοτήτων που σχετίζονται με την ευρύτερη περιοχή στην οποία αναφερόμαστε.

Μετά από ένα μήνα και πλέον επιθέσεων του Ισραηλινού κράτους, με βομβαρδισμούς κατοικημένων περιοχών και εν ψυχρώ δολοφονίες αμάχων και παιδιών, το να ισχυρίζεται κανείς πως ηττήθηκε το Ισραήλ ή νικήθηκε η Χεζμπολλάχ δεν έχει ουσιαστική βάση, αν προηγούμενα δε δούμε σύμφωνα με ποιά κριτήρια χαρακτηρίζεται μια κατάσταση ως νικηφόρα.

Τα κριτήρια αυτά δεν καθορίζονται από τους επιφανειακούς στόχους, αλλά από τις σκοπιμότητες που υπάρχουν και τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα.

Εάν, λοιπόν, το Ισραηλινό κράτος είχε σκοπό να εξοντώσει τη Χεζμπολλάχ με αυτή την εισβολή, το σίγουρο είναι πως **έχει αποτύχει**.

Εάν «το κόμμα του Θεού» είχε σκοπό να δώσει μια μάχη διαρκείας με αντάρτικες επιχειρήσεις κατά των εισβολέων, ώστε να επιτύχει την ταπεινωτική υποχώρησή τους ύστερα από ένα μακρύ χρονικό διάστημα, τότε **ούτε αυτός ο σκοπός επιτεύχθηκε**.

Η διακοπή των επιχειρήσεων με την κοινή αποδοχή της απόφασης 1701 του συμβουλίου ασφαλείας του ΟΗΕ άφησε ένα περίεργο -φαινομενικά- κενό. Ένα ερωτηματικό που δεν απαντήθηκε είναι το **τι θα προκύψει μετά**. Η όλη εξέλιξη των επιχειρήσεων έδειξε πως υπάρχει κάποιος άλλος σχεδιασμός. Πίσω από τους πανηγυρισμούς για την αντοχή των μαχητών της Λιβανικής αντίστασης απέναντι στην ισραηλινή επιδρομή υπάρχει η προέλαση των στρατευμάτων μέχρι τον ποταμό Λιτάνι και η σταδιακή αντικατάσταση των ισραηλινών θέσεων, που έχει καταλάβει, από το Λιβανικό στρατό και στρατεύματα του Ισραηλινού κράτους, τότε σίγουρα η Χεζμπολλάχ μπορεί να μιλά για επιτυχία.

Μια τέτοια, όμως, επιδίωξη φαίνεται πως είναι ρηχή και άσκοπη, αφού απλά μετρά την κατάσταση με στρατιωτικούς όρους αντοχής και φθοράς, κάτι που μόνο στο τομέα των εντυπώσεων και της ενίσχυσης του φανατισμού μπορεί να φανεί χρήσιμο. Μια τέτοια «ενίσχυση» προκαλεί τυφλώσεις, που μπορούν να πάρουν μόνιμα χαρακτηριστικά, αφήνοντας ανοιχτό το πεδίο στους ανοιχτομάτηδες εξουσιαστές να πραγματοποιήσουν τα σχέδιά τους, ισοπεδώνοντας και ερημώνοντας όχι πλέον κτίρια, αλλά τα όνειρα και τα πάθη των ανθρώπων για ένα κοινωνικά δικαιότερο κόσμο.

Από τη στιγμή βέβαια που η αντίσταση στους εισβολείς εντάσσεται σε ευρύτερους σχεδιασμούς, τότε οι παράμετροι που χρειάζεται να εξετασθούν έχουν σχέση με την αποκομιδή πολιτικών ωφελημάτων, τα οποία θα πατήσουν στον ενθουσιασμό του κόσμου, που κατόρθωσε να αντιμετωπίσει τους εισβολείς για τριάντα τέσσερις ολόκληρες μέρες.

Εννοείται πως σε καμιά περίπτωση δεν μπορούμε (και δεν θέλουμε) να υποτιμηθεί **η πρωτόγνωρη αντίσταση των ανθρώπων στο Λίβανο, η οποία άλλωστε αποτελεί και μια ουσιαστική παρακαταθήκη**. Αυτό το γεγονός είναι δυνατό να οδηγήσει σε συνθήκες αντιπαράθεσης προς εκείνους τους σχεδιασμούς και ενέργειες, που αποσκοπούν στο κλείσιμο των μετώπων ενάντια στο Ισραήλ και την Παγκόσμια Κυριαρχία. Άλλο, όμως, η ανθρωπινότητα και τα επιτεύγματά της και άλλο πράγμα το πού μπορεί να οδηγηθούν οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι κάτω από τις πολιτικές τεχνικές των εξουσιαστών τύπου Νασράλα και των ομοίων του σε Συρία, Περσία και Σαουδική Αραβία.

Άλλωστε, η αντιπαράθεση προς τους αμερικάνους και το Ισραήλ είναι ένας παράγοντας που δε σημαίνει και συνολικότερη αντιπαράθεση προς το σύνολο της κυριαρχίας. «**Σημαδεύοντας κάποιο εχθρό πολλές φορές ανοίγεις την πόρτα για να περάσει ο συνεργάτης του**». Οι μεγαλοστομίες των κάθε είδους εξουσιαστών της περιοχής, ενάντια στις ΗΠΑ και το Ισραήλ, δεν σημαίνουν τίποτα, αφού αφήνουν ανοικτό το πε-

ποστολή, το Ισραήλ ξεκίνησε μια άγρια δολοφονική επίθεση εναντίον αμάχων.

Η απόφαση του συμβουλίου ασφαλείας του ΟΗΕ έγινε κοινά αποδεκτή, ενώ και οι δύο πλευρές (Ισραήλ και Χεζμπολλάχ) θριαμβολογούσαν για τις επιτυχίες τους - και είναι γεγονός πως μία μέρα πριν την εκεχειρία οι Ισραηλινές δυνάμεις είχαν απίστευτα μεγάλες απώλειες- προκαλώντας μια αίσθηση κενού και απορίας. Αν αυτή η κατάληξη γεννά απορίες, άλλο τόσο γίνεται φανερό πως οι δυνάμεις του λιβανικού στρατού δεν είχαν την παραμικρή εμπλοκή στις πολεμικές επιχειρήσεις, που έδειξε πως περίμενε την απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας για να καταλάβει τις θέσεις που θα του παραχωρούσε το Ισραήλ. Αυτό μας οδηγεί στο συμπέρασμα πως ένα μέρος της «δουλειάς» που είχε αναλάβει να φέρει σε πέρας το Ισραήλ ήταν η κατάληψη θέσεων για λογαριασμό και του Λιβανικού στρατού.

Η εύκολη αποδοχή της απόφασης 1701, σημαίνει πως άνοιξε το δρόμο για τον αφοπλισμό της Χεζμπολλάχ ανάλογα και σε σχέση με τις πολιτικές συναλλαγές που θα ακολουθήσουν. Το κυριότερο όμως αυτής της απόφασης είναι πως επεκτείνεται η κατοχή του Λιβανικού εδάφους από στρατεύματα της δυτικής κυριαρχίας, τα οποία ουσιαστικά έχουν σκοπό την καθυπόταξη του μαχητικού πνεύματος της αντίστασης, όχι μόνο στο Λίβανο αλλά και την ευρύτερη περιοχή. (Κανείς μα κανείς δεν απόρησε πως είναι δυνατόν να κατοχυρώνεται με μια τέτοια απόφαση η κατάληψη μιας περιοχής, ούτε και απαίτησε στο ελάχιστο να γίνει κάποια μνεία για τους χιλιάδες νεκρούς και τραυματίες άμαχους, που ανάμεσά τους είναι ακόμα και μωρά παιδιά. Άλλο ένα δείγμα της συμπαιγνίας των εξουσιαστών.)

Η σύμπνοια της κυριαρχίας γίνεται πασίδηλη και από ένα ακόμη γεγονός. Τη στιγμή των σφοδρότερων βομβαρδισμών του Λιβάνου από τα αεροπλάνα του Ισραήλ «ανακαλύπτεται» σχέδιο «τρομοκρατικών» ενεργειών από μουσουλμάνους Πακιστανούς που διαμένουν στην Αγγλία και συλλαμβάνονται 24 άνθρωποι. Η προσοχή στρέφεται προς τους υποτιθέμενους τρομοκράτες που θα ανατίναζαν αεροπλάνα. Κι ενώ η προπαγάνδα οργιάζει, να σου κι άλλοι «τρομοκράτες» να συλλαμβάνονται στην Γερμα-

βαρδίστηκε η Βηρυτός) πράγμα που σημαίνει πως αν δεν υπήρξε εξουδετέρωση των πυραύλων από τους Ισραηλινούς βομβαρδισμούς, τότε σίγουρα υπάρχει πολιτική συναλλαγή (με έμμεσο τρόπο) της ηγεσίας της Χεζμπολλάχ με τους επιτιθέμενους, αλλά και τις διάφορες εξουσιαστικές κλίκες του Λιβάνου.

Οι άνθρωποι που προσβλέπουν, χωρίς κανενός είδους αμφιταλάντευση, στην ατομική και κοινωνική απελευθέρωση, έχουν συσσωρευμένες εμπειρίες και γνωρίζουν πολύ καλά πως το πάθος των ανθρώπων για ελευθερία και κοινωνική δικαιοσύνη, οι τεράστιες προσπάθειες για να δημιουργηθεί ένας καλύτερος κόσμος **μπορούν να μετατραπούν σε απάνθρωπα δεσμά όταν εγκαταλειφθούν στα χέρια των αδίστακτων, των εξουσιαστών**.

Στην πολιτική το πιο οδυνηρό κτύπημα γίνεται από αυτόν ο οποίος φαίνεται πως στέκεται συμπαραστάτης ή αλληλέγγυος. Η Χεζμπολλάχ, ενώ φαινομενικά έδωσε την εντύπωση πως στέκεται αλληλέγγυα στους δοκιμαζόμενους παλαιστίνιους, από τις επιθέσεις των ισραηλινών στρατευμάτων στη Γάζα, στη συνέχεια προχώρησε στην ανακωχή αφήνοντας ακόμα πιο εκτεθειμένους τους παλαιστίνιους και τις ένοπλες επαναστατικές οργανώσεις τους. Ενδεικτικό του κλίματος που επιχειρείται να περάσει είναι και οι πρώτες κρούσεις για μια **κυβέρνηση ενότητας ανάμεσα στη Χαμάς και την παλαιστινιακή αρχή**. Πιέσεις προς αυτή την κατεύθυνση γίνονται και με διάφορες «κινητοποιήσεις» και απ' ότι δείχνουν τα πράγματα θα εξακολουθήσουν, ώστε να επιτευχθεί το πρώτο βήμα για να ανοιχτεί ο τάφος της παλαιστινιακής αντίστασης.

Είναι αναμενόμενο να γεννηθεί το ερώτημα: «Για ποιό λόγο βρίσκονται περισσότερο εκτεθειμένοι οι παλαιστίνιοι μετά την ανακωχή»;

Ο λόγος είναι συγκεκριμένος. Στο βαθμό που θα αναπτυχθούν οι «ειρηνευτικές» δηλαδή οι κατοχικές δυνάμεις της δυτικής κυριαρχίας και επιτυγχάνοντας ουσιαστικά έναν αποκλεισμό, τόσο του Λιβάνου, όσο και της Παλαιστίνης, ενισχύεται κυριολεκτικά το Ισραήλ. Τα σύνορά του προς τη μεριά του Λιβάνου θα διασφαλίζονται και θα κατοχυρώνονται από τις δυνάμεις τις δυτικής κυριαρχίας, ενώ παράλληλα η Χεζμπολλάχ

θα απομακρυνθεί από αυτή την πλευρά των συνόρων του, γεγονός που σημαίνει **το κλείσιμο ενός μέχρι τώρα ανοικτού μετώπου**.

Αυτό το γεγονός σημαίνει πως το Ισραήλ θα έχει αποδεσμεύσει αρκετές δυνάμεις για να μπορεί να τις στρέψει στην εξόντωση της Παλαιστινιακής αντίστασης, η οποία θα βρεθεί έτσι σε δυσχερέστερη θέση, αφού και ο από θαλάσσης έλεγχος θα σφίγγει συνεχώς μια θηλιά γύρω από το λαιμό της.

Συνεπώς, η απάντηση στο ερώτημα που τέθηκε στην αρχή του κειμένου έρχεται μέσα από τα γεγονότα. Το Ισραήλ πέτυχε τους σκοπούς του. Ενεργώντας παράλληλα σαν ένα κομμάτι της κυριαρχίας συνολικά, ανέλαβε να ανοίξει το δρόμο για τη «Νέα Μέση Ανατολή», στρώνοντας το δρόμο για την εγκατάσταση των «ειρηνευτικών δυνάμεων» στο Λίβανο και την ευρύτερη περιοχή.

Σε ότι αφορά την εξασθένιση της μιλιταριστικής ικανότητας τω ισραηλινών, θα πρέπει να υπενθυμίσουμε πως, όταν φαινομενικά ή πραγματικά ένα διαχειριστής των υποθέσεων της κυριαρχίας δείπήρξαν ή βρίσκονται σε εξέλιξη, εκείνος που έχει τον τελευταίο λόγο είναι η Λιβανική αντίσταση, οι εκατοντάδες και χιλιάδες μαχητές που έδωσαν την τελευταία ικμάδα της ζωής τους για να αντιμετωπίσουν τους σιδερόφρακτους του Ισραήλ. Αυτοί λοιπόν θα έχουν τον τελευταίο λόγο. Αυτοί, που είδαν τους συντρόφους τους να κομματιάζονται, δεν θα δεχτούν σαν τίμημα τις μερικές χιλιάδες δολάρια. Γιατί ο αγώνας για ελευθερία δεν ξεπουλιέται από τα πετροδολάρια των όποιων περσών ή αράβων. Αυτό δεν μπορεί να γίνει εύκολα αποδεκτό από όσους εξακολουθούν να αγωνίζονται και δεν έχουν χάσει την ανθρωπινότητά τους.

Το ερώτημα, όμως, εξακολουθεί να υπάρχει.

Θα μπορέσουν να ανταπεξέλθουν σ' αυτή τη δύσκολη κατάσταση οι αγωνιζόμενοι Παλαιστίνιοι;

Οι αγώνες των τελευταίων 60 χρόνων έχουν δείξει πως τέτοιες δυνατότητες εξακολουθούν να υπάρχουν...

...Και ολίγα τινά σχετικά με την αλληλεγγύη

Ποια θα μπορούσε να είναι η αλληλεγγύη προς τους δοκιμαζόμενους παλαιστίνιους αλλά και τους Λιβανέζους; Στην περίπτωση της Παλαιστίνης δεν μπορεί να είναι η υποστήριξη της διαδικασίας κατασκευής ενός κράτους.

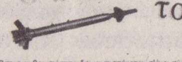
Υπάρχουν πολλές απαντήσεις, αλλά εκείνη που έχει σημασία στην παρούσα, αλλά και σε κάθε παρόμοια περίπτωση, είναι ο πόλεμος να στρέφεται σ' όσους στηρίζουν και συμπορεύονται ανοιχτά ή συγκαλυμμένα με την δράση των αμερικάνων και των ισραηλινών κατακτητών και της κυριαρ-

αναγκαστική κατασκευή ενός παλαιστινιακού. Η Παλαιστίνη, χωρίς την ύπαρξη κρατών και χωρίς την Αγγλική ή όποια άλλης μορφής κυριαρχία, μπορεί να είναι ένα χώρος, όπου οι άνθρωποι μπορούν να πραγματώσουν ουσιαστικά βήματα προς ένα κόσμο ελευθερίας και δικαιοσύνης.

Σ' αυτή την κατεύθυνση η αλληλεγγύη προς τους αγωνιζόμενους σε Παλαιστίνη - Λίβανο (αλλά και σε Ιράκ, Αφγανιστάν και αλλού) έχει ουσιαστικά κοινωνικά και ανθρώπινα χαρακτηριστικά και δεν εντοπίζει το σημείο της «κακότητας» στο Ισραήλ, τις ΗΠΑ ή αλλού, γιατί πολύ απλά και αναμφισβήτητα η ενότητα και η συνεργασία ανάμεσα στα κομμάτια της δυτικής και μη κυριαρχίας είναι δεδομένη, ιδιαίτερα μάλιστα στην παρούσα περίοδο. Το ζήτημα που προκύπτει είναι η διαβάθμιση που εμφανίζεται σε σχέση με τους εχθρούς της ελευθερίας. Αυτό είναι που στέκεται εμπόδιο στην ολόπλευρη έκφραση της αλληλεγγύης, κάνοντας πολιτική και συνεπώς αντικαθιστώντάς την με εξουσιαστικές τεχνικές. Η αλληλεγγύη, όντας κοινωνική, εκδηλώνεται ξεπερνώντας και αυτούς ακόμα τους θρησκευτικούς ή πολιτικούς διαχωρισμούς, που έχουν επιβάλλει οι εξουσιαστές.

Εννοείται πως η έκφραση της αλληλεγγύης δεν έχει απεύθυνση, δεν αφορά και δεν ταυτίζεται με τον οποιοδήποτε εξουσιαστή τύπου Νασράλα. Ο μαχόμενος πληθυσμός είναι ο δέκτης της αλληλεγγύης μας και η επιθετικότητά μας προς τους εγχώριους εξουσιαστές (οι οποίοι βρίσκονται σε πλήρη συνεργασία με τα υπόλοιπα τμήματα της Ευρωπαϊκής και παγκόσμιας κυριαρχίας, στέλνοντας φρεγάτες στον περσικό, στην Αδριατική και τώρα στη Μεσόγειο) είναι μια έμπρακτη έκ-

“ Ο πόλεμος είναι η υγεία του κράτους” Ράντολφ Μπουρν

Όσο η ανθρωπότητα δεν αντιστέκεται σ'ένα σύστημα που καθημερινά σκοτώνει, η ζωή και ο θάνατος θα καθορίζονται από οικονομικούς δείκτες και συντελεστές. Όταν η οικονομική κρίση γίνεται ορατή, ο πόλεμος αποτελεί ένα ισχυρό όπλο στα χέρια της κυριαρχίας. Οι διαχειριστές του παγκόσμιου

ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΑΠΟΧΗ ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΟΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΚΡΑΤΗ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΤΑ

«Τι είχες Γιάννη;»

«Ό,τι είχα πάντα».

Εκλογές και πάλι και μάλιστα κοινοτικές, δημαρχιακές και νομαρχιακές.

Εμπρός λοιπόν και πάλι να εκλεγούν οι «αντιπρόσωποι» που θα λύσουν τα τοπικά προβλήματα.

Από κοντά κι οι υποστηριχτές της θεωρίας πως άλλο είναι οι Βουλευτικές κι άλλο οι Δημοτικές εκλογές.

Εύκολο να το λέει κανείς, δύσκολο όμως να πείσει. Κι αυτό επειδή τελικά όσο και να καλλωπιστεί η μαϊμού, τούμπες θα κάνει.

Οι βουλευτικές είναι το σκαλοπάτι για το ξεσκαρτάρισμα αυτών που θα επανδρώσουν τα ανώτερα κλιμάκια των μηχανισμών του κράτους. Το ίδιο συμβαίνει και με τους προέδρους των συνδικαλιστικών ομοσπονδιών και ενώσεων που πολύ συχνά τους βλέπουμε στο βουλευτιλίκι και το υπουργιλίκι.

Μπορεί για τις διάφορες εξουσια-

μιας κάποιας μακρινής (και ανύπαρκτης πλέον) πανίδας.

Υποκριτές όπως κάθε εξουσιαστής, μπορούν να γίνουν κακόγουστοι ηθοποιοί αγανακτώντας για τα μηχανάκια στον πεζόδρομο, ώστε να δικαιώσουν τις κλήσεις που θα γεμίσουν τα ταμεία του δήμου (λέγε με Πιπιλή). Έχουν συνεκτικούς δεσμούς με τα κομματικά επιτελεία και προωθούν τους κάθε είδους κρατικούς σχεδιασμούς (όπως για παράδειγμα την αύξηση της καταστολής με τους δημόμπατσους, τις κάμερες και τις απαιτήσεις για εγκατάσταση μπάτσων στα σχολεία). Κι όσοι δεν έχουν τόσο γερούς δεσμούς, σύντομα θα αποκτήσουν, γιατί ο ιστός της εξουσίας και της κονόμας είναι απλωμένος παντού και κανείς απ' αυτούς δεν μπορεί να ξεφύγει...

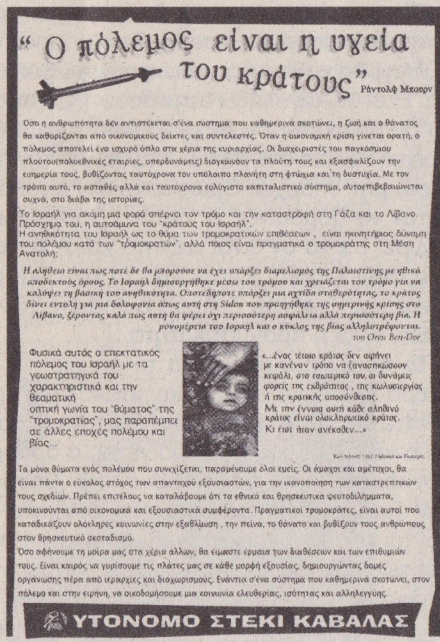
Εκλογές Δημοτικές ή πολιτικές δεν έχουν άλλο σκοπό παρά να τονώσουν η μία την άλλη και να ενισχύσουν της συνθήκες υποταγής μέσω

νός που σημαίνει **το κλείσιμο ενός μέχρι τώρα ανοικτού μετώπου**.

Αυτό το γεγονός σημαίνει πως το Ισραήλ θα έχει αποδεσμεύσει αρκετές δυνάμεις για να μπορεί να τις στρέψει στην εξόντωση της Παλαιστινιακής αντίστασης, η οποία θα βρεθεί έτσι σε δυσχερέστερη θέση, αφού και ο από θαλάσσης έλεγχος θα σφίγγει συνεχώς μια θηλιά γύρω από το λαιμό της.

Συνεπώς, η απάντηση στο ερώτημα που τέθηκε στην αρχή του κειμένου έρχεται μέσα από τα γεγονότα. Το Ισραήλ πέτυχε τους σκοπούς του. Ενεργώντας παράλληλα σαν ένα κομμάτι της κυριαρχίας συνολικά, ανέλαβε να ανοίξει το δρόμο για τη «Νέα Μέση Ανατολή», στρώνοντας το δρόμο για την εγκατάσταση των «ειρηνευτικών δυνάμεων» στο Λίβανο και την ευρύτερη περιοχή.

Σε ότι αφορά την εξασθένιση της μιλιταριστικής ικανότητας του ισραηλινών, θα πρέπει να υπενθυμίσουμε πως, όταν φαινομενικά ή πραγματικά ένα διαχειριστής των υποθέσεων της κυριαρχίας δείχνει να χάνει το κύρος του, τότε σίγουρα θα προχωρήσει ή θα υπάρξει η ανάδειξη του αντικατα-

« Ο πόλεμος είναι η υγεία του κράτους » Ράντολφ Μπουρν

Όσο η ανθρωπότητα δεν αντιστέκεται σ'ένα σύστημα που καθημερινά σκοτώνει, η ζωή και ο θάνατος θα καθορίζονται από οικονομικούς δείκτες και συντελεστές. Όταν η οικονομική κρίση γίνεται ορατή, ο πόλεμος αποτελεί ένα ισχυρό όπλο στα χέρια της κυριαρχίας. Οι διαχειριστές του παγκόσμιου πλούτου(πολυεθνικές εταιρίες, υπερδυνάμεις) διογκώνουν τα πλούτη τους και εξασφαλίζουν την ευημερία τους, βυθίζοντας ταυτόχρονα τον υπόλοιπο πλανήτη στη φτώχια και τη δυστυχία. Με τον τρόπο αυτό, το ασταθές αλλά και ταυτόχρονα ευλύγιστο καπιταλιστικό σύστημα, αυτοεπιβεβαιώνεται συχνά, στο διάβα της ιστορίας.

Το Ισραήλ για ακόμη μια φορά σπέρνει τον τρόμο και την καταστροφή στη Γάζα και το Λίβανο. Πρόσχημα του, η αυτοάμυνα του "κράτους του Ισραήλ".
Η ανηθικότητα του Ισραήλ ως το θύμα των τρομοκρατικών επιθέσεων , είναι ηκινητήριος δύναμη του πολέμου κατά των "τρομοκρατών", αλλά ποιος είναι πραγματικά ο τρομοκράτης στη Μέση Ανατολή;

Η αλήθεια είναι πως ποτέ δε θα μπορούσε να έχει υπάρξει διαμελισμός της Παλαιστίνης με ηθικά αποδεκτούς όρους. Το Ισραήλ δημιουργήθηκε μέσω του τρόμου και χρειάζεται τον τρόμο για να καλύψει τη βασική του ανηθικότητα. Οποτεδήποτε υπάρξει μια αχτίδα σταθερότητας, το κράτος δίνει εντολή για μια δολοφονία όπως αυτή στη Sidon που προηγήθηκε της σημερινής κρίσης στο Λίβανο, ξέροντας καλά πως αυτή θα φέρει όχι περισσότερη ασφάλεια αλλά περισσότερη βία. Η μονομέρεια του Ισραήλ και ο κύκλος της βίας αλληλοτρέφονται.
του Oren Ben-Dor

Φυσικά αυτός ο επεκτατικός πόλεμος του Ισραήλ με τα γεωστρατηγικά του χαρακτηριστικά και την θεαματική οπτική γωνία του "θύματος" της "τρομοκρατίας", μας παραπέμπει σε άλλες εποχές πολέμου και βίας...

«...ένας τέτοιο κράτος δεν αφήνει με κανέναν τρόπο να ξανασηκώσουν κεφάλι, στο εσωτερικό του, οι δυνάμεις φορείς της εχθρότητας , της κωλυσιεργίας ή της κρατικής αποσύνθεσης.
Με την έννοια αυτή κάθε αληθινό κράτος είναι ολοκληρωτικό κράτος.
Κι έτσι ήταν ανέκαθεν...»

Τα μόνα θύματα ενός πολέμου που συνεχίζεται, παραμένουμε όλοι εμείς. Οι άμαχοι και αμέτοχοι, θα είναι πάντα ο εύκολος στόχος των απανταχού εξουσιαστών, για την ικανοποίηση των καταστρεπτικών τους σχεδίων. Πρέπει επιτέλους να καταλάβουμε ότι τα εθνικά και θρησκευτικά ψευτοδιλήμματα, υποκινούνται από οικονομικά και εξουσιαστικά συμφέροντα. Πραγματικοί τρομοκράτες, είναι αυτοί που καταδικάζουν ολόκληρες κοινωνίες στην εξαθλίωση , την πείνα, το θάνατο και βυθίζουν τους ανθρώπους στον θρησκευτικό σκοταδισμό.
Όσο αφήνουμε τη μοίρα μας στα χέρια άλλων, θα είμαστε έρμαια των διαθέσεων και των επιθυμιών τους. Είναι καιρός να γυρίσουμε τις πλάτες μας σε κάθε μορφή εξουσίας, δημιουργώντας δομές οργάνωσης πέρα από ιεραρχίες και διαχωρισμούς. Ενάντια σ'ένα σύστημα που καθημερινά σκοτώνει, στον πόλεμο και στην ειρήνη, να οικοδομήσουμε μια κοινωνία ελευθερίας, ισότητας και αλληλεγγύης.

ΥΤΟΝΟΜΟ ΣΤΕΚΙ ΚΑΒΑΛΑΣ

τροσολάρια των οποίων πέρσων ή αράβων. Αυτό δεν μπορεί να γίνει εύκολα αποδεκτό από όσους εξακολουθούν να αγωνίζονται και δεν έχουν χάσει την ανθρωπινότητά τους.

Το ερώτημα, όμως, εξακολουθεί να υπάρχει.

Θα μπορέσουν να ανταπεξέλθουν σ' αυτή τη δύσκολη κατάσταση οι αγωνιζόμενοι Παλαιστίνιοι;

Οι αγώνες των τελευταίων 60 χρόνων έχουν δείξει πως τέτοιες δυνατότητες εξακολουθούν να υπάρχουν...

...Και ολίγα τινά σχετικά με την αλληλεγγύη

Ποια θα μπορούσε να είναι η αλληλεγγύη προς τους δοκιμαζόμενους παλαιστίνιους αλλά και τους Λιβανέζους; Στην περίπτωση της Παλαιστίνης δεν μπορεί να είναι η υποστήριξη της διαδικασίας κατασκευής ενός κράτους.

Υπάρχουν πολλές απαντήσεις, αλλά εκείνη που έχει σημασία στην παρούσα, αλλά και σε κάθε παρόμοια περίπτωση, είναι ο πόλεμος να στρέφεται σ' όσους στηρίζουν και συμπορεύονται ανοιχτά ή συγκαλυμμένα με την δράση των αμερικάνων και των ισραηλινών κατακτητών και της κυριαρχίας γενικότερα.

Η στάση και η δράση των αναρχικών διαπνέεται από την θεμελιακή αντικρατική και κοινωνική απελευθερωτική αντίληψη και θεώρηση: **ΚΑΝΕΝΑ ΚΡΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ, ΚΑΝΕΝΑ ΚΡΑΤΟΣ Σ' ΟΛΗ ΤΗ ΓΗ.** Αυτή η τοποθέτηση έχει πραγματικές διαστάσεις, ιδιαίτερα στην περιοχή της Παλαιστίνης. Οι Άραβες Παλαιστίνιοι[2] για τουλάχιστον εξήντα χρόνια μπορούν και ζουν χωρίς την ύπαρξη κράτους, έχοντας αντιμετωπίσει όχι απλά ένα σιδερόφρακτο Ισραηλινό κράτος, που αποτελεί τον απόλυτο εκφραστή των συμφερόντων της παγκό-

θρώπινα χαρακτηριστικά και δεν εντοπίζει το σημείο της «κακότητας» στο Ισραήλ, τις ΗΠΑ ή αλλού, γιατί πολύ απλά και αναμφισβήτητα η ενότητα και η συνεργασία ανάμεσα στα κομμάτια της δυτικής και μη κυριαρχίας είναι δεδομένη, ιδιαίτερα μάλιστα στην παρούσα περίοδο. Το ζήτημα που προκύπτει είναι η διαβάθμιση που εμφανίζεται σε σχέση με τους εχθρούς της ελευθερίας. Αυτό είναι που στέκεται εμπόδιο στην ολόπλευρη έκφραση της αλληλεγγύης, κάνοντας πολιτική και συνεπώς αντικαθιστώντάς την με εξουσιαστικές τεχνικές. Η αλληλεγγύη, όντας κοινωνική, εκδηλώνεται ξεπερνώντας και αυτούς ακόμα τους θρησκευτικούς ή πολιτικούς διαχωρισμούς, που έχουν επιβάλλει οι εξουσιαστές.

Εννοείται πως η έκφραση της αλληλεγγύης δεν έχει απεύθυνση, δεν αφορά και δεν ταυτίζεται με τον οποιοδήποτε εξουσιαστή τύπου Νασράλα. Ο μαχόμενος πληθυσμός είναι ο δέκτης της αλληλεγγύης μας και η επιθετικότητά μας προς τους εγχώριους εξουσιαστές (οι οποίοι βρίσκονται σε πλήρη συνεργασία με τα υπόλοιπα τμήματα της Ευρωπαϊκής και παγκόσμιας κυριαρχίας, στέλνοντας φρεγάτες στον περσικό, στην Αδριατική και τώρα στη Μεσόγειο) είναι μια έμπρακτη έκφρασή της, χωρίς να χρειάζεται να βρισκόμαστε σε κανένος είδους «εμπόλεμη ζώνη», αφού ο πόλεμος είναι καθολικός και ο εχθρός δίπλα μας.

Συσπείρωση Αναρχικών

---

1. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι τα όσα υποστήριζε ο Πασοκιστής Πάγκαλος, σχετικά με την αναγκαιότητα της εισβολής στο Ιράκ, πριν από τριάμισι χρόνια. Έλεγε, λοιπόν, πως η εισβολή χρειάζεται «για να μπορούμε να έχουμε φτηνή βενζινούλα για το αυτοκινητάκι μας». Η «φτηνή βενζινούλα», βέβαια, έχει πλέον φτάσει να κοστίζει όσο δυο χρυσές λίρες της εποχής που ο Πάγκαλος ήταν φοιτητής. Αυτό φαίνεται πως έχει ιδιαίτερη σημασία, μαζί με το γεγονός, πως η

ΑΠΟΧΗ ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΟΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΚΡΑΤΗ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΤΑ

«Τι είχες Γιάννη;»
«Ό,τι είχα πάντα».

Εκλογές και πάλι και μάλιστα κοινοτικές, δημαρχιακές και νομαρχιακές.

Εμπρός λοιπόν και πάλι να εκλεγούν οι «αντιπρόσωποι» που θα λύσουν τα τοπικά προβλήματα.

Από κοντά κι οι υποστηρικτές της θεωρίας πως άλλο είναι οι Βουλευτικές κι άλλο οι Δημοτικές εκλογές.

Εύκολο να το λέει κανείς, δύσκολο όμως να πείσει. Κι αυτό επειδή τελικά όσο και να καλλωπιστεί η μαϊμού, τούμπες θα κάνει.

Οι βουλευτικές είναι το σκαλοπάτι για το ξεσκαρτάρισμα αυτών που θα επανδρώσουν τα ανώτερα κλιμάκια των μηχανισμών του κράτους. Το ίδιο συμβαίνει και με τους προέδρους των συνδικαλιστικών ομοσπονδιών και ενώσεων που πολύ συχνά τους βλέπουμε στο βουλευτιλίκι και το υπουργιλίκι.

Μπορεί για τις διάφορες εξουσιαστικές θεωρίες και απόψεις να κατασκευάζεται ένας διαχωρισμός και μια διαβάθμιση, προκειμένου να ξεγελαστούν οι άνθρωποι και να εκλογικεύσουν την εξάρτηση και υποταγή στους άρχοντες.

Εκλογές είναι η εκλογίκευση των πλέον βάναυσων καταστάσεων που στρέφονται ενάντια στην ανθρώπινη φύση.

Η εκλογίκευση της απάθειας και της εγκατάλειψης στα χέρια «ανθρώπων» που σαν αρπακτικά αναζητούν την εξουσιοδότηση για να αλωνίσουν. Η εκλογίκευση και η αποδοχή θεσμών και μηχανισμών που απλώνουν την καταλήστευση και την εκμετάλλευση (Για ΔΕΗ πληρώνετε 5 ευρώ, για το Δήμο 30) σε κάθε σημείο και στην παραμικρή πτυχή της ανθρώπινης και μη ζωής. Όλα κομμένα και ραμμένα στα μέτρα της α-

μιας κάποιας μακρινής (και ανύπαρκτης πλέον) πανάδας.

Υποκριτές όπως κάθε εξουσιαστής, μπορούν να γίνουν κακόγουστοι ηθοποιοί αγανακτώντας για τα μηχανάκια στον πεζόδρομο, ώστε να διακαώσουν τις κλήσεις που θα γεμίσουν τα ταμεία του δήμου (λέγε με Πιπιλή). Έχουν συνεκτικούς δεσμούς με τα κομματικά επιτελεία και προωθούν τους κάθε είδους κρατικούς σχεδιασμούς (όπως για παράδειγμα την αύξηση της καταστολής με τους δημόμπατσους, τις κάμερες και τις απαιτήσεις για εγκατάσταση μπάτσων στα σχολεία). Κι όσοι δεν έχουν τόσο γερούς δεσμούς, σύντομα θα αποκτήσουν, γιατί ο ιστός της εξουσίας και της κονόμας είναι απλωμένος παντού και κανείς απ' αυτούς δεν μπορεί να ξεφύγει...

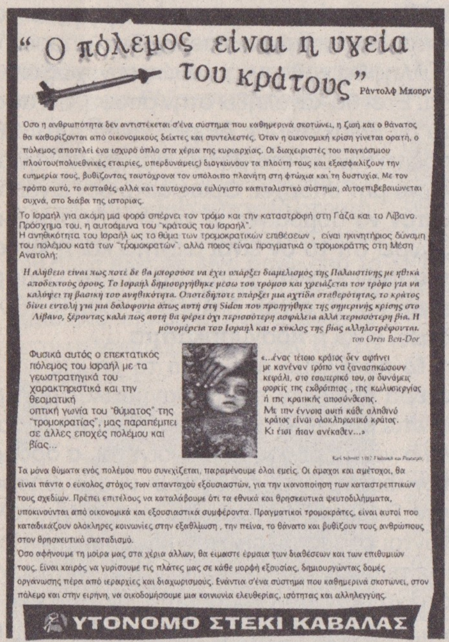
Εκλογές Δημοτικές ή πολιτικές δεν έχουν άλλο σκοπό παρά να τονώσουν η μία την άλλη και να ενισχύσουν της συνθήκες υποταγής μέσω της «δημιουργικής» αντιπροσώπευσης, που υποτίθεται πως υπάρχει ή μπορεί να υπάρξει στην τοπική αυτοδιοίκηση.

Άλλο φρούτο κι αυτό. Τοπική και αυτοδιοίκηση μια ειρωνεία ένα σαρκασμός.

Ανθρώπινη δημιουργικότητα και συνθήκες διαβίωσης με ουσιαστική ελευθερία μπορούν να υπάρξουν μόνο όταν δεν αυτό-διοικούνται ούτε οι τόποι αλλά ούτε και οι άνθρωποι. Τα εξουσιαστικά φούμαρα που ντύνονται με λέξεις όπως αυτοδιοίκηση, αυτοδιαχείριση και άλλους φραστικούς συνδυασμούς όπου προστίθεται οι λέξεις κοινωνία, κοινωνικός, κοινωνική και άλλες παρεμφερείς διατυπώσεις προσπαθούν, και πολλές φορές επιτυγχάνουν, να ταυτίσουν με τους εξουσιαστικών και εκμεταλλευτικών

την ευρύτερη περιοχή.

Σε ότι αφορά την εξασθένιση της μιλιταριστικής ικανότητας τω ισραηλινών, θα πρέπει να υπενθυμίσουμε πως, όταν φαινομενικά ή πραγματικά ένα διαχειριστής των υποθέσεων της κυριαρχίας δείχνει να χάνει το κύρος του, τότε σίγουρα θα προχωρήσει ή θα υπάρξει η ανάδειξη του αντικατάστάτη στις διαπραγματευτικές καταστάσεις και τις συναλλαγές. Ο Νασράλα είναι ήδη ένας από αυτούς που διαπραγματεύονται, όχι μόνο προς όφελός του, αλλά και προς το συμφέρον των κομματιών της κυριαρχίας (όπως Περσία και Συρία), που διεκδικούν την πλέον συμφέρουσα γι' αυτές συνθήκη επανένταξής τους στους κόλπους της παγκοσμιοποιημένης κυριαρχίας μέσα και στα πλαίσια της αναδιανομής ρόλων και ελέγχου.

“Ο πόλεμος είναι η υγεία του κράτους” Ράντολφ Μπουρν

Όσο η ανθρωπότητα δεν αντιστέκεται σ'ένα σύστημα που καθημερινά σκοτώνει, η ζωή και ο θάνατος θα καθορίζονται από οικονομικούς δείκτες και συντελεστές. Όταν η οικονομική κρίση γίνεται ορατή, ο πόλεμος αποτελεί ένα ισχυρό όπλο στα χέρια της κυριαρχίας. Οι διαχειριστές του παγκόσμιου πλούτου(πολυεθνικές εταιρίες, υπερδυνάμεις) διογκώνουν τα πλούτη τους και εξασφαλίζουν την ευημερία τους, βυθίζοντας ταυτόχρονα τον υπόλοιπο πλανήτη στη φτώχια και τη δυστυχία. Με τον τρόπο αυτό, το ασταθές αλλά και ταυτόχρονα ευλύγιστο καπιταλιστικό σύστημα, αυτοεπιβεβαιώνεται συχνά, στο διάβα της ιστορίας.

Το Ισραήλ για ακόμη μια φορά σπέρνει τον τρόμο και την καταστροφή στη Γάζα και το Λίβανο. Πρόσχημα του, η αυτοάμυνα του "κράτους του Ισραήλ".
Η ανηθικότητα του Ισραήλ ως το θύμα των τρομοκρατικών επιθέσεων , είναι ηκινητήριος δύναμη του πολέμου κατά των "τρομοκρατών", αλλά ποιος είναι πραγματικά ο τρομοκράτης στη Μέση Ανατολή;

Η αλήθεια είναι πως ποτέ δε θα μπορούσε να έχει υπάρξει διαμελισμός της Παλαιστίνης με ηθικά αποδεκτούς όρους. Το Ισραήλ δημιουργήθηκε μέσω του τρόμου και χρειάζεται τον τρόμο για να καλύψει τη βασική του ανηθικότητα. Οποτεδήποτε υπάρξει μια αχτίδα σταθερότητας, το κράτος δίνει εντολή για μια δολοφονία όπως αυτή στη Sidon που προηγήθηκε της σημερινής κρίσης στο Λίβανο, ξέροντας καλά πως αυτή θα φέρει όχι περισσότερη ασφάλεια αλλά περισσότερη βία. Η μονομέρεια του Ισραήλ και ο κύκλος της βίας αλληλοτρέφονται.
του Oren Ben-Dor

Φυσικά αυτός ο επεκτατικός πόλεμος του Ισραήλ με τα γεωστρατηγικά του χαρακτηριστικά και την θεαματική οπτική γωνία του "θύματος" της "τρομοκρατίας", μας παραπέμπει σε άλλες εποχές πολέμου και βίας...

«...ένας τέτοιο κράτος δεν αφήνει με κανέναν τρόπο να ξανασηκώσουν κεφάλι, στο εσωτερικό του, οι δυνάμεις φορείς της εχθρότητας , της κωλυσιεργίας ή της κρατικής αποσύνδεσης.
Με την έννοια αυτή κάθε αληθινό κράτος είναι ολοκληρωτικό κράτος.
Κι έτσι ήταν ανέκαθεν...»

Τα μόνα θύματα ενός πολέμου που συνεχίζεται, παραμένουμε όλοι εμείς. Οι άμαχοι και αμέτοχοι, θα είναι πάντα ο εύκολος στόχος των απανταχού εξουσιαστών, για την ικανοποίηση των καταστρεπτικών τους σχεδίων. Πρέπει επιτέλους να καταλάβουμε ότι τα εθνικά και θρησκευτικά ψευτοδιλήμματα, υποκινούνται από οικονομικά και εξουσιαστικά συμφέροντα. Πραγματικοί τρομοκράτες, είναι αυτοί που καταδικάζουν ολόκληρες κοινωνίες στην εξαθλίωση , την πείνα, το θάνατο και βυθίζουν τους ανθρώπους στον θρησκευτικό σκοταδισμό.
Όσο αφήνουμε τη μοίρα μας στα χέρια άλλων, θα είμαστε έρμαια των διαθέσεων και των επιθυμιών τους. Είναι καιρός να γυρίσουμε τις πλάτες μας σε κάθε μορφή εξουσίας, δημιουργώντας δομές οργάνωσης πέρα από ιεραρχίες και διαχωρισμούς. Ενάντια σ'ένα σύστημα που καθημερινά σκοτώνει, στον πόλεμο και στην ειρήνη, να οικοδομήσουμε μια κοινωνία ελευθερίας, ισότητας και αλληλεγγύης.

ΥΤΟΝΟΜΟ ΣΤΕΚΙ ΚΑΒΑΛΑΣ

Πέρα όμως από τη Χεζμπολλάχ και το Νασράλα ο οποίος ξεδιάντροπος, όπως κάθε εξουσιαστής, αποκαλύπτει σιγά σιγά όλα τα χαρτιά των συμφώνιων που υ-

Λιβανέζους; Στην περίπτωση της Παλαιστίνης δεν μπορεί να είναι η υποστήριξη της διαδικασίας κατασκευής ενός κράτους.

Υπάρχουν πολλές απαντήσεις, αλλά εκείνη που έχει σημασία στην παρούσα, αλλά και σε κάθε παρόμοια περίπτωση, είναι ο πόλεμος να στρέφεται σ' όσους στηρίζουν και συμπορεύονται ανοιχτά ή συγκαλυμμένα με την δράση των αμερικάνων και των ισραηλινών κατακτητών και της κυριαρχίας γενικότερα.

Η στάση και η δράση των αναρχικών διαπνέεται από την θεμελιακή αντικρατική και κοινωνική απελευθερωτική αντίληψη και θεώρηση: **ΚΑΝΕΝΑ ΚΡΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ, ΚΑΝΕΝΑ ΚΡΑΤΟΣ Σ' ΟΛΗ ΤΗ ΓΗ.** Αυτή η τοποθέτηση έχει πραγματικές διαστάσεις, ιδιαίτερα στην περιοχή της Παλαιστίνης. Οι Άραβες Παλαιστίνιοι[2] για τουλάχιστον εξήντα χρόνια μπορούν και ζουν χωρίς την ύπαρξη κράτους, έχοντας αντιμετωπίσει όχι απλά ένα σιδερόφρακτο Ισραηλινό κράτος, που αποτελεί τον απόλυτο εκφραστή των συμφερόντων της παγκόσμιας κυριαρχίας, αλλά έχουν έρθει αντιμέτωποι με το σύνολο των αραβικών καθεστώτων μέσα από συνθήκες προσφυγιάς και κατατρεγμών. **Οι παλαιστίνιοι έχουν αποδείξει πως μπορούν να ζήσουν και χωρίς κράτος και έχουν βρεθεί σε μια κατάσταση όπου μπορούν πλέον να ανταπεξέλθουν στις πιο δραματικές συνθήκες.** Δεν χρειάζεται να υποστηρίζουμε την μονιμοποίηση των δεινών τους με ένα κράτος, όπου αυτοί που θα τους καταπιέζουν και θα τους εξοντώνουν θα είναι «δικοί τους». **Η καταστροφή ή η ύπαρξη του εβραϊκού κράτους δεν προϋποθέτουν σε καμία περίπτωση την**

αλληλεγγύης δεν έχει απευθυνση, δεν αφορά και δεν ταυτίζεται με τον οποιοδήποτε εξουσιαστή τύπου Νασράλα. Ο μαχόμενος πληθυσμός είναι ο δέκτης της αλληλεγγύης μας και η επιθετικότητά μας προς τους εγχώριους εξουσιαστές (οι οποίοι βρίσκονται σε πλήρη συνεργασία με τα υπόλοιπα τμήματα της Ευρωπαϊκής και παγκόσμιας κυριαρχίας, στέλνοντας φρεγάτες στον περσικό, στην Αδριατική και τώρα στη Μεσόγειο) είναι μια έμπρακτη έκφραση της, χωρίς να χρειάζεται να βρισκόμαστε σε κανένος είδους «εμπόλεμη ζώνη», αφού ο πόλεμος είναι καθολικός και ο εχθρός δίπλα μας.

Συσπείρωση Αναρχικών

---

1. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι τα όσα υποστήριζε ο Πασοκιστής Πάγκαλος, σχετικά με την αναγκαιότητα της εισβολής στο Ιράκ, πριν από τριάμισι χρόνια. Έλεγε, λοιπόν, πως η εισβολή χρειάζεται «για να μπορούμε να έχουμε φτηνή βενζινούλα για το αυτοκινητάκι μας». Η «φτηνή βενζινούλα», βέβαια, έχει πλέον φτάσει να κοστίζει όσο δυο χρυσές λίρες της εποχής που ο Πάγκαλος ήταν φοιτητής. Αυτό φαίνεται πως έχει ιδιαίτερη σημασία, μαζί με το γεγονός, πως η κατάκτηση του Ιράκ δεν μπορεί να γυρίσει πίσω το ποτάμι, αφού η αντάρτικη αντίσταση εξακολουθεί να προκαλεί οδυνηρά πλήγματα στους τύραννους και τα τσιράκια τους...
2. Εννοείται πως πριν την επιβολή του Εβραϊκού κράτους στην Παλαιστίνη, η περιοχή κατοικείτο και από εβραίους, οι οποίο δεν έχουν σχέση με τους εποίκους, που κατάφθασαν μετά το 1948 για να λεηλατήσουν τον τόπο και τη ζωή των παλαιστινίων εβραίων και κυρίως αράβων. Εννοείται πως η συνύπαρξη ανθρώπων διαφορετικής φυλετικής προέλευσης, είναι μια πραγματικότητα που χωρίς τα κράτη μπορεί να υπάρχει και μάλιστα με δημιουργικό τρόπο.

όμως να πείσει. Κι αυτό επειδή τελικά όσο και να καλλωπιστεί η μαϊμού, τούμπες θα κάνει.

Οι βουλευτικές είναι το σκαλοπάτι για το ξεσκαρτάρισμα αυτών που θα επανδρώσουν τα ανώτερα κλιμάκια των μηχανισμών του κράτους. Το ίδιο συμβαίνει και με τους προέδρους των συνδικαλιστικών ομοσπονδιών και ενώσεων που πολύ συχνά τους βλέπουμε στο βουλευτιλίκι και το υπουργιλίκι.

Μπορεί για τις διάφορες εξουσιαστικές θεωρίες και απόψεις να κατασκευάζεται ένας διαχωρισμός και μια διαβάθμιση, προκειμένου να ξεγελαστούν οι άνθρωποι και να εκλογικεύσουν την εξάρτηση και υποταγή στους άρχοντες.

Εκλογές είναι η εκλογίκευση των πλέον βάναυσων καταστάσεων που στρέφονται ενάντια στην ανθρώπινη φύση.

Η εκλογίκευση της απάθειας και της εγκατάλειψης στα χέρια «ανθρώπων» που σαν αρπακτικά αναζητούν την εξουσιοδότηση για να αλωνίσουν. Η εκλογίκευση και η αποδοχή θεσμών και μηχανισμών που απλώνουν την καταπίεση και την εκμετάλλευση (Για ΔΕΗ πληρώνετε 5 ευρώ, για το Δήμο 30) σε κάθε σημείο και στην παραμικρή πτυχή της ανθρώπινης και μη ζωής. Όλα κομμένα και ραμμένα στα μέτρα της αποδοχής της εξουσιαστικής κι εκμεταλλευτικής λογικής. Εκλογές και εκλογίκευση ή τι γυρεύει τέτοια ώρα ο φτωχός μέσα στη μπόρα;

Οι «αθώοι» δήμαρχοι και κοινοτάρχες! Αδίστακτοι καταστροφείς της ανθρώπινης χαράς. Τσιμεντοκράτορες και καγκελοφόροι (όπως ο ονομαστός, πλέον, καγκελάριος Αβραμόπουλος) μετατρέπουν και την πιο μικρή γωνιά σε κερδοφόρο πηγή. Πάρκα για κάθε είδους εκμετάλλευση όλων αυτών που θα τολμήσουν να εμπιστευτούν τον περίπατό τους (αν ποτέ βρουν ευκαιρία) στα κακόγουστα πάρκα, που βασανίζουν με απερίγραπτο τρόπο τα εγκλωβισμένα και φυλακισμένα απομεινάρια

δειγμα την αύξηση της καταστολής με τους δημόμπατσους, τις κάμερες και τις απαιτήσεις για εγκατάσταση μπάτσων στα σχολεία). Κι όσοι δεν έχουν τόσο γερούς δεσμούς, σύντομα θα αποκτήσουν, γιατί ο ιστός της εξουσίας και της κονόμας είναι απλωμένος παντού και κανείς απ' αυτούς δεν μπορεί να ξεφύγει...

Εκλογές Δημοτικές ή πολιτικές δεν έχουν άλλο σκοπό παρά να τονώσουν η μία την άλλη και να ενισχύσουν της συνθήκες υποταγής μέσω της «δημιουργικής» αντιπροσώπευσης, που υποτίθεται πως υπάρχει ή μπορεί να υπάρξει στην τοπική αυτοδιοίκηση.

Άλλο φρούτο κι αυτό. Τοπική και αυτοδιοίκηση μια ειρωνεία ένα σαρκασμός.

Ανθρώπινη δημιουργικότητα και συνθήκες διαβίωσης με ουσιαστική ελευθερία μπορούν να υπάρξουν μόνο όταν δεν αυτό-διοικούνται ούτε οι τόποι αλλά ούτε και οι άνθρωποι. Τα εξουσιαστικά φούμαρα που ντύνονται με λέξεις όπως αυτοδιοίκηση, αυτοδιαχείριση και άλλους φραστικούς συνδυασμούς όπου προστίθενται οι λέξεις κοινωνία, κοινωνικός, κοινωνική και άλλες παρεμφερείς διατυπώσεις προσπαθούν, και πολλές φορές επιτυγχάνουν, να ταυτίσουν με τους εξουσιαστικούς και εκμεταλλευτικούς θεσμούς, την όποια διάθεση των ανθρώπων για απεγκλωβισμό από αυτές τις καταστάσεις.

Όλοι αυτοί είναι πολύ πιο επικίνδυνοι γιατί είναι μικροί και αδίστακτοι. Διψούν για φήμη και ανάδειξη, αρκετοί απ' αυτούς και για τη χλιδή που προσφέρει ο πλούτος. Και για όλα αυτά είναι διατεθειμένοι να κάνουν όσο το δυνατόν περισσότερες αθλιότητες.

Καθένας μας μπορεί να κάνει αυτές τις μικρές σκέψεις και να απορρίψει για μια ακόμα φορά αυτή την διαρκή προσβολή απέναντι στους ανθρώπους, που ονομάζεται εκλογική διαδικασία.

Αρχαία Φιλοσοφία και Κυριαρχία

ΜΕΡΟΣ Α΄

Πρόλογος

Μέχρι τον 6ο αιώνα π. Χ. η ερμηνεία του κόσμου γίνεται με τους όρους της θρησκείας και της μυθολογίας. Η θρησκεία και ο μύθος είναι τα κυρίαρχα στοιχεία στην προσπάθεια του ανθρώπου να κατανοήσει τον κόσμο που τον περιβάλλει. Αυτό έχει σαν συνέπεια να υπερισχύουν τα πνεύματα, οι **θεοί**, οι **δαίμονες** [Με την αρχαιοελληνική έννοια του όρου, που σημαίνει τον κατώτερο θεό.] και τα διάφορα υπερφυσικά τέρατα. Ο κόσμος λοιπόν δεν είναι προσπελάσιμος στην ανθρώπινη νόηση παρά μόναχα σαν μια μαγική εικόνα ή καλύτερα σαν μια μαγική παράσταση, που την θέτουν σε κίνηση υπερφυσικές δυνάμεις, οι οποίες βρίσκονται έξω από την αντιληπτική του ικανότητα. Αυτή η άγνοια αποτελεί μια καθώς πρέπει εκμεταλεύσιμη συνθήκη για τις κυρίαρχες πολιτικο-οικονομικές ομάδες. Το αποτέλεσμα είναι οι νόμοι να έχουν θεία καταγωγή, είτε πρόκειται για τις δέκα εντολές του Μωυσή, είτε για τους νόμους του Σόλωνα.

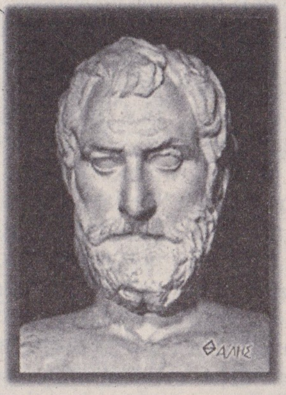
Δεν είναι τυχαίο ότι ο νομοθέτης της Σπάρτης Λυκούργος είναι ένα μυθικό πρόσωπο, που κινείται μεταξύ υπαρκτού και ανύπαρκτου ιστορικού προσώπου. Γιατί δεν έχει ιδιαίτερη σημασία, αν υπήρξαν ή δεν υπήρξαν, ως ιστορικά πρόσωπα οι διάφοροι νομοθέτες, αλλά το κύρος του νομοθετικού τους έργου. Αυτό γίνεται αποδεκτό από τον λαό, όταν είναι αποκάλυψη μιας θεϊκής δύναμης· ούτε για ανθρώπους που είναι δισεπίλυτοι, κούς αλλά λογικούς. Σε αυτή την προσπάθεια η επιρροή της θρησκείας, ως ένα βαθμό, είναι αναπόφευκτη. Αποτελεί κατά κάποιο τρόπο τη συνέχειά της και φιλοδοξεί να ξεπεράσει τις δεισιδαιμονικές αντιλήψεις, τοποθετώντας το **λόγο** και κοιτάζοντας την φύση και όχι τις υπερφυσικές άυλες δυνάμεις. Αυτοί όμως που φιλοσοφούν είναι αριστοκρατικής καταγωγής και επομένως δεν έχουν λόγο να αμφισβητήσουν το κοινωνικό status. Το πρόβλημα τους δεν είναι να ξεσηκώσουν τους καταπιεσμένους ούτε να κλονίσουν τις καταπιεστικές δομές, που έχουν εγκαθιδρύσει οι κυρίαρχες ομάδες. Αυτό που φαίνεται να τους απασχολεί είναι ποία η αρχή του κόσμου και ποία η δομή του.

Τίθεται, βέβαια, ένα ερώτημα με ιδιαίτερη σημασία: Γιατί η φιλοσοφία γεννήθηκε στην αρχαία Ελλάδα και όχι κάπου αλλού, για παράδειγμα στην Περσία. Σύμφωνα με τον Π. Κροπότκιν αυτό συνέβη επειδή στην αρχαία Ελλάδα οι πόλεις-κράτη παρείχαν την ελευθερία στους ανθρώπους ικανή να τους κάνει να σκεφτούν και να εκφραστούν ελεύθερα. Αυτό από μόνο του δεν φαίνεται τόσο πειστικό, αν σκεφτεί κανείς, πως πολύ πριν τον 6ο αιώνα οι άνθρωποι σκεφτόντουσαν και προσπαθούσαν να κατανοήσουν τον κόσμο. Έπειτα, πως γνωρίζει ο Π. Κροπότκιν ότι οι προϋπάρχοντες πολιτισμοί δεν είχαν ή δεν παρείχαν την ανάλογη ελευθερία τουλάχιστον στους άρχοντες; Μάλλον οι δομές των προγενέστερων εξουσιαστικών συστημάτων δεν την είχαν ανάγκη. Η αποπνικτική κυριαρχία των διαφόρων ιερατείων ήταν αρκετή συνθήκη επιβολής των θελήσεών τους. Έπειτα είναι πολύ πιθανόν, ιδιαίτερα το ιερατείο της Αιγύπτου να είχε γνώσεις φιλοσοφικές, που τις διαφύλαττε σαν κόρη οφθαλμού μακρυά από τα επικίνδυνα βλέμ-

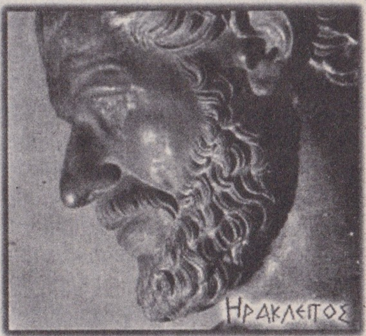
Η φιλοσοφία λοιπόν που γεννήθηκε στην αρχαία Ελλάδα έχει αφετηρία πολιτική-κοινωνική αναγκαιότητα και αντλεί την πρώτη σκέψη από τις θρησκευτικές δοξασίες με στόχο να τις υπερβεί. Αρχικά θα προσπαθήσει με υλικούς όρους να ερμηνεύσει τον γύρο κόσμο, γρήγορα θα χαθεί στον φανταστικό κόσμο των ιδεών και θα καταλήξει, ως θεραπαινίδα της θρησκείας. Από την στιγμή που η σκέψη ξέφυγε από το σφιχταγκάλιασμα της θρησκείας κουβαλά μέσα της την ανατροπή, τον αντίλογο. **Επειδή εν αρχή του λόγου ο αντίλογος, ο δρόμος προς την αναρχική θεώρηση του κόσμου, αναπόφευκτος.**

Οι Προσωκρατικοί

Η Μίλητος της Ιωνίας είναι ο τόπος που γεννήθηκε η πρώτη φιλοσοφική σκέψη από το Θαλή ο οποίος, όπως έχει προαναφερθεί, είχε επισκεφτεί το ιερατείο της Αιγύπτου. Παρατηρώντας την φύση γύρω του θεώρησε το **νερό** ως αρχή του κόσμου. Πριν το Θαλή, ο Ησίοδος και ο Όμηρος αναφέρουν τον Ωκεανό ως δημιουργό της ζωής. Το νερό είναι κυρίαρχο στοιχείο της φύσης και βρίσκεται παντού. Ταυτόχρονα όταν εξατμίζεται γίνεται αέρας και όταν παγώνει, γίνεται στερεό. Επίσης το σπέρμα είναι υγρό, όπως και η μήτρα που μεγαλώνει το έμβρυο. Επομένως η εκλογή του νε-

είμεν τε και ουκ είμεν και ποταμώ γαρ ουκ έστιν εμβήναι δις τω αυτώ»[1]. Στο βάθος αυτό σημαίνει ότι το αιώνιο γίγνεσθαι του όντος είναι αδύνατο να το κατανοήσουμε παρά μόναχα σαν μια φευγαλέα αποσπασματική εικόνα, η οποία όμως την επομένη στιγμή δεν ισχύει. Επομένως η αισθητή πραγματικότητα μας ξεγελά με την αέναη ροηκοτητά της. Ο Ηράκλειτος εισάγει το **πυρ** [φωτιά] ως δημιουργικό στοιχείο του **φθείρεσθαι** και του **γίγνεσθαι**. Ο πόλεμος που προκαλείται από την φωτιά οδηγεί τα όντα σε μια αδιάκοπη κίνηση και η ισορροπία επιτυγχάνεται τελικά με την **παλίντονο αρμονία.**

Ο Ηράκλειτος με την αέναη ροή τοποθετεί την σκέψη μέσα στην υλική πραγματικότητα. Από την άλλη όμως την θολώνει, λόγω ακριβώς αυτής της ροηκότητας. Γιατί πως μπορούμε να την κατανοήσουμε αν δεν βρίσκεται σε μια σταθερή κατάσταση; Αν όμως οι αισθήσεις δεν μπορούν να μας αποκαλύψουν την αλήθεια, τότε κάτι άλλο θα υπάρχει που θα μπορεί να το κάνει και ποιο άλλο από τις **ιδέες που σχηματίζονται στο νου;**

Ο Παρμενίδης απαντά απερίφραστα ότι **οι ιδέες υπάρχουν** και **η υλική πραγματικότητα δεν υπάρχει**, επειδή δεν μπορεί να συλληφθεί καθεαυτή, καθώς συνεχώς αλλάζει. Έτσι θα καταλήξει στην άποψη, ότι αφού το **όν** βρίσκεται σε διαρκή κίνηση, τότε θα

Μέχρι τον 6ο αιώνα π. Χ. η ερμηνεία του κόσμου γίνεται με τους όρους της θρησκείας και της μυθολογίας. Η θρησκεία και ο μύθος είναι τα κυρίαρχα στοιχεία στην προσπάθεια του ανθρώπου να κατανοήσει τον κόσμο που τον περιβάλλει. Αυτό έχει σαν συνέπεια να υπερισχύουν τα πνεύματα, οι **θεοί**, οι **δαίμονες** [Με την αρχαιοελληνική έννοια του όρου, που σημαίνει τον κατώτερο θεό.] και τα διάφορα υπερφυσικά τέρατα. Ο κόσμος λοιπόν δεν είναι προσπελάσιμος στην ανθρώπινη νόηση παρά μονάχα σαν μια μαγική εικόνα ή καλύτερα σαν μια μαγική παράσταση, που την θέτουν σε κίνηση υπερφυσικές δυνάμεις, οι οποίες βρίσκονται έξω από την αντιληπτική του ικανότητα. Αυτή η άγνοια αποτελεί μια καθώς πρέπει εκμεταλεύσιμη συνθήκη για τις κυρίαρχες πολιτικο-οικονομικές ομάδες. Το αποτέλεσμα είναι οι νόμοι να έχουν θεία καταγωγή, είτε πρόκειται για τις δέκα εντολές του Μωυσή, είτε για τους νόμους του Σόλωνα.

Δεν είναι τυχαίο ότι ο νομοθέτης της Σπάρτης Λυκούργος είναι ένα μυθικό πρόσωπο, που κινείται μεταξύ υπαρκτού και ανύπαρκτου ιστορικού προσώπου. Γιατί δεν έχει ιδιαίτερη σημασία, αν υπήρξαν ή δεν υπήρξαν, ως ιστορικά πρόσωπα οι διάφοροι νομοθέτες, αλλά το κύρος του νομοθετικού τους έργου. Αυτό γίνεται αποδεκτό από τον λαό, όταν είναι αποκάλυψη μιας θεϊκής δύναμης, που φροντίζει για το καλό των ανθρώπων. Σε αυτό το σημείο γίνεται ολοφάνερο, πως ο νομοθέτης έχει συνείδηση της άγνοιας του λαού και την εκμεταλλεύεται στο έπακρο, για να κτίσει το οικοδόμημα, που την ουσία σημαίνει την **προστασία των συμφερόντων των κυρίαρχων ομάδων**.

Αυτό λοιπόν που έκαναν οι άρχοντες και τα διάφορα ιερατεία της εποχής ήταν να συντηρούν την άγνοια του λαού. Ο οποίος δεν είχε την δυνατότητα να αντιπαραθέσει μια εναλλακτική πρόταση απέναντί τους, λόγω της κοινωνικής του κατάστασης. Δούλοι, συλλέκτες τροφής, κυνηγοί, γεωργοί, ψαράδες, εργάτες εργαστηρίων, νομάδες, ήταν απομονωμένοι, είτε λόγω γεωγραφικών αποστάσεων, είτε των αλυσίδων τους, το κυριότερο όμως είναι πως **δεν είχαν λόγους να αναζητούν τρόπους για να νομοθετήσουν την ζωή τους**. Αυτό μόνο ως αίτημα των κυρίαρχων ομάδων μπορεί να εννοηθεί. Οι κυριαρχούμενοι το μόνο που θα μπορού-

λες δυνάμεις. Αυτοί όμως που φιλοσοφούν είναι αριστοκρατικής καταγωγής και επομένως δεν έχουν λόγο να αμφισβητήσουν το κοινωνικό status. Το πρόβλημα τους δεν είναι να ξεσηκώσουν τους καταπιεσμένους ούτε να κλονίσουν τις καταπιεστικές δομές, που έχουν εγκαθιδρύσει οι κυρίαρχες ομάδες. Αυτό που φαίνεται να τους απασχολεί είναι ποία η αρχή του κόσμου και ποία η δομή του.

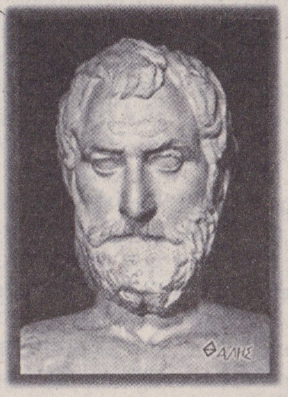
Τίθεται, βέβαια, ένα ερώτημα με ιδιαίτερη σημασία: Γιατί η φιλοσοφία γεννήθηκε στην αρχαία Ελλάδα και όχι κάπου αλλού, για παράδειγμα στην Περσία. Σύμφωνα με τον Π. Κροπότκιν αυτό συνέβη επειδή στην αρχαία Ελλάδα οι πόλεις-κράτη παρείχαν την ελευθερία στους ανθρώπους ικανή να τους κάνει να σκεφτούν και να εκφραστούν ελεύθερα. Αυτό από μόνο του δεν φαίνεται τόσο πειστικό, αν σκεφτεί κανείς, πως πολύ πριν τον 6ο αιώνα οι άνθρωποι σκεφτόντουσαν και προσπαθούσαν να κατανοήσουν τον κόσμο. Έπειτα, πως γνωρίζει ο Π. Κροπότκιν ότι οι προϋπάρχοντες πολιτισμοί δεν είχαν ή δεν παρείχαν την ανάλογη ελευθερία τουλάχιστον στους άρχοντες; Μάλλον οι δομές των προγενέστερων εξουσιαστικών συστημάτων δεν την είχαν ανάγκη. Η αποπνικτική κυριαρχία των διαφόρων ιερατείων ήταν αρκετή συνθήκη επιβολής των θελήσεών τους.

Έπειτα είναι πολύ πιθανόν, ιδιαίτερα το ιερατείο της Αιγύπτου να είχε γνώσεις φιλοσοφικές, που τις διαφύλαττε σαν κόρη οφθαλμού μακρυά από τα επικίνδυνα βλέμματα του λαού. Είναι γνωστό άλλωστε ότι ο Πλάτωνας, ο Θαλής, ο Πυθαγόρας επισκέφτηκαν το ανωτέρω ιερατείο. Αναφέρεται συγκεκριμένα ότι ο Θαλής ο Μιλήσιος διάβασε τα κείμενα του ιερατείου και με βάση αυτά πρόβλεψε την έκλειψη της Σελήνης. Ιδού πως έγινε δυνατό αυτό: Μελέτησε τις σημειώσεις του ιερατείου, που είχε την συνήθεια να καταγράφει τις περιοδικές εκλείψεις της Σελήνης. Παρατήρησε λοιπόν ότι υπήρχε μια τακτική περιοδική επανάληψη του φυσικού φαινομένου και επομένως μπόρεσε να προβλέψει με ακρίβεια την ημερομηνία της επόμενης έκλειψης. Αυτή την απλή σκέψη δεν μπορούμε να δεχτούμε ότι δεν ήταν δυνατό να την κάνει κάποιος ιερέας της Αιγύπτου. Μάλλον δεν είχε λόγους να το κάνει ή δεν ήθελε να το κοινοποιήσει. Συμπεραίνουμε ότι το πιο πιθανό ήταν να κρατούσαν τις γνώσεις, τις οποίες γνώσεις τους, για τον εαυτό τους. Ο Θαλής όμως το ανακοίνωσε δημοσίως και το αποτέλεσμα ή-

στικό κόσμο των ιδεών και θα καταλήξει, ως θεραπαινίδα της θρησκείας. Από την στιγμή που η σκέψη ξέφυγε από το σφιχταγκάλιασμα της θρησκείας κουβαλά μέσα της την ανατροπή, τον αντίλογο. **Επειδή εν αρχή του λόγου ο αντίλογος, ο δρόμος προς την αναρχική θεώρηση του κόσμου, αναπόφευκτος.**

Οι Προσωκρατικοί

Η Μίλητος της Ιωνίας είναι ο τόπος που γεννήθηκε η πρώτη φιλοσοφική σκέψη από το Θαλή ο οποίος, όπως έχει προαναφερθεί, είχε επισκεφτεί το ιερατείο της Αιγύπτου. Παρατηρώντας την φύση γύρω του θεώρησε το **νερό** ως αρχή του κόσμου. Πριν το Θαλή, ο Ησίοδος και ο Όμηρος αναφέρουν τον Ωκεανό ως δημιουργό της ζωής. Το νερό είναι κυρίαρχο στοιχείο της φύσης και βρίσκεται παντού. Ταυτόχρονα όταν εξατμίζεται γίνεται αέρας και όταν παγώνει, γίνεται στερεό. Επίσης το σπέρμα είναι υγρό, όπως και η μήτρα που μεγαλώνει το έμβρυο. Επομένως η εκλογή του νερού ως αρχή του κόσμου δεν έγινε τυχαία. Μπορούμε να θεωρήσουμε την άποψη του Θαλή, ως την πρώτη προσπάθεια απομάγευσης του κόσμου.

Οι άλλοι δύο φιλόσοφοι της Μιλήτου, ο Αναξίμανδρος και ο Αναξιμένης θα αμφισβητήσουν την θέση του Θαλή, τοποθετώντας ο πρώτος τον «άπειρον» και ο δεύτερος τον «αέρα» ως αρχή του κόσμου. Για τους προσωκρατικούς **το κάθε φυσικό στοιχείο δεν σημαίνει την πρώτη αιτία της δημιουργίας** [για αυτούς ο κόσμος υπήρχε πάντα και δεν έχει ούτε αρχή ούτε τέλος] **αλλά το στοιχείο εκείνο που θεμελιώνει την σύνθεση του όντος**. Το **όν** για τους προσωκρατικούς είναι όλη η **πραγματικότητα** που μας περιβάλλει και προέρχεται από το ουδέτερο της μετοχής ενεστώτα του ρήματος ειμί [είμαι]. Το **είναι** των προσωκρατικών είναι η δύναμη που κινεί το **όν**. Αυτός είναι ο λόγος που οι προσωκρατικοί αντιμετώπισαν δυσκολία να κατανοήσουν την σχέση **είναι** και **γίγνεσθαι**

ποία όμως την επομένη στιγμή δεν ισχύει. Επομένως η αισθητή πραγματικότητα μας ξεγελά με την αέναη ροηκοτητά της. Ο Ηράκλειτος εισάγει το **πυρ** [φωτιά] ως δημιουργικό στοιχείο του **φθείρεσθαι** και του **γίγνεσθαι**. Ο πόλεμος που προκαλείται από την φωτιά οδηγεί τα όντα σε μια αδιάκοπη κίνηση και η ισορροπία επιτυγχάνεται τελικά με την **παλίντονο αρμονία**.

Ο Ηράκλειτος με την αέναη ροή τοποθετεί την σκέψη μέσα στην υλική πραγματικότητα. Από την άλλη όμως την θολώνει, λόγω ακριβώς αυτής της ροηκότητας. Γιατί πως μπορούμε να την κατανοήσουμε αν δεν βρίσκεται σε μια σταθερή κατάσταση; Αν όμως οι αισθήσεις δεν μπορούν να μας αποκαλύψουν την αλήθεια, τότε κάτι άλλο θα υπάρχει που θα μπορεί να το κάνει και ποιο άλλο από τις **ιδέες που σχηματίζονται στο νου;**

Ο Παρμενίδης απαντά απερίφραστα ότι **οι ιδέες υπάρχουν** και **η υλική πραγματικότητα δεν υπάρχει**, επειδή δεν μπορεί να συλληφθεί καθεαυτή, καθώς συνεχώς αλλάζει. Έτσι θα καταλήξει στην άποψη, ότι αφού το **όν** βρίσκεται σε διαρκή κίνηση, τότε θα πρέπει την μια στιγμή να υπάρχει και την άλλη να μην υπάρχει. Όμως αυτό δεν είναι δυνατόν να συμβαίνει, γι' αυτό ο Παρμενίδης θεωρεί ότι **το όν είναι ακίνητο και η κινησή του φαινομενική**. Επομένως το **όν** είναι **μη είναι** και το **είναι**, δηλαδή ο κόσμος των ιδεών, είναι η **πραγματικότητα**, .

Το πρόβλημα από αυτό το σημείο και ύστερα δεν είναι αν η πραγματικότητα βρίσκεται σε διαρκή κίνηση ή είναι στάσιμη, αλλά ο νέος δρόμος που ανοίγεται, **ο δρόμος των ιδεών**. Όσοι φιλόσοφοι ακολουθήσουν την Παρμενίδεια στασιμότητα συγκαταλέγονται στους ιδεαλιστές και όσοι την Ηρακλείτεια κίνηση στους υλιστές, γιατί αντίστοιχα οι μεν θα τοποθετήσουν **τις ιδέες** ενώ οι δε **την ύλη**, ως **κινητήρια δύναμη της πραγματικότητας**. [Βέβαια οι όροι ιδεαλισμός και υλισμός είναι πολύ μεταγενέστεροι του Παρμενίδη και του Ηρακλείτου].

Όμως, στο βάθος αυτό είναι πλασματικό, γιατί είτε λαμβάνεις τις ιδέες ως κινητήρια

Το αποτέλεσμα είναι οι νόμοι να έχουν θεία καταγωγή, είτε πρόκειται για τις δέκα εντολές του Μωυσή, είτε για τους νόμους του Σόλωνα.

Δεν είναι τυχαίο ότι ο νομοθέτης της Σπάρτης Λυκούργος είναι ένα μυθικό πρόσωπο, που κινείται μεταξύ υπαρκτού και ανύπαρκτου ιστορικού προσώπου. Γιατί δεν έχει ιδιαίτερη σημασία, αν υπήρξαν ή δεν υπήρξαν, ως ιστορικά πρόσωπα οι διάφοροι νομοθέτες, αλλά το κύρος του νομοθετικού τους έργου. Αυτό γίνεται αποδεκτό από τον λαό, αφού είναι αποκάλυψη μιας θεϊκής δύναμης, που φροντίζει για το καλό των ανθρώπων. Σε αυτό το σημείο γίνεται ολοφάνερο, πως ο νομοθέτης έχει συνείδηση της άγνοιας του λαού και την εκμεταλλεύεται στο έπακρο, για να κτίσει το οικοδόμημα, που στην ουσία σημαίνει την **προστασία των συμφερόντων των κυρίαρχων ομάδων**.

Αυτό λοιπόν που έκαναν οι άρχοντες και τα διάφορα ιερατεία της εποχής ήταν να συντηρούν την άγνοια του λαού. Ο οποίος δεν είχε την δυνατότητα να αντιπαραθέσει μια εναλλακτική πρόταση απέναντί τους, λόγω της κοινωνικής του κατάστασης. Δούλοι, συλλέκτες τροφής, κυνηγοί, γεωργοί, ψαράδες, εργάτες εργαστηρίων, νομάδες, ήταν απομονωμένοι, είτε λόγω γεωγραφικών αποστάσεων, είτε των αλυσίδων τους, το κυριότερο όμως είναι πως **δεν είχαν λόγους να αναζητούν τρόπους για να νομοθετήσουν την ζωή τους**. Αυτό μόνο ως αίτημα των κυρίαρχων ομάδων μπορεί να εννοηθεί. Οι κυριαρχούμενοι το μόνο που θα μπορούσαν να νομιμοποιήσουν ήταν η αντίστασή τους, η εξέγερσή τους, η απελευθέρωσή τους από τα δεσμά των αφεντάδων τους.

Γι' αυτό, βέβαια, η έννοια της κοινωνικής επανάστασης είναι διαχρονική και δεν απαιτεί ιδιαίτερες συνθήκες για να αναπτυχθεί, όπως λανθασμένα υποθέτουν και —εν πολλοίς— ισχυρίζονται οι ιδεολόγοι της μαρξιστικής αριστεράς. Αυτό συμβαίνει επειδή η κοινωνική επανάσταση συμβολίζει την προσπάθεια του αλυσοδεμένου ανθρώπου, να σπάσει τις αλυσίδες του. Εν δυνάμει, λοιπόν, **κάθε εποχή και κάθε στιγμή είναι επαναστατική**.

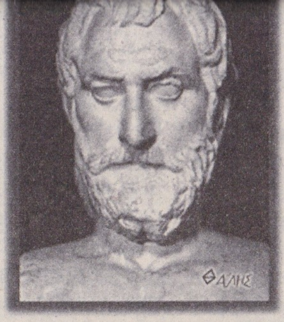
Η φιλοσοφία εμφανίζεται ως προσπάθεια ερμηνείας του κόσμου όχι με όρους μαγι-

και προσπαθούσαν να κατανοήσουν τον κόσμο. Έπειτα, πως γνωρίζει ο Π. Κροπότκιν ότι οι προϋπάρχοντες πολιτισμοί δεν είχαν ή δεν παρείχαν την ανάλογη ελευθερία τουλάχιστον στους άρχοντες; Μάλλον οι δομές των προγενέστερων εξουσιαστικών συστημάτων δεν την είχαν ανάγκη. Η αποπνικτική κυριαρχία των διαφόρων ιερατείων ήταν αρκετή συνθήκη επιβολής των θελήσεών τους.

Έπειτα είναι πολύ πιθανόν, ιδιαίτερα το ιερατείο της Αιγύπτου να είχε γνώσεις φιλοσοφικές, που τις διαφύλαττε σαν κόρη οφθαλμού μακρυά από τα επικίνδυνα βλέμματα του λαού. Είναι γνωστό άλλωστε ότι ο Πλάτωνας, ο Θαλής, ο Πυθαγόρας επισκέφτηκαν το ανωτέρω ιερατείο. Αναφέρεται συγκεκριμένα ότι ο Θαλής ο Μιλήσιος διάβασε τα κείμενα του ιερατείου και με βάση αυτά προέβλεψε την έκλειψη της Σελήνης. Ιδού πως έγινε δυνατό αυτό: Μελέτησε τις σημειώσεις του ιερατείου, που είχε την συνήθεια να καταγράφει τις περιοδικές εκλείψεις της Σελήνης. Παρατήρησε λοιπόν ότι υπήρχε μια τακτική περιοδική επανάληψη του φυσικού φαινομένου και επομένως μπόρεσε να προβλέψει με ακρίβεια την ημερομηνία της επόμενης έκλειψης. Αυτή την απλή σκέψη δεν μπορούμε να δεχτούμε ότι δεν ήταν δυνατό να την κάνει κάποιος ιερέας της Αιγύπτου. Μάλλον δεν είχε λόγους να το κάνει ή δεν ήθελε να το κοινοποιήσει. Συμπεραίνουμε ότι το πιο πιθανό ήταν να κρατούσαν τις γνώσεις, τις οποίες γνώσεις τους, για τον εαυτό τους. Ο Θαλής όμως το ανακοίνωσε δημοσίως και το αποτέλεσμα ήταν να αποκτήσει τεράστιο κύρος.

Ας επανακάμψουμε στο αρχικό ερώτημα: Γιατί η φιλοσοφία γεννήθηκε στην αρχαία Ελλάδα;

Οι πόλεις-κράτη είναι από την φύση τους αδύναμες κρατικές οντότητες και για να επιβιώσουν χρειάζονται ηγέτες με κύρος και ένα πολιτισμικό περιεχόμενο, που να πηγαίνει πέρα από το στείρο βασιλιάς ίσον θεός. Η «ανωτερότητα» του ελληνικού πολιτισμού οικοδομήθηκε στην ανάγκη των μικρών πόλεων-κρατών να διαφοροποιηθούν «ποιοτικά» από τις αυτοκρατορίες της ανατολής. Το σημαντικό όπλο είναι ακριβώς αυτό και αντανακλάται στον αρχαιοελληνικό αφορισμό *«πας μη Έλλην βάρβαρος»*.

ζωής. Το νερό είναι κυρίαρχο στοιχείο της φύσης και βρίσκεται παντού. Ταυτόχρονα όταν εξατμίζεται γίνεται αέρας και όταν παγώνει, γίνεται στερεό. Επίσης το σπέρμα είναι υγρό, όπως και η μήτρα που μεγαλώνει το έμβρυο. Επομένως η εκλογή του νερού ως αρχή του κόσμου δεν έγινε τυχαία. Μπορούμε να θεωρήσουμε την άποψη του Θαλή, ως την πρώτη προσπάθεια απομάγευσης του κόσμου.

Οι άλλοι δύο φιλόσοφοι της Μιλήτου, ο Αναξίμανδρος και ο Αναξιμένης θα αμφισβητήσουν την θέση του Θαλή, τοποθετώντας ο πρώτος τον «άπειρον» και ο δεύτερος τον «αέρα» ως αρχή του κόσμου. Για τους προσωκρατικούς **το κάθε φυσικό στοιχείο δεν σημαίνει την πρώτη αιτία της δημιουργίας** [για αυτούς ο κόσμος υπήρχε πάντα και δεν έχει ούτε αρχή ούτε τέλος] **αλλά το στοιχείο εκείνο που θεμελιώνει την σύνθεση του όντος**. Το **όν** για τους προσωκρατικούς είναι όλη η **πραγματικότητα** που μας περιβάλλει και προέρχεται από το ουδέτερο της μετοχής ενεστώτα του ρήματος ειμί [είμαι]. Το **είναι** των προσωκρατικών είναι η δύναμη που κινεί το **όν**. Αυτός είναι ο λόγος που οι προσωκρατικοί αντιμετώπισαν δυσκολία να κατανοήσουν την σχέση **είναι** και **γίγνεσθαι** της πραγματικότητας ή αυτό που ονόμασαν **όν**, για αυτό κατέληξαν στην άποψη ό,τι το **είναι**, είναι **μη όν**. Από εδώ ξεκινά ο πλαστός χωρισμός της φιλοσοφίας σε ιδεαλιστική και υλιστική και τούτο για τους λόγους που εκτίθενται στη συνέχεια.

Στο χώρο της φιλοσοφίας εισέρχεται ο Ηράκλειτος με μια σημαντική καινοτομία. Εισάγει την άποψη ότι **το όν βρίσκεται σε μια ρευστή κατάσταση**, τέτοια που είναι αδύνατο να μπει κάποιος στο ίδιο ποτάμι δύο φορές, γιατί το νερό που κυλά έχει αλλάξει. Παραθέτω την πασίγνωστη φράση του: «**Τα πάντα χωρεί και ουδέν μένει και ποταμού ροή απεικάζων τα όντα, ποταμοίς τοις αυτοίς εμβαίνομεν τε και ουκ εμβαίνομεν,**

ακριβώς αυτής της ροηκότητας. Γιατί πως μπορούμε να την κατανοήσουμε αν δεν βρίσκεται σε μια σταθερή κατάσταση; Αν όμως οι αισθήσεις δεν μπορούν να μας αποκαλύψουν την αλήθεια, τότε κάτι άλλο θα υπάρχει που θα μπορεί να το κάνει και ποιο άλλο από τις **ιδέες που σχηματίζονται στο νου;**

Ο Παρμενίδης απαντά απερίφραστα ότι **οι ιδέες υπάρχουν** και **η υλική πραγματικότητα δεν υπάρχει**, επειδή δεν μπορεί να συλληφθεί καθεαυτή, καθώς συνεχώς αλλάζει. Έτσι θα καταλήξει στην άποψη, ότι αφού το **όν** βρίσκεται σε διαρκή κίνηση, τότε θα πρέπει την μια στιγμή να υπάρχει και την άλλη να μην υπάρχει. Όμως αυτό δεν είναι δυνατόν να συμβαίνει, γι' αυτό ο Παρμενίδης θεωρεί ότι **το όν είναι ακίνητο και η κινησή του φαινομενική**. Επομένως το **όν** είναι **μη είναι** και το **είναι**, δηλαδή ο κόσμος των ιδεών, είναι η **πραγματικότητα**, .

Το πρόβλημα από αυτό το σημείο και ύστερα δεν είναι αν η πραγματικότητα βρίσκεται σε διαρκή κίνηση ή είναι στάσιμη, αλλά ο νέος δρόμος που ανοίγεται, **ο δρόμος των ιδεών**. Όσοι φιλόσοφοι ακολουθήσουν την Παρμενίδεια στασιμότητα συγκαταλέγονται στους ιδεαλιστές και όσοι την Ηρακλείτεια κίνηση στους υλιστές, γιατί αντίστοιχα οι μεν θα τοποθετήσουν **τις ιδέες** ενώ οι δε **την ύλη**, ως **κινητήρια δύναμη της πραγματικότητας**. [Βέβαια οι όροι ιδεαλισμός και υλισμός είναι πολύ μεταγενέστεροι του Παρμενίδη και του Ηρακλείτου].

Όμως, στο βάθος αυτό είναι πλασματικό, γιατί είτε λαμβάνεις τις ιδέες ως κινητήρια δύναμη, είτε την ύλη, κάνεις **αφαίρεση της πραγματικής ζωής**, επειδή προβάλλεται στο νου ένας νοητός κόσμος, ένας φανταστικός κόσμος, που είναι στη σφαίρα των ιδεών και όχι στη γήινη πραγματικότητα. **Οι ιδέες συνθέτουν ένα σύμπαν που κείται πέραν και έξω από την καθημερινή ζωή και δημιουργούν σε τελική ανάλυση μια ψευδή συνείδηση.**

Επειδή δεν μπορεί να επιβεβαιωθεί από πουθενά [με τρόπο που να έχει καθολική ισχύ] πού βρίσκεται η αλήθεια, η συζήτηση θα περιστρέφεται γύρω από το ποιο είναι το πρωταρχικό στοιχείο η ύλη ή οι ιδέες. Θα μπορούσε να διατυπωθεί με μια δόση ειρωνείας ότι η φιλοσοφία είναι μια αδιάκοπη

φλυαρία γύρω από το αν υπάρχει θεός ή όχι. Ο δυισμός αυτός είναι πλαστός όσο αφορά την ουσία, επειδή και οι δύο προσεγγίσεις παράγουν το αποτέλεσμα της ιδεολογίας, η οποία όπως αναφέρθηκε είναι μια ψευδής συνείδηση. Ψευδής συνείδηση γιατί δέχεται αρχές που ισχύουν a priori (εκ των προτέρων) χωρίς καμία απόδειξη. Στην πράξη κατασκευάζουν μιαν άλλη πραγματικότητα, που όμως βρίσκεται στο χώρο των ιδεών.

Ο Κ. Μαρξ πιθανόν αντιλήφθηκε την αναντιστοιχία ιδεών και πραγματικότητας γι' αυτό ονόμασε τη φιλοσοφία του επιστημονικό σοσιαλισμό. Είναι δυνατόν, όμως, να υποβάλουμε την κοινωνία σε επιστημονική μελέτη και να την οργανώσουμε με βάση τα επιστημονικά συμπεράσματα μας; Όχι, βέβαια, επειδή τότε αυτό που θα δημιουργήσουμε θα είναι μια τερατώδης μορφή κοινωνίας, βαθιά ανελεύθερη, δομημένη πάνω σε αυθαίρετα συμπεράσματα, που έχουν ισχύ -αν έχουν- σε συνθήκες εργαστηρίου. Η άποψη του Κ. Μαρξ για τον επιστημονικό σοσιαλισμό είναι το λιγότερο απαράδεκτη.

Άλλωστε και ο ίδιος δεν είναι συνεπής ούτε με την υποτιθέμενη επιστήμη του, αφού δέχεται μια τουλάχιστον a priori αρχή, την διαλεκτική. Στην γερμανική ιδεολογία κατακεραυνώνει τους Φόιερμπαχ, Μπάουερ, Στίρνερ, ακριβώς γιατί δεν ακολουθούν σωστά την εγελιανή διαλεκτική του. Τόσο όμως η κλασική τυπική λογική του Αριστοτέλη, όσο και η διαλεκτική του Χέγκελ [που δεν είναι ακριβώς του Χέγκελ αλλά του δασκάλου του, Φίχτε, που πρώτος έθεσε τους όρους της: **θέση, αντίθεση σύνθεση**], δεν απαντάται στην φύση αλλά στα μυαλά των φιλοσόφων.

Δεν είναι της παρούσας ανάλυσης να εξηγήσουμε γιατί η λογική βρίσκεται στο νου του ανθρώπου και όχι στην πραγματικότητα της φύσης. Πάντως δεν έχει καθολική ισχύ αυτό που ο άνθρωπος θεωρεί ως λογικό συμπέρασμα, άλλωστε η επιστήμη δεν καταλήγει σε καθολικούς νόμους, αλλά σε **προσωρινή γνώση του αντικειμένου που εξετάζει.**

Εν κατακλείδι, με τους προσωκρατικούς άρχισε η κατασκευή των ιδεών ως μηχανισμού απομάκρυνσης του ανθρώπου από την καθημερινή ζωή και την ουσία της υπαρξής του και όπλισε την κυριαρχία με ένα όπλο ακίνδυνο μεν γι' αυτήν όταν επιχειρηθεί να στραφεί εναντίον της, επικίνδυνο δε όταν αυτή το χρησιμοποιεί εναντίον των ανθρώπων, **το σύμπαν των ιδεών**, το οποίο δεν έχει άμεση αναφορά στην θρησκεία αλλά στη λογική. Όμως το αποτέλεσμα είναι το ίδιο, θρησκεία και ιδεολογία είναι αδέλφια δίδυμα. Η φιλοσοφική σκέψη

ναι ολοφάνερη και έτσι «επανακάμπτει» η θρησκεία μέσα στη φιλοσοφία, που άλλωστε από εκεί ξεκίνησε. Ο Πλάτωνας ως γνήσιο τέκνο της αριστοκρατίας εισηγείται τη δημιουργία μιας ιδανικής πολιτείας η οποία διαιρείται σε τρεις τάξεις, **τους βασιλείς φιλοσόφους** που κυβερνούν και αποφασίζουν για τις τύχες των υπολοίπων, **τους φύλακες** που φροντίζουν για την επιβολή της τάξης και τους **χειρόνακτες** που εκτελούν όλες τις εργασίες, οι οποίες είναι απαραίτητες για την συντήρηση της πολιτείας. Η αριστοκρατική, ελιτίστικη αντίληψη του Πλάτωνα θεωρεί την διαίρεση της κοινωνίας, ως την μόνη δίκαιη και φρόνιμη εκδοχή της. Το ανεδαφικό της ιδανικής πολιτείας θα οδηγήσει αργότερα τον Πλάτωνα στην συγγραφή των «**νόμων**» και του «**πολιτικού**». Εδώ πλέον αυτός που καθορίζει την ιδανική πολιτεία είναι ο νόμος και ο πολιτικός, **που κατέχει την επιστήμη του διοικείν.**

Η κυριαρχία έχει πλέον και την έγκριση της φιλοσοφίας για να οικοδομήσει το νομικό της οικοδόμημα και η πολιτική γίνεται υπόθεση των επιστημών, των ειδικών, αυτών που γνωρίζουν και όχι των άσχετων και του όχλου. Άλλη μεγάλη συμβολή του Πλάτωνα στην κυριαρχία είναι η αναγκαιότητα της παιδείας. Η παιδεία σε σχέση με την απαιδευσία σημαίνει, πάντα κατά τον Πλάτωνα, την ανωτερότητα αυτού που την κατέχει. Στην πράξη τι συνεπάγει αυτό αν όχι την μόρφωση των κυρίαρχων ομάδων, άρα και την σημαντική τους διαφοροποίηση τους από τους αμόρφωτους, αγράμματους των κατώτερων στρωμάτων;

Γίνεται αντιληπτό ότι έτσι ή αλλιώς η παιδεία δεν θα μπορούσε να γίνει κτήμα όλων αυτών, τουλάχιστον για την εποχή που μιλάμε. Ο κάτοχος της παιδείας είναι δυνατό να γίνει φιλόσοφος, που ως γνωστό στην πλατωνική φιλοσοφία είναι οι μόνοι που μπορούν να κυβερνήσουν δίκαια ή διαφορετικά οι βασιλείς πρέπει να γίνουν φιλόσοφοι. Η κυριαρχία έχει την προτροπή της φιλοσοφίας, ώστε να προχωρήσει στην μόρφωσή της και να οικοδομήσει το καταπιεστικό εξουσιαστικό σύστημά της πάνω σε πιο στέρεες βάσεις. **Η παιδεία στην ου-**

Στις 8 Αυγούστου συζητήθηκε στο συμβούλιο Πλημμελειοδικών η διακοπή ή παράταση της προφυλάκισης των κατηγορουμένων για ξυλοδαρμό του πρώην προέδρου της ΓΣΣΕ Πολυζωγόπουλου, Ν. Κουντάρδα και Σ. Μαλινδρέτου. Ο τελευταίος βρίσκεται κρατούμενος στο ψυχιατρείο των φυλακών Κορυδαλλού, σε αντίθεση με την πληροφορία που είχε διαρρεύσει πως είχε αποφυλακιστεί. Το συμβούλιο αποφάσισε την παράταση της προφυλάκισής τους μέχρι την 2-2-2007. Παράλληλα παραπέμπονται να δικαστούν στο Μικτό Ορκωτό μαζί με ακόμη τέσσερις κατηγορούμενους που κατηγορούνται για την ίδια υπόθεση.

Με κείμενό του μέσα από τις φυλακές ο Ν. Κουνταρδάς αναφέρει μεταξύ άλλων:

«[...] ... Είναι βαθιά κοινωνικοπολιτικό για μένα ο καθένας να μπορεί να βασίζεται στους συντρόφους του ακόμα κι αν δεν τους γνωρίζει κι όχι ο καθένας να βασίζεται αποκλειστικά στην οικογένειά του ή τους κοντινούς του. Ένα δυνατό ευχαριστώ και μια επαναστατική αγκαλιά κυρίως σε όσους δεν γνωρίζω κι έχετε επιλέξει κάποιες κινήσεις αλληλεγγύης στο πρόσωπό μου. Γράμματα, οικονομικές συμβολές, συμπαράσταση, συναυλίες αλληλεγγύης αλλά και εμπρησμοί είναι που δίνουν δύναμη εδώ «μέσα».

Κυρίως το τελευταίο: **ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ**.

Να ξεκαθαρίσω κι επιθυμώ η **ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ** για μένα προσωπικά να μην είναι ειρηνικές, κλαψιάρικες παρελάσεις με πολύβοα (ποιός τους ακούει) και πολύχρωμα (στην ουσία άχρωμα) πλήθη.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ για μένα, αδέρφια, είναι αυτή που όταν προφυλακίστηκα επιτεθήκατε δίκαια στους δημοσιογράφους-πιόνια. Έτσι πρέπει. Δεν είναι **ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ** τα «λουλούδια» ή «γραφεία Τύπου» κι αναφέρομαι σε κάποιον Κάιν ο οποίος και στη δικιά μου υπόθεση είχε «ανοίξει» τον δρόμο των Αρχών καθώς έκανε λόγο για «δολοφονική επίθεση», για «αναρχοφασίστες» και για «ανεγκέφαλους χούλιγκανς» μιλώντας ως Ομοσπονδία Αναρχικών ή «ομάδα τάδε» (ελπίζω άθελά του, αν και πολύ αμφιβάλλω, πάντως θα μου τα εξηγήσει από κοντά κάποια στιγμή). Τότε ακριβώς ΜΜΕ κι αφεντικά μας παρουσίασανε έναν Πολυζωγόπουλο που «αργοπέθαινε». Δεν θ' αναφερθώ άλλο γι αυτό το άτομο που παρουσιάζεται ως ομάδα γιατί θα πάρει υπεραξία όπως ο Πολυζωγόπουλος. Να του πω απλώς ότι **όποιος φοβάται τη σύγκρουση βολεύεται και με την υποταγή**.

Τέλος, να πω ότι έχω κουραστεί να απαιτώ (από τη ΓΑΔΑ ακόμη όσο θυμάστε) την κατά αντιπαράσταση εξέταση (το τετ α τετ δηλαδή) για να τελειώσει το παραμύθι. Δεν έγινε ποτέ προφανώς για δικούς τους λόγους είτε από την πλευρά των διωκτικών αρχών είτε από την πλευρά των «θυμάτων». Η αξιοπρέπεια και προπάντων η περηφάνια μου ως Αναρχικού δεν μου επιτρέπουν να αφήσω να φανεί αυτή η απαίτηση ως επαιτεία. Και φυσικά δεν πρόκειται να γλύψω ή να παρακαλέσω ποτέ ή να το παίξω «καλό παιδί» κι αυτό ίσως είναι που τους ενοχλεί περισσότερο. Θα τα πούμε στο δικαστήριο. Ας κάνουν ότι νομίζουν όλοι, απλά να το βάλουν καλά στο μυαλό τους, όσο πιο πολύ το τραβάνε τόσο πιο hardcore απαντήσεις θα παίρνουνε. Οι φόβοι τους ενισχύονται, όσο για μένα που έχω μπλέξει σ' αυτή την κατασκευασμένη δίωξη, τι να φοβηθώ: μην μου κόψουν το νερό και μου μαραθούν τα λάχανα; .

ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΚΕΛΙΑ ΚΡΑΤΑΤΕ ΤΑ ΚΟΡΜΙΑ ΜΑΣ,
ΚΙ ΟΧΙ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΜΑΣ
ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

είναι μια τερατώδης μορφή κοινωνίας, βαθιά ανελεύθερη, δομημένη πάνω σε αυθαίρετα συμπεράσματα, που έχουν ισχύ -αν έχουν- σε συνθήκες εργαστηρίου. Η άποψη του Κ. Μαρξ για τον επιστημονικό σοσιαλισμό είναι το λιγότερο απαράδεκτη.

Άλλωστε και ο ίδιος δεν είναι συνεπής ούτε με την υποτιθέμενη επιστήμη του, αφού δέχεται μια τουλάχιστον a priori αρχή, την διαλεκτική. Στην γερμανική ιδεολογία κατακεραυνώνει τους Φόϊερμπαχ, Μπάουερ, Στίρνερ, ακριβώς γιατί δεν ακολουθούν σωστά την εγελιανή διαλεκτική του. Τόσο όμως η κλασική τυπική λογική του Αριστοτέλη, όσο και η διαλεκτική του Χέγκελ [που δεν είναι ακριβώς του Χέγκελ αλλά του δασκάλου του, Φίχτε, που πρώτος έθεσε τους όρους της: **θέση**, **αντίθεση σύνθεση**], δεν απαντάται στην φύση αλλά στα μυαλά των φιλοσόφων.

Δεν είναι της παρούσας ανάλυσης να εξηγήσουμε γιατί η λογική βρίσκεται στο νου του ανθρώπου και όχι στην πραγματικότητα της φύσης. Πάντως δεν έχει καθολική ισχύ αυτό που ο άνθρωπος θεωρεί ως λογικό συμπέρασμα, άλλωστε η επιστήμη δεν καταλήγει σε καθολικούς νόμους, αλλά σε **προσωρινή γνώση του αντικειμένου που εξετάζει**.

Εν κατακλείδι, με τους προσωκρατικούς άρχισε η κατασκευή των ιδεών ως μηχανισμού απομάκρυνσης του ανθρώπου από την καθημερινή ζωή και την ουσία της υπαρξής του και όπλισε την κυριαρχία με ένα όπλο ακίνδυνο μεν γι' αυτήν όταν επιχειρηθεί να στραφεί εναντίον της, επικίνδυνο δε όταν αυτή το χρησιμοποιεί εναντίον των ανθρώπων, **το σύμπαν των ιδεών**, το οποίο δεν έχει άμεση αναφορά στην θρησκεία αλλά στη λογική. Όμως το αποτέλεσμα είναι το ίδιο, θρησκεία και ιδεολογία είναι αδέλφια δίδυμα. Η φιλοσοφική σκέψη συνεχίστηκε με τους υπόλοιπους προσωκρατικούς και παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον η σκέψη των σοφιστών [Πρωταγόρας, Γοργίας] και των ατομικών [Λεύκιππος, Δημόκριτος].

Θα σταθούμε, όμως στον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη, γιατί είναι οι πρώτοι που προσφέρουν σημαντικά ιδεολογικά στηρίγματα στην κυριαρχία.

Πλάτωνας

Ο Πλάτωνας έχοντας υπό όψιν του τον Ηράκλειτο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι αισθήσεις δεν αποτελούν φερέγγυο οδηγό για την κατανόηση του κόσμου, επειδή βρίσκεται διαρκώς σε κίνηση. Αν όμως οι αισθήσεις είναι απατηλές, τότε η αλήθεια είναι κάπου αλλού και που αλλού αν όχι στις ιδέες, τις οποίες χαρακτηρίζει ως **τα πραγματικά όντα** [τα όντως όντα], που μάλιστα είναι πραγματικές οντότητες κάπου στο υπερπέραν.

Το απόλυτο βασίλειο των ιδεών αποκτά σάρκα και οστά στην πλατωνική φιλοσοφία. Η αισθητή

λακες που φροντίζουν για την επιβολή της τάξης και τους **χειρόνακτες** που εκτελούν όλες τις εργασίες, οι οποίες είναι απαραίτητες για την συντήρηση της πολιτείας. Η αριστοκρατική, ελιτίστικη αντίληψη του Πλάτωνα θεωρεί την διαίρεση της κοινωνίας, ως την μόνη δίκαιη και φρόνιμη εκδοχή της. Το ανεδαφικό της ιδανικής πολιτείας θα οδηγήσει αργότερα τον Πλάτωνα στην συγγραφή των «**νόμων**» και του «**πολιτικού**». Εδώ πλέον αυτός που καθορίζει την ιδανική πολιτεία είναι ο νόμος και ο πολιτικός, **που κατέχει την επιστήμη του διοικείν**.

Η κυριαρχία έχει πλέον και την έγκριση της φιλοσοφίας για να οικοδομήσει το νομικό της οικοδόμημα και η πολιτική γίνεται υπόθεση των επιστημών, των ειδικών, αυτών που γνωρίζουν και όχι των άσχετων και του όχλου. Άλλη μεγάλη συμβολή του Πλάτωνα στην κυριαρχία είναι η αναγκαιότητα της παιδείας. Η παιδεία σε σχέση με την απαιδευσία σημαίνει, πάντα κατά τον Πλάτωνα, την ανωτερότητα αυτού που την κατέχει. Στην πράξη τι συνεπάγει αυτό αν όχι την μόρφωση των κυρίαρχων ομάδων, άρα και την σημαντική τους διαφοροποίηση τους από τους αμόρφωτους, αγράμματους των κατώτερων στρωμάτων;

Γίνεται αντιληπτό ότι έτσι ή αλλιώς η παιδεία δεν θα μπορούσε να γίνει κτήμα όλων αυτών, τουλάχιστον για την εποχή που μιλάμε. Ο κάτοχος της παιδείας είναι δυνατό να γίνει φιλόσοφος, που ως γνωστό στην πλατωνική φιλοσοφία είναι οι μόνοι που μπορούν να κυβερνήσουν δίκαια ή διαφορετικά οι βασιλείς πρέπει να γίνουν φιλόσοφοι. Η κυριαρχία έχει την προτροπή της φιλοσοφίας, ώστε να προχωρήσει στην μόρφωσή της και να οικοδομήσει το καταπιεστικό εξουσιαστικό σύστημά της πάνω σε πιο στέρεες βάσεις. **Η παιδεία στην ουσία σημαίνει την συνολική οργάνωση της εμπειρίας σε σύστημα ιδεών.**

Οι κυρίαρχοι είναι οι μόνοι που έχουν λόγους και μπορούν εκείνη την εποχή να το κάνουν, επομένως η παιδεία δεν μπορεί να λειτουργήσει αλλιώς παρά μονάχα προς όφελός τους. Τα υπόλοιπα ότι δήθεν οι λόγιοι και οι διανοούμενοι λειτουργούν ως πολιορκητικοί κριοί στην άλωση των τυραννικών καθεστώτων είναι στην καλύτερη περίπτωση **μια παγίδα** και στην χειρότερη **μια απάτη των εξουσιαστών**.

Αυτό γιατί είναι προτιμότερο για την κυριαρχία να απεμπολούμε το δικαίωμα για μια καλύτερη ζωή, την έμφυτη ορμή για ελευθερία, αφού γι' αυτό υπάρχουν οι επαΐοντες επαγγελματίες επαναστάτες. Έτσι οι καταπιεσμένοι αναμένουν τους σωτήρες για να τους σώσουν από την σκλαβιά και να τους απελευθερώσουν από τους τυράννους, που φυσικά ούτε θέλουν ούτε μπορούν να το κάνουν.

Χρ. Μ.

ευχαριστώ και μια επαναστατική αγκαλιά κυρίως σε όσους δεν γνωρίζω κι έχετε επιλέξει κάποιες κινήσεις αλληλεγγύης στο πρόσωπό μου. Γράμματα, οικονομικές συμβολές, συμπαράσταση, συναυλίες αλληλεγγύης αλλά και εμπρησμοί είναι που δίνουν δύναμη εδώ «μέσα».

Κυρίως το τελευταίο: **ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ**.

Να ξεκαθαρίσω κι επιθυμώ η **ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ** για μένα προσωπικά να μην είναι ειρηνικές, κλαψιάρικες παρελάσεις με πολύβοα (ποιός τους ακούει) και πολύχρωμα (στην ουσία άχρωμα) πλήθη.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ για μένα, αδέρφια, είναι αυτή που όταν προφυλακίστηκα επιτεθήκατε δίκαια στους δημοσιογράφους-πιόνια. Έτσι πρέπει. Δεν είναι **ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ** τα «λουλούδια» ή «γραφεία Τύπου» κι αναφέρομαι σε κάποιον Κάιν ο οποίος και στη δικιά μου υπόθεση είχε «ανοίξει» τον δρόμο των Αρχών καθώς έκανε λόγο για «δολοφονική επίθεση», για «αναρχοφασίστες» και για «ανεγκέφαλους χούλιγκανς» μιλώντας ως Ομοσπονδία Αναρχικών ή «ομάδα τάδε» (ελπίζω άθελά του, αν και πολύ αμφιβάλλω, πάντως θα μου τα εξηγήσει από κοντά κάποια στιγμή). Τότε ακριβώς ΜΜΕ κι αφεντικά μας παρουσιάσανε έναν Πολυζωγόπουλο που «αργοπέθαινε». Δεν θ' αναφερθώ άλλο γι αυτό το άτομο που παρουσιάζεται ως ομάδα γιατί θα πάρει υπεραξία όπως ο Πολυζωγόπουλος. Να του πω απλώς ότι **όποιος φοβάται τη σύγκρουση βολεύεται και με την υποταγή**.

Τέλος, να πω ότι έχω κουραστεί να απαιτώ (από τη ΓΑΔΑ ακόμη όσο θυμάστε) την κατά αντιπαράσταση εξέταση (το τετ α τετ δηλαδή) για να τελειώσει το παραμύθι. Δεν έγινε ποτέ προφανώς για δικούς τους λόγους είτε από την πλευρά των διωκτικών αρχών είτε από την πλευρά των «θυμάτων». Η αξιοπρέπεια και προπάντων η περηφάνια μου ως Αναρχικού δεν μου επιτρέπουν να αφήσω να φανεί αυτή η απαίτηση ως επαιτεία. Και φυσικά δεν πρόκειται να γλύψω ή να παρακαλέσω ποτέ ή να το παίξω «καλό παιδί» κι αυτό ίσως είναι που τους ενοχλεί περισσότερο. Θα τα πούμε στο δικαστήριο. Ας κάνουν ότι νομίζουν όλοι, απλά να το βάλουν καλά στο μυαλό τους, όσο πιο πολύ το τραβάνε τόσο πιο hardcore απαντήσεις θα παίρνουνε. Οι φόβοι τους ενισχύονται, όσο για μένα που έχω μπλέξει σ' αυτή την κατασκευασμένη δίωξη, τι να φοβηθώ: μην μου κόψουν το νερό και μου μαραθούν τα λάχανα;

ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΚΕΛΙΑ ΚΡΑΤΑΤΕ ΤΑ ΚΟΡΜΙΑ ΜΑΣ,
ΚΙ ΟΧΙ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΜΑΣ
ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Με Υγεία κι Αναρχία
Νίκος Κουνταρδάς,
προφυλακισμένος για την επίθεση στους Πολυζωγόπουλο-Ρομπόλη»

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

ΑΝΑΜΕΣΑ ΤΟΥΣ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ ΟΙ

Ν. ΚΟΥΝΤΑΡΔΑΣ και Σ. ΜΑΛΙΝΔΡΕΤΟΣ

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟΝ ΕΡΓΑΤΟΠΑΤΕΡΑ ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟ

Γ. ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΩΝ ΑΣΠΙΔΩΝ

Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

ρεί ως λογικό συμπέρασμα, άλλωστε η επιστήμη δεν καταλήγει σε καθολικούς νόμους, αλλά σε **προσωρινή γνώση του αντικειμένου που εξετάζει.**

Εν κατακλείδι, με τους προσωκρατικούς άρχισε η κατασκευή των ιδεών ως μηχανισμού απομάκρυνσης του ανθρώπου από την καθημερινή ζωή και την ουσία της υπαρξής του και όπλισε την κυριαρχία με ένα όπλο ακίνδυνο μεν γι' αυτήν όταν επιχειρηθεί να στραφεί εναντίον της, επικίνδυνο δε όταν αυτή το χρησιμοποιεί εναντίον των ανθρώπων, **το σύμπαν των ιδεών**, το οποίο δεν έχει άμεση αναφορά στην θρησκεία αλλά στη λογική. Όμως το αποτέλεσμα είναι το ίδιο, θρησκεία και ιδεολογία είναι αδέλφια δίδυμα. Η φιλοσοφική σκέψη συνεχίστηκε με τους υπόλοιπους προσωκρατικούς και παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον η σκέψη των σοφιστών [Πρωταγόρας, Γοργίας] και των ατομικών [Λεύκιππος, Δημόκριτος].

Θα σταθούμε, όμως στον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη, γιατί είναι οι πρώτοι που προσφέρουν σημαντικά ιδεολογικά στηρίγματα στην κυριαρχία.

Πλάτωνας

Ο Πλάτωνας έχοντας υπό όψιν του τον Ηράκλειτο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι αισθήσεις δεν αποτελούν φερέγγυο οδηγό για την κατανόηση του κόσμου, επειδή βρίσκεται διαρκώς σε κίνηση. Αν όμως οι αισθήσεις είναι απατηλές, τότε η αλήθεια είναι κάπου αλλού και που αλλού αν όχι στις ιδέες, τις οποίες χαρακτηρίζει ως **τα πραγματικά όντα** [τα όντως όντα], που μάλιστα είναι πραγματικές οντότητες κάπου στο υπερπέραν.

Το απόλυτο βασίλειο των ιδεών αποκτά σάρκα και οστά στην πλατωνική φιλοσοφία. Η αισθητή πραγματικότητα είναι εντελώς φαινομενική, αντανάκλαση [απείκασμα] του πραγματικού κόσμου των ιδεών. Έτσι η ζωή χάνει το νοημά της και η ψυχή ως ουσία της υπαρξής μας βρίσκεται φυλακισμένη στο φθαρτό σώμα της ύλης. Κατά τον Πλάτωνα η ψυχή ξέπεσε από την αιωνιότητα και φυλακίστηκε στο ανθρώπινο σώμα. Ο θάνατος είναι η απελευθέρωση της ψυχής και η επιστροφή της αιωνιότητα, που όταν φτάσει στην τελειότητα θα ενωθεί με την ψυχή του παντός. Από εδώ ξεκινά ο χαρακτηρισμός της πλατωνικής φιλοσοφίας, ως **μελέτη θανάτου**. Ο ανεκδιήγητος καθηγητής Λιαντίνης ακολούθησε κατά γράμμα την πλατωνική φιλοσοφία και απελευθέρωσε την ψυχή του, οικεία βουλήση, στη κορυφή του Ταΰγετου.

Η επιρροή του Πλάτωνα από τους ορφικούς είδων, άρα και την σημαντική τους διαφοροποίηση τους από τους αμόρφωτους, αγράμματους των κατώτερων στρωμάτων;

Γίνεται αντιληπτό ότι έτσι ή αλλιώς η παιδεία δεν θα μπορούσε να γίνει κτήμα όλων αυτών, τουλάχιστον για την εποχή που μιλάμε. Ο κάτοχος της παιδείας είναι δυνατό να γίνει φιλόσοφος, που ως γνωστό στην πλατωνική φιλοσοφία είναι οι μόνοι που μπορούν να κυβερνήσουν δίκαια ή διαφορετικά οι βασιλείς πρέπει να γίνουν φιλόσοφοι. Η κυριαρχία έχει την προτροπή της φιλοσοφίας, ώστε να προχωρήσει στην μόρφωσή της και να οικοδομήσει το καταπιεστικό εξουσιαστικό σύστημά της πάνω σε πιο στέρεες βάσεις. **Η παιδεία στην ουσία σημαίνει την συνολική οργάνωση της εμπειρίας σε σύστημα ιδεών.**

Οι κυρίαρχοι είναι οι μόνοι που έχουν λόγους και μπορούν εκείνη την εποχή να το κάνουν, επομένως η παιδεία δεν μπορεί να λειτουργήσει αλλιώς παρά μονάχα προς όφελός τους. Τα υπόλοιπα ότι δήθεν οι λόγιοι και οι διανοούμενοι λειτουργούν ως πολιορκητικοί κριοί στην άλωση των τυραννικών καθεστώτων είναι στην καλύτερη περίπτωση **μια παγίδα** και στην χειρότερη **μια απάτη των εξουσιαστών**.

Αυτό γιατί είναι προτιμότερο για την κυριαρχία να απεμπολούμε το δικαίωμα για μια καλύτερη ζωή, την έμφυτη ορμή για ελευθερία, αφού γι' αυτό υπάρχουν οι επαΐοντες επαγγελματίες επαναστάτες. Έτσι οι καταπιεσμένοι αναμένουν τους σωτήρες για να τους σώσουν από την σκλαβιά και να τους απελευθερώσουν από τους τυράννους, που φυσικά ούτε θέλουν ούτε μπορούν να το κάνουν.

Χρ. Μ.

---

1. H. Diels-W. Kranz τ. I, σ. 145. Η φράση «τα πάντα ρει», που συμπυκνώνει τη φιλοσοφία του Ηράκλειτου δεν υπάρχει σε κανένα διασωθέν απόσπασμά του. Ενδεχομένως να περιλαμβανόταν στο βιβλίο του, όπως ισχυρίζονται πολλοί συγγραφείς, αλλά να χάθηκε.

Η απόδοση της φράσης του Ηράκλειτου που παραθέτουμε έχει ως εξής: *«Τα πάντα μεταβάλλονται και τίποτα δεν μένει σταθερό και η ροή του ποταμού αντανακλά την πραγματικότητα, στους ίδιους ποταμούς μπαίνουμε και δεν μπαίνουμε γιατί είμαστε και δεν είμαστε και δεν μπορούμε στον ίδιο ποταμό να μπούμε δύο φορές».*

(Στο επόμενο φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, θα δημοσιευτεί το Β΄ Μέρος)

ραμύθι. Δεν έγινε ποτέ προφανώς για δικούς τους λόγους είτε από την πλευρά των διωκτικών αρχών είτε από την πλευρά των «θυμάτων». Η αξιοπρέπεια και προπάντων η περηφάνια μου ως Αναρχικού δεν μου επιτρέπουν να αφήσω να φανεί αυτή η απαίτηση ως επαιτεία. Και φυσικά δεν πρόκειται να γλύψω ή να παρακαλέσω ποτέ ή να το παίξω «καλό παιδί» κι αυτό ίσως είναι που τους ενοχλεί περισσότερο. Θα τα πούμε στο δικαστήριο. Ας κάνουν ότι νομίζουν όλοι, απλά να το βάλουν καλά στο μυαλό τους, όσο πιο πολύ το τραβάνε τόσο πιο hardcore απαντήσεις θα παίρνουνε. Οι φόβοι τους ενισχύονται, όσο για μένα που έχω μπλέξει σ' αυτή την κατασκευασμένη δίωξη, τι να φοβηθώ: μην μου κόψουν το νερό και μου μαραθούν τα λάχανα;

ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΚΕΛΙΑ ΚΡΑΤΑΤΕ ΤΑ ΚΟΡΜΙΑ ΜΑΣ,
ΚΙ ΟΧΙ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΜΑΣ
ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Με Υγεία κι Αναρχία
Νίκος Κουνταρδάς,
προφυλακισμένος για την επίθεση στους Πολυζωγόπουλο-Ρομπόλη»

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

ΑΝΑΜΕΣΑ ΤΟΥΣ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ ΟΙ

Ν. ΚΟΥΝΤΑΡΔΑΣ και Σ. ΜΑΛΙΝΔΡΕΤΟΣ

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟΝ ΕΡΓΑΤΟΠΑΤΕΡΑ ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟ

Γ. ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΩΝ ΑΣΠΙΔΩΝ

Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

ΤΑΡΑΣΙΟΣ ΖΑΝΤΟΡΟΖΝΙ, ΜΑΚΗΣ Κ. και ΚΩΣΤΑΣ Κ. ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥΜ ΣΤΙΣ 6 ΜΑΗ

Ο ΕΓΚΛΕΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΟ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ Σ' ΟΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΚΕΛΙΑ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις 23 με 25 κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο. Έτσι, σύντροφοι-ες και φίλοι-ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτή τη «Διαδρομή» αρχίζουμε τις ειδήσεις - σχόλια - εκδηλώσεις από την

Δευτέρα 25 Ιουνίου
ΠΑΚΙΣΤΑΝ: Βομβιστής αυτοκτονίας προκαλεί το θάνατο σε τουλάχιστον έξι Πακιστανούς στρατιώτες, σε φυλάκιο ελέγχου στην περιφέρεια του Βόρειου Ουζιριστάν, όπου ο στρατός βρίσκεται εδώ και μήνες αντιμέτωπος με μαχητές που στηρίζουν την Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν.

Τρίτη 26 Ιουνίου
ΤΟΥΡΚΙΑ: Ένοπλη κουρδική οργάνωση αναλαμβάνει την ευθύνη για τη βομβιστική επίθεση στην Αττάλεια με τέσσερις νεκρούς. Άγνωστος δηλώνει στο πρακτορείο Firat πως για την επίθεση ευθύνεται η οργάνωση «Γεράκια για την Ελευθερία του Κουρδιστάν» (Tak) και καλεί τους ξένους τουρίστες να μην επιλέγουν την Τουρκία για της διακοπές τους.

Εμπρησμός αυτοκινήτου της δημοτικής αστυνομίας με βόμβες μολότωφ έξω από το δημαρχείο της Τριανδρίας στη Θεσσαλονίκη.

Τρίτη 3 Ιουλίου
ΤΟΥΡΚΙΑ: Έκρηξη σημειώνεται σε κτίριο όπου λειτουργούν γραφεία του κυβερνώντος Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης στην Κωνσταντινούπολη.

Τετάρτη 19 Ιουλίου
Προεκλογική συγκέντρωση του Τσίπρα στην πλατεία Εξαρχείων και δέχεται ένα ευπρεπέστατο και ...παιχνιδιάρικο γιαούρτωμα από αναρχικούς.

Σάββατο 22 Ιουλίου
Εμπρηστικός μηχανισμός εκρήγνυται έξω από το γραφείο του βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Κώστα Γείτονα στην οδό Πατησίων 14 στην Αθήνα. Την ευθύνη αναλαμβάνει με τηλεφώνημα σε ραδιοσταθμό η «Επαναστατική Απελευθερωτική Δράση», λέγοντας ότι η επίθεση έγινε στη μνήμη του Χριστόφορου Μαρίνου, που δολοφονήθηκε από το κράτος στις 23 Ιουλίου 1996. Την εποχή εκείνη ο Κ. Γείτονας ήταν υπουργός Δημόσιας Τάξης.

Κυριακή 23 Ιουλίου
51 μετανάστες συλλαμβάνονται στα Μέθανα.

Δευτέρα 24 Ιουλίου
Πυρπολείται ATM τράπεζας στο κέντρο της Αθήνας. Την ευθύνη για τον εμπρησμό που έγινε τα ξημερώματα στο υποκατάστημα της Εθνικής Τράπεζας, στην οδό Σόλωνος και εκείνον που έγινε το Σάββατο αναλαμβάνει με τηλεφώνημα η «Αντιφασιστική Δράση» αναφέροντας: «Το χτύπημα στα γραφεία της Χρυσής Αυγής (τα παλιά) που ανήκουν στην οργάνωση «Βασιλική Εθνική Ένωση» που τους τα νοικιάζουν. Το χτύπημα αυτό έγινε για τις σφαίρες που δεχτήκαμε στις 19 Νοέμβρη 2005 και γιατί από κει εξορμούσαν στις φοιτητικές πορείες και χτυπούσαν τους φοιτητές. Σήμερα χτυπήσαμε την τράπεζα που είναι Σόλωνος και Χ. Τρικούπη, την Εθνική, για αλληλεγγύη για τον Γιάννη Δημητράκη. Λευτεριά σε αυτόν και σε όλους».

Σάββατο 22 Ιουλίου ...τροπή της αρχικής (βαρύτερης) κατηγορίας σε απλή δυσφήμηση, ο εν λόγω δημοσιογράφος καταδικάστηκε σε 5 ΜΗΝΕΣ φυλάκιση, εξαγοράσιμους και με αναστολή. Έχει ο καιρός γυρίσματα...

Τετάρτη 26 Ιούλη
Από έκρηξη στην χημική εταιρεία διαλυτών «Χύμα ΑΕ» στο Λαύριο προκαλείται τοξική μόλυνση στην ευρύτερη περιοχή με καταστροφικές συνέπειες για το περιβάλλον. Για τρεις ημέρες ζητείται από τον τοπικό πληθυσμό να μην βγαίνει από τα σπίτια και να έχουν τα παράθυρα κλειστά.

Παρασκευή 28 Ιουλίου
Εμπρησμός σε 3 καταστήματα αμερικανικών συμφερόντων στην Αττική. «Σε ένδειξη αλληλεγγύης στους λαούς της Παλαιστίνης, του Λιβάνου και του Ιράκ» αναφέρεται σε τηλεφώνημα σε εφημερίδα. «Καλούμε όποιον θέλει να αντισταθεί στις γενοκτονίες που διαπράττουν οι Αμερικανοί και οι σύμμαχοί τους να χρησιμοποιήσει τη μόνη γλώσσα που καταλαβαίνουν. Αυτή των επιθετικών ενεργειών έναντια σε αυτούς και τα συμφέροντά τους. Ο αγώνας θα συνεχιστεί» αναφέρεται επίσης.

Σάββατο 29 Ιουλίου
Δικαστήριο στην Καλιφόρνια των ΗΠΑ απεφάνθη ότι τέσσερα ηγετικά στελέχη της συμμορίας «Αδελφότητα Αρείων», που έχει διαπράξει δεκάδες δολοφονίες μέσα σε σωφρονιστικά καταστήματα των ΗΠΑ, ευθύνονται για τη δολοφονία δυο μαύρων μελών αντίπαλης συμμορίας.
Ο Μπάρι Μπάιρον Μιλς, 57 ετών, αρχηγός της «Αδελφότητας Αρείων» κι ο υπαρχηγός του Τάιλερ Ντέβις Μπίνγκχαμ, 58 ετών, κατηγορούνται ότι είχαν διατάξει τη δολοφονία δυο άλλων κρατουμένων σε ηγεσία των ενόπλων δυνάμεων. Το «θερμό» καλωσόρισμα στη νέα στρατιωτική ηγεσία αποδίδεται σε Κούρδους αντάρτες.

Πέμπτη 3 Αυγούστου
14χρονος, που κρατούνταν για κλοπές, δραπετεύει μέσα από τη ΓΑΔΑ.

Σάββατο 5 Αυγούστου
20χρονος από την Αλβανία δραπετεύει από το αστυνομικό τμήμα Νέας Σμύρνης, όπου κρατείται για να απελαθεί. Ο αναπληρωτής διοικητής του τμήματος, μόλις πληροφορείται το περιστατικό, πεθαίνει έξω από το σπίτι του στον Άλιμο από έμφραγμα. Πάντα τέτοια...

Κυριακή 6 Αυγούστου
ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ: Δεκαπέντε μέλη της γαλλικής ανθρωπιστικής οργάνωσης Δράση κατά της Πείνας (ACF), βρίσκονται νεκροί στην πόλη Μούτουρ, με τους αντάρτες Ταμίλ να κατηγορούν τον στρατό για τη δολοφονία.

Μέσα στον ορυμαγδό των Πολεμικών επιχειρήσεων στην Μέση Ανατολή με τις δολοφονίες μικρών παιδιών και αμάχων στο Λίβανο, την Παλαιστίνη αλλά και τον υπόλοιπο κόσμο (Ιράκ, Αφγανιστάν, Αφρική και Ασία) τίμησαν οι ανά τον κόσμο εξουσιαστές την επέτειο της ρίψης ατομικής βόμβας στο Ναγκασάκι.
Ας μείνει, λοιπόν, στα μυαλά των αφελών η ανάμνηση της θλιβερής επετείου για να καθηγιάζονται τα καθημερινά εγκλήματα των εξουσιαστών πάνω στους ανθρώπους. Εγκλήματα πολλαπλής εμβέλειας και απίστευτης καταστροφικότητας και διάρκειας, μόνο που ο ήχος τους δεν είναι τόσο δυνατός όσο της βόμβας στο Ναγκασάκι. Ο ήσυχος ύπνος συνοδεύεται και από τον σιωπηρό καθημερινό θάνατο που προ-

ίδια πλαίσια έγιναν συλλήψεις και στο Πακιστάν, οι μυστικές υπηρεσίες του οποίου φέρονται ότι αποκάλυψαν το σχέδιο.

Κυριακή 13 Αυγούστου
Δύο τούρκοι μπάτσοι σκοτώνονται και άλλος ένας τραυματίζεται από έκρηξη τηλεχειριζόμενης νάρκης στο κέντρο της πόλης Τουντσελί στη νοτιοανατολική Τουρκία.

Τέσσερις εργαζόμενοι σε πετρελαϊκές εταιρίες απάγονται στη Νιγηρία, σε νυχτερινό κέντρο στην πόλη Πορτ Χαρκούρ. Είναι 5 συνολικά οι απαγωγές μέσα στις τελευταίες 10 μέρες.

Δευτέρα 14 Αυγούστου
Επίθεση με μολότοφ στα γραφεία της ΝΔ Λαμπρινής και Ριζούπολης.

Σάββατο 19 Αυγούστου
Μολότοφ εκτοξεύονται εναντίον του αστυνομικού τμήματος Ζωγράφου.

Έκρηξη παγιδευμένου ταξί έξω από αστυνομικό τμήμα στην Κολομβία, έχει σαν αποτέλεσμα το θάνατο ενός μπάτσου και τον τραυματισμό άλλων οκτώ.

Η αποκάλυψη ότι έχουν χαθεί από τα αρχεία της ΝΑΣΑ (αμερικάνικη διαστημική υπηρεσία), εδώ και ένα χρόνο, οι πρωτότυπες βιντεοσκοπήσεις από την προσελήνωση το 1969, δημιούργησε πολλές υποψίες για το κατά πόσο ήταν γνήσια τα πασίγνωστα πλάνα με την προσγείωση 2 αστροναυτών (αμερικανών) στη Σελήνη. Μερικοί άρχισαν να κάνουν λόγο ακόμα και για πλαστά βίντεο προκειμένου να παραπλανήσουν τον αμερικανικό λαό, σε μια εποχή που ο πόλεμος στο Βιετνάμ στοίχιζε πολλά στο κράτος. Και είναι βέβαιο πως η «κατάκτηση του διαστήματος» θα πρόσφερε πολλά εκείνη την

Δευτέρα 25 Ιουνίου
ΠΑΚΙΣΤΑΝ: Βομβιστής αυτοκτονίας προκαλεί το θάνατο σε τουλάχιστον έξι Πακιστανούς στρατιώτες, σε φυλάκιο ελέγχου στην περιφέρεια του Βόρειου Ουζιριστάν, όπου ο στρατός βρίσκεται εδώ και μήνες αντιμέτωπος με μαχητές που στηρίζουν την Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν.

Τρίτη 26 Ιουνίου
ΤΟΥΡΚΙΑ: Ένοπλη κουρδική οργάνωση αναλαμβάνει την ευθύνη για τη βομβιστική επίθεση στην Αττάλεια με τέσσερις νεκρούς. Άγνωστος δηλώνει στο πρακτορείο Firat πως για την επίθεση ευθύνεται η οργάνωση «Γεράκια για την Ελευθερία του Κουρδιστάν» (Tak) και καλεί τους ξένους τουρίστες να μην επιλέγουν την Τουρκία για τις διακοπές τους.

Εμπρησμός αυτοκινήτου της δημοτικής αστυνομίας με βόμβες μολότωφ έξω από το δημαρχείο της Τριανδρίας στη Θεσσαλονίκη.

Τρίτη 3 Ιουλίου
ΤΟΥΡΚΙΑ: Έκρηξη σημειώνεται σε κτίριο όπου λειτουργούν γραφεία του κυβερνώντος Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης στην Κωνσταντινούπολη.

Παρασκευή 7 Ιουλίου
Αποφυλακίζονται οι Καρασαρίνης και Ασπιώτης.

Κυριακή 16 Ιουλίου
Η «Επαναστατική Ταξιαρχία» αναλαμβάνει την ευθύνη για την τοποθέτηση εμπρηστικού μηχανισμού σε τράπεζα στην Αθήνα.

Δευτέρα 17 Ιουλίου
Αποφυλακίζεται ο Δ. Αϊβατζίδης μετά από 4 χρόνια φυλάκισης. Το Καλοκαίρι του 2002 είχε επιτεθεί στον ΟΚΑΝΑ, στο Ε' αστυνομικό τμήμα Εξαρχείων και στο σπίτι του τότε πρωθυπουργού Κ. Σημίτη, διαμαρτυρόμενος για την μεταχείριση των τοξικομανών.

Τρίτη 18 Ιουλίου
Από τα κρατητήρια του Β' αστυνομι-

σεων, αναλαμβάνει με τηλεφώνημα σε ραδιοσταθμό η «Επαναστατική Απελευθερωτική Δράση», λέγοντας ότι η επίθεση έγινε στη μνήμη του Χριστόφορου Μαρίνου, που δολοφονήθηκε από το κράτος στις 23 Ιουλίου 1996. Την εποχή εκείνη ο Κ. Γείτονας ήταν υπουργός Δημόσιας Τάξης.

Κυριακή 23 Ιουλίου
51 μετανάστες συλλαμβάνονται στα Μέθανα.

Δευτέρα 24 Ιουλίου
Πυρπολείται ΑΤΜ τράπεζας στο κέντρο της Αθήνας. Την ευθύνη για τον εμπρησμό που έγινε τα ξημερώματα στο υποκατάστημα της Εθνικής Τράπεζας, στην οδό Σόλωνος και εκείνον που έγινε το Σάββατο αναλαμβάνει με τηλεφώνημα η «Αντιφασιστική Δράση» αναφέροντας: «Το χτύπημα στα γραφεία της Χρυσής Αυγής (τα παλιά) που ανήκουν στην οργάνωση «Βασιλική Εθνική Ένωση» που τους τα νοικιάζουν. Το χτύπημα αυτό έγινε για τις σφαίρες που δεχτήκαμε στις 19 Νοέμβρη 2005 και γιατί από κει εξορμούσαν στις φοιτητικές πορείες και χτυπούσαν τους φοιτητές. Σήμερα χτυπήσαμε την τράπεζα που είναι Σόλωνος και Χ. Τρικούπη, την Εθνική, για αλληλεγγύη για τον Γιάννη Δημητράκη. Λευτεριά σε αυτόν και σε όλους».

Συλλαμβάνονται τρεις νεαροί που βρίσκονται, αρκετή ώρα μετά τον εμπρησμό, στην οδό Σόλωνος, και οδηγούνται στον Εισαγγελέα, που τους ασκεί ποινική δίωξη για «απλή συνέργεια σε έκρηξη και κατοχή εκρηκτικών υλών». Τελικά αφήνονται ελεύθεροι.

Τρίτη 25 Ιουλίου
Πέντε μπάτσοι που περιπολούν πεζοί στην Σολωμού στα Εξάρχεια δέχονται επίθεση από 30 άτομα. Ένας αρχιφύλακας ξυλοκοπείται και καταλήγει στο νοσοκομείο σοβαρά τραυματισμένος, ενώ του έχει αφαιρεθεί και το υπηρεσιακό όπλο.

Κατά τη διάρκεια αντιπολεμικής πορείας στην Αθήνα, σημειώνονται ε-

Για τρεις ημέρες ζητείται από τον τοπικό πληθυσμό να μην βγαίνει από τα σπίτια και να έχουν τα παράθυρα κλειστά.

Παρασκευή 28 Ιουλίου
Εμπρησμός σε 3 καταστήματα αμερικανικών συμφερόντων στην Αττική. «Σε ένδειξη αλληλεγγύης στους λαούς της Παλαιστίνης, του Λιβάνου και του Ιράκ» αναφέρεται σε τηλεφώνημα σε εφημερίδα. «Καλούμε όποιον θέλει να αντισταθεί στις γενοκτονίες που διαπράττουν οι Αμερικανοί και οι σύμμαχοί τους να χρησιμοποιήσει τη μόνη γλώσσα που καταλαβαίνουν. Αυτή των επιθετικών ενεργειών ενάντια σε αυτούς και τα συμφέροντά τους. Ο αγώνας θα συνεχιστεί» αναφέρεται επίσης.

Σάββατο 29 Ιουλίου
Δικαστήριο στην Καλιφόρνια των ΗΠΑ απεφάνθη ότι τέσσερα ηγετικά στελέχη της συμμορίας «Αδελφότητα Αρείων», που έχει διαπράξει δεκάδες δολοφονίες μέσα σε σωφρονιστικά καταστήματα των ΗΠΑ, ευθύνονται για τη δολοφονία δυο μαύρων μελών αντίπαλης συμμορίας.
Ο Μπάρι Μπάιρον Μιλς, 57 ετών, αρχηγός της «Αδελφότητας Αρείων» κι ο υπαρχηγός του Τάιλερ Ντέιβις Μπίνγκχαμ, 58 ετών, κατηγορούνται ότι είχαν διατάξει τη δολοφονία δυο άλλων κρατουμένων σε φυλακή της Πενσυλβάνιας, το 1997. Ένοχοι βρέθηκαν για την ίδια υπόθεση και οι ομοϊδεάτες τους Κρίστοφερ Όβερτον και Έντγκαρ Γουέσλι Χεβλ. Εκτιμάται πως η συμμορία ευθύνεται για την εκτέλεση 32 κρατουμένων, τα τελευταία 30 χρόνια. Το αμερικανικό δικαστήριο «εξέταζε» την υπόθεση τέσσερις μήνες.

Δευτέρα 31 Ιουλίου
ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ: Δέκα οκτώ στρατιώτες σκοτώνονται από έκρηξη νάρκης, ενώ άλλα 46 άτομα χάνουν τη ζωή τους κατά τις συγκρούσεις μεταξύ των κυβερνητικών δυνάμεων και των ανταρτών Τίγρεων Ταμίλ.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Τρίτη 1 Αυγούστου
ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ: Σαράντα αντάρτες των Τίγρεων των Ταμίλ σκοτώνονται και

απελαθεί. Ο αναπληρωτής διοικητής του τμήματος, μόλις πληροφορείται το περιστατικό, πεθαίνει έξω από το σπίτι του στον Άλιμο από έμφραγμα. Πάντα τέτοια...

Κυριακή 6 Αυγούστου
ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ: Δεκαπέντε μέλη της γαλλικής ανθρωπιστικής οργάνωσης Δράση κατά της Πείνας (ACF), βρίσκονται νεκροί στην πόλη Μούτουρ, με τους αντάρτες Ταμίλ να κατηγορούν τον στρατό για την δολοφονία.

Μέσα στον ορυμαγδό των Πολεμικών επιχειρήσεων στην Μέση Ανατολή με τις δολοφονίες μικρών παιδιών και αμάχων στο Λίβανο, την Παλαιστίνη αλλά και τον υπόλοιπο κόσμο (Ιράκ, Αφγανιστάν, Αφρική και Ασία) τίμησαν οι ανά τον κόσμο εξουσιαστές την επέτειο της ρίψης ατομικής βόμβας στο Ναγκασάκι.
Ας μείνει, λοιπόν, στα μυαλά των αφελών η ανάμνηση της θλιβερής επετείου για να καθαγιάζονται τα καθημερινά εγκλήματα των εξουσιαστών πάνω στους ανθρώπους. Εγκλήματα πολλαπλής εμβέλειας και απίστευτης καταστροφικότητας και διάρκειας, μόνο που ο ήχος τους δεν είναι τόσο δυνατός όσο της βόμβας στο Ναγκασάκι. Ο ήσυχος ύπνος συνοδεύεται και από τον σιωπηρό καθημερινό θάνατο που προκαλεί η κυριαρχία...

Πέμπτη 10 Αυγούστου
Ένας εξαγριωμένος κινέζος χωρικός πατάει με το φορτηγό του μπάτσους που κατεδάφιζαν το σπίτι του, σκοτώνοντας 3 και τραυματίζοντας 8. Το περιστατικό συνέβη στην πόλη Γιγού της επαρχίας Ζετζιάνγκ της ανατολικής Κίνας. Είναι συχνό το φαινόμενο αυτό στην Κίνα, το κράτος να κατάσχει σπίτια για να διανοίξει δρόμους ή να κατασκευάσει έργα, χωρίς να δίνει αποζημίωση, προκαλώντας συχνά τη βίαιη αντίσταση του φτωχού πληθυσμού.

ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ: Τουλάχιστον 50 άνθρωποι σκοτώνονται και 200 τραυματίζονται από επιχείρηση κυβερνητικών δυνάμεων στις περιοχές που ελέγχουν οι Τίγρεις των Ταμίλ. Επί-

κές εταιρίες απάγονται στη Νιγηρία, σε νυχτερινό κέντρο στην πόλη Πορτ Χαρκούρ. Είναι 5 συνολικά οι απαγωγές μέσα στις τελευταίες 10 μέρες.

Δευτέρα 14 Αυγούστου
Επίθεση με μολότοφ στα γραφεία της ΝΔ Λαμπρινής και Ριζούπολης.

Σάββατο 19 Αυγούστου
Μολότοφ εκτοξεύονται εναντίον του αστυνομικού τμήματος Ζωγράφου.

Έκρηξη παγιδευμένου ταξί έξω από αστυνομικό τμήμα στην Κολομβία, έχει σαν αποτέλεσμα το θάνατο ενός μπάτσου και τον τραυματισμό άλλων οκτώ.

Η αποκάλυψη ότι έχουν χαθεί από τα αρχεία της ΝΑΣΑ (αμερικάνικη διαστημική υπηρεσία), εδώ και ένα χρόνο, οι πρωτότυπες βιντεοσκοπήσεις από την προσελήνωση το 1969, δημιούργησε πολλές υποψίες για το κατά πόσο ήταν γνήσια τα πασίγνωστα πλάνα με την προσγείωση 2 αστροναυτών (αμερικανών) στη Σελήνη. Μερικοί άρχισαν να κάνουν λόγο ακόμα και για πλαστά βίντεο προκειμένου να παραπλανήσουν τον αμερικανικό λαό, σε μια εποχή που ο πόλεμος στο Βιετνάμ στοίχιζε πολλά στο κράτος. Και είναι βέβαιο πως η «κατάκτηση του διαστήματος» θα πρόσφερε πολλά εκείνη την εποχή, ακόμα κι αν ήταν πλαστή. Δε θα ήταν έκπληξη φυσικά. Πάμπολλες φορές το κράτος έχει κατασκευάσει γεγονότα προκειμένου να ελιχθεί σε περιπτώσεις πολεμικών επιχειρήσεων. Η συνέχεια επί των οθονών μας...

Κυριακή 20 Αυγούστου
Τερματίζεται το καθεστώς απομόνωσης του Jeff «Free» Luers και επιστρέφει στις «κανονικές» συνθήκες κράτησης μετά από αρκετές εβδομάδες απομόνωσης. Για ένα ακόμα μήνα δεν θα έχει δικαίωμα να τηλεφωνεί και να δέχεται επισκέψεις.
Τον Ιούνιο του 2001, ο 23χρονος Jeffrey «Free» Luers καταδικάζεται σε 22 χρόνια και 8 μήνες φυλάκισης για τον εμπρησμό 3 SUV's (Sport Utility Vehicles) στο Eugene, του Oregon. Ο Jeff και ο συγκατηγορού-

λέγουν την Τουρκία για τις διακοπές τους.

Εμπρησμός αυτοκινήτου της δημοτικής αστυνομίας με βόμβες μολότωφ έξω από το δημαρχείο της Τριανδρίας στη Θεσσαλονίκη.

Τρίτη 3 Ιουλίου
ΤΟΥΡΚΙΑ: Έκρηξη σημειώνεται σε κτίριο όπου λειτουργούν γραφεία του κυβερνώντος Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης στην Κωνσταντινούπολη.

Παρασκευή 7 Ιουλίου
Αποφυλακίζονται οι Καρασαρίνης και Ασπιώτης.

Κυριακή 16 Ιουλίου
Η «Επαναστατική Ταξιαρχία» αναλαμβάνει την ευθύνη για την τοποθέτηση εμπρηστικού μηχανισμού σε τράπεζα στην Αθήνα.

Δευτέρα 17 Ιουλίου
Αποφυλακίζεται ο Δ. Αϊβατζίδης μετά από 4 χρόνια φυλάκισης. Το Καλοκαίρι του 2002 είχε επιτεθεί στον ΟΚΑΝΑ, στο Ε΄ αστυνομικό τμήμα Εξαρχείων και στο σπίτι του τότε πρωθυπουργού Κ. Σημίτη, διαμαρτυρόμενος για την μεταχείριση των τοξικομανών.

Τρίτη 18 Ιουλίου
Από τα κρατητήρια του Β' αστυνομικού τμήματος Γλυφάδας καταφέρνουν να διαφύγουν δύο κρατούμενοι από την Αλβανία.

Παίζοντας με τις ζωές των ανθρώπων.
«Μπαίνουμε στο παιχνίδι» δηλώνει μέσω μια κακόγουστης αφίσας ο Τσίπρας, υποψήφιος του Συνασπισμού για τις δημοτικές εκλογές. Καλά να θέλει να προσεταιριστεί φιλάθλους και νεολαίους, αλλά και να ομολογεί κατάμουτρα πως θα παίξει με τις ζωές των ανθρώπων, όπως οι υπόλοιποι της συνομοταξίας του δείχνει περίσσιο θράσος και ξεδιαντροπιά.

«Το χτύπημα στα γραφεία της Χρυσής Αυγής (τα παλιά) που ανήκουν στην οργάνωση «Βασιλική Εθνική Ένωση» που τους τα νοικιάζουν. Το χτύπημα αυτό έγινε για τις σφαίρες που δεχτήκαμε στις 19 Νοέμβρη 2005 και γιατί από κει εξορμούσαν στις φοιτητικές πορείες και χτυπούσαν τους φοιτητές. Σήμερα χτυπήσαμε την τράπεζα που είναι Σόλωνος και Χ. Τρικούπη, την Εθνική, για αλληλεγγύη για τον Γιάννη Δημητράκη. Λευτεριά σε αυτόν και σε όλους».

Συλλαμβάνονται τρεις νεαροί που βρίσκονται, αρκετή ώρα μετά τον εμπρησμό, στην οδό Σόλωνος, και οδηγούνται στον Εισαγγελέα, που τους ασκεί ποινική δίωξη για «απλή συνέργεια σε έκρηξη και κατοχή εκρηκτικών υλών». Τελικά αφήνονται ελεύθεροι.

Τρίτη 25 Ιουλίου
Πέντε μπάτσοι που περιπολούν πεζοί στην Σολωμού στα Εξάρχεια δέχονται επίθεση από 30 άτομα. Ένας αρχιφύλακας ξυλοκοπείται και καταλήγει στο νοσοκομείο σοβαρά τραυματισμένος, ενώ του έχει αφαιρεθεί και το υπηρεσιακό όπλο.

Κατά τη διάρκεια αντιπολεμικής πορείας στην Αθήνα, σημειώνονται επεισόδια. Στην περιοχή της πρεσβείας του Ισραήλ, διαδηλωτές επιτίθενται με μολότοφ, πέτρες και φωτοβολίδες εναντίον των ΜΑΤ. Προηγούμενα, μέλη του ΠΑΜΕ «αποκαθηλώνουν» το άγαλμα του Τρούμαν.

Γίνεται στο τριμελές πλημμελειοδικείο Τρικάλων η δίκη του δημοσιογράφου Θανάση Βλάχου, αστυνομικού συντάκτη της τρικαλινής εφημερίδας «Ερευνα», για συκοφαντική δυσφήμηση δια του τύπου, εξ αιτίας περσινού του δημοσιεύματος. Ο συκοφαντημένος Κώστας Μαντζανάς κινδύνεψε πέρσι να εγκλειστεί σε ψυχιατρικό ίδρυμα. Παρά τη μετα-

Δικαστήριο στην Καλιφόρνια των ΗΠΑ απεφάνθη ότι τέσσερα ηγετικά στελέχη της συμμορίας «Αδελφότητα Αρείων», που έχει διαπράξει δεκάδες δολοφονίες μέσα σε σωφρονιστικά καταστήματα των ΗΠΑ, ευθύνονται για τη δολοφονία δυο μαύρων μελών αντίπαλης συμμορίας.
Ο Μπάρι Μπάιρον Μιλς, 57 ετών, αρχηγός της «Αδελφότητας Αρείων» κι ο υπαρχηγός του Τάιλερ Ντέιβις Μπίνγκχαμ, 58 ετών, κατηγορούνται ότι είχαν διατάξει τη δολοφονία δυο άλλων κρατουμένων σε φυλακή της Πενσυλβάνιας, το 1997. Ένοχοι βρέθηκαν για την ίδια υπόθεση και οι ομοϊδεάτες τους Κρίστοφερ Όβερτον και Έντγκαρ Γουέσλι Χεβλ. Εκτιμάται πως η συμμορία ευθύνεται για την εκτέλεση 32 κρατουμένων, τα τελευταία 30 χρόνια. Το αμερικανικό δικαστήριο «εξέταζε» την υπόθεση τέσσερις μήνες.

Δευτέρα 31 Ιουλίου
ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ: Δέκα οκτώ στρατιώτες σκοτώνονται από έκρηξη νάρκης, ενώ άλλα 46 άτομα χάνουν τη ζωή τους κατά τις συγκρούσεις μεταξύ των κυβερνητικών δυνάμεων και των ανταρτών Τίγρεων Ταμίλ.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Τρίτη 1 Αυγούστου
ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ: Σαράντα αντάρτες των Τίγρεων των Ταμίλ σκοτώνονται και άλλοι 70 τραυματίζονται στη διάρκεια συγκρούσεων κοντά στο στρατηγικής σημασίας λιμάνι Τρινκομαλέε. Τρεις πεζοναύτες σκοτώνονται επίσης και έξι τραυματίζονται, από οβίδα που ρίχνεται από αντάρτες εναντίον του νοσοκομείου της πόλης, το οποίο ελέγχεται από τις κυβερνητικές δυνάμεις.

Τετάρτη 2 Αυγούστου
ΤΟΥΡΚΙΑ: Σειρά βομβιστικών επιθέσεων σημειώνονται στα Άδανα και το Ντιγιάρμπακιρ, την ώρα που το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο ολοκλήρωνε τις κρίσεις στο στράτευμα και ανακοίνωνε τις αλλαγές στην

εξουσιαστές την επέτειο της ρίψης ατομικής βόμβας στο Ναγκασάκι.
Ας μείνει, λοιπόν, στα μυαλά των αφελών η ανάμνηση της θλιβερής επετείου για να θαγιάζονται τα καθημερινά εγκλήματα των εξουσιαστών πάνω στους ανθρώπους. Εγκλήματα πολλαπλής εμβέλειας και απίστευτης καταστροφικότητας και διάρκειας, μόνο που ο ήχος τους δεν είναι τόσο δυνατός όσο της βόμβας στο Ναγκασάκι. Ο ήσυχος ύπνος συνοδεύεται και από τον σιωπηρό καθημερινό θάνατο που προκαλεί η κυριαρχία...

Πέμπτη 10 Αυγούστου
Ένας εξαγριωμένος κινέζος χωρικός πατάει με το φορτηγό του μπάτσους που κατεδάφιζαν το σπίτι του, σκοτώνοντας 3 και τραυματίζοντας 8. Το περιστατικό συνέβη στην πόλη Γιγού της επαρχίας Ζετζιάνγκ της ανατολικής Κίνας. Είναι συχνό το φαινόμενο αυτό στην Κίνα, το κράτος να κατάσχει σπίτια για να διανοίξει δρόμους ή να κατασκευάσει έργα, χωρίς να δίνει αποζημίωση, προκαλώντας συχνά τη βίαιη αντίσταση του φτωχού πληθυσμού.

ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ: Τουλάχιστον 50 άνθρωποι σκοτώνονται και 200 τραυματίζονται από επιχείρηση κυβερνητικών δυνάμεων στις περιοχές που ελέγχουν οι Τίγρεις των Ταμίλ. Επίσης τρεις κυβερνητικοί στρατιώτες σκοτώνονται και 35 τραυματίζονται στη διάρκεια των συγκρούσεων που «συνοδεύθηκαν» από αεροπορικούς βομβαρδισμούς.

Παρασκευή 11 Αυγούστου
Το ιταλικό κράτος, στα πλαίσια της νέας (αντι)τρομοκρατικής επιχείρησης, συλλαμβάνει 40 ισλαμιστές και απελαύνει 114 ακόμα. Η νέα τρομοϋστερία προκλήθηκε τις τελευταίες μέρες μετά τη φερόμενη αποκάλυψη σχεδίου συντριβής αεροσκαφών στις ΗΠΑ, που προκάλεσε ασυνήθιστα επίπεδα συναγερμού στα αεροδρόμια πολλών δυτικών χωρών. Στα

χρόνο, οι πρωτότυπες βιντεοσκοπήσεις από την προσελήνωση το 1969, δημιούργησε πολλές υποψίες για το κατά πόσο ήταν γνήσια τα πασίγνωστα πλάνα με την προσγείωση 2 αστροναυτών (αμερικανών) στη Σελήνη. Μερικοί άρχισαν να κάνουν λόγο ακόμα και για πλαστά βίντεο προκειμένου να παραπλανήσουν τον αμερικανικό λαό, σε μια εποχή που ο πόλεμος στο Βιετνάμ στοίχιζε πολλά στο κράτος. Και είναι βέβαιο πως η «κατάκτηση του διαστήματος» θα πρόσφερε πολλά εκείνη την εποχή, ακόμα κι αν ήταν πλαστή. Δε θα ήταν έκπληξη φυσικά. Πάμπολλες φορές το κράτος έχει κατασκευάσει γεγονότα προκειμένου να ελιχθεί σε περιπτώσεις πολεμικών επιχειρήσεων. Η συνέχεια επί των οθονών μας...

Κυριακή 20 Αυγούστου
Τερματίζεται το καθεστώς απομόνωσης του Jeff «Free» Luers και επιστρέφει στις «κανονικές» συνθήκες κράτησης μετά από αρκετές εβδομάδες απομόνωσης. Για ένα ακόμα μήνα δεν θα έχει δικαίωμα να τηλεφωνεί και να δέχεται επισκέψεις.
Τον Ιούνιο του 2001, ο 23χρονος Jeffrey «Free» Luers καταδικάζεται σε 22 χρόνια και 8 μήνες φυλάκισης για τον εμπρησμό 3 SUV's (Sport Utility Vehicles) στο Eugene, του Oregon. Ο Jeff και ο συγκατηγορούμενός του Craig 'Critter' Marshall, δήλωσαν ότι η πυρπόληση των 3 SUV έγινε για να καταδειχτεί η συμβολή της επαγρύπνησης για την παγκόσμια άνοδο της θερμοκρασίας και για να υπενθυμίσουν τον ρόλο των SUV σε αυτή τη διαδικασία.
Τον Ιούνιο (2006) έγιναν διάφορες εκδηλώσεις σε 43 πόλεις των ΗΠΑ ενάντια στις κατασταλτικές επιχειρήσεις του Κράτους προς τους οικο-αναρχικούς.

Δευτέρα 21 Αυγούστου
Κρεμασμένος στο κελί του, μέσα στο Αστυνομικό Τμήμα Ακροπόλεως, βρίσκεται ένας 32χρονος Αλ-

γερινός, ο οποίος κρατείτο για υποθέσεις ναρκωτικών και παράνομη είσοδο στη χώρα. Ο Αλγερινός χρησιμοποίησε την μπλούζα του, για να δώσει τέλος στη ζωή του.

Δευτέρα 28 Αυγούστου

Τις πρώτες πρωινές ώρες, στην Αθήνα, γίνονται επιθέσεις σε καταστήματα McDonald's που βρίσκονται στη Λ. Πεντέλης 81 στα Βριλήσσια και στη Λ. Μεσογείων 454 στην Αγ. Παρασκευή, καθώς και σε κατάστημα Starbucks στη Λ. Βασιλέως Παύλου 82 στη Βούλα.

Οι επιθέσεις γίνονται «σε ένδειξη αλληλεγγύης στους λαούς της Παλαιστίνης, του Λιβάνου και του Ιράκ», σύμφωνα με τηλεφώνημα στην Ελευθεροτυπία, στο οποίο γινόταν κάλεσμα σε «όποιον θέλει να αντισταθεί στις γενοκτονίες που διαπράττουν οι Αμερικανοί και οι σύμμαχοί τους να χρησιμοποιήσει τη μόνη γλώσσα που καταλαβαίνουν. Αυτή των επιθετικών ενεργειών ενάντια σε αυτούς και τα συμφέροντά τους».

Τρίτη 29 Αυγούστου

ΒΟΛΟΣ: Ομάδα 30 περίπου αντιεξουσιαστών/αναρχικών πραγματοποιεί παρέμβαση στα Χαλυβουργεία Θεσσαλίας καταγγέλλοντας την δολοφονία εν ώρα εργασίας του 29χρονου εργάτη Μελέτη Χατζέλα. Η παρέμβαση γίνεται στις 10:00μ.μ., την ώρα της αλλαγής βάρδιας. Γράφονται συνθήματα, πετάγονται μπογιές και φέιγ βολάν, μοιράζονται κείμενα και φωνάζονται συνθήματα όπως: ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΜΗΝ ΕΧΕΤΕ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ, ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ ΕΡΓΑΤΕΣ. Αντιμετωπίζεται, επίσης, η επίθεση ενός τραμπούκου του εργοστασίου.

Έκρηξη σημειώνεται στις 10:04μ.μ. σε κάδο απορριμμάτων έξω από το

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Πέντε χρόνια μετά

Σε λίγες μέρες συμπληρώνονται πέντε χρόνια από την 11η Σεπτέμβρη, που άλλαξε το ρου της Ιστορίας. Λίγο μετά θα ξεκινήσει η εισβολή στο Αφγανιστάν για την «σύλληψη ή τον θάνατο του Οσάμα μπιν Λάντεν και των συντρόφων του». Οι μαχητές Ταλιμπάν που έχουν τον 90% του Αφγανιστάν αρνούνται να παραδώσουν «τον αδερφό τους στα νύχια του εχθρού», παρά τις απειλές του συνασπισμού των κρατών με πρωτοστάτη τις ΗΠΑ, αλλά και τις υποσχέσεις για αναγνώριση και πακτωλό από χρήματα αν συνεργάζονταν. **Η σταυροφορία ξεκινά...**

Πέντε χρόνια μετά κανείς δεν θα μπορούσε να προβλέψει σε τι βάλτο θα έπεφτε η «αντιτρομοκρατική Σταυροφορία». **«Οι Ταλιμπάν είναι δυνατότεροι από ποτέ»**, ομολογεί αμερικανός αξιωματούχος υπό το καθεστώς ανωνυμίας. «Χάνουμε το Αφγανιστάν» ο τίτλος του editorial των New York Times. Διάλογο με τους...Ταλιμπάν και απόσυρση των καναδικών στρατευμάτων ζητά η καναδική αντιπολίτευση (NDP-Layton) διαβλέποντας την επικείμενη ήττα. Μάταιος κόπος. **«Οι Ταλιμπάν δεν κάνουν κανέναν διάλογο με τους ξένους εισβολείς και τις μαριονέτες τους»**, γράφει η τελευταία ανακοίνωση των ανταρτών με την υπογραφή **«Ισλαμικό Εμιράτο Αφγανιστάν»**.

Πέντε χρόνια μετά η κυβέρνηση Καρζάι, του πιο αδίστακτου από την συμμορία των ναρκωπολέμαρχων που εξοπλίζονται και αμείβονται πλουσιοπάροχα από τις ΗΠΑ, έχει φτάσει να ελέγχει μόνο τα μεγάλα αστικά κέντρα του βορρά. Οι Δυτικοί αγανακτούν με την «ανικανότητα της κυβέρνησης στον τομέα της ασφάλειας» αλλά δεν βρίσκουν άλλον καλύτερο. Αξιωματούχοι του ΟΗΕ κατηγορούν ευθέως την κυβέρνηση ότι υποθάλπει την διακίνηση ναρκωτικών. Οι Αφγανοί που αντιμετωπίζουν το φάσμα της φτώχειας, της εξαθλίωσης, αντιμέτωποι με έναν κτηνώδη στρατό κατοχής περιστοιχισμένο από τις ντόπιες συμμορίες, εξεγείρονται. Ο αφγανικός νότος φλέγεται. Οι επαρχίες Χελμαντ, Φαραχ, Ζαμπούλ, Κανταχαρ, Νουρισταν, Γκάζνι, Φαριάμπ, είναι πεδία σκληρών μαχών ανάμεσα στους αντάρτες και τις κατοχικές δυνάμεις του ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ αλλά και με τον αφγανικό στρατό και αστυνομία.

Οι Δυτικοί ανακοινώνουν ότι θα ενισχύσουν τις δυνάμεις τους με άλλους 21.000 στρατιώτες του ΝΑΤΟ μέχρι τον Νοέμβρη. Ήδη στην εξεγερμένη Χελμαντ έχουν αναπτυχθεί 3.500 βρετανοί κατοχικοί στρατιώτες. Οι μαχητές πανηγυρίζουν μπροστά στον φακό του BBC για το ανέλπιστο δώρο, μετά το τέλος μιας επιτυχημένης επιχείρησης κατά των βρετανικών δυνάμεων. **«Είμαστε φτωχοί και δεν μπορούμε να πάμε στο Ιράκ για την jihad και τώρα η jihad είναι έξω από την πόρτα μας...Είμαστε έτοιμοι να δώσουμε την ζωή μας!»**

Επιθέσεις με πυραύλους, ενέδρες σε αυτοκινητοπομπές, επιθέσεις και καταστροφές κυβερνητικών κτιρίων, εισβολές σε αστυνομικά τμήματα, συνεχείς επιθέσεις αυτοκτονίας αλλά και βίαιες αντικυβερνητικές διαδηλώσεις είναι η καθημερινότητα στο μεγαλύτερο μέρος του Αφγανιστάν. Το Αφγανιστάν έχει γίνει Ιράκ, αλλά, λόγω της μορφολογίας του εδάφους, προσφέρει αναρίθμητες επιλογές στους μαχητές. Οι φάλαγγες των κατοχικών και ντόπιων δυνάμεων κινούνται με ιλιγγιώδεις ταχύτητες για να ελαχιστοποιούν τις απώλειες από νάρκες αλλά μάταια. **«Σαν αρουραίοι, από την μία τρύπα τρέχουν προς την άλλη τρύπα»**, περιγράφει γλαφυρά ένας ντόπιος κάτοικος. Με το δάχτυλο στην σκανδάλη εισβάλλουν σε χωριά, απαγάγουν όσους κάτοικους τους φανούν ύποπτοι και τους εξαφανίζουν. Βομβαρδίζουν τακτικά ολόκληρες περιοχές προκαλώντας εκατόμβες θυμάτων αλλά αποφεύγουν την επαφή με αντάρτες που αποδεικνύεται τις περισσότερες φορές πολύ οδυνηρή. Εγκαταλείπουν τις βάσεις τους στις απομακρυσμένες περιοχές των επαρχιών για τα κάπως ασφαλέστερα αστικά κέντρα.

Η ενίσχυση των δυνάμεων κατοχής υπό την αιγίδα του ΝΑΤΟ και η μερική απόσυρση των αμερικανών για να ενισχύσουν το μέτωπο του Ιράκ δεν αποτελεί βέβαια έκπληξη. Όλη η «διεθνής κοινότητα» συμμετέχει στην κατοχή του Αφγανιστάν και ασφαλώς θα επωμιστεί το κόστος της αποτυχίας. «Η αποστολή δεν μπορεί να αποτύχει» δηλώνει ανήσυχος ο ευρωπαίος επίτροπος για την εξωτερική πολιτική της ΕΕ. «Είναι η πιο επικίνδυνη αποστολή στην 57ετή ιστορία του», δηλώνει ο γ.γ. της Συμμαχίας. Λίγα λεπτά μετά θα πληροφορηθεί τον θάνατο εφτά Καναδών και τον τραυματισμό 20 σε σφοδρές μάχες στην Κανταχάρ. Η καναδική τηλεόραση είναι εκεί και καταγράφει 500 βαριά εξοπλισμένους μαχητές λίγο πριν επιτεθούν. «Ο οπλισμός μας είναι ατελείωτος και αρκεί για πολλά χρόνια πολέμου» λένε. «Δεν θα ηττηθούμε ποτέ».

Στο Αφγανιστάν και το Πακιστάν συντρίφτηκαν αυτοκρατορίες. Η Βρετανική Raj(Εταιρία Ανατολικών Ινδιών) έχασε 40.000 βρετανούς και ινδούς μισθοφόρους στο διάστημα από το 1860-1945 χωρίς να κατορθώσει να υποτάξει τις ορεινές περιοχές μεταξύ Αφγανιστάν και Πακιστάν. Οι προσαρτημένες στο Πακιστάν περιοχές, ουδέποτε αναγνώρισαν την επικυριαρχία του. Αρνούνται με τα όπλα να γίνουν τμήμα οποιουδήποτε κράτους. Αν δεν έχανε η Σοβιετική Αυτοκρατορία τον πόλεμο στο Αφγανιστάν θα είχε καθυστερήσει πολύ η «πτώση» της. Απ'ότι φαίνεται, όμως, η δυτική κυριαρχία δεν έβγαλε τα σωστά συμπεράσματα από το πάθημα της ΕΣΣΔ. Δεν είναι λοιπόν τυχαίο ότι αυτές οι περιοχές είναι τα ορμητήρια για ένα από τα πιο ανυπότακτα αντάρτικα όλων των εποχών.

Μια τέτοια ιστορία αγώνων και περιφρόνησης κάθε έννοιας συνόρων, κρατών και εθνοτικών διαχωρισμών είναι αδιαμφισβήτητα μια ουσιαστική παρακαταθήκη για τους κοινωνικούς αγώνες. Όσο και αν οι κυρίαρχοι προσπαθούν πανικόβλητοι να συσκοτίσουν με μπαμπούλες για μικρά παιδιά, «ισλαμοφασίστες» και «θεόληπτους» είναι φανερό ότι ζουν ήδη τα αποτελέσματα από την ανθρώπινη αλληλεγγύη. Και τα καλύτερα δεν ήρθαν ακόμα...

Λ.

ΧΡΟΝΙΚΟ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Συνολικά 15 αντάρτες σκοτώνονται σε μάχες α-

Τρίτη 31 Ιούλη: Επίθεση με ρουκέτες στη νότια

Αγ. Παρασκευή, καθώς και σε κατάστημα Starbucks στη Λ. Βασιλέως Παύλου 82 στη Βούλα.

Οι επιθέσεις γίνονται «σε ένδειξη αλληλεγγύης στους λαούς της Παλαιστίνης, του Λιβάνου και του Ιράκ», σύμφωνα με τηλεφώνημα στην Ελευθεροτυπία, στο οποίο γινόταν κάλεσμα σε «όποιον θέλει να αντισταθεί στις γενοκτονίες που διαπράττουν οι Αμερικανοί και οι σύμμαχοί τους να χρησιμοποιήσει τη μόνη γλώσσα που καταλαβαίνουν. Αυτή των επιθετικών ενεργειών ενάντια σε αυτούς και τα συμφέροντά τους».

Τρίτη 29 Αυγούστου

ΒΟΛΟΣ: Ομάδα 30 περίπου αντιεξουσιαστών/αναρχικών πραγματοποιεί παρέμβαση στα Χαλυβουργεία Θεσσαλίας καταγγέλλοντας την δολοφονία εν ώρα εργασίας του 29χρονου εργάτη Μελέτη Χατζέλα. Η παρέμβαση γίνεται στις 10:00μ.μ., την ώρα της αλλαγής βάρδιας. Γράφονται συνθήματα, πετάγονται μπογιές και φέιγ βολάν, μοιράζονται κείμενα και φωνάζονται συνθήματα όπως: ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΜΗΝ ΕΧΕΤΕ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ, ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ ΕΡΓΑΤΕΣ. Αντιμετωπίζεται, επίσης, η επίθεση ενός τραμπούκου του εργοστασίου.

Έκρηξη σημειώνεται στις 10:04μ.μ. σε κάδο απορριμμάτων έξω από το εργοστάσιο SEX FORM στη διασταύρωση των οδών Κερκύρας και Φλέβας στο Ίλιον.

Η «Επαναστατική Ταξιαρχία» αναλαμβάνει την ευθύνη για την επίθεση με τηλεφώνημά τους στην εφημερίδα «Ελευθεροτυπία».

Τετάρτη 30 Αυγούστου

Στον Πόρο Τροιζηνίας συλλαμβάνονται 104 μετανάστες μεταξύ των οποίων 26 ανήλικοι. Προέρχονται από το Αφγανιστάν, Πακιστάν, Κασμίρ, Κουρδιστάν, Ιράκ, Παλαιστίνη, Ινδία.

Έκρηξη γίνεται λίγο μετά τις 10.30 μ.μ. στα γραφεία του ΟΑΕΔ στην οδό Κίου στο Κερατσίνι. Η «Επαναστατική Ταξιαρχία» αναλαμβάνει την ευθύνη με τηλεφώνημα στις ε-

την «σύλληψη ή τον θάνατο του Οσάμα μπιν Λάντεν και των συντρόφων του». Οι μαχητές Ταλιμπάν που έχουν τον 90% του Αφγανιστάν αρνούνται να παραδώσουν «τον αδερφό τους στα νύχια του εχθρού», παρά τις απειλές του συνασπισμού των κρατών με πρωτοστάτη τις ΗΠΑ, αλλά και τις υποσχέσεις για αναγνώριση και πακτωλό από χρήματα αν συνεργάζονταν. **Η σταυροφορία ξεκινά...**

Πέντε χρόνια μετά κανείς δεν θα μπορούσε να προβλέψει σε τι βάλτο θα έπεφτε η «αντιτρομοκρατική Σταυροφορία». «**Οι Ταλιμπάν είναι δυνατότεροι από ποτέ**», ομολογεί αμερικανός αξιωματούχος υπό το καθεστώς ανωνυμίας. «Χάνουμε το Αφγανιστάν» ο τίτλος του editorial των New York Times. Διάλογο με τους...Ταλιμπάν και απόσυρση των καναδικών στρατευμάτων ζητά η καναδική αντιπολίτευση (NDP-Layton) διαβλέποντας την επικείμενη ήττα. Μάταιος κόπος. «**Οι Ταλιμπάν δεν κάνουν κανέναν διάλογο με τους ξένους εισβολείς και τις μαριονέτες τους**», γράφει η τελευταία ανακοίνωση των ανταρτών με την υπογραφή «**Ισλαμικό Εμιράτο Αφγανιστάν**».

Πέντε χρόνια μετά η κυβέρνηση Καρζάι, του πιο αδίστακτου από την

τωπίζουν το φάσμα της φτώχειας, της εξαθλίωσης, αντιμέτωποι με έναν κτηνώδη στρατό κατοχής περιστοιχισμένο από τις ντόπιες συμμορίες, εξεγείρονται. Ο αφγανικός νότος φλέγεται. Οι επαρχίες Χελμάντ, Φαραχ, Ζαμπούλ, Κανταχαρ, Νουρισταν, Γκάζνι, Φαριάμπ, είναι πεδία σκληρών μαχών ανάμεσα στους αντάρτες και τις κατοχικές δυνάμεις του ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ αλλά και με τον αφγανικό στρατό και αστυνομία.

Οι Δυτικοί ανακοινώνουν ότι θα ενισχύσουν τις δυνάμεις τους με άλλους 21.000 στρατιώτες του ΝΑΤΟ μέχρι τον Νοέμβρη. Ήδη στην εξεγερμένη Χελμαντ έχουν αναπτυχθεί 3.500 βρετανοί κατοχικοί στρατιώτες. Οι μαχητές πανηγυρίζουν μπροστά στον φακό του BBC για το ανέλπιστο δώρο, μετά το τέλος μιας επιτυχημένης επιχείρησης κατά των βρετανικών δυνάμεων. «**Είμαστε φτωχοί και δεν μπορούμε να πάμε στο Ιράκ για την jihad και τώρα η jihad είναι έξω από την πόρτα μας...Είμαστε έτοιμοι να δώσουμε την ζωή μας!**»

Επιθέσεις με πύραυλους, ενέδρες σε αυτοκινητοπομπές, επιθέσεις και καταστροφές κυβερνητικών κτιρίων, εισβολές σε αστυνομικά τμήματα, συνεχείς επιθέσεις αυτοκτονίας αλλά και βίαιες αντικυβερνητικές διαδηλώσεις είναι η καθημερινότη-

πιος κάτοικος. Με το δάχτυλο στην σκανδάλη εισβάλλουν σε χωριά, απαγάγουν όσους κάτοικους τους φανούν ύποπτοι και τους εξαφανίζουν. Βομβαρδίζουν τακτικά ολόκληρες περιοχές προκαλώντας εκατόμβες θυμάτων αλλά αποφεύγουν την επαφή με αντάρτες που αποδεικνύεται τις περισσότερες φορές πολύ οδυνηρή. Εγκαταλείπουν τις βάσεις τους στις απομακρυσμένες περιοχές των επαρχιών για τα κάπως ασφαλέστερα αστικά κέντρα.

Η ενίσχυση των δυνάμεων κατοχής υπό την αιγίδα του ΝΑΤΟ και η μερική απόσυρση των αμερικανών για να ενισχύσουν το μέτωπο του Ιράκ δεν αποτελεί βέβαια έκπληξη. Όλη η «διεθνής κοινότητα» συμμετέχει στην κατοχή του Αφγανιστάν και ασφαλώς θα επωμιστεί το κόστος της αποτυχίας. «Η αποστολή δεν μπορεί να αποτύχει» δηλώνει ανήσυχος ο ευρωπαίος επίτροπος για την εξωτερική πολιτική της ΕΕ. «Είναι η πιο επικίνδυνη αποστολή στην 57ετή ιστορία του», δηλώνει ο γ.γ. της Συμμαχίας. Λίγα λεπτά μετά θα πληροφορηθεί τον θάνατο εφτά Καναδών και τον τραυματισμό 20 σε σφοδρές μάχες στην Κανταχάρ. Η καναδική τηλεόραση είναι εκεί και καταγράφει 500 βαριά εξοπλισμένους μαχητές λίγο πριν επιτεθούν. «Ο οπλισμός μας είναι ατελείωτος και αρκεί για

σαν την επικυριαρχία τους. Αρνούνται με τα όπλα να γίνουν τμήμα οποιουδήποτε κράτους. Αν δεν έχανε η Σοβιετική Αυτοκρατορία τον πόλεμο στο Αφγανιστάν θα είχε καθυστερήσει πολύ η «πτώση» της. Απ' ότι φαίνεται, όμως, η δυτική κυριαρχία δεν έβγαλε τα σωστά συμπεράσματα από το πάθημα της ΕΣΣΔ. Δεν είναι λοιπόν τυχαίο ότι αυτές οι περιοχές είναι τα ορμητήρια για ένα από τα πιο ανυπότακτα αντάρτικα όλων των εποχών.

Μια τέτοια ιστορία αγώνων και περιφρόνησης κάθε έννοιας συνόρων, κρατών και εθνοτικών διαχωρισμών είναι αδιαμφισβήτητα μια ουσιαστική παρακαταθήκη για τους κοινωνικούς αγώνες. Όσο και αν οι κυρίαρχοι προσπαθούν πανικόβλητοι να συσκοτίσουν με μπαμπούλες για μικρά παιδιά, «ισλαμοφασίστες» και «θεόληπτους» είναι φανερό ότι ζουν ήδη τα αποτελέσματα από την ανθρώπινη αλληλεγγύη. Και τα καλύτερα δεν ήρθαν ακόμα...

Λ.

ΧΡΟΝΙΚΟ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΣΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Δευτέρα 25 Ιούνη: Επίθεση με παγιδευμένο αυτοκίνητο πραγματοποιεί καμικάζι εναντίον στρατιωτικής φάλαγγας των συμμαχικών δυνάμεων (ISAF) με αποτέλεσμα να τραυματιστούν δύο άτομα. Η επίθεση σημειώνεται σε δρόμο κοντά στην αεροπορική βάση Μπαγκράμ.

Τρίτη 26 Ιούνη: Δύο βρετανοί στρατιώτες σκοτώνονται σε επίθεση ανταρτών, ενώ τη ζωή τους χάνουν επίσης τέσσερις αφγανοί στρατιώτες και περισσότεροι από 20 Ταλιμπάν. Σε άλλη ενέδρα σκοτώνονται δύο αφγανοί στρατιώτες και 11 αντάρτες. Στη βόρεια επαρχία Κοντούζ πραγματοποιείται επίθεση αυτοκτονίας που είχε στόχο προσωπικό της διεθνούς δύναμης. Παγιδευμένο με εκρηκτικά αυτοκίνητο εξερράγη κοντά σε κομβόι των συμμαχικών δυνάμεων, με αποτέλε-

Συνολικά 15 αντάρτες σκοτώνονται σε μάχες αφότου στήνουν ενέδρα σε περιπόλους των συμμαχικών δυνάμεων και του αφγανικού στρατού. Στην περιοχή Μούσα Κάλα της επαρχίας Χελμάν δώδεκα Ταλιμπάν σκοτώνονται. Άλλοι τρεις αντάρτες πέφτουν νεκροί σε συγκρούσεις με τον αφγανικό στρατό, επίσης στα νότια της χώρας. Σε διαφορετικές επιθέσεις τρεις Αμερικανοί στρατιώτες τραυματίζονται.

Επίσης ένα ελικόπτερο Apache συντρίβεται, ο χειριστής του σκοτώνεται και ένα ακόμα άτομο τραυματίζεται, κατά τη διάρκεια καταδίωξης ανταρτών οι οποίοι εκτόξευαν ρουκέτες προς την μεγαλύτερη στρατιωτική βάση των συμμαχικών δυνάμεων (ISAF) στην περιοχή του νότιου Αφγανιστάν.

Δευτέρα 2 Ιούλη: 20 Ταλιμπάν σκοτώνονται κατά τη διάρκεια επίθεσης των συμμαχικών στρατευμάτων στο νότιο Αφγανιστάν. Εν τω μεταξύ, η Βρετανία εξετάζει το ενδεχόμενο ενίσχυσης της

Τρίτη 31 Ιούλη: Επίθεση με ρουκέτες στη νότια επαρχία Χελμάντ εναντίον δυνάμεων της ISAF, με τρεις νεκρούς. Η επίθεση σημειώνεται μόλις μία ημέρα μετά την ανάληψη του ελέγχου του νοτίου Αφγανιστάν από τους Αμερικανούς.

Τετάρτη 1 Αυγούστου: Στην επαρχία Ζαμπούλ Ταλιμπάν πολιορκούν αστυνομικό τμήμα, με αποτέλεσμα να παραδοθούν 15 αστυνομικοί. Ενώ αεροπορική επιδρομή εξαπολύουν νατοϊκές δυνάμεις σε θέσεις των Ταλιμπάν στο νότιο Αφγανιστάν, με 18 μαχητές νεκρούς.

Πέμπτη 2 Αυγούστου: Ένας Καναδός στρατιώτης, μέλος της ISAF, πέφτει νεκρός στην περιοχή της Κανταχάρ όταν εξερράγη βόμβα στο δρόμο όπου περιπολούσε. Από δεύτερη βόμβα στο ίδιο σημείο τραυματίζονται συνολικά τέσσερις στρατιώτες της ΝΑΤΟϊκής δύναμης, η οποία ανέλαβε τη στρατιωτική διοίκηση του Αφγανιστάν από τους Αμερικανούς. Αργότερα, τρεις α-

Η παρέμβαση γίνεται στις 10:00μ.μ., την ώρα της αλλαγής βάρδιας. Γράφονται συνθήματα, πετάγονται μπογιές και φέιγ βολάν, μοιράζονται κείμενα και φωνάζονται συνθήματα όπως: ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΜΗΝ ΕΧΕΤΕ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ, ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ ΕΡΓΑΤΕΣ. Αντιμετωπίζεται, επίσης, η επίθεση ενός τραμπούκου του εργοστασίου.

Έκρηξη σημειώνεται στις 10:04μ.μ. σε κάδο απορριμμάτων έξω από το εργοστάσιο SEX FORM στη διασταύρωση των οδών Κερκύρας και Φλέβας στο Ίλιον.
Η «Επαναστατική Ταξιαρχία» αναλαμβάνει την ευθύνη για την επίθεση με τηλεφώνημά τους στην εφημερίδα «Ελευθεροτυπία».

Τετάρτη 30 Αυγούστου
Στον Πόρο Τροιζηνίας συλλαμβάνονται 104 μετανάστες μεταξύ των οποίων 26 ανήλικοι. Προέρχονται από το Αφγανιστάν, Πακιστάν, Κασμίρ, Κουρδιστάν, Ιράκ, Παλαιστίνη, Ινδία.

Έκρηξη γίνεται λίγο μετά τις 10.30 μ.μ. στα γραφεία του ΟΑΕΔ στην οδό Κίου στο Κερατσίνι. Η «Επαναστατική Ταξιαρχία» αναλαμβάνει την ευθύνη με τηλεφώνημα στις εφημερίδες Ελευθεροτυπία και Ποντίκι.

Πέμπτη 31 Αυγούστου
Πυρπολείται περιπολικό του αστυνομικού τμήματος Αυλώνα έξω από τα δικαστήρια της πρώην σχολής Ευελπίδων. Την ευθύνη αναλαμβάνει με τηλεφώνημα στην «Ελευθεροτυπία» η «Επαναστατική Μνήμη», «σε ένδειξη αλληλεγγύης στο Γιάννη Δημητράκη που είναι προφυλακισμένος για τη ληστεία στην Εθνική Τράπεζα».

**Σύντροφοι και φίλοι,
Ευχές για ένα καλό - «ζεστό» χειμώνα**

Κύκλος Σύνταξης

καναδική αντιπολίτευση (NDP-Layton) διαβλέποντας την επικείμενη ήττα. Μάταιος κόπος. **«Οι Ταλιμπάν δεν κάνουν κανέναν διάλογο με τους ξένους εισβολείς και τις μαριονέτες τους»**, γράφει η τελευταία ανακοίνωση των ανταρτών με την υπογραφή **«Ισλαμικό Εμιράτο Αφγανιστάν»**.

Πέντε χρόνια μετά η κυβέρνηση Καρζάι, του πιο αδίστακτου από την **πάμε στο Ιράκ για την jihad και τώρα η jihad είναι έξω από την πόρτα μας…Είμαστε έτοιμοι να δώσουμε την ζωή μας!»**

Επιθέσεις με πύραυλους, ενέδρες σε αυτοκινητοπομπές, επιθέσεις και καταστροφές κυβερνητικών κτιρίων, εισβολές σε αστυνομικά τμήματα, συνεχείς επιθέσεις αυτοκτονίας αλλά και βίαιες αντικυβερνητικές διαδηλώσεις είναι η καθημερινότη- ρική πολιτική της ΕΕ. «Είναι η πιο επικίνδυνη αποστολή στην 57ετή ιστορία του», δηλώνει ο γ.γ. της Συμμαχίας. Λίγα λεπτά μετά θα πληροφορηθεί τον θάνατο εφτά Καναδών και τον τραυματισμό 20 σε σφοδρές μάχες στην Κανταχάρ. Η καναδική τηλεόραση είναι εκεί και καταγράφει 500 βαριά εξοπλισμένους μαχητές λίγο πριν επιτεθούν. «Ο οπλισμός μας είναι ατελείωτος και αρκεί για θρώπινη αλληλεγγύη. Και τα καλύτερα δεν ήρθαν ακόμα…

Λ.

ΧΡΟΝΙΚΟ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΣΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Δευτέρα 25 Ιούνη: Επίθεση με παγιδευμένο αυτοκίνητο πραγματοποιεί καμικάζι εναντίον στρατιωτικής φάλαγγας των συμμαχικών δυνάμεων (ISAF) με αποτέλεσμα να τραυματιστούν δύο άτομα. Η επίθεση σημειώνεται σε δρόμο κοντά στην αεροπορική βάση Μπαγκράμ.

Τρίτη 26 Ιούνη: Δύο βρετανοί στρατιώτες σκοτώνονται σε επίθεση ανταρτών, ενώ τη ζωή τους χάνουν επίσης τέσσερις αφγανοί στρατιώτες και περισσότεροι από 20 Ταλιμπάν. Σε άλλη ενέδρα σκοτώνονται δύο αφγανοί στρατιώτες και 11 αντάρτες. Στη βόρεια επαρχία Κοντούζ πραγματοποιείται επίθεση αυτοκτονίας που είχε στόχο προσωπικό της διεθνούς δύναμης. Παγιδευμένο με εκρηκτικά αυτοκίνητο εξερράγη κοντά σε κομβόι των συμμαχικών δυνάμεων, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν δέκα άτομα.

Πέμπτη 28 Ιούνη: Συνολικά 15 αντάρτες σκοτώνονται σε μάχες με τις συμμαχικές δυνάμεις και τον αφγανικό στρατό. Στρατιώτες και εξτρεμιστές μάχονταν επί τέσσερις ώρες στην περιοχή Μούσα Κάλα της επαρχίας Χελμάντ. Σε διαφορετικές επιθέσεις τρεις αμερικανοί στρατιώτες τραυματίζονται.

Κυριακή 1 Ιούλη: Δύο ακόμη βρετανοί στρατιώτες σκοτώνονται, από επίθεση ανταρτών Ταλιμπάν με αυτόματα και χειροβομβίδες στη νότια επαρχία Χέλμαντ, όπου στρατοπεδεύουν 3.300 βρετανοί. Οι συγκεκριμένοι στρατιώτες συμμετέχουν μαζί με συνολικά άλλους 10.000 στη μεγαλύτερη επιχείρηση εναντίον των Ταλιμπάν από το 2001 με την κωδική ονομασία «Ορεινή Προέλαση».

Συνολικά 15 αντάρτες σκοτώνονται σε μάχες αφότου στήνουν ενέδρα σε περιπόλους των συμμαχικών δυνάμεων και του αφγανικού στρατού. Στην περιοχή Μούσα Κάλα της επαρχίας Χελμάν δώδεκα Ταλιμπάν σκοτώνονται. Άλλοι τρεις αντάρτες πέφτουν νεκροί σε συγκρούσεις με τον αφγανικό στρατό, επίσης στα νότια της χώρας. Σε διαφορετικές επιθέσεις τρεις Αμερικανοί στρατιώτες τραυματίζονται.
Επίσης ένα ελικόπτερο Apache συντρίβεται, ο χειριστής του σκοτώνεται και ένα ακόμα άτομο τραυματίζεται, κατά τη διάρκεια καταδίωξης ανταρτών οι οποίοι εκτόξευαν ρουκέτες προς την μεγαλύτερη στρατιωτική βάση των συμμαχικών δυνάμεων (ISAF) στην περιοχή του νότιου Αφγανιστάν.

Δευτέρα 2 Ιούλη: 20 Ταλιμπάν σκοτώνονται κατά τη διάρκεια επίθεσης των συμμαχικών στρατευμάτων στο νότιο Αφγανιστάν. Εν τω μεταξύ, η Βρετανία εξετάζει το ενδεχόμενο ενίσχυσης της δύναμής της στη χώρα κατά 1.000 άνδρες.

Τετάρτη 4 Ιούλη: Πολυάριθμες επιθέσεις ανταρτών συγκλονίζουν την Καμπούλ με έναν νεκρό και 47 τραυματίες, ενώ τριάντα πέντε Ταλιμπάν σκοτώνονται σε συμμαχική επιχείρηση στα νότια της χώρας. Βρετανός στρατιώτης σκοτώνεται στη πόλη Σανγκίν της νότιας επαρχίας Χελμάντ απο επίθεση ανταρτών. Στη Καμπούλ η πρώτη έκρηξη έχει στόχο ένα λεωφορείο του αφγανικού στρατού και τραυματίζει 40 αξιωματικούς. Μια άλλη έκρηξη σημειώνεται στη βόρεια Καμπούλ μια ώρα αργότερα, προκαλώντας το θάνατο ενός ατόμου και τον τραυματισμό τεσσάρων.

Τετάρτη 25 Ιουλίου: Κατάρριψη πολιτικού ελικοπτέρου πιθανότατα από αντάρτες Ταλιμπάν με 16 νεκρούς, μεταξύ των οποίων στρατιώτες και αμερικανοί πολίτες.

Τρίτη 31 Ιούλη: Επίθεση με ρουκέτες στη νότια επαρχία Χελμάντ εναντίον δυνάμεων της ISAF, με τρείς νεκρούς. Η επίθεση σημειώνεται μόλις μία ημέρα μετά την ανάληψη του ελέγχου του νοτίου Αφγανιστάν από τους Αμερικανούς.

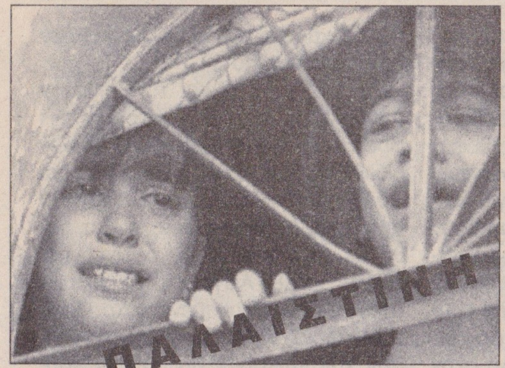
Τετάρτη 1 Αυγούστου: Στην επαρχία Ζαμπούλ Ταλιμπάν πολιορκούν αστυνομικό τμήμα, με αποτέλεσμα να παραδοθούν 15 αστυνομικοί. Ενώ αεροπορική επιδρομή εξαπολύουν νατοϊκές δυνάμεις σε θέσεις των Ταλιμπάν στο νότιο Αφγανιστάν, με 18 μαχητές νεκρούς.

Πέμπτη 2 Αυγούστου: Ένας Καναδός στρατιώτης, μέλος της ISAF, πέφτει νεκρός στην περιοχή της Κανταχάρ όταν εξεράγη βόμβα στο δρόμο όπου περιπολούσε. Από δεύτερη βόμβα στο ίδιο σημείο τραυματίζονται συνολικά τέσσερις στρατιώτες της ΝΑΤΟϊκής δύναμης, η οποία ανέλαβε τη στρατιωτική διοίκηση του Αφγανιστάν από τους Αμερικανούς. Αργότερα, τρεις ακόμη στρατιώτες της ISAF σκοτώνονται και έξι τραυματίζονται από επίθεση με ρουκέτες. Οι Ταλιμπάν έχουν εντείνει τον τελευταίο καιρό τις προσπάθειές τους για την ανατροπή του προέδρου της χώρας Χαμίντ Καρζάι και την εκδίωξη των ξένων δυνάμεων από το Αφγανιστάν, με αποτέλεσμα να σημειώνονται όλο και περισσότερες επιθέσεις.

Παρασκευή 3 Αυγούστου: Έφοδος της Αστυνομίας με την αεροπορική υποστήριξη των ΝΑΤΟϊκών δυνάμεων προκαλεί το θάνατο 25 ανταρτών Ταλιμπάν και τον τραυματισμό άλλων 14.

Τρίτη 22 Αυγούστου: Αφγανός καμικάζι που οδηγεί αυτοκίνητο χτυπά στρατιωτικό όχημα Καναδών τραυματίζοντας σοβαρά 6 από τους στρατιώτες.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΛΙΒΑΝΟ - ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΛΙΒΑΝΟ - ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Τρίτη 4 Ιουλίου
Ισχυρότατη έκρηξη από πύραυλο στην πόλη Ασκελόν: Η ανάληψη ευθύνης γίνεται με ανακοίνωση των ταξιαρχιών Ezzedeen al-Qassam, (στρατιωτική πτέρυγα της ΧΑΜΑΣ).

Τετάρτη 12 Ιουλίου
Η Χεζμπολλάχ, με επιχείρησή της σκοτώνει οκτώ ισραηλινούς στρατιώτες και αιχμαλωτίζει δύο.

Πέμπτη 13 Ιουλίου
Σε απεργία πείνας οι Παλαιστίνιοι κρατούμενοι στις σιωνιστικές φυλακές της Ναμπλούς.

Παρασκευή 14 Ιουλίου
Ανατινάζεται με εκρηκτικά το μεθοριακό πέρασμα της Ραφά στα σύνορα με την Αίγυπτο και 1.500 παλαιστίνιοι περνούν στα παλαιστινιακά εδάφη για να πολεμήσουν.
Η ισραηλινή αεροπορία σφυροκοπεί την Βηρυτό. Η Χεσμπολλάχ απαντά με βομβαρδισμό της Χάιφα και άλλων πόλεων του ισραηλινού κράτους. Καθημερινά πάνω από 100 πύραυλοι Κατιούσα εκτοξεύονται κατά ισραηλινών στόχων. Δύο νεκροί και πολλοί τραυματίες ισραηλινοί στην Χάιφα.

Κυριακή 16 Ιουλίου
Το βράδυ ρουκέτες Κασσάμ πέφτουν κοντά σε στρατηγικής σημαντικό. Μέχρι στιγμής πάνω από 300 οι επίσημα καταμετρημένοι νεκροί από τους βομβαρδισμούς του Λιβάνου. Πολλοί ξεψυχούν κάτω από τα ερείπια καθώς δεν υπάρχουν σωστικά συνεργεία για να τους απεγκλωβίσουν. Στις περισσότερες περιοχές ο απεγκλωβισμός γίνεται από τις ...μπουλντόζες του λιβανέζικου στρατού που σε αυτή την φάση αδρανεί υπό τις διαταγές της φιλοδυτικής ηγεσίας του Λίβανου.

Τρίτη 18 Ιουλίου
Οκτώ απαγωγές παλαιστινίων στην Δυτική Όχθη, σε Χεβρώνα, Μπανι-Νάιμ και Μπέιτ Ομάρ.
Πύραυλοι Qassam στα γραφεία πρακτόρων στο Βικίμ, στον εβραϊκό εποικισμό Nahal Oz, κατά αυτοκινητοπομπής στο χωριό Ziatoon, στην πόλη Ασκελόν και στο Σντερότ.
Το κράτος του ισραήλ σφυροκοπεί από αέρος τον Νότιο Λίβανο και την πρωτεύουσα Βηρυτό. Δεκάδες είναι οι νεκροί κυρίως μικρά παιδιά και άμαχοι. Αρχίζει να «διαρρέεται» στα διεθνή ΜΜΕ το σχέδιο των Ισχυρών για δημιουργία «Ζώνης ασφαλείας» στα σύνορα με τον Λίβανο.
Η Χεζμπολλάχ εκτοξεύει αρκετές ρουκέτες εναντίον της παραλιακής πόλης Χάιφα στο βόρειο Ισραήλ.

Τετάρτη 19 Ιουλίου
Από τα χαράματα ο προσφυγικός καταυλισμός al-Maghazi δέχεται σφοδρά πυρά από συντονισμένη επιχείρηση των ισραηλινών εισβολέων, από ξηράς και αέρος. Δεκάδες τεθωρακισμένα εισβάλλουν με κάλυψη ελικοπτέρων και ο πρώτος απολογισμός είναι 6 νεκροί και 47 τραυματίες. Η παλαιστινιακή αντίσταση απαντά με αυτόματα, πυραύλους και αντιαρματικές ρουκέτες, ανακόπτοντας την προέλαση του εισβολέα. Τέσσερις μαχητές τραυματίζονται σφοδρές επιθέσεις από τον Ισραηλινό εισβολέα. **Ελεύθερος σκοπευτής** των ισραηλινών δολοφονεί εν ψυχρώ 16χρονο που έρχεται να προστεθεί στους τουλάχιστον 10 νεκρούς και 100 τραυματίες από την χτεσινή επιδρομή. **Πύραυλος** σκοτώνει έναν παλαιστίνιο στην ίδια περιοχή. Ενώ αργότερα άλλος ένας νεαρός παλαιστίνιος θα σκοτωθεί από νέο πύραυλο. Πολλοί από τους τραυματίες θα χάσουν την ζωή τους αργότερα. Επίθεση δέχονται και οι νοσοκόμοι και γιατροί που έχουν σπεύσει στην περιοχή. Οι παλαιστίνιοι αντάρτες απαντούν με βροχή πυραύλων και όλμων. **Πύραυλος** Qassam κατά του Sderot. **Τέσσερις όλμοι** και δύο πύραυλοι Qassam κατά βάσης των ισραηλινών στο Kirim Abu Salim. **Πύραυλος** Yassin εκτοξεύεται κατά τεθωρακισμένου καθώς και **έξι όλμοι** κατά του πυροβολικού που σφυροκοπεί τον προσφυγικό καταυλισμό Maghazi.
Το ισραήλ πλήττει το κέντρο της Βηρυτού και εβδομήντα άνθρωποι βρίσκουν το θάνατο. Τους 325 φτάνουν οι νεκροί από την αρχή των εγκληματικών επιχειρήσεων. **Τέσσερις** ισραηλινοί στρατιώτες βρίσκουν τον θάνατο στην λιβανο-ισραηλινή μεθόριο. Για έκτη φορά απέτυχε ο ισραηλινός στρατός να διεισδύσει στο Λίβανο. Σοβαρό χτύπημα από ρουκέτα δέχεται ένα ισραηλινό ελικόπτερο Απάτσι, άλλοι 5 στρατιώτες τραυματίζονται και δυο τανκ Μερκάβα ανατινάζονται.

Παρασκευή 21 Ιουλίου
Δολοφονείται νοσοκόμος στη Ναμπλούς της Δυτικής Όχθης κατά την διάρκεια μεγάλης επιχείρησης του ισραηλινού στρατού στην περιοχή.
Ο ισραηλινός κατοχικός στρατός δολοφονεί ολόκληρη οικογένεια στην γειτονιά Shaja'yeh της Γάζας. Υποκύπτει στα τραύματα του ο 21χρονος Mustafa Kattoush, από την επίθεση των ισραηλινών εισβολέων στον στην πόλη της Γάζας τραυματίζοντας αρκετούς ανθρώπους.
Το υπουργείο υγείας της Παλαιστίνης ανακοινώνει ότι κατά την διάρκεια της επιχείρησης του ισραηλινού κατοχικού στρατού «καλοκαιρινή βροχή» κατά της Γάζας, 39 νοσοκόμοι και γιατροί σκοτώθηκαν. Σε 23 περιπτώσεις ο εισβολέας δεν επέτρεψε την μετακίνηση των ασθενοφόρων προς τα νοσοκομεία, ενώ έχουν σημειωθεί πολλές απαγωγές τραυματιών μέσα από τα ασθενοφόρα(!).
Έντεκα απαγωγές στην Δυτική Όχθη από τον ισραηλινό εισβολέα, σε Hebron,Tulkarem and Bethlehem.
Τρεις νεκροί και 15 τραυματίες από πυρά τεθωρακισμένων κατά σπιτιών στην βόρεια Γάζα. Οι εισβολείς προηγουμένως έχουν δεχτεί επίθεση με πέτρες από παιδιά. Σκοτώνεται ένα παιδί στην ίδια περιοχή σε άλλο επεισόδιο.
Ο ισραηλινός στρατός πλήττει κονβόι με αμάχους. Τρεις νεκροί, και δεκάδες τραυματίες.
Σκληρές μάχες διεξάγονται γύρω από το χωριό Μααρουν αλ-Ρας στο νότιο Λίβανο. Δυο Ισραηλινοί στρατιώτες νεκροί, 17 τραυματίες και 5 ισραηλινά τάνκ Μερκάβα διαλυμένα, σε δυο διαφορετικές αντεπιθέσεις των μαχητών της Χεζμπολλάχ εναντίον κομβόι ισραηλινών τανκ στην ευρύτερη περιοχή του χωριού. Η Χεζμπολλάχ αναλαμβάνει την ευθύνη για την κατάρριψη ελικοπτέρου Απάτσι ενώ εκτοξεύει πυραύλους στην Χάιφα και τη Ναζαρέτ, όπου υπάρχουν τραυματίες ενώ ότι κατέστρεψε τουλάχιστον 4 ισραηλινά άρ-

Με την ευκαιρία θέλουμε να τονίσουμε πως η δημοσίευση των χρονικών αγώνα και αντίστασης στην ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ - ΙΡΑΚ - ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ - ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ γίνεται για να γνωστοποιηθούν όσα με επιμέλεια αποκρύπτουν οι κυρίαρχοι και τα Μέσα Ενημέρωσής τους, προσπαθώντας να παρουσιάσουν μια «πραγματικότητα» που να ταιριάζει στα μέτρα και τους σχεδιασμούς τους.

βαρά από επιδρομή στην Γάζα στις 18 Ιούλη.
Ο Ισραηλινός κατοχικός στρατός εκτοξεύει πύραυλο κατά ...κάρου που τραβούσε ένα γαϊδουράκι και μετέφερε μια γιαγιά με την 11χρονη εγγονή της στην πόλη Beith Lahia. Ο θάνατός τους είναι ακαριαίος.
Σε νέο μήνυμά του ο Νασράλα αναφέρει: «Ο στόχος του αμερικανικού σχεδίου για τη «Νέα Μέση Ανατολή» είναι να ηττηθεί το αραβικό αντιστασιακό κίνημα στη Παλαιστίνη και στο Λίβανο... Περάσαμε στην επόμενη φάση. Πέρα από την Χάιφα θα πέφτουν οι πύραυλοί μας».

Τετάρτη 26 Ιουλίου
Σφαγή στην Γάζα. Ο ισραηλινός εισβολέας επιτίθεται από ξηράς και αέρος κατά της Γάζας από το «μεθοριακό πέρασμα» Κάρνι. Τηλεκατευθυνόμενα αεριωθούμενα εκτοξεύουν πυραύλους κατά σπιτιών στην γειτονιά Shaja'yeh. Η Παλαιστινιακή αντίσταση τραυματίζει πέντε στρατιώτες του Ισραήλ. Η επίσημη καταμέτρηση από την σφαγή στην Γάζα είναι 25 νεκροί και 70 τραυματίες.

Τρίτη 4 Ιουλίου
Ισχυρότατη έκρηξη από πύραυλο στην πόλη Ασκελόν: Η ανάληψη ευθύνης γίνεται με ανακοίνωση των ταξιαρχιών Ezzedeen al-Qassam, (στρατιωτική πτέρυγα της ΧΑΜΑΣ).

Τετάρτη 12 Ιουλίου
Η Χεζμπολλάχ, με επιχείρησή της σκοτώνει οκτώ ισραηλινούς στρατιώτες και αιχμαλωτίζει δύο.

Πέμπτη 13 Ιουλίου
Σε απεργία πείνας οι Παλαιστίνιοι κρατούμενοι στις σιωνιστικές φυλακές της Ναμπλούς.

Παρασκευή 14 Ιουλίου
Ανατινάζεται με εκρηκτικά το μεθοριακό πέρασμα της Ραφά στα σύνορα με την Αίγυπτο και 1.500 παλαιστίνιοι περνούν στα παλαιστινιακά εδάφη για να πολεμήσουν.
Η ισραηλινή αεροπορία σφυροκοπεί την Βηρυτό. Η Χεσμπολλάχ απαντά με βομβαρδισμό της Χάιφα και άλλων πόλεων του ισραηλινού κράτους. Καθημερινά πάνω από 100 πύραυλοι Κατιούσα εκτοξεύονται κατά ισραηλινών στόχων. Δύο νεκροί και πολλοί τραυματίες ισραηλινοί στην Χάιφα.

Κυριακή 16 Ιουλίου
Το βράδυ ρουκέτες Κασσάμ πέφτουν κοντά σε στρατηγικής σημασίας περιοχή. Ανώτερος αξιωματικός του στρατού του ισραήλ είπε ότι «η σύγκρουση στο Βορρά ενθαρρύνει την Hamas».
Οκτώ ρουκέτες Qassam χτυπούν τους εποικισμούς Ashkelon και Sderot μέσα σε δύο ώρες αργά τη Κυριακή, άλλες δύο έπεσαν σε άλλες περιοχές, στο περιφερειακό Συμβούλιο Sha'ar Hanegev.

Δευτέρα 17 Ιουλίου
Η Παλαιστινιακή Αντίσταση ανατινάζει ισραηλινό χάμερ στη Ναμπλούς, 1 νεκρός και 4 τραυματίες
Τις πρώτες πρωινές ώρες Παλαιστίνιοι μαχητές εκτόξευσαν 11 ρουκέτες Κασσάμ εναντίον του εβραϊκού εποικισμού Σντερότ.
Επίθεση εναντίον του ισραηλινού στρατού που έχει εισβάλλει στη πόλη Μπέτ Χανούν είχε σαν αποτέλεσμα τον τραυματισμό ενός στρατιώτη.

...γειας του Λιβάνου.

Τρίτη 18 Ιουλίου
Οκτώ απαγωγές παλαιστινίων στην Δυτική Όχθη, σε Χεβρώνα, Μπανι-Νάιμ και Μπέιτ Ομάρ.
Πύραυλοι Qassam στα γραφεία πρακτόρων στο Βικίμ, στον εβραϊκό εποικισμό Nahal Oz, κατά αυτοκινητοπομπής στο χωριό Ziatoon, στην πόλη Ασκελόν και στο Σντερότ.
Το κράτος του ισραήλ σφυροκοπεί από αέρος τον Νότιο Λίβανο και την πρωτεύουσα Βηρυτό. Δεκάδες είναι οι νεκροί κυρίως μικρά παιδιά και άμαχοι. Αρχίζει να «διαρρέεται» στα διεθνή ΜΜΕ το σχέδιο των Ισχυρών για δημιουργία «Ζώνης ασφαλείας» στα σύνορα με τον Λίβανο.
Η Χεζμπολλάχ εκτοξεύει αρκετές ρουκέτες εναντίον της παραλιακής πόλης Χάιφα στο βόρειο Ισραήλ.

Τετάρτη 19 Ιουλίου
Από τα χάραματα ο προσφυγικός καταυλισμός al-Maghazi δέχεται σφοδρά πυρά από συντονισμένη επιχείρηση των ισραηλινών εισβολέων, από ξηράς και αέρος. Δεκάδες τεθωρακισμένα εισβάλλουν με κάλυψη ελικοπτέρων και ο πρώτος απολογισμός είναι 6 νεκροί και 47 τραυματίες. Η παλαιστινιακή αντίσταση απαντά με αυτόματα, πυραύλους και αντιαρματικές ρουκέτες, ανακόπτοντας την προέλαση του εισβολέα. Τέσσερις μαχητές τραυματίζονται, οι τρεις σε κρίσιμη κατάσταση, όταν η ισραηλινή αεροπορία βομβαρδίζει με πυραύλους την περιοχή. **Παράλληλη επιχείρηση** των ισραηλινών γίνεται στη Ναμπλούς, όπου τραυματίζονται 23 παλαιστίνιοι. Η παλαιστινιακή αντίσταση απαντά με πυραύλους Κασσάμ. **Πύραυλος Qassam** στο μεθοριακό φυλάκιο Kisofem και άλλοι δύο στο πέρασμα Κισοφέμ και στο Ναχάλ-Οζ. **Τρεις πύραυλοι Yassin** εκτοξεύονται κατά των τεθωρακισμένων στο al-Maghazi.
Δύο Ισραηλινοί στρατιώτες νεκροί σε ένοπλη συμπλοκή με μαχητές της Χέζμπολαχ στο Νότιο Λίβανο, στη Νακόρα. Υπάρχουν ακόμα τουλάχιστον 4 στρατιώτες τραυματίες. Ο ισραηλινός στρατός προσπαθεί να απεγκλωβίσει την ειδική ομάδα που διείσδυσε στο Λίβανο.
Εννιά ισραηλινοί στρατιώτες τραυματίες στο πέρασμα Avivim. **Τρεις νεκροί** στην Ναζαρέτ και δεκάδες...

...ντουν με βροχή πυραύλων και όλμων. **Πύραυλος** Qassam κατά του Sderot. **Τέσσερις όλμοι** και δύο πύραυλοι Qassam κατά βάσης των ισραηλινών στο Kirim Abu Salim. **Πύραυλος** Yassin εκτοξεύεται κατά τεθωρακισμένου καθώς και **έξι όλμοι** κατά του πυροβολικού που σφυροκοπεί τον προσφυγικό καταυλισμό Maghazi.
Το ισραήλ πλήττει το κέντρο της Βηρυτού και εβδομήντα άνθρωποι βρίσκουν το θάνατο. Τους 325 φτάνουν οι νεκροί από την αρχή των εγκληματικών επιχειρήσεων. **Τέσσερις** ισραηλινοί στρατιώτες βρίσκουν τον θάνατο στην λιβανο-ισραηλινή μεθόριο. Για έκτη φορά απέτυχε ο ισραηλινός στρατός να διεισδύσει στο Λίβανο. Σοβαρό χτύπημα από ρουκέτα δέχεται ένα ισραηλινό ελικόπτερο Απάτσι, άλλοι 5 στρατιώτες τραυματίζονται και δυο τανκ Μερκάβα ανατινάζονται.

Παρασκευή 21 Ιουλίου
Δολοφονείται νοσοκόμος στη Ναμπλούς της Δυτικής Όχθης κατά την διάρκεια μεγάλης επιχείρησης του ισραηλινού στρατού στην περιοχή.
Ο ισραηλινός κατοχικός στρατός δολοφονεί ολόκληρη οικογένεια στην γειτονιά Shaja'yeh της Γάζας. Υποκύπτει στα τραύματα του ο 21χρονος Mustafa Kattoush, από την επίθεση των ισραηλινών εισβολέων στον προσφυγικό καταυλισμό Maghazi.
Τρεις παλαιστίνιοι τραυματίζονται όταν ο ισραηλινός στρατός βάλει κατά σπιτιού στην Beth Hanoun.
Σε μήνυμά του ο Νασράλα δηλώνει: «καμία δύναμη στον κόσμο δεν μπορεί να απελευθερώσει τους δυο αιχμαλώτους στρατιώτες αν δεν αφεθούν ελεύθεροι οι κρατούμενοι στις ισραηλινές φυλακές».
Κηρύσσεται γενική επιστράτευση στο Ισραήλ.

Σάββατο 22 Ιουλίου
Εβδομηντάχρονη γυναίκα τραυματίζεται από οβίδες τεθωρακισμένων κατά σπιτιών στη βόρεια Γάζα.
7 απαγωγές στην Δυτική Όχθη, σε Ναμπλούς και Χεβρώνα.
Υποκύπτει ο Abu Awwad 24 ετών στα τραύματά του σε νοσοκομείο της Γάζας. Είχε τραυματιστεί σοβαρά όταν τα ισραηλινά κατοχικά στρατεύματα είχαν εισβάλει στην καταυλισμό Al-Maghazi...

...επιτρέψε την μετακίνηση των ασθενοφόρων προς τα νοσοκομεία, ενώ έχουν σημειωθεί πολλές απαγωγές τραυματιών μέσα από τα ασθενοφόρα(!).
Έντεκα απαγωγές στην Δυτική Όχθη από τον ισραηλινό εισβολέα, σε Hebron,Tulkarem and Bethlehem.
Τρεις νεκροί και 15 τραυματίες από πυρά τεθωρακισμένων κατά σπιτιών στην βόρεια Γάζα. Οι εισβολείς προηγουμένως έχουν δεχτεί επίθεση με πέτρες από παιδιά. Σκοτώνεται ένα παιδί στην ίδια περιοχή σε άλλο επεισόδιο.
Ο ισραηλινός στρατός πλήττει κονβόι με αμάχους. Τρεις νεκροί, και δεκάδες τραυματίες.
Σκληρές μάχες διεξάγονται γύρω από το χωριό Μααρουν αλ-Ρας στο νότιο Λίβανο. Δυο Ισραηλινοί στρατιώτες νεκροί, 17 τραυματίες και 5 ισραηλινά τάνκ Μερκάβα διαλυμένα, σε δυο διαφορετικές αντεπιθέσεις των μαχητών της Χεζμπολλάχ εναντίον κομβόι ισραηλινών τανκ στην ευρύτερη περιοχή του χωριού. Η Χεζμπολλάχ αναλαμβάνει την ευθύνη για την κατάρριψη ελικοπτέρου Απάτσι ενώ εκτοξεύει πυραύλους στην Χάιφα και τη Ναζαρέτ, όπου υπάρχουν τραυματίες ενώ ότι κατέστρεψε τουλάχιστον 4 ισραηλινά άρματα μάχης.
«Για κάθε πύραυλο κατιούσα στην Χάιφα, θα βομβαρδίζουμε και θα γκρεμίζουμε 40 πολυώροφα κτίρια στον Λίβανο», ανακοίνωσε ο ισραηλινός στρατός.
Βόμβες φωσφόρου πέφτουν στη Βηρυτό. Τα βίντεο είναι ανατριχιαστικά.

Τρίτη 25 Ιουλίου
Ο ισραηλινός κατοχικός στρατός βομβαρδίζει τετραόροφο κτίριο στην Γάζα-Καν Γιουνίς και δύο σπίτια στην γειτονιά Shaja'yeh, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν τουλάχιστον τρία άτομα.
Ο 29χρονος Khader χάνει την μάχη με την ζωή, σοβαρά τραυματίας από την εισβολή των ισραηλινών κατοχικών στρατευμάτων στον προσφυγικό καταυλισμό El-Maghasi στην Γάζα.
Βομβαρδίζεται η πόλη της Ράφα και η Χαν Γιουνίς, όπου τέσσερις παλαι-...

...ταιριάζει στα μέτρα και τους σχεδιασμούς τους.

...βαρά από επιδρομή στην Γάζα στις 18 Ιούλη.
Ο Ισραηλινός κατοχικός στρατός εκτοξεύει πύραυλο κατά ...κάρου που τραβούσε ένα γαϊδουράκι και μετέφερε μια γιαγιά με την 11χρονη εγγονή της στην πόλη Beith Lahia. Ο θάνατός τους είναι ακαριαίος.
Σε νέο μήνυμά του ο Νασράλα αναφέρει: «Ο στόχος του αμερικανικού σχεδίου για τη «Νέα Μέση Ανατολή» είναι να ηττηθεί το αραβικό αντιστασιακό κίνημα στη Παλαιστίνη και στο Λίβανο... Περάσαμε στην επόμενη φάση. Πέρα από την Χάιφα θα πέφτουν οι πύραυλοί μας».

Τετάρτη 26 Ιουλίου
Σφαγή στην Γάζα. Ο ισραηλινός εισβολέας επιτίθεται από ξηράς και αέρος κατά της Γάζας από το «μεθοριακό πέρασμα» Κάρνι. Τηλεκατευθυνόμενα αεριωθούμενα εκτοξεύουν πυραύλους κατά σπιτιών στην γειτονιά Shaja'yeh. Η Παλαιστινιακή αντίσταση τραυματίζει πέντε στρατιώτες του Ισραήλ. Η επίσημη καταμέτρηση από την σφαγή στην Γάζα είναι 25 νεκροί και 70 τραυματίες.
Πύραυλος των ισραηλινών και κατά αυτοκινήτου, που κινείται στην λεωφόρο Σαλαδίν της Γάζας, ξεκληρίζει τετραμελή οικογένεια. Ο ηλικιωμένος, Mahmoud Samha 60 ετών, ξεψυχά σε checkpoint του κατοχικού ισραηλινού στρατού, όταν του απαγορεύεται η πρόσβαση σε νοσοκομείο. Ο ισραηλινός κατοχικός στρατός βομβαρδίζει την Γάζα για δεύτερη φορά σήμερα, δύο παιδιά νεκρά και δύο τραυματίες.
Δώδεκα ισραηλινοί στρατιώτες νεκροί και 25 τραυματίες γύρω από το Μπέιτ Τζουμπάιλ. Το χωριό αυτό είχε καταληφθεί από τους ισραηλινούς κομάντος μετά από 7 μέρες σφοδρών μαχών, έπεσαν όμως σε ενέδρα, περικυκλώθηκαν και δέχτηκαν διασταυρούμενα πυρά από τρεις κατευθύνσεις με αποτέλεσμα να αποδεκατιστούν. Δέκα ακόμη ισραηλινοί στρατιώτες παραμένουν εγκλωβισμένοι στο Μπέτ Τζουμπάιλ.

στινιοι περνούν στα παλαιστινιακά ε-
δάφη για να πολεμήσουν.

Η ισραηλινή αεροπορία σφυροκοπεί την Βηρυτό. Η Χεσμπολλάχ απαντά με βομβαρδισμό της Χάιφα και άλλων πόλεων του ισραηλινού κράτους. Καθημερινά πάνω από 100 πύραυλοι Κατιούσα εκτοξεύονται κατά ισραηλινών στόχων. Δύο νεκροί και πολλοί τραυματίες ισραηλινοί στην Χάιφα.

Κυριακή 16 Ιουλίου

Το βράδυ ρουκέτες Κασσάμ πέφτουν κοντά σε στρατηγικής σημασίας περιοχή. Ανώτερος αξιωματικός του στρατού του ισραήλ είπε ότι «η σύγκρουση στο Βορρά ενθαρρύνει την Hamas».

Οκτώ ρουκέτες Qassam χτυπούν τους εποικισμούς Ashkelon και Sderot μέσα σε δύο ώρες αργά τη Κυριακή, άλλες δύο έπεσαν σε άλλες περιοχές, στο περιφερειακό Συμβούλιο Sha'ar Hanegev.

Δευτέρα 17 Ιουλίου

Η Παλαιστινιακή Αντίσταση ανατινάζει ισραηλινό χάμερ στη Ναμπλούς, 1 νεκρός και 4 τραυματίες

Τις πρώτες πρωινές ώρες Παλαιστίνιοι μαχητές εκτόξευσαν 11 ρουκέτες Κασσάμ εναντίον του εβραϊκού εποικισμού Σντερότ.

Επίθεση εναντίον του ισραηλινού στρατού που έχει εισβάλλει στη πόλη Μπέτ Χανούν είχε σαν αποτέλεσμα τον τραυματισμό ενός στρατιώτη.

Βάλλεται η κατεχόμενη πόλη Τιβεριάδα από πυραύλους Κατιούσα της Χεσμπολλάχ.

Σφοδρός βομβαρδισμός της Ναζαρέτ από πυραύλους της Χεσμπολλάχ.

Ενώ το φώς της δημοσιότητας στρέφεται στο βόρειο κατεχόμενο μέρος της Παλαιστίνης οι ρουκέτες Qassam συνεχίζουν να πέφτουν στους νότιους εποικισμούς. Οι ρουκέτες χτυπούν την πόλη Sderot και τον εποικισμό Nahal. Δύο έποικοι τραυματίζονται.

Ξεκινούν οι ΧΕΡΣΑΙΕΣ επιχειρήσεις του ισραηλινού στρατού στον Λίβα-

Τετάρτη 19 Ιουλίου

Από τα χάραματα ο προσφυγικός καταυλισμός al-Maghazi δέχεται σφοδρά πυρά από συντονισμένη επιχείρηση των ισραηλινών εισβολέων, από ξηράς και αέρος. Δεκάδες τεθωρακισμένα εισβάλλουν με κάλυψη ελικοπτέρων και ο πρώτος απολογισμός είναι 6 νεκροί και 47 τραυματίες. Η παλαιστινιακή αντίσταση απαντά με αυτόματα, πυραύλους και αντιαρματικές ρουκέτες, ανακόπτοντας την προέλαση του εισβολέα. Τέσσερις μαχητές τραυματίζονται, οι τρεις σε κρίσιμη κατάσταση, όταν η ισραηλινή αεροπορία βομβαρδίζει με πυραύλους την περιοχή. **Παράλληλη επιχείρηση** των ισραηλινών γίνεται στη Ναμπλούς, όπου τραυματίζονται 23 παλαιστίνιοι. Η παλαιστινιακή αντίσταση απαντά με πυραύλους Κασσάμ. **Πύραυλος Qassam** στο μεθοριακό φυλάκιο Kisofem και άλλοι δύο στο πέρασμα Κισοφέμ και στο Ναχάλ-Οζ. **Τρεις πύραυλοι Yassin** εκτοξεύονται κατά των τεθωρακισμένων στο al-Maghazi.

Δύο Ισραηλινοί στρατιώτες νεκροί σε ένοπλη συμπλοκή με μαχητές της Χέζμπολαχ στο Νότιο Λίβανο, στη Νακόρα. Υπάρχουν ακόμα τουλάχιστον 4 στρατιώτες τραυματίες. Ο ισραηλινός στρατός προσπαθεί να απεγκλωβίσει την ειδική ομάδα που διείσδυσε στο Λίβανο.

Εννιά ισραηλινοί στρατιώτες τραυματίες στο πέρασμα Avivim. **Τρεις νεκροί** στην Ναζαρέτ και δεκάδες τραυματίες από πυραύλους Katyusha της Χεζμπολλάχ. **Για τρίτη μέρα** βομβαρδίζεται η Χάιφα με πυραύλους Katyusha. Έχει δεχτεί από χθες πάνω από 100 πυραύλους.

Δέκα Παλαιστίνιοι σκοτώνονται από επίθεση των κατοχικών δυνάμεων στη Λωρίδα. Κατά την αεροπορική επίθεση εναντίον του χωριού Σρίφα στο νότιο Λίβανο σκοτώνονται 21 άτομα και τραυματίζονται δεκάδες.

Πέμπτη 20 Ιουλίου

Ο προσφυγικός καταυλισμός al-Maghazi, στην κεντρική Γάζα, συνεχίζει για δεύτερη μέρα να δέχεται

πατοι, άλλοι 5 στρατιώτες τραυματίζονται και δυο τανκ Μερκάβα ανατινάζονται.

Παρασκευή 21 Ιουλίου

Δολοφονείται νοσοκόμος στη Ναμπλούς της Δυτικής Όχθης κατά την διάρκεια μεγάλης επιχείρησης του ισραηλινού στρατού στην περιοχή.

Ο ισραηλινός κατοχικός στρατός δολοφονεί ολόκληρη οικογένεια στην γειτονιά Shaja'yeh της Γάζας. Υποκύπτει στα τραύματα του ο 21χρονος Mustafa Kattoush, από την επίθεση των ισραηλινών εισβολέων στον προσφυγικό καταυλισμό Maghazi.

Τρεις παλαιστίνιοι τραυματίζονται όταν ο ισραηλινός στρατός βάλει κατά σπιτιού στην Beth Hanoun.

Σε μήνυμά του ο Νασράλα δηλώνει: «καμία δύναμη στον κόσμο δεν μπορεί να απελευθερώσει τους δυο αιχμαλώτους στρατιώτες αν δεν αφεθούν ελεύθεροι οι κρατούμενοι στις ισραηλινές φυλακές».

Κηρύσσεται γενική επιστράτευση στο Ισραήλ.

Σάββατο 22 Ιουλίου

Εβδομηντάχρονη γυναίκα τραυματίζεται από οβίδες τεθωρακισμένων κατά σπιτιών στη βόρεια Γάζα.

7 απαγωγές στην Δυτική Όχθη, σε Ναμπλούς και Χεβρώνα.

Υποκύπτει ο Abu Awwad 24 ετών στα τραύματά του σε νοσοκομείο της Γάζας. Είχε τραυματιστεί σοβαρά όταν τα ισραηλινά κατοχικά στρατεύματα είχαν εισβάλει στην καταυλισμό Al-Maghazi.

Παιδί τραυματίζεται από πυρά τεθωρακισμένου στην Ράφα. Σχεδόν πάντα ο ισραηλινός στρατός γίνεται στόχος επιθέσεων από τα παιδιά με πέτρες και οι ισραηλινοί απαντούν με πολυβόλα των 50mm και οβίδες.

Κυριακή 23 Ιουλίου

Ο ισραηλινός κατοχικός στρατός εισβάλει στο χωριό Zdeidat και τραυματίζει μια ηλικιωμένη γυναίκα και δύο παιδιά.

Δευτέρα 24 Ιουλίου

Την αυγή ισραηλινά ελικόπτερα βάλλουν με πυραύλους κατά σπιτιού

σκληρές μάχες διεξάγονται γύρω από το χωριό Μααρουν αλ-Ρας στο νότιο Λίβανο. Δυο Ισραηλινοί στρατιώτες νεκροί, 17 τραυματίες και 5 ισραηλινά τάνκ Μερκάβα διαλυμένα, σε δυο διαφορετικές αντεπιθέσεις των μαχητών της Χεζμπολλάχ εναντίον κομβόι ισραηλινών τανκ στην ευρύτερη περιοχή του χωριού. Η Χεζμπολλάχ αναλαμβάνει την ευθύνη για την κατάρριψη ελικοπτέρου Απάτσι ενώ εκτοξεύει πυραύλους στην Χάιφα και τη Ναζαρέτ, όπου υπάρχουν τραυματίες ενώ ότι κατέστρεψε τουλάχιστον 4 ισραηλινά άρματα μάχης.

«Για κάθε πύραυλο κατιούσα στην Χάιφα, θα βομβαρδίζουμε και θα γκρεμίζουμε 40 πολυώροφα κτίρια στον Λίβανο», ανακοίνωσε ο ισραηλινός στρατός.

Βόμβες φωσφόρου πέφτουν στη Βηρυτό. Τα βίντεο είναι ανατριχιαστικά.

Τρίτη 25 Ιουλίου

Ο ισραηλινός κατοχικός στρατός βομβαρδίζει τετραόροφο κτίριο στην Γάζα-Καν Γιουνίς και δύο σπίτια στην γειτονιά Shaja'yeh, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν τουλάχιστον τρία άτομα.

Ο 29χρονος Khader χάνει την μάχη με την ζωή, σοβαρά τραυματίας από την εισβολή των ισραηλινών κατοχικών στρατευμάτων στον προσφυγικό καταυλισμό El-Maghasi στην Γάζα.

Βομβαρδίζεται η πόλη της Ράφα και η Χαν Γιουνίς, όπου τέσσερις παλαιστίνιοι ανάμεσά τους και ένα μικρό αγόρι τραυματίζονται. Άλλοι δύο τραυματίες από πυρά πυροβολικού στο πέρασμα Σόφα, δυτικά της Ράφα.

Δεκαπέντε απαγωγές στην Δυτική Όχθη, στο χωριό Τάραμα, Beith Ammer, Dora, Nablus.

Ένα παιδί σκοτώνεται ενώ ο πατέρας του και η αδερφή του τραυματίζονται στην Χαν Γιουνίς, όταν ισραηλινά τεθωρακισμένα ανοίγουν πυρ με πολυβόλα κατά διερχόμενων παλαιστινίων.

Χάνει την μάχη με την ζωή ο Wael Ilian 35 ετών, που τραυματίστηκε σο-

φάση. Πέρα από την Χάιφα θα πέφτουν οι πύραυλοί μας».

Τετάρτη 26 Ιουλίου

Σφαγή στην Γάζα. Ο ισραηλινός εισβολέας επιτίθεται από ξηράς και αέρος κατά της Γάζας από το «μεθοριακό πέρασμα» Κάρνι. Τηλεκατευθυνόμενα αεριωθούμενα εκτοξεύουν πυραύλους κατά σπιτιών στην γειτονιά Shaja'yeh. Η Παλαιστινιακή αντίσταση τραυματίζει πέντε στρατιώτες του Ισραήλ. Η επίσημη καταμέτρηση από την σφαγή στην Γάζα είναι 25 νεκροί και 70 τραυματίες. Πύραυλος των ισραηλινών κατά αυτοκινήτου, που κινείται στην λεωφόρο Σαλαδίν της Γάζας, ξεκληρίζει τετραμελή οικογένεια. Ο ηλικιωμένος, Mahmoud Samha 60 ετών, ξεψυχά σε checkpoint του κατοχικού ισραηλινού στρατού, όταν του απαγορεύεται η πρόσβαση σε νοσοκομείο. Ο ισραηλινός κατοχικός στρατός βομβαρδίζει την Γάζα για δεύτερη φορά σήμερα, δύο παιδιά νεκρά και δύο τραυματίες.

Δώδεκα ισραηλινοί στρατιώτες νεκροί και 25 τραυματίες γύρω από το Μπέιτ Τζουμπάιλ. Το χωριό αυτό είχε καταληφθεί από τους ισραηλινούς κομάντος μετά από 7 μέρες σφοδρών μαχών, έπεσαν όμως σε ενέδρα, περικυκλώθηκαν και δέχτηκαν διασταυρούμενα πυρά από τρεις κατευθύνσεις με αποτέλεσμα να αποδεκατιστούν. Δέκα ακόμη ισραηλινοί στρατιώτες παραμένουν εγκλωβισμένοι στο Μπέτ Τζουμπάιλ.

Τέσσερις ΟΗΕδες σκοτώνει το Ισραήλ. Ο Κόφι Ανάν λυπάται πολύ, μάλιστα διατυπώνει την άποψη ότι το έκανε το Ισραήλ σκοπίμως, αλλά δεν τολμά να αποδοκιμάσει την επίθεση. Πυραύλους Κατιούσα δέχεται η Νετάνια. **Οκτώ νεκροί** Παλαιστίνιοι και 21 τραυματίες από επιδρομή του κατοχικού στρατού βορειοανατολικά της Λωρίδας.

Πέμπτη 27 Ιουλίου

Ο ισραηλινός κατοχικός στρατός βάλει με πυρά πυροβολικού κατά σπιτιών στην Beith Hanoun, σκοτώνοντας έναν παλαιστίνιο.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΛΙΒΑΝΟ - ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΛΙΒΑΝΟ - ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Νέα αεροπορική επίθεση στην Γάζα από τους ισραηλινούς κατακτητές. Σκοτώνονται δύο παλαιστίνιοι και τρεις τραυματίζονται.

Ο ισραηλινός κατοχικός στρατός εισβάλλει στην Καλκίλια σκοτώνοντας έναν 18χρονο Παλαιστίνιο και απαγάγει τέσσερις, ενώ πολυβολεί σπίτια παλαιστινίων στην δυτική Γάζα. Τουλάχιστον 15 οι τραυματίες, οι πέντε σε σοβαρή κατάσταση.

Οι ισραηλινοί κατακτητές απαγάγουν 10 παλαιστίνιους στις πόλεις της Δυτικής Όχθης, Hebron, Nablus, Bethlehem και Jerusalem.

Ισραηλινό τεθωρακισμένο βάλει κατά κατοικίας στην πόλη Ζαμπαλίγια, στη Γάζα, σκοτώνοντας μια 75χρονη παλαιστίνια.

Με μήνυμά του ο Αϊμάν αλ_Ζαουαχίρι, της Αλ Κάιντα, καταδικάζει τα εγκλήματα των Σιωνιστών και των Σταυροφόρων στο Λίβανο και την Παλαιστίνη και καλεί τους μουσουλμάνους να ενωθούν και να συνδράμουν τον Ιερό Πόλεμο σε Αφγανιστάν και Ιράκ.

Η Διάσκεψη στη Ρώμη δίνει το πράσινο φως στο Ισραήλ να συνεχίσει τις σφαγές. Άραβες διαδηλωτές εισβάλλουν στα γραφεία της ΕΕ στο Παρίσι. Πύραυλοι της Χεζμπολλάχ στην Κεργιάτ Σιμόνα πλήττουν εργοστάσιο χημικών.

Παρασκευή 28 Ιουλίου

Εκατό άνθρωποι, παλαιστίνιοι, εβραίοι και ξένες αντιπροσωπείες κομμάτων διαδηλώνουν στον χωριό Bil'in.

Τραυματίζεται παλαιστίνιος εικονολήπτης από ισραηλινό τεθωρακισμένο στην Γάζα.

Υποκύπτει παλαιστίνιος στα τραύματά του, από πυρά τεθωρακισμένων του ισραηλινού κατοχικού στρατού στην Γάζα. Ισραηλινά ελικόπτερα εκτοξεύουν πυραύλους κατά σπιτιών στην βόρεια Γάζα, σκοτώνοντας ένα παιδί. Βρίσκεται το πτώμα του Mohammed Abu Sakran 22 ετών, και στρατιωτικού νοσοκομείου της Χεβρώνας στη Δυτική Όχθη.

Υποκύπτει στα τραύματά του παλαιστίνιος από επιδρομή των Ισραηλινών κατοχικών δυνάμεων στην συνοικία al-Sheja'iya της Γάζας. Σύμφωνα με τον Νασράλα ο «εχθρός δεν κατάφερε τίποτα στρατιωτικά».

Κυριακή 30 Ιουλίου

Ο κατοχικός στρατός σκοτώνει δύο παλαιστινίους στην Ναμπλούς-Δυτι-

κή Όχθη, ενώ τραυματίζει έναν παλαιστίνιο και απαγάγει άλλους 11 όταν εισβάλει σε προσφυγικό καταυλισμό στην Τζενίν της Δυτικής Όχθης. Έξι απαγωγές γίνονται και στην Καλκίλια. Με έφοδο των κατοχικών στην Τουλκαρέμ, απαγάγεται ο νεαρός Omar Masoud.

Ο στρατός κρατεί τους «συλληφθέντες» σε άγνωστα μέρη για αόριστο χρονικό διάστημα και τους ανακρίνει με βασανιστήρια. Πολλοί έχουν βρεθεί σε χωράφια αρκετές μέρες αργότερα.

Οι κρατικοί δολοφόνοι του ισραήλ εκτοξεύουν πυραύλους κατά δύο σπιτιών στην Beith Hanoun, τραυματίζοντας δύο παλαιστίνιους. Χάνει τελικά ηλινού τζιπ με ρουκέτα, την επίθεση εναντίον του οικισμού Kfar Azza με 2 πυραύλους. **Οι Ταξιαρχίες Quds** εκτοξεύουν 6 πυραύλους εναντίον των οικισμών Sderot και Kfar Azza, οι ΤΜΑ 3 πυραύλους εναντίον του Kfar Azza, οι Ταξιαρχίες Abu Ali Mustafa 2 ρουκέτες εναντίον του Sderot.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Τρίτη 1 Αυγούστου

Η Χεζμπολλάχ ανακοινώνει το θάνατο 3 ισραηλινών κοντά στο Aita Al-Shaab, την καταστροφή ενός τανκ και 2 μπουλντόζων, ενώ είχε και 3 νεκρούς. Ισραηλινός αξιωματικός αρνείται να καταταγεί και καταδικάζεται σε 28 μέρες φυλάκισης. **Παρά τις εξαγγελίες του Ισραήλ** ότι καταστρέφει το οπλοστάσιο της Χεζμπολλάχ, πάνω από 300 πύραυλοι πέφτουν σήμερα με τουλάχιστον 1 νεκρό έποικο.

Πέμπτη 3 Αυγούστου

Οι Ταξιαρχίες Quds εκτοξεύουν 3 πυραύλους Quds-3 εναντίον του Sderot και 2 πυραύλους εναντίον της πόλης Ashkelon. Μαχητές της ένοπλης πτέρυγας του DFLP επιτίθενται εναντίον του Kissufim. **Οι Ταξιαρχίες** Qassam επιτίθενται εναντίον του οικισμού Magan με 2 πυραύλους Qassam και με έναν τρίτο εναντίον του Nahal Oz. Επίσης, πυροβολούν εναντίον κατοχικού στρατιώτη στο προάστιο της Γάζας Shujaia.

Παρασκευή 4 Αυγούστου

Η Χεζμπολλάχ ανακοινώνει ότι εξόντωσε 6 κατοχικούς στο Markaba και στο Eita Al Sha'ab, κατέστρεψε ένα τανκ Mirkava στο Eita Al Sha'ab και ένα άλλο όχημα στο νότιο Λίβανο. Επίθεση από μαχητές των Ταξιαρχιών Qassam εναντίον μπουλντόζας. Αργότερα δολοφονείται ένας μαχητής τους.

Σάββατο 5 Αυγούστου

Κατοχικοί μεταμφιεσμένοι σε άρα-

των Μαρτύρων του Αλ Άκτσα). Η Τυνησία δηλώνει ότι όλα τα παλαιστινιακά εμπορεύματα θα εξαιρούνται φόρων. Ο υπουργός εσωτερικών διεξάγει έρευνα για την αποστολή δηλητηριώδους γράμματος από το Τελ Αβίβ εναντίον του αρχηγού της Χαμάς Ισμαήλ Χανίγια.

Πέμπτη 10 Αυγούστου

Δύο ισραηλινοί νεκροί και 4 τραυματίες σε συγκρούσεις με τη Χεζμπολλάχ.

Παρασκευή 11 Αυγούστου

Πέντε ισραηλινοί σκοτώνονται σε συγκρούσεις με τη Χεζμπολλάχ, η οποία ανακοινώνει ότι έριξε 90 ρουκέτες σε ισραηλινούς οικισμούς και βύθισε ένα ισραηλινό πλοίο απέναντι της Τύρου.

Σάββατο 12 Αυγούστου

Ο ισραηλινός στρατός ανακοινώνει ότι τουλάχιστον 11 ισραηλινοί στρατιώτες σκοτώθηκαν στο νότιο Λίβανο. Δικαστήριο στις φυλακές Ofer καταδικάζει σε 20 χρόνια την ουκρανή Irina Sarahne, κατηγορούμενη για μεταφορά καμικάζι στο Τελ Αβίβ.

Δευτέρα 14 Αυγούστου

Μαχητές της Χεζμπολλάχ διανέμουν προκηρύξεις με τις οποίες ανακοινώνουν τη νίκη της αντίστασης εναντίον του Ισραήλ. Τρεις νεκροί σε επιδρομή στο Beit Hanun. Το PFLP, η Ισλαμική Τζιχάντ και η Φατάχ αναλαμβάνουν την ευθύνη για την εκτόξευση πυραύλου εναντίον περιπόλου στη νότια πύλη του φυλακίου Soufa.

Μαχητές των Ταξιαρχιών Qassam πυροδοτούν βόμβα Ra'ed εναντίον περιπόλου στη βιομηχανική περιοχή Erez στη βόρεια Λωρίδα. Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin αναλαμβάνουν την ευθύνη για την ανατίναξη εναντίον ισραηλινής μπουλντόζας κοντά στο αεροδρόμιο της Γάζας στην πόλη Ράφα. Στη Ραμάλα μαχητές πυροβολούν εναντίον στρατιωτικής μονάδας που πήγαινε στην πόλη

Δευτέρα 21 Αυγούστου

Ο Avi Dichter, ισραηλινός υπουργός εσωτερικής ασφαλείας δηλώνει ότι αποδέχεται ειρήνη με τη Συρία σε αντάλλαγμα με τα υψίπεδα του Γκολάν, τα οποία το Ισραήλ κατέχει εδώ και δεκαετίες. Οι Ταξιαρχίες Abu Ali Mustafa εκτοξεύουν όλμους για την πέμπτη επέτειο από το θάνατο του γενικού γραμματέα Abu Ali Mustafa. Μαζί με τις ΤΜΑ αναλαμβάνουν και την ευθύνη για την επίθεση με 3 πυραύλους εναντίον θέσεων στο Nahal Oz. Οι Ταξιαρχίες Quds εκτοξεύουν ρουκέτα ανατολικά του Καν Γιουνίς και τραυματίζουν έναν κατοχικό.

Τετάρτη 23 Αυγούστου

Δολοφονείται μαχητής της Ισλαμικής Τζιχάντ, ανατολικά του Καν Γιουνίς. Αξιωματούχοι της Υεμένης χαιρετίζουν την παλαιστινιακή αντίσταση. Οι Ταξιαρχίες Qassam τραυματίζουν κατοχικό κοντά στο φυλάκιο Nahal Oz. Επίσης, εκτοξεύουν ρουκέτες και αντι-αρματικά Yassin εναντίον κατοχικών οχημάτων και ρουκέτες εναντίον θέσεων δυτικά του Nahal Oz.

Παρασκευή 25 Αυγούστου

Μέλη των Ταξιαρχιών Αλ Κουντς — της ένοπλης πτέρυγας της ισλαμικής Τζιχάντ— είναι οι δύο Παλαιστίνιοι μαχητές που δολοφονούνται τα ξημερώματα από Ισραηλινούς στρατιώτες κοντά στη Βηθλεέμ. Πρόκειται για τον 24χρονο Χάλεντ Σαλέιτα και τον 32χρονος Ακλαχ Σαλέιτα, οι οποίοι εντοπίστηκαν από τον ισραηλινό στρατό στο χωριό Αμπαντίγιε. Ισραηλινός στρατιωτικός εκπρόσωπος δήλωσε ότι οι δύο Παλαιστίνιοι αρνήθηκαν να παραδοθούν.

Σάββατο 26 Αυγούστου

Η Φατάχ και το PFLP (Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης) αναλαμβάνουν την ευθύνη για την ένοπλη επίθεση εναντίον κατοχικού σε φυλάκιο στον καταυλισμό

γουν 10 παλαιστίνιους στις πόλεις της Δυτικής Όχθης, Hebron, Nablus, Bethlehem και Jerusalem.

Ισραηλινό τεθωρακισμένο βάλει κατά κατοικίας στην πόλη Ζαμπαλίγια, στη Γάζα, σκοτώνοντας μια 75χρονη παλαιστίνια.

Με μήνυμά του ο Αϊμάν αλ_Ζαουαχίρι, της Αλ Κάιντα, καταδικάζει τα εγκλήματα των Σιωνιστών και των Σταυροφόρων στο Λίβανο και την Παλαιστίνη και καλεί τους μουσουλμάνους να ενωθούν και να συνδράμουν τον Ιερό Πόλεμο σε Αφγανιστάν και Ιράκ.

Η Διάσκεψη στη Ρώμη δίνει το πράσινο φως στο Ισραήλ να συνεχίσει τις σφαγές. Άραβες διαδηλωτές εισβάλλουν στα γραφεία της ΕΕ στο Παρίσι. Πύραυλοι της Χεζμπολλάχ στην Κεργιάτ Σιμόνα πλήττουν εργοστάσιο χημικών.

Παρασκευή 28 Ιουλίου

Εκατό άνθρωποι, παλαιστίνιοι, εβραίοι και ξένες αντιπροσωπείες κομμάτων διαδηλώνουν στον χωριό Bil'in.

Τραυματίζεται παλαιστίνιος εικονολήπτης από ισραηλινό τεθωρακισμένο στην Γάζα.

Υποκύπτει παλαιστίνιος στα τραύματά του, από πυρά τεθωρακισμένων του ισραηλινού κατοχικού στρατού στην Γάζα. Ισραηλινά ελικόπτερα εκτοξεύουν πυραύλους κατά σπιτιών στην βόρεια Γάζα, σκοτώνοντας ένα παιδί. Βρίσκεται το πτώμα του Mohammed Abu Sakran 22 ετών, και του Nahed Habib που είχαν απαχθεί από τον ισραηλινό κατοχικό στρατό. Πύραυλοι τύπου Χάιμπαρ χτυπούν την πόλη Αφούλε λίγο πάνω από το βόρειο τμήμα της Δυτικής Όχθης και κάτω από τη Χάιφα. Ανακαταλαμβάνεται το Maaroun al-Raas από τη Χεζ-

μπολλάχ μετά από σφοδρές μάχες. Ραδιόφωνο του Λιβάνου μεταδίδει ότι ...

κή Όχθη, ενώ τραυματίζει έναν παλαιστίνιο και απαγάγει άλλους 11 όταν εισβάλει σε προσφυγικό καταυλισμό στην Τζενίν της Δυτικής Όχθης. Έξι απαγωγές γίνονται και στην Καλκίλια. Με έφοδο των κατοχικών στην Τουλκαρέμ, απαγάγεται ο νεαρός Omar Masoud.

Ο στρατός κρατεί τους «συλληφθέντες» σε άγνωστα μέρη για αόριστο χρονικό διάστημα και τους ανακρίνει με βασανιστήρια. Πολλοί έχουν βρεθεί σε χωράφια αρκετές μέρες αργότερα.

Οι κρατικοί δολοφόνοι του ισραήλ εκτοξεύουν πυραύλους κατά δύο σπιτιών στην Beith Hanoun, τραυματίζοντας δύο παλαιστίνιους. Χάνει τελικά την ζωή του ο 23χρονος Mohammed Abu Auda που είχε τραυματιστεί σοβαρά στο κεφάλι από τις ισραηλινές σφαίρες στην Γάζα δύο μέρες πριν. Τεθωρακισμένα που σταθμεύουν στην Γάζα ανοίγουν πυρ κατά των κατοίκων τραυματίζοντας πολλούς.

Ο τάφος της Κάνα. Ο ισραηλινός στρατός ισοπεδώνει καταφύγιο στην Κάνα του Λιβάνου. Πάνω από 60 ο αριθμός των θυμάτων, τα 37 παιδιά. Ο αριθμός θα αυξηθεί κατά πολύ καθώς δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμα η σωστική επιχείρηση. Η νέα σφαγή έγινε κατά την διάρκεια της επίσκεψης Condoleezza Rice στο Τελ-Αβίβ. Χιλιάδες Λιβανέζοι με το άκουσμα της είδησης συγκροτούν διαδήλωση κατά των γραφείων του ΟΗΕ προκαλώντας καταστροφές, και φωνάζοντας συνθήματα, όπως «Θάνατος

το 3 ισραηλινών κοντά στο Aita Al-Shaab, την καταστροφή ενός τανκ και 2 μπουλντόζων, ενώ είχε και 3 νεκρούς. Ισραηλινός αξιωματικός αρνείται να καταταγεί και καταδικάζεται σε 28 μέρες φυλάκισης. **Παρά τις εξαγγελίες του Ισραήλ** ότι καταστρέφει το οπλοστάσιο της Χεζμπολλάχ, πάνω από 300 πύραυλοι πέφτουν σήμερα με τουλάχιστον 1 νεκρό έποικο.

Πέμπτη 3 Αυγούστου

Οι Ταξιαρχίες Quds εκτοξεύουν 3 πυραύλους Quds-3 εναντίον του Sderot και 2 πυραύλους εναντίον της πόλης Ashkelon. Μαχητές της ένοπλης πτέρυγας του DFLP επιτίθενται εναντίον του Kissufim. **Οι Ταξιαρχίες** Qassam επιτίθενται εναντίον του οικισμού Magan με 2 πυραύλους Qassam και με έναν τρίτο εναντίον του Nahal Oz. Επίσης, πυροβολούν εναντίον κατοχικού στρατιώτη στο προάστιο της Γάζας Shujaia.

Παρασκευή 4 Αυγούστου

Η Χεζμπολλάχ ανακοινώνει ότι εξόντωσε 6 κατοχικούς στο Markaba και στο Eita Al Sha'ab, κατέστρεψε ένα τανκ Mirkava στο Eita Al Sha'ab και ένα άλλο όχημα στο νότιο Λίβανο. Επίθεση από μαχητές των Ταξιαρχιών Qassam εναντίον μπουλντόζας. Αργότερα δολοφονείται ένας μαχητής τους.

Σάββατο 5 Αυγούστου

Κατοχικοί μεταμφιεσμένοι σε άραβες απαγάγουν τον εκπρόσωπο της παλαιστινιακής βουλής Dr. Aziz Duwaik.

Κυριακή 6 Αυγούστου

Δεκαπέντε νεκροί στο Ισραήλ από επιθέσεις της Χεζμπολλάχ με ρουκέτες. Απαγάγεται από κατοχικούς ο βουλευτής της ΠΑ Fadi Hamdan. Η ισραηλινή τηλεόραση αναφέρει ότι 12 έποικοι στον οικισμό Kiyat Shmoneh σκοτώθηκαν από επιθέσεις της Χεζμπολλάχ. Δύο νεκροί κατοχικοί και 7 τραυματίες σε συγκρούσεις στο νότιο Λίβανο. 13χρονο παιδί δολοφονείται σε επιδρομή σε προάστιο της Ράφα.

Δευτέρα 7 Αυγούστου

Τρεις Ισραηλινοί στρατιώτες σκοτώνονται σε μάχες στο νότιο Λίβανο.

λάχ.

Παρασκευή 11 Αυγούστου

Πέντε ισραηλινοί σκοτώνονται σε συγκρούσεις με τη Χεζμπολλάχ, η οποία ανακοινώνει ότι έριξε 90 ρουκέτες σε ισραηλινούς οικισμούς και βύθισε ένα ισραηλινό πλοίο απέναντι της Τύρου.

Σάββατο 12 Αυγούστου

Ο ισραηλινός στρατός ανακοινώνει ότι τουλάχιστον 11 ισραηλινοί στρατιώτες σκοτώθηκαν στο νότιο Λίβανο. Δικαστήριο στις φυλακές Ofer καταδικάζει σε 20 χρόνια την ουκρανή Irina Sarahne, κατηγορούμενη για μεταφορά καμικάζι στο Τελ Αβίβ.

Δευτέρα 14 Αυγούστου

Μαχητές της Χεζμπολλάχ διανέμουν προκηρύξεις με τις οποίες ανακοινώνουν τη νίκη της αντίστασης εναντίον του Ισραήλ. Τρεις νεκροί σε επιδρομή στο Beit Hanun. Το PFLP, η Ισλαμική Τζιχάντ και η Φατάχ αναλαμβάνουν την ευθύνη για την εκτόξευση πυραύλου εναντίον περιπόλου στη νότια πύλη του φυλακίου Soufa. Μαχητές των Ταξιαρχιών Qassam πυροδοτούν βόμβα Ra'ed εναντίον περιπόλου στη βιομηχανική περιοχή Erez στη βόρεια Λωρίδα. Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin αναλαμβάνουν την ευθύνη για την ανατίναξη εναντίον ισραηλινής μπουλντόζας κοντά στο αεροδρόμιο της Γάζας στην πόλη Ράφα. Στη Ραμάλα μαχητές πυροβολούν εναντίον στρατιωτικής μονάδας που πήγαινε στην πόλη.

Τρίτη 15 Αυγούστου

Η παλαιστινιακή κυβέρνηση καταδικάζει την απαγωγή 2 δημοσιογράφων που εργάζονταν για το Fox News. 2 νεκροί σε επιδρομή στο Καν Γιουνίς. Η Π.Α. ζητά την άμεση απελευθέρωση των 2 ξένων δημοσιογράφων, που φέρονται ότι απήχθησαν από μασκοφόρους κοντά σ' ένα πάρκο στη Γάζα. Οι Επιτροπές Λαϊκής Αντίστασης αρνούνται την ανάμειξή τους στην απαγωγή.

Πέμπτη 17 Αυγούστου

Μαχητής των Ταξιαρχιών Qassam σκοτώνεται από έκρηξη στον καταυλισμό Shati.

Παρασκευή 18 Αυγούστου

Πέντε μαχητές ένοπλων οργανώσε-

ραύλους εναντίον θέσεων στο Nahal Oz. Οι Ταξιαρχίες Quds εκτοξεύουν ρουκέτα ανατολικά του Καν Γιουνίς και τραυματίζουν έναν κατοχικό.

Τετάρτη 23 Αυγούστου

Δολοφονείται μαχητής της Ισλαμικής Τζιχάντ, ανατολικά του Καν Γιουνίς. Αξιωματούχοι της Υεμένης χαιρετίζουν την παλαιστινιακή αντίσταση. Οι Ταξιαρχίες Qassam τραυματίζουν κατοχικό κοντά στο φυλάκιο Nahal Oz. Επίσης, εκτοξεύουν ρουκέτες και αντι-αρματικά Yassin εναντίον κατοχικών οχημάτων και ρουκέτες εναντίον θέσεων δυτικά του Nahal Oz.

Παρασκευή 25 Αυγούστου

Μέλη των Ταξιαρχιών Αλ Κουντς — της ένοπλης πτέρυγας της ισλαμικής Τζιχάντ— είναι οι δύο Παλαιστίνιοι μαχητές που δολοφονούνται τα ξημερώματα από Ισραηλινούς στρατιώτες κοντά στη Βηθλεέμ. Πρόκειται για τον 24χρονο Χάλεντ Σαλέιτα και τον 32χρονος Ακλαχ Σαλέιτα, οι οποίοι εντοπίστηκαν από τον ισραηλινό στρατό στο χωριό Αμπαντίγιε. Ισραηλινός στρατιωτικός εκπρόσωπος δήλωσε ότι οι δύο Παλαιστίνιοι αρνήθηκαν να παραδοθούν.

Σάββατο 26 Αυγούστου

Η Φατάχ και το PFLP (Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης) αναλαμβάνουν την ευθύνη για την ένοπλη επίθεση εναντίον κατοχικού σε φυλάκιο στον καταυλισμό Breij. Οι Ταξιαρχίες Quds εκτοξεύουν πύραυλο Quds στο Majdal. Το Ελ Σαλβαδόρ είναι η τελευταία χώρα που απομακρύνει την πρεσβεία του από την Ιερουσαλήμ.

Κυριακή 27 Αυγούστου

Ο πρώην υπουργός εσωτερικών Sa'eed Siyam καταδικάζει τις απαγωγές ξένων υπηκόων και διατάζει έρευνα. Απαγάγεται και ο βουλευτής Mahmoud Musleh στην πόλη El-Bireh. **Μετά** από 2 εβδομάδες κράτησης, απελευθερώνονται οι 2 δημοσιογράφοι, με ανακοίνωση των «Ταξιαρχιών Al-Jihad Al-Mukaddas», που δίνουν στη δημοσιότητα και βίντεο στο οποίο δηλώνουν (οι 2 δημοσιογράφοι) ότι ασπάστηκαν το Ισλάμ. Η οργάνωση ζητά την απελευθέρωση των κρατουμένων στο Γκουαντανά-

Εκατό άνθρωποι, παλαιστίνιοι, ε-
βραίοι και ξένες αντιπροσωπείες κομμάτων διαδηλώνουν στον χωριό Bil'in.

Τραυματίζεται παλαιστίνιος εικονολήπτης από ισραηλινό τεθωρακισμένο στην Γάζα.

Υποκύπτει παλαιστίνιος στα τραύματά του, από πυρά τεθωρακισμένων του ισραηλινού κατοχικού στρατού στην Γάζα. Ισραηλινά ελικόπτερα εκτοξεύουν πυραύλους κατά σπιτιών στην βόρεια Γάζα, σκοτώνοντας ένα παιδί. Βρίσκεται το πτώμα του Mohammed Abu Sakran 22 ετών, και του Nahed Habib που είχαν απαχθεί από τον ισραηλινό κατοχικό στρατό. Πύραυλοι τύπου Χάιμπαρ χτυπούν την πόλη Αφούλε λίγο πάνω από το βόρειο τμήμα της Δυτικής Όχθης και κάτω από τη Χάιφα. Ανακαταλαμβάνεται το Maaroun al-Raas από τη Χεζ-

μπολλάχ μετά από σφοδρές μάχες. Ραδιόφωνο του Λιβάνου μεταδίδει ότι συριακά πυρά ρίχτηκαν εναντίον ισραηλινών αεροσκαφών.

Μια νεκρή γυναίκα έγκυος και 3 τραυματίες από πυροβολισμούς σε εβραϊκό κέντρο στο Σιάτλ των ΗΠΑ.

Οι ισραηλινοί αποχωρούν από το χωριό Μαρούν Αλ Ρας στο Λίβανο. Τουλάχιστον 6 τραυματίες στο Ισραήλ από επιθέσεις της Χεζμπολλάχ με ρουκέτες. Ο ΟΗΕ αποσύρει 50 παρατηρητές του από τα σύνορα του Λιβάνου. Δύο Παλαιστίνιοι δολοφονούνται από τον ισραηλινό στρατό.

Σάββατο 29 Ιουλίου

Ο ισραηλινός κατοχικός στρατός απαγάγει τον Sa'id Haettalla, 53 ετών, από τον προσφυγικό καταυλισμό Balata.. **Οι κατοχικές δυνάμεις** συλλαμβάνουν τον επικεφαλής του χθης. Έξι απαγωγές γίνονται και στην Καλκίλια. Με έφοδο των κατοχικών στην Τουλκαρέμ, απαγάγεται ο νεαρός Omar Masoud.

Ο στρατός κρατεί τους «συλληφθέντες» σε άγνωστα μέρη για αόριστο χρονικό διάστημα και τους ανακρίνει με βασανιστήρια. Πολλοί έχουν βρεθεί σε χωράφια αρκετές μέρες αργότερα.

Οι κρατικοί δολοφόνοι του ισραήλ εκτοξεύουν πυραύλους κατά δύο σπιτιών στην Beith Hanoun, τραυματίζοντας δύο παλαιστίνιους. Χάνει τελικά την ζωή του ο 23χρονος Mohammed Abu Auda που είχε τραυματιστεί σοβαρά στο κεφάλι από τις ισραηλινές σφαίρες στην Γάζα δύο μέρες πριν. Τεθωρακισμένα που σταθμεύουν στην Γάζα ανοίγουν πυρ κατά των κατοίκων τραυματίζοντας πολλούς.

Ο τάφος της Κάνα. Ο ισραηλινός στρατός ισοπεδώνει καταφύγιο στην Κάνα του Λιβάνου. Πάνω από 60 ο αριθμός των θυμάτων, τα 37 παιδιά. Ο αριθμός θα αυξηθεί κατά πολύ καθώς δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμα η σωστική επιχείρηση. Η νέα σφαγή έγινε κατά την διάρκεια της επίσκεψης Condoleezza Rice στο Τελ-Αβίβ. Χιλιάδες Λιβανέζοι με το άκουσμα της είδησης συγκροτούν διαδήλωση κατά των γραφείων του ΟΗΕ προκαλώντας καταστροφές, και φωνάζοντας συνθήματα, όπως «Θάνατος στην Αμερική», «Ολμέρ-Χίτλερ». Ματαιώνεται το ταξίδι της Rice στον Βηρυτό λόγω των γεγονότων. Το 1996 Ο ισραηλινός στρατός είχε δολοφονήσει 106 αμάχους που είχαν βρει καταφύγιο στα κτίρια του ΟΗΕ, στην ίδια πόλη.

Δευτέρα 31 Ιουλίου

Οι Ταξιαρχίες Qassam επιτίθενται με πύραυλο Qassam εναντίον κιμπούτζ στην περιοχή Faraheen και 2 με ρουκέτες εναντίον του Nahal Oz. Επίσης, εκτοξεύουν 6 πυραύλους Qassam εναντίον των οικισμών Nahal Oz και Yad Mordechai. Οι Ταξιαρχίες Abu Ali Mustafa, οι ΤΜΑ και οι Ταξιαρχίες Quds, από κοινού αναλαμβάνουν την ευθύνη για τον εμπρησμό ενός ισρα-

Παρασκευή 4 Αυγούστου

Η Χεζμπολλάχ ανακοινώνει ότι εξόντωσε 6 κατοχικούς στο Markaba και στο Eita Al Sha'ab, κατέστρεψε ένα τανκ Mirkava στο Eita Al Sha'ab και ένα άλλο όχημα στο νότιο Λίβανο. Επίθεση από μαχητές των Ταξιαρχιών Qassam εναντίον μπουλντόζας. Αργότερα δολοφονείται ένας μαχητής τους.

Σάββατο 5 Αυγούστου

Κατοχικοί μεταμφιεσμένοι σε άραβες απαγάγουν τον εκπρόσωπο της παλαιστινιακής βουλής Dr. Aziz Duwaik.

Κυριακή 6 Αυγούστου

Δεκαπέντε νεκροί στο Ισραήλ από επιθέσεις της Χεζμπολλάχ με ρουκέτες. Απαγάγεται από κατοχικούς ο βουλευτής της ΠΑ Fadi Hamdan. Η ισραηλινή τηλεόραση αναφέρει ότι 12 έποικοι στον οικισμό Kiyat Shmoneh σκοτώθηκαν από επιθέσεις της Χεζμπολλάχ. Δύο νεκροί κατοχικοί και 7 τραυματίες σε συγκρούσεις στο νότιο Λίβανο. 13χρονο παιδί δολοφονείται σε επιδρομή σε προάστιο της Ράφα.

Δευτέρα 7 Αυγούστου

Τρεις Ισραηλινοί στρατιώτες σκοτώνονται σε μάχες στο νότιο Λίβανο.

Τρίτη 8 Αυγούστου

Δεκατέσσερεις νεκροί και 23 τραυματίες σε επιδρομή νοτιοανατολικά της Σιδώνας. Η Χεζμπολλάχ ανακοινώνει ότι μαχητές της κατέστρεψαν 10 τανκ Mirkava και τραυμάτισαν 16 κατοχικούς. Έξι νεκροί ισραηλινοί σε συγκρούσεις στο νότιο Λίβανο.

Τετάρτη 9 Αυγούστου

Παλαιστίνιος σκοτώνεται από έκρηξη στον καταυλισμό Jabalia. Δύο μαχητές της Ισλαμικής Τζιχάντ δολοφονούνται σε επιδρομή με Απάτσι στον καταυλισμό της Τζενίν. Οι Ταξιαρχίες Abu Ali Mustafa εκτοξεύουν 2 πυραύλους εναντίον κατοχικών θέσεων στη Ράφα και άλλους 2 στο Sderot, σε συνεργασία με τις ΤΜΑ (Ταξιαρχίες μική Τζιχάντ και η Φατάχ αναλαμβάνουν την ευθύνη για την εκτόξευση πυραύλου εναντίον περιπόλου στη νότια πύλη του φυλακίου Soufa. Μαχητές των Ταξιαρχιών Qassam πυροδοτούν βόμβα Ra'ed εναντίον περιπόλου στη βιομηχανική περιοχή Erez στη βόρεια Λωρίδα. Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin αναλαμβάνουν την ευθύνη για την ανατίναξη εναντίον ισραηλινής μπουλντόζας κοντά στο αεροδρόμιο της Γάζας στην πόλη Ράφα. Στη Ραμάλα μαχητές πυροβολούν εναντίον στρατιωτικής μονάδας που πήγαινε στην πόλη.

Τρίτη 15 Αυγούστου

Η παλαιστινιακή κυβέρνηση καταδικάζει την απαγωγή 2 δημοσιογράφων που εργάζονταν για το Fox News. 2 νεκροί σε επιδρομή στο Καν Γιουνίς. Η Π.Α. ζητά την άμεση απελευθέρωση των 2 ξένων δημοσιογράφων, που φέρονται ότι απήχθησαν από μασκοφόρους κοντά σ' ένα πάρκο στη Γάζα. Οι Επιτροπές Λαϊκής Αντίστασης αρνούνται την ανάμειξή τους στην απαγωγή.

Πέμπτη 17 Αυγούστου

Μαχητής των Ταξιαρχιών Qassam σκοτώνεται από έκρηξη στον καταυλισμό Shati.

Παρασκευή 18 Αυγούστου

Πέντε μαχητές ένοπλων οργανώσεων δολοφονούνται στη Τζενίν και τη Βηθλεέμ. Οι Ταξιαρχίες Abu Ali Mustafa και οι ΤΜΑ αναλαμβάνουν από κοινού την ευθύνη για την επίθεση με ρουκέτες εναντίον του Nahal Oz.

Σάββατο 19 Αυγούστου

Απαγάγεται από τις κατοχικές δυνάμεις ο βουλευτής και υπουργός παιδείας της Παλαιστίνης Dr. Nasser Al-Dein Al-Shaer. Την απαγωγή καταδικάζουν η Π.Α., η Χαμάς και ο αιγύπτιος πρέσβης. Ένας ισραηλινός φαντάρος σκοτώνεται σε μπλόκο κοντά στην πόλη Tobas στην κοιλάδα του Ιορδάνη. Σε συγκρούσεις στη Γάζα δολοφονούνται 2 μαχητές των Ταξιαρχιών Quds.

Σαλέιτα και τον 32χρονος Ακλαχ Σαλέιτα, οι οποίοι εντοπίστηκαν από τον ισραηλινό στρατό στο χωριό Αμπαντίγιε. Ισραηλινός στρατιωτικός εκπρόσωπος δήλωσε ότι οι δύο Παλαιστίνιοι αρνήθηκαν να παραδοθούν.

Σάββατο 26 Αυγούστου

Η Φατάχ και το PFLP (Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης) αναλαμβάνουν την ευθύνη για την ένοπλη επίθεση εναντίον κατοχικού σε φυλάκιο στον καταυλισμό Breij. Οι Ταξιαρχίες Quds εκτοξεύουν πύραυλο Quds στο Majdal. Το Ελ Σαλβαδόρ είναι η τελευταία χώρα που απομακρύνει την πρεσβεία του από την Ιερουσαλήμ.

Κυριακή 27 Αυγούστου

Ο πρώην υπουργός εσωτερικών Sa'eed Siyam καταδικάζει τις απαγωγές ξένων υπηκόων και διατάζει έρευνα. Απαγάγεται και ο βουλευτής Mahmoud Musleh στην πόλη El-Bireh. **Μετά** από 2 εβδομάδες κράτησης, απελευθερώνονται οι 2 δημοσιογράφοι, με ανακοίνωση των «Ταξιαρχιών Al-Jihad Al-Mukaddas», που δίνουν στη δημοσιότητα και βίντεο στο οποίο δηλώνουν (οι 2 δημοσιογράφοι) ότι ασπάστηκαν το Ισλάμ. Η οργάνωση ζητά την απελευθέρωση των κρατουμένων στο Γκουαντανάμο και στις μυστικές φυλακές των ΗΠΑ ανά τον κόσμο. **Οι νεκροί** στο Λίβανο αυξάνονται από τις βόμβες διασποράς που έχει σκορπίσει ο Ισραηλινός στρατός.

Δευτέρα 28 Αυγούστου

Τέσσερα μέλη της ενισχυτικής δύναμης ασφαλείας της Χαμάς δολοφονούνται σε αεροπορική επιδρομή ανατολικά του προαστίου Shujaia, ανατολικά της Γάζας.

ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΥΣ ΤΟΥ ΚΑΥΚΑΣΟΥ

Στις 4 Σεπτέμβρη πραγματοποιεί επίσκεψη στον Ελλαδικό χώρο ο Καγκεμπίτης πρόεδρος της Ρωσίας Β. Πούτιν. Πάνω στο αίμα των χιλιάδων Τσετσένων και των ανθρώπων του Καυκάσου, το ελλαδικό κράτος μαζί με το Βουλγαρικό και το Ρώσικο συζητούν για τον αγωγό Μπουργκάς - Αλεξανδρούπολης.

Στην Τσετσενία το αντάρτικο εναντίον των ρώσων κατακτητών και των εγχώριων ανδρεικέλων τους συνεχίζεται. Κι αυτό παρά τους θανάτους - δολοφονίες προέδρων της Τσετσένικης αντίστασης (Μασχάντωφ) και αρκετών μαχητών με πρόσφατο το θάνατο του Σαμίλ Μπασάγεφ, που σκοτώθηκε κατά την μεταφορά μεγάλης ποσότητας εκρηκτικών. Λίγες μέρες πριν τη συνάντηση των G8 στη Ρωσία...

Εφ' όσον οι απώλειες δεν έχουν μειώσει την μαχητική ικανότητα και αποτελεσματικότητα των τσετσένων ανταρτών, οι εξουσιαστικές ύαινες θα συνεχίζουν να πληρώνονται κατά πως τους αξίζει...

Ακολουθεί ένα ενδεικτικό χρονικό της αντάρτικης δράσης στην Τσετσενία, που υφίσταται την μεγαλύτερη γενοκτονία των ημερών μας από τη Ρωσική κυριαρχία....

ΙΟΥΛΙΟΣ

Τρίτη 4 Ιουλίου
Τρεις Ρώσοι σκοτώνονται και τέσσερις τραυματίζονται από επιθέσεις ανταρτών στη περιοχή του Γκρόζνυ (Τζοκάρ).

Τετάρτη 5 Ιουλίου
Ρωσικά πολεμικά αεροσκάφη βομβαρδίζουν διάφορα μέρη της περιοχής Βεντένο.

από επίθεση των Μουτζαχεντίν. Δύο ρώσοι σκοτώνονται και τουλάχιστον άλλοι τρεις τραυματίζονται.

Παρασκευή 7 Ιουλίου
Μία ομάδα με καλυμμένα τα πρόσωπά τους ρίχνουν ένα δέμα από ένα αυτοκίνητο στον φράκτη της αποκαλούμενης «φρουράς αποσύνδεσης συνόρων» των ρώσων εισβολέων που έχει στηθεί στη Nazran, πρωτεύουσα της Ingushetia. Το δέμα περιέχει μια βόμβα με χρονοδιακόπτη που εξουδετερώνεται πριν εκραγεί.

Δευτέρα 10 Ιουλίου
Επίθεση από αντάρτες στην έδρα του ρωσικού τμήματος RUBOP το οποίο ανήκει στο υπουργείο εσωτερικών θεμάτων περί τρομοκρατίας και βρίσκεται στη Jokhar. Οι Μουτζαχεντίν έκαψαν όλα τα αρχεία της αστυνομίας

Τέσσερις αντάρτες σκοτώνονται μετά από έκρηξη που σημειώνεται κατά τη διάρκεια μεταφοράς εκρηκτικών στην Ινγκουσετία. Ανάμεσα στους νεκρούς είναι και ο επικεφαλής των τσετσένων ανταρτών Σαμίλ Μπασάγιεφ.

Σαμίλ Μπασάγιεφ

Παρασκευή 14 Ιουλίου
Εννέα ρώσοι μαζί με τσετσένους συνεργάτες τους εξολοθρεύονται ενώ πληγώνονται ακόμη δεκαέξι, σε μία σειρά επιθέσεων δολιοφθοράς, που πραγματοποιούν μουτζαχεντίν στη Jokhar και μερικές άλλες περιοχές της Τσετσενίας

της σκοτώνονται σε μία μάχη κοντά στο χωριό Shamil Kotara. Μια ομάδα Μουτζαχεντίν συναντά μονάδα Ρώσων στρατιωτών και μετά από μάχη διάρκειας μίας ώρας τρεις ρώσοι στρατιώτες σκοτώνονται. Ένας ταγματασφαλίτης σκοτώνεται, επίσης, από έκρηξη νάρκης στην ίδια περιοχή.

Τέσσερις ρώσοι σκοτώνονται κατά την επίθεση σε στρατιωτική αυτοκινητοπομπή στην περιοχή Nozhai Yurt. Ένας μουτζαχεντίν σκοτώνεται, επίσης.

Ένα ρωσικό στρατιωτικό όχημα ZIL χτυπιέται από νάρκη στην περιοχή Kurchaloi. Σκοτώνονται δύο ρώσοι.

Μια μονάδα Μουτζαχεντίν στήνει ενέδρα και αφού καταστρέφει το όχημα των ρώσων ανοίγει πυρ εναντίον τους.

Δύο ταγματασφαλίτες τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας στο χωριό Nikikhat στην περιοχή Kurchaloi.

Μια συμμορία των ρωσικών ειδικών δυνάμεων (OMON), πλήττεται στο χωριό Ντάργκο στην περιοχή του Βεντένο. Η συμμορία αποτελείτο από μισθοφόρους και είχε αποσταλεί από το ρωσικό Υπουργείο εσωτερικών για να διευθύνει τις κατασταλτικές εγκληματικές επιχειρήσεις στις πόλεις και τα χωριά της νότιας Τσετσενίας. Η επιτυχής επιχείρηση για την εξόντωση των ρωσικών στρατευμάτων διενεργήθηκε από τους Amir Khairulla και Amir Akraman.

Πέμπτη 20 Ιουλίου
Μουτζαχεντίν εξολοθρεύουν έντεκα και τραυματίζουν τουλάχιστον δέκα ρώσους και ταγματασφαλίτες.

Αντάρτες επιτίθενται στους ρώσους εισβολείς στις περιοχές Dargo, Yalkhoi Mokhck και Gansolchu. Από την επίθεση επτά ρώσοι σκοτώνονται

ριοχές Jokhar, Vedeno, Kurchaloi, Itum Kali και Nozhai Yurt.

Στη Jokhar, Μουτζαχεντίν βάλλουν κατά των θέσεων του εχθρού τη νύχτα και ανατινάζουν ρωσικά στρατιωτικά οχήματα. Σε διάστημα 48 ωρών τρεις ρώσοι σκοτώνονται και τουλάχιστον έντεκα άλλοι τραυματίζονται.

Στην περιοχή Vedeno, Μουτζαχεντίν αρητεύουν με νάρκες διάφορα ρωσικά στρατιωτικά οχήματα στην εθνική οδό Serzhen Yurt του Vedeno καθώς επίσης και στα κοντινά χωριά Dargo και Eshelkhatoi. Καταστρέφονται δύο ελαφρά θωρακισμένα οχήματα μεταφοράς προσωπικού, ενώ σκοτώνονται πέντε ρώσοι και τραυματίζονται άλλοι οκτώ.

Μια ομάδα Μουτζαχεντίν επιτίθεται στις ρωσικές ειδικές δυνάμεις (spetsnaz) κοντά στο χωριό Ushkaloi. Δύο ρώσοι σκοτώνονται.

Ένα ρωσικό στρατιωτικό φορτηγό URAL ανατινάζεται από νάρκη στην περιοχή Itun Kali. Σκοτώνονται δύο ρώσοι.

Μια μονάδα Μουτζαχεντίν επιτίθεται σε ρωσική στρατιωτική συνοδεία 2 χλμ από το χωριό Shirdi Mokhck, όταν η δεύτερη «έπεσε» σε νάρκη. Ένα ρωσικό στρατιωτικό όχημα καίγεται. Στη μάχη που ακολουθεί τουλάχιστον τέσσερις ρώσοι σκοτώνονται και τραυματίζονται άλλοι πέντε. Σκοτώνεται κι ένας αντάρτης.

Ένας ρωσικό θωρακισμένο όχημα μεταφοράς προσωπικού καταστρέφεται από έκρηξη νάρκης κοντά στο χωριό Nikikhat. Σκοτώνονται τρεις ρώσοι.

μεταφορείς προσωπικού και μερικά φορτηγά. Σκοτώνονται τέσσερις και τραυματίζονται τουλάχιστον έξι ρώσοι. Ένα βαριά θωρακισμένο αχρηστεύεται καθώς και ένα φορτηγό.

Τσετσένοι αντάρτες υπό τον Amir Hasan σκοτώνουν οκτώ ταγματασφαλίτες.

Δευτέρα 31 Ιουλίου
Μουτζαχεντίν επιτίθενται επτά φορές στις θέσεις των ρωσικών εισβολέων και των συνεργατών τους, σε διάφορες περιοχές της Jokhar. Επί πλέον, μια εχθρική περίπολος δέχεται πυρά στην περιοχή Zavodsky όπου σκοτώνονται δύο και τραυματίζονται άλλοι τέσσερις από τους εισβολείς και τους συνεργάτες τους. Ένα τζιπ τύπου Hammer αχρηστεύεται.

Τετάρτη 2 Αυγούστου
Μια ομάδα επιτίθεται σε μια συμμορία Ρώσων που ανήκουν στο ρωσικό Υπουργείο εσωτερικών στην περιοχή Plievsky Nazran πρωτεύουσα της κατειλημμένης Ingushetia. Δύο Ρώσοι σκοτώνονται επί τόπου.

Μαχητές επιτίθενται σε μια ομάδα ταγματασφαλιτών στη Jokhar. Σκοτώνονται πέντε μπάτσοι - ταγματασφαλίτες

Πέμπτη 3 Αυγούστου
Αντάρτες ανατινάζουν με νάρκη ένα τζιπ τύπου χάμερ των ρώσων εισβολέων κοντά στην τσετσενική πόλη Argun. Σκοτώνονται 3 ρώσοι.

Σάββατο 5 Αυγούστου
Δύο εκρήξεις καταστρέφουν 5 κινητές μονάδες τηλεπικοινωνιών, σχεδόν ταυτόχρονα, κοντά στα κέντρα τηλεπικοινωνιών στις περιοχές, Staropromyslovsky και Groznensky.

Δέκα ρώσοι μαζί με ταγματασφαλί-

ντίον των ρώσων κατακτητών και των εγχώριων ανδρεικέλων τους συνεχίζεται. Κι αυτό παρά τους θανάτους - δολοφονίες προέδρων της Τσετσένικης αντίστασης (Μασχάντωφ) και αρκετών μαχητών με πρόσφατο το θάνατο του Σαμίλ Μπασάγεφ, που σκοτώθηκε κατά την μεταφορά μεγάλης ποσότητας εκρηκτικών. Λίγες μέρες πριν τη συνάντηση των G8 στη Ρωσία…

Εφ' όσον οι απώλειες δεν έχουν μειώσει την μαχητική ικανότητα και αποτελεσματικότητα των τσετσένων ανταρτών, οι εξουσιαστικές ύαινες θα συνεχίζουν να πληρώνονται κατά πως τους αξίζει…

Ακολουθεί ένα ενδεικτικό χρονικό της αντάρτικης δράσης στην Τσετσενία, που υφίσταται την μεγαλύτερη γενοκτονία των ημερών μας από τη Ρωσική κυριαρχία....

ΙΟΥΛΙΟΣ

Τρίτη 4 Ιουλίου

Τρεις Ρώσοι σκοτώνονται και τέσσερις τραυματίζονται από επιθέσεις ανταρτών στη περιοχή του Γκρόζνυ (Τζοκάρ).

Τετάρτη 5 Ιουλίου

Ρωσικά πολεμικά αεροσκάφη βομβαρδίζουν διάφορα μέρη της περιοχής Βεντένο.

Μία ομάδα ανταρτών επιτίθεται σε μια αναγνωριστική περίπολο των εισβολέων ρώσων στον συνοικισμό Σαμίρ Κοτάρ. Δύο εξολοθρεύονται και άλλοι δύο τραυματίζονται μετά από σύντομη μάχη.

Τέσσερις ρώσοι εξολοθρεύονται από μουτζαχεντίν σε μια ειδική επιχείρηση στο χωριό Eshelkhatoi στη περιοχή του Βεντένο. Σύμφωνα με εκπρόσωπο της ανώτατης διοίκησης της ChRI (Τσετσενικής Δημοκρατίας της Ιτσκερίας), «Οι τσετσένοι μαχητές είχαν στήσει ενέδρα στους εισβολείς».

Δύο πυλώνες της εταιρείας ρωσικών συμφερόντων MEGAFON, καταστρέφονται στην πόλη Jokhar, από δύο σχεδόν ταυτόχρονες εκρήξεις.

Πέμπτη 6 Ιουλίου

Μουτζαχεντίν επιτίθενται στα ρωσικά στρατεύματα στην περιοχή του χω-

Επίθεση από αντάρτες στην έδρα του ρωσικού τμήματος RUBOP το οποίο ανήκει στο υπουργείο εσωτερικών θεμάτων περί τρομοκρατίας και βρίσκεται στη Jokhar. Οι Μουτζαχεντίν έκαψαν όλα τα αρχεία της αστυνομίας

Τέσσερις αντάρτες σκοτώνονται μετά από έκρηξη που σημειώνεται κατά τη διάρκεια μεταφοράς εκρηκτικών στην Ινγκουσετία. Ανάμεσα στους νεκρούς είναι και ο επικεφαλής των τσετσένων ανταρτών Σαμίλ Μπασάγιεφ.

Σαμίλ Μπασάγιεφ

Παρασκευή 14 Ιουλίου

Εννέα ρώσοι μαζί με τσετσένους συνεργάτες τους εξολοθρεύονται ενώ πληγώνονται ακόμη δεκαέξι, σε μία σειρά επιθέσεων δολιοφθοράς, που πραγματοποιούν μουτζαχεντίν στη Jokhar και μερικές άλλες περιοχές της Τσετσενίας

Μια περίπολος ασφάλειας ρώσων και κυβερνητικών ανδρεικέλων πλήττεται από βλήματα όλμου στην περιοχή Nozhai Yurt στην οροσειρά των βουνών Tsentoroi. Σκοτώνονται δύο και τραυματίζονται άλλοι τέσσερις.

Μουτζαχεντίν πλήττουν, εν κινήσει, μια μονάδα των ρωσικών ειδικών δυνάμεων (spetsnaz) εξολοθρεύοντας τρεις και τραυματίζοντας έναν ακόμα κοντά στο χωριό Yakhoi Mohk.

Ένα στρατιωτικό τζιπ UAZ των ταγματασφαλιτών αχρηστεύεται και τέσσερις τσετσένοι συνεργάτες των εισβολέων τραυματίζονται από έκρηξη, στο χωριό Yarysh Mardy.

Δύο ακόμα εκρήξεις στη περιοχή Βεντένο. Ένα τζίπ του στρατού UAZ και ένα θωρακισμένο όχημα BRDM καταστρέφονται. Τρεις ρώσοι σκοτώνονται και τέσσερις άλλοι τραυματίζονται.

Ένα ρωσικό στρατιωτικό όχημα ZIL χτυπιέται από νάρκη στην περιοχή Kurchaloi. Σκοτώνονται δύο ρώσοι.

Μια μονάδα Μουτζαχεντίν στήνει ενέδρα και αφού καταστρέφει το όχημα των ρώσων ανοίγει πυρ εναντίον τους.

Δύο ταγματασφαλίτες τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας στο χωριό Nikikhat στην περιοχή Kurchaloi.

Μια συμμορία των ρωσικών ειδικών δυνάμεων (OMON), πλήττεται στο χωριό Ντάργκο στην περιοχή του Βεντένο. Η συμμορία αποτελείτο από μισθοφόρους και είχε αποσταλεί από το ρωσικό Υπουργείο εσωτερικών για να διευθύνει τις κατασταλτικές εγκληματικές επιχειρήσεις στις πόλεις και τα χωριά της νότιας Τσετσενίας. Η επιτυχής επιχείρηση για την εξόντωση των ρωσικών στρατευμάτων διενεργήθηκε από τους Amir Khairulla και Amir Akraman.

Πέμπτη 20 Ιουλίου

Μουτζαχεντίν εξολοθρεύουν έντεκα και τραυματίζουν τουλάχιστον δέκα ρώσους και ταγματασφαλίτες.

Αντάρτες επιτίθενται στους ρώσους εισβολείς στις περιοχές Dargo, Yalkhoi Mokhck και Gansolchu. Από την επίθεση επτά ρώσοι σκοτώνονται και πέντε ακόμα τραυματίζονται.

Άλλοι τέσσερις εισβολείς σκοτώνονται και δύο τραυματίζονται σε μάχη στη νότια δασική έκταση στο χωριό Elistanji. Ένας Μουτζαχεντίν τραυματίζεται.

Τουλάχιστον τρεις ταγματασφαλίτες τραυματίζονται όταν το φορτηγό τους «συναντά» νάρκη κοντά στο κέντρο του Βεντένο.

Οι περιοχές Σατόι και Βεντένο βομβαρδίζονται τη νύχτα από ρώσικα μαχητικά αεροσκάφη. Οι επιθέσεις πραγματοποιούνται στις περιοχές κοντά στα σύνορα του Νταγκεστάν.

Δύο ταξιαρχίες Μουτζαχεντίν πραγματοποιούν κοινή επίθεση ενάντια στις ρωσικές ειδικές δυνάμεις. Η μια ταξιαρχία κόβει τις γραμμές ανεφοδιασμού και βοήθειας σε ένα σημαντικό κέντρο των ρωσικών δυνάμεων

ο ελαφρά θωρακισμένα οχήματα μεταφοράς προσωπικού, ενώ σκοτώνονται πέντε ρώσοι και τραυματίζονται άλλοι οκτώ.

Μια ομάδα Μουτζαχεντίν επιτίθεται στις ρωσικές ειδικές δυνάμεις (spetsnaz) κοντά στο χωριό Ushkaloi. Δύο ρώσοι σκοτώνονται.

Ένα ρωσικό στρατιωτικό φορτηγό URAL ανατινάζεται από νάρκη στην περιοχή Itun Kali. Σκοτώνονται δύο ρώσοι.

Μια μονάδα Μουτζαχεντίν επιτίθεται σε ρωσική στρατιωτική συνοδεία 2 χλμ από το χωριό Shirdi Mokhck, όταν η δεύτερη «έπεσε» σε νάρκη. Ένα ρωσικό στρατιωτικό όχημα καίγεται. Στη μάχη που ακολουθεί τουλάχιστον τέσσερις ρώσοι σκοτώνονται και τραυματίζονται άλλοι πέντε. Σκοτώνεται κι ένας αντάρτης.

Ένας ρωσικό θωρακισμένο όχημα μεταφοράς προσωπικού καταστρέφεται από έκρηξη νάρκης κοντά στο χωριό Nikikhat. Σκοτώνονται τρεις ρώσοι.

Τα ρωσικά αεροπλάνα και το πυροβολικό βομβαρδίζουν τις νότιες περιοχές της Τσετσενίας, κατά τη διάρκεια των τελευταίων 48 ωρών.

Τετάρτη 26 έως Πέμπτη 27 Ιουλίου

Δεκαπέντε ρώσοι μαζί με ταγματασφαλίτες σκοτώνονται και τουλάχιστον άλλοι δεκαοκτώ τραυματίζονται σε διάφορες περιοχές της Τσετσενίας. Οι δολιοφθορές και οι επιθέσεις αντιπερισπασμού πραγματοποιούνται στις περιοχές Vedeno, Nozhai Yurt, Achkhoi Martan και Kurchaloi καθώς επίσης και στη Jokhar όπου Μουτζαχεντίν πραγματοποιούν νυχτερινές επιθέσεις στις θέσεις των ρωσικών εισβολέων και των τοπικών

ται πυρά στην περιοχή Zavodsky όπου σκοτώνονται δύο και τραυματίζονται άλλοι τέσσερις από τους εισβολείς και τους συνεργάτες τους. Ένα τζιπ τύπου Hammer αχρηστεύεται.

Τετάρτη 2 Αυγούστου

Μια ομάδα επιτίθεται σε μια συμμορία Ρώσων που ανήκουν στο ρωσικό Υπουργείο εσωτερικών στην περιοχή Plievsky Nazran πρωτεύουσα της κατειλημμένης Ingushetia. Δύο Ρώσοι σκοτώνονται επί τόπου.

Μαχητές επιτίθενται σε μια ομάδα ταγματασφαλιτών στη Jokhar. Σκοτώνονται πέντε μπάτσοι - ταγματασφαλίτες

Πέμπτη 3 Αυγούστου

Αντάρτες ανατινάζουν με νάρκη ένα τζιπ τύπου χάμερ των ρώσων εισβολέων κοντά στην τσετσενική πόλη Argun. Σκοτώνονται 3 ρώσοι.

Σάββατο 5 Αυγούστου

Δύο εκρήξεις καταστρέφουν 5 κινητές μονάδες τηλεπικοινωνιών, σχεδόν ταυτόχρονα, κοντά στα κέντρα τηλεπικοινωνιών στις περιοχές, Staropromyslovsky και Groznensky.

Δέκα ρώσοι μαζί με ταγματασφαλίτες σκοτώθηκαν και τουλάχιστον άλλοι δεκατρείς τραυματίστηκαν σε διάφορες συγκρούσεις με Μουτζαχεντίν στην περιοχή του Jokhar και στη νότια Τσετσενία, από 5 Αυγούστου έως 6 Αυγούστου. Δύο Μουτζαχεντίν σκοτώνονται και άλλοι τέσσερις τραυματίζονται ελαφρά σ' αυτές τις συγκρούσεις.

Κυριακή 6 Αυγούστου

Τρεις πυλώνες τηλεπικοινωνιών που ανήκουν στη ρωσικών συμφερόντων επιχείρηση Megafon ανατινάζονται στην περιοχή της Τσετσενίας

Μουτζαχεντίν επιτίθενται σε φορτηγό του «ρωσικού Υπουργείου εσωτερικών» με νάρκη κοντά στο χωριό Prigorodnoye τραυματίζοντας σοβαρά τρεις ρώσους.

Επιθέσεις από Μουτζαχεντίν δέχονται ρωσικά στρατεύματα και ταγματασφαλίτες στις περιοχές Jokhar,

γενοκτονία των ημερών μας από τη Ρωσική κυριαρχία....

ΙΟΥΛΙΟΣ

Τρίτη 4 Ιουλίου

Τρεις Ρώσοι σκοτώνονται και τέσσερις τραυματίζονται από επιθέσεις αντάρτών στη περιοχή του Γκρόζνυ (Τζοκάρ).

Τετάρτη 5 Ιουλίου

Ρωσικά πολεμικά αεροσκάφη βομβαρδίζουν διάφορα μέρη της περιοχής Βεντένο.

Μία ομάδα ανταρτών επιτίθεται σε μια αναγνωριστική περίπολο των εισβολέων ρώσων στον συνοικισμό Σαμίρ Κοτάρ. Δύο εξολοθρεύονται και άλλοι δύο τραυματίζονται μετά από σύντομη μάχη.

Τέσσερις ρώσοι εξολοθρεύονται από μουτζαχεντίν σε μια ειδική επιχείρηση στο χωριό Eshelkhatoi στη περιοχή του Βεντένο. Σύμφωνα με εκπρόσωπο της ανώτατης διοίκησης της ChRI (Τσετσενικής Δημοκρατίας της Ιτσκερίας), «Οι τσετσένοι μαχητές είχαν στήσει ενέδρα στους εισβολείς».

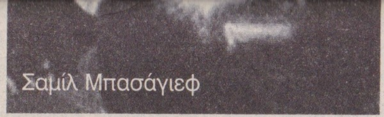
Δύο πυλώνες της εταιρείας ρωσικών συμφερόντων MEGAFON, καταστρέφονται στην πόλη Jokhar, από δύο σχεδόν ταυτόχρονες εκρήξεις.

Πέμπτη 6 Ιουλίου

Μουτζαχεντίν επιτίθενται στα ρωσικά στρατεύματα στην περιοχή του χωριού Νταργκο. Ένα θωρακισμένο όχημα μεταφοράς προσωπικού καταστρέφεται και τέσσερις στρατιώτες σκοτώνονται. Τουλάχιστον έξι ακόμα Ρώσοι τραυματίζονται.

Ένα ρωσικό φορτηγό καταστρέφεται από έκρηξη στη εθνική οδό Βεντένο - Σέρζεν Γιάρτ. Τρεις Ρώσοι σκοτώνονται και ένας ακόμα τραυματίζεται σοβαρά.

Ένα ρωσικό θωρακισμένο όχημα μεταφοράς προσωπικού καταστρέφεται στην εθνική οδό Shatoi - Itum Kali

Σαμίλ Μπασάγιεφ

Παρασκευή 14 Ιουλίου

Εννέα ρώσοι μαζί με τσετσένους συνεργάτες τους εξολοθρεύονται ενώ πληγώνονται ακόμη δεκαέξι, σε μία σειρά επιθέσεων δολιοφθοράς, που πραγματοποιούν μουτζαχεντίν στη Jokhar και μερικές άλλες περιοχές της Τσετσενίας

Μια περίπολος ασφάλειας ρώσων και κυβερνητικών ανδρεικέλων πλήττεται από βλήματα όλμου στην περιοχή Nozhai Yurt στην οροσειρά των βουνών Tsentoroi. Σκοτώνονται δύο και τραυματίζονται άλλοι τέσσερις. Μουτζαχεντίν πλήττουν, εν κινήσει, μια μονάδα των ρωσικών ειδικών δυνάμεων (spetsnaz) εξολοθρεύοντας τρεις και τραυματίζοντας έναν ακόμα κοντά στο χωριό Yakhoi Mohk.

Ένα στρατιωτικό τζιπ UAZ των ταγματασφαλιτών αχρηστεύεται και τέσσερις τσετσένοι συνεργάτες των εισβολέων τραυματίζονται από έκρηξη, στο χωριό Yarysh Mardy.

Δύο ακόμα εκρήξεις στη περιοχή Βεντένο. Ένα τζιπ του στρατού UAZ και ένα θωρακισμένο όχημα BRDM καταστρέφονται. Τρεις ρώσοι σκοτώνονται και τέσσερις άλλοι τραυματίζονται.

Τετάρτη 19 Ιουλίου

Δώδεκα ρώσοι μαζί με ντόπιους συνεργάτες τους σκοτώνονται και τουλάχιστον άλλοι δεκατέσσερις τραυματίζονται από επιθέσεις ανταρτών στην Τσετσενία.

Οι ομάδες κρούσης των Μουτζαχεντίν πραγματοποιούν μια σειρά νυχτερινών επιθέσεων ενάντια στις ρωσικές δυνάμεις στη Jokhar. Σκοτώνονται δύο και τραυματίζονται άλλοι πέντε ρώσοι και ταγματασφαλίτες.

Τρεις ρώσοι και ένας ταγματασφαλί-

Η επιτυχής επιχείρηση για την εξόντωση των ρωσικών στρατευμάτων διενεργήθηκε από τους Amir Khairulla και Amir Akraman.

Πέμπτη 20 Ιουλίου

Μουτζαχεντίν εξολοθρεύουν έντεκα και τραυματίζουν τουλάχιστον δέκα ρώσους και ταγματασφαλίτες.

Αντάρτες επιτίθενται στους ρώσους εισβολείς στις περιοχές Dargo, Yalkhoi Mokhck και Gansolchu. Από την επίθεση επτά ρώσοι σκοτώνονται και πέντε ακόμα τραυματίζονται.

Άλλοι τέσσερις εισβολείς σκοτώνονται και δύο τραυματίζονται σε μάχη στη νότια δασική έκταση στο χωριό Elistanji. Ένας Μουτζαχεντίν τραυματίζεται.

Τουλάχιστον τρεις ταγματασφαλίτες τραυματίζονται όταν το φορτηγό τους «συναντά» νάρκη κοντά στο κέντρο του Βεντένο.

Οι περιοχές Σατόι και Βεντένο βομβαρδίζονται τη νύχτα από ρώσικα μαχητικά αεροσκάφη. Οι επιθέσεις πραγματοποιούνται στις περιοχές κοντά στα σύνορα του Νταγκεστάν.

Δύο ταξιαρχίες Μουτζαχεντίν πραγματοποιούν κοινή επίθεση ενάντια στις ρωσικές ειδικές δυνάμεις. Η μια ταξιαρχία κόβει τις γραμμές ανεφοδιασμού και βοήθειας σε ένα σημαντικό κέντρο των ρωσικών δυνάμεων ενώ η άλλη επιτίθεται στους στρατιώτες.

Σάββατο 22 Ιουλίου

Επτά ρώσοι σκοτώνονται κι άλλοι επτά τραυματίζονται από επιθέσεις των Μουτζαχεντίν στα χωριά Nikikhat και Yakhoi Mokhck.

Δευτέρα 24 έως Τετάρτη 26 Ιουλίου

Δεκαεννέα ρώσοι στρατιώτες σκοτώνονται και τουλάχιστον εικοσιτέσσερις άλλοι τραυματίζονται μέσα σε 48 ώρες, από τις εκρήξεις ναρκών και σε μάχες με Μουτζαχεντίν, στις πε-

ται. Στη μάχη που ακολουθεί τουλάχιστον τέσσερις ρώσοι σκοτώνονται και τραυματίζονται άλλοι πέντε. Σκοτώνεται κι ένας αντάρτης.

Ένας ρωσικό θωρακισμένο όχημα μεταφοράς προσωπικού καταστρέφεται από έκρηξη νάρκης κοντά στο χωριό Nikikhat. Σκοτώνονται τρεις ρώσοι.

Τα ρωσικά αεροπλάνα και το πυροβολικό βομβαρδίζουν τις νότιες περιοχές της Τσετσενίας, κατά τη διάρκεια των τελευταίων 48 ωρών.

Τετάρτη 26 έως Πέμπτη 27 Ιουλίου

Δεκαπέντε ρώσοι μαζί με ταγματασφαλίτες σκοτώνονται και τουλάχιστον άλλοι δεκαοκτώ τραυματίζονται σε διάφορες περιοχές της Τσετσενίας. Οι δολιοφθορές και οι επιθέσεις αντιπερισπασμού πραγματοποιούνται στις περιοχές Vedeno, Nozhai Yurt, Achkhoi Martan και Kurchaloi καθώς επίσης και στη Jokhar όπου Μουτζαχεντίν πραγματοποιούν νυχτερινές επιθέσεις στις θέσεις των ρωσικών εισβολέων και των τοπικών υπηρετών τους.

Σάββατο 29 Ιουλίου

Ένα ρωσικό βαρύ τεθωρακισμένο τύπου APC ανατινάζεται από μια νάρκη στην εθνική οδό Shali - Tovzeni της περιοχής Vedeno. Σκοτώνονται τέσσερις εισβολείς, ενώ τραυματίζονται άλλοι τέσσερις.

Κυριακή 30 Ιουλίου

Μονάδα Μουτζαχεντίν επιτίθεται σε ρωσική συνοδεία στρατιωτικών οχημάτων. Η φάλαγγα αποτελείται από 4 βαριά και 3 ελαφριά θωρακισμένους

Πέμπτη 3 Αυγούστου

Αντάρτες ανατινάζουν με νάρκη ένα τζιπ τύπου χάμερ των ρώσων εισβολέων κοντά στην τσετσενική πόλη Argun. Σκοτώνονται 3 ρώσοι.

Σάββατο 5 Αυγούστου

Δύο εκρήξεις καταστρέφουν 5 κινητές μονάδες τηλεπικοινωνιών, σχεδόν ταυτόχρονα, κοντά στα κέντρα τηλεπικοινωνιών στις περιοχές, Staropromyslovsky και Groznensky.

Δέκα ρώσοι μαζί με ταγματασφαλίτες σκοτώθηκαν και τουλάχιστον άλλοι δεκατρείς τραυματίστηκαν σε διάφορες συγκρούσεις με Μουτζαχεντίν στην περιοχή του Jokhar και στη νότια Τσετσενία, από 5 Αυγούστου έως 6 Αυγούστου. Δύο Μουτζαχεντίν σκοτώνονται και άλλοι τέσσερις τραυματίζονται ελαφρά σ' αυτές τις συγκρούσεις.

Κυριακή 6 Αυγούστου

Τρεις πυλώνες τηλεπικοινωνιών που ανήκουν στη ρωσικών συμφερόντων επιχείρηση Megafon ανατινάζονται στην περιοχή της Τσετσενίας

Μουτζαχεντίν επιτίθενται σε φορτηγό του «ρωσικού Υπουργείου εσωτερικών» με νάρκη κοντά στο χωριό Prigorodnoye τραυματίζοντας σοβαρά τρεις ρώσους.

Επιθέσεις από Μουτζαχεντίν δέχονται ρώσικα στρατεύματα και ταγματασφαλίτες στις περιοχές Jokhar, Vedeno, Nozhai Yurt και Kurchaloi.

Δύο ρώσοι εισβολείς σκοτώνονται και τρεις ακόμα τραυματίζονται στη Jokhar. Ένας εισβολέα και τρεις τσετσένοι υπηρέτες τους σκοτώνονται και άλλοι πέντε τραυματίζονται σε δύο διαφορετικές επιθέσεις στο χωριό Dargo και στο κέντρο της περιοχής του Vedeno.

Ένας ρώσος στρατιώτης σκοτώνεται και τέσσερις τραυματίζονται κατά τη διάρκεια σύγκρουσης στο χωριό Nikikhat. Οι εισβολείς υποστηρίζο-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ

νται και από ελικόπτερα σε αυτήν την μάχη. Άλλοι τρεις ρώσοι σκοτώνονται και ένας ακόμα τραυματίζεται από επίθεση ανταρτών σε δασώδη περιοχή κοντά στο χωριό Yalkhoi Mokhck.

Ρώσικο πυροβολικό και αεροπορία βομβαρδίζουν τις περιοχές φαραγγιών Vedeno και των βουνών κοντά στα χωριά Dargo και Yalkhoi Mokhck καθώς επίσης και τις περιοχές στα σύνορα Τσετσενίας - Νταγκεστάν.
Τρεις ρώσοι στρατιώτες νεκροί μετά από συγκρούσεις στο χωριό Zamai Yurt.

Δευτέρα 7 Αυγούστου
Μουτζαχεντίν επιτίθενται στα ρωσικά μισθοφορικά στρατεύματα κοντά στο χωριό Yalkhoi Mokhck στην περιοχή Nozhai Yurt. Καταστρέφουν ένα θωρακισμένο όχημα μεταφοράς προσωπικού και σκοτώνουν 4 ρώσους.

Μονάδα Μουτζαχεντίν επιτίθεται στα ρώσικα μισθοφορικά στρατεύματα κοντά στο χωριό Dargo. Σκοτώνεται ένας ρώσος και τραυματίζεται ακόμα ένας.

Οι συγκρούσεις στην περιοχή Vedeno συνεχίζονται στις 7 Αυγούστου και 8 Αυγούστου για σχεδόν 48 ώρες. Οι ομάδες Μουτζαχεντίν συγκρούονται με τα ρωσικά μισθοφορικά στρατεύματα, στα προάστια των χωριών Vedeno, Dyshni Vedeno και Shamil Khutor. Πέντε ρώσοι μαζί με ταγματασφαλίτες σκοτώνονται και τραυματίζονται τουλάχιστον έξι. Ορισμένοι Μουτζαχεντίν τραυματίζονται κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων. Ο ρώσοι εισβολείς χρησιμοποίησαν ελικόπτερα για την από αέρος υποστήριξή τους.

Τρίτη 8 Αυγούστου
Μια από τις μονάδες Μουτζαχεντίν επιτίθεται σε μια ομάδα ρώσων στο χωριό Dachu Borzoi. Δύο ρώσοι σκοτώνονται.

Τετάρτη 9 Αυγούστου
Συγκρούσεις στη περιοχή του Vedeno κοντά στο χωριό Dyshni Vedeno. Δύο

Η ρωσική αεροπορία σφυροκοπά δασικές περιοχές των χωριών Dargo, Eshelkhatoi και Elistanji.

Τη νύχτα από τις **15 Αυγούστου έως τις 16 Αυγούστου,** Τσετσένοι αντάρτες επιτίθενται με ρουκέτες σε μια θέση της ρωσικής ειδικής αστυνομίας στη περιοχή της Jokhar.

Πέμπτη 17 Αυγούστου
Ένα ρωσικό όχημα τύπου χάμερ ανατινάζεται από μία νάρκη στη περιοχή του Jokhar. Τραυματίζεται ένας ρώσος.

Παρασκευή 18 Αυγούστου
Ομάδα Μουτζαχεντίν ανατινάζει ένα ρωσικό θωρακισμένο όχημα μεταφοράς προσωπικού στο χωριό Eshelkhatoi. Σκοτώνονται δύο και τραυματίζονται ακόμα τέσσερις ρώσοι.

Σε διαμέρισμα που ανήκει στον αρχηγό των ταγματασφαλιτών επιτίθενται Μουτζαχεντίν με ρουκέτες στη βόρεια περιοχή του Jokhar. Τραυματίζονται δύο ταγματασφαλίτες.

Είκοσι δύο ρώσοι εισβολείς μαζί με τους συνεργάτες τους έχουν σκοτωθεί και περισσότεροι από είκοσι έχουν τραυματιστεί στο διάστημα από **19 έως 21 Αυγούστου** σε διάφορες περιοχές της Τσετσενίας, από επιθέσεις των Μουτζαχεντίν.

Στη νύχτα από τις **19 Αυγούστου έως τις 20 Αυγούστου,** Μουτζαχεντίν επιτέθηκαν στα σπίτια δύο μπάτσων ντεταλμένων από τους εισβολείς χωριό Alkhasty της κατειλημμένης από τους ρώσους περιοχής Muslem Ingushetia. Δύο συνεργάτες των εισβολέων σκοτώθηκαν ενώ τα σπίτια τους κάηκαν. Επιθέσεις επίσης πραγματοποιούνται στη Jokhar καθώς και σε Nozhai Yurt, Kurchaloi, Vedeno, Shatoi, Itum Kali και στις περιοχές Achkhoi Martan. Σκοτώνονται οκτώ ρώσοι και συνεργάτες τους ενώ τραυματίζονται άλλοι τρεις.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

ΙΡΑΚ

4-7. Αντάρτες απαγάγουν τον εκπρόσωπο του υπουργού ηλεκτρισμού, Raad al-Harith, μαζί με δεκαεννέα σωματοφύλακές του, σε πολυσύχναστο δρόμο της Βαγδάτης.

7-7. Τρεις αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες εκτελούνται στο Ιράκ. Αντάρτες πυροβολούν και σκοτώνουν τουλάχιστον 5 ιρακινούς στρατιώτες σε φυλάκιο κοντά στη Μπακούμπα.

11-7. Τα πτώματα 2 αγνοούμενων αμερικανών μισθοφόρων βρίσκονται στην περιοχή Ανμπάρ στο Ιράκ.

15-7. Αντάρτες με στολές παραλλαγής εισβάλλουν σε λέσχη στο κέντρο της Βαγδάτης και απαγάγουν 50 άτομα, μεταξύ των οποίων τον πρόεδρο της Ολυμπιακής Επιτροπής του Ιράκ Αχμεντ αλ Χαντίγια Σαμαράι, τον γενικό γραμματέα της Εθνικής Ολυμπιακής Επιτροπής και τους πρόεδρους των αθλητικών ομοσπονδιών της πυγμαχίας και του τάε κβον ντο, ενώ συνεδρίαζαν.

16-7. Αντάρτες απαγάγουν στη Βαγδάτη τον Αντελ αλ Καζάζ, γενικό διευθυντή της εταιρίας πετρελαίου του βόρειου Ιράκ.

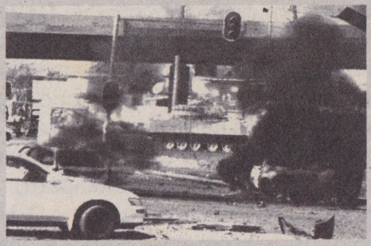
17-7. Κατά τη διάρκεια επίθεσης ανταρτών σε περιπολία Βρετανών στη Βασόρα σκοτώνεται ένας βρε-

κών δυνάμεων στην πόλη Κάεμ, δυτικά της Βαγδάτης.
- Ένας δανός και ένας Λιθουανός στρατιώτης τραυματίζονται σε επιθέσεις στη Βασόρα και τη Χαρίθα, αντίστοιχα.

20-7. Ένας ακόμη αμερικανός κατοχικός στρατιώτης πέφτει νεκρός κατά τη διάρκεια επιχειρήσεων στο Αλ-Ανμπάρ.

29-7. Δύο ακόμη πεζοναύτες, οι οποίοι συμμετείχαν σε επιχείρηση στην επαρχία Αλ Ανμπάρ, δεν θα είναι πλέον μαζί με τους υπόλοιπους.

1-8. Από επίθεση ανταρτών **σε πολυεθνική βάση κατοχικών** δυνάμεων στο νότιο Ιράκ τραυματίζεται θανάσιμα ένας βρετανός στρατιώτης.
- **Έκρηξη βόμβας** σε δρόμο κοντά στην πόλη Μπαϊτζί, τη στιγμή που περνά κομβόι οχημάτων του ιρακινού στρατού, συνοδευόμενο από ενέδρα ανταρτών. Σκοτώνονται 20 ιρακινοί στρατιώτες και τραυματίζονται άλλοι δεκατρείς. **Στη Βαγδάτη** καμικάζι ενεργοποιεί τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένος τη στιγμή που περνά ιρακινή περιπολία, παίρνοντας μαζί του περισσότερους από δέκα ιρακινούς στρατιώτες και μπάτσους και τραυματίζοντας άλλους δώδεκα.
- **Κιρκούκ.** Βόμβα εκρήγνυται την ώρα που περνά ιρακινή περιπολία. Σκοτώνονται δύο μπάτσοι και τραυματίζεται άλλος ένας.

4-8. Μοσούλη. Υψηλόβαθμος μπά-

εταιρίας συμφερόντων του αμερικανικού στρατού.

9-8. Δύο επιθέσεις εναντίον Αμερικανών στη Ραμάντι και Βρετανών στη Βασόρα. Σύμφωνα με το Αλ-Τζαζίρα, οι επιθέσεις σημειώθηκαν τις πρώτες πρωινές ώρες. Αυτόπτες μάρτυρες ανέφεραν ότι υπάρχουν απώλειες στις τάξεις των Αμερικανών και Βρετανών.

10-8. Σύμφωνα με ανακοίνωση του αμερικανικού στρατού κατοχής στο Ιράκ τρεις Αμερικανοί στρατιώτες σκοτώθηκαν στο νομό Αλ-Ανμπάρ μετά από επίθεση ανταρτών.
- **Χαμπανίγιε:** Τρεις μπάτσοι σκοτώνονται και 7 τραυματίζονται από επίθεση με αυτοκίνητο καμικάζι εναντίον αστυνομικού τμήματος.
- **Κιρκούκ:** Τρεις στρατιώτες τραυματίζονται, μετά από επίθεση με εκρηκτικό μηχανισμό που έχει τοποθετηθεί στην άκρη του δρόμου και ο οποίος εκρήγνυται την ώρα που περνούσε το όχημα από το συγκεκριμένο σημείο.
-Στη **Βασόρα** αντάρτες εκτελούν τον συνταγματάρχη μπάτσο Fadhil al-Magsusi.

13-8. Εκτελείται ιρακινός συνταγματάρχης κοντά στο Τικρίτ.

21-8. Τρεις αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες τραυματίζονται θανάσιμα κατά τη διάρκεια επιχείρησης της μονάδας τους στην επαρχία Αλ Ανμπάρ.
- Αντάρτες ανατινάζουν όχημα ιρακινών μπάτσων με αυτοσχέδιο εκρηκτικό μηχανισμό τοποθετημένο στην άκρη δρόμου, στην πόλη Ισκανταρίγιε.
- Βασόρα: αντάρτες εκτελούν δυο αξιωματικούς των μυστικών υπηρεσιών του υπουργείου εσωτερικών.
- Επίθεση με πυραύλους κατιούσα δέχεται βρετανική βάση που βρί-

πο συγκρούσεις στο χωριό Zamai Yurt.

Δευτέρα 7 Αυγούστου
Μουτζαχεντίν επιτίθενται στα ρωσικά μισθοφορικά στρατεύματα κοντά στο χωριό Yalkhoi Mokhk στην περιοχή Nozhai Yurt. Καταστρέφουν ένα θωρακισμένο όχημα μεταφοράς προσωπικού και σκοτώνουν 4 ρώσους.

Μονάδα Μουτζαχεντίν επιτίθεται στα ρώσικα μισθοφορικά στρατεύματα κοντά στο χωριό Dargo. Σκοτώνεται ένας ρώσος και τραυματίζεται ακόμα ένας.

Οι συγκρούσεις στην περιοχή Vedeno συνεχίζονται στις 7 Αυγούστου και 8 Αυγούστου για σχεδόν 48 ώρες. Οι ομάδες Μουτζαχεντίν συγκρούονται με τα ρωσικά μισθοφορικά στρατεύματα, στα προάστια των χωριών Vedeno, Dyshni Vedeno και Shamil Khutor. Πέντε ρώσοι μαζί με ταγματασφαλίτες σκοτώνονται και τραυματίζονται τουλάχιστον έξι. Ορισμένοι Μουτζαχεντίν τραυματίζονται κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων. Ο ρώσοι εισβολείς χρησιμοποίησαν ελικόπτερα για την από αέρος υποστήριξή τους.

Τρίτη 8 Αυγούστου
Μια από τις μονάδες Μουτζαχεντίν επιτίθεται σε μια ομάδα ρώσων στο χωριό Dachu Borzoi. Δύο ρώσοι σκοτώνονται.

Τετάρτη 9 Αυγούστου
Συγκρούσεις στη περιοχή του Vedeno κοντά στο χωριό Dyshni Vedeno. Δύο ρώσοι νεκροί και άλλοι τρεις τραυματίες.

Το ρωσικό πυροβολικό κι η αεροπορία βομβαρδίζουν τις περιοχές Vedeno, Nozhai Yurt, Kurchaloi, Shali και Shatoi.

Σάββατο 12 Αυγούστου
Τη νύχτα από τις 12 Αυγούστου έως τις 13 Αυγούστου, Μουτζαχεντίν σκοτώνουν δύο ρώσους στρατιώτες στην περιοχή Zavodsky του Jokhar. Τουλάχιστον έξι ακόμα εισβολείς και συνεργάτες τους τραυματίζονται. Οι Μουτζαχεντίν έβαλαν πυρκαγιά στις θέσεις των ρώσων και των συνεργατών τους.

Κυριακή 13 Αυγούστου
Ομάδα Μουτζαχεντίν ανατινάζει ένα ρώσικο θωρακισμένο όχημα μεταφοράς προσωπικού σε έναν δρόμο των

Jokhar. Τραυματίζεται ένας ρώσος.

Παρασκευή 18 Αυγούστου
Ομάδα Μουτζαχεντίν ανατινάζει ένα ρωσικό θωρακισμένο όχημα μεταφοράς προσωπικού στο χωριό Eshelkhatoi. Σκοτώνονται δύο και τραυματίζονται ακόμα τέσσερις ρώσοι.

Σε διαμέρισμα που ανήκει στον αρχηγό των ταγματασφαλιτών επιτίθενται Μουτζαχεντίν με ρουκέτες στη βόρεια περιοχή του Jokhar. Τραυματίζονται δύο ταγματασφαλίτες.

Είκοσι δύο ρώσοι εισβολείς μαζί με τους συνεργάτες τους έχουν σκοτωθεί και περισσότεροι από είκοσι έχουν τραυματιστεί στο διάστημα από **19 έως 21 Αυγούστου** σε διάφορες περιοχές της Τσετσενίας, από επιθέσεις των Μουτζαχεντίν.

Στη νύχτα από τις **19 Αυγούστου έως τις 20 Αυγούστου**, Μουτζαχεντίν επιτέθηκαν στα σπίτια δύο μπάτσων ενταλμένων από τους εισβολείς χωριό Alkhasty της κατειλημμένης από τους ρώσους περιοχής Muslem Ingushetia. Δύο συνεργάτες των εισβολέων σκοτώθηκαν ενώ τα σπίτια τους κάηκαν. Επιθέσεις επίσης πραγματοποιούνται στη Jokhar καθώς και σε Nozhai Yurt, Kurchaloi, Vedeno, Shatoi, Itum Kali και στις περιοχές Achkhoi Martan. Σκοτώνονται οκτώ ρώσοι και συνεργάτες τους ενώ τραυματίζονται άλλοι τρεις.

Διάφορες συγκρούσεις μεταξύ των μαχητών Μουτζαχεντίν και των ρωσικών ειδικών δυνάμεων πραγματοποιούνται στις περιοχές Vedeno και Nozhai Yurt. Τουλάχιστον Δέκα Ρώσοι σκοτώνονται και έντεκα ακόμα τραυματίζονται.

Ένα ρωσικό στρατιωτικό φορτηγό ανατινάζεται από Μουτζαχεντίν σε έναν δρόμο κοντά στο χωριό Yakhoi Mokhck. Τρεις ρώσοι σκοτώνονται ενώ τραυματίζονται σοβαρά αρκετοί ακόμα.
Ένας μπάτσος υποκύπτει στα τραύματα του στις **18 Αυγούστου** σε νοσοκομείο μετά από επίθεση που έγινε από μουτζαχεντίν, στις **11 Αυγούστου** σε αστυνομικό τμήμα κοντά στο σπίτι ενός υψηλόβαθμου στελέχους ασφάλειας στη πόλη Shamilkala, πρωτεύουσα του Νταγκεστάν.

4-7. Αντάρτες απαγάγουν τον εκπρόσωπο του υπουργού ηλεκτρισμού, Raad al-Harith, μαζί με δεκαεννέα σωματοφύλακές του, σε πολυσύχναστο δρόμο της Βαγδάτης.

7-7. Τρεις αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες εκτελούνται στο Ιράκ. Αντάρτες πυροβολούν και σκοτώνουν τουλάχιστον 5 ιρακινούς στρατιώτες σε φυλάκιο κοντά στη Μπακούμπα.

11-7. Τα πτώματα 2 αγνοούμενων αμερικανών μισθοφόρων βρίσκονται στην περιοχή Ανμπάρ στο Ιράκ.

15-7. Αντάρτες με στολές παραλλαγής εισβάλλουν σε λέσχη στο κέντρο της Βαγδάτης και απαγάγουν 50 άτομα, μεταξύ των οποίων τον πρόεδρο της Ολυμπιακής Επιτροπής του Ιράκ Αχμεντ αλ Χαντίγια Σαμαράι, τον γενικό γραμματέα της Εθνικής Ολυμπιακής Επιτροπής και τους πρόεδρους των αθλητικών ομοσπονδιών της πυγμαχίας και του τάε κβον ντο, ενώ συνεδρίαζαν.

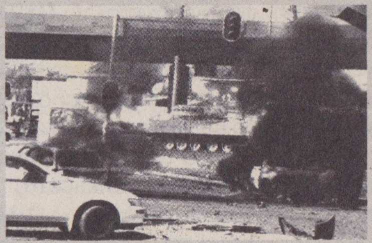
16-7. Αντάρτες απαγάγουν στη Βαγδάτη τον Αντελ αλ Καζάζ, γενικό διευθυντή της εταιρίας πετρελαίου του βόρειου Ιράκ.

17-7. Κατά τη διάρκεια επίθεσης ανταρτών σε περιπολία Βρετανών στη Βασόρα σκοτώνεται ένας βρετανός κατοχικός στρατιώτης.
- Έκρηξη αυτοσχέδιου μηχανισμού ακινητοποιεί αυτοκίνητο και τραυματίζει τον ουκρανό διευθυντή του τμήματος υποστήριξης της αστυνομίας και έναν ακόμη ουκρανό αξιωματούχο, μέλη της σλοβάκικης φάλαγγας, κοντά στην πόλη Ελ Ντιβανίγια.
- Άλλοι τρεις αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες σκοτώνονται σε επιθέσεις στην περιοχή της Βαγδάτης και στην επαρχία Αλ Ανμπάρ.

18-7. Βαγδάτη. Αντάρτες εισβάλλουν σε μεγάλο νοσοκομείο και απελευθερώνουν περίπου 12 τραυματίες κρατουμένους, σκοτώνοντας και 4 ιρακινούς μπάτσους.
- Βασόρα. Εκτοξεύονται δεκάδες ρουκέτες εναντίον του αρχηγείου

στην επαρχία Αλ Ανμπάρ, δεν θα είναι πλέον μαζί με τους υπόλοιπους.

1-8. Από επίθεση ανταρτών **σε πολυεθνική βάση κατοχικών** δυνάμεων στον νότιο Ιράκ τραυματίζεται θανάσιμα ένας βρετανός στρατιώτης.
- **Έκρηξη βόμβας** σε δρόμο κοντά στην πόλη Μπαϊτζί, τη στιγμή που περνά κομβόι οχημάτων του ιρακινού στρατού, συνοδεύεται από ενέδρα ανταρτών. Σκοτώνονται 20 ιρακινοί στρατιώτες και τραυματίζονται άλλοι δεκατρείς. **Στη Βαγδάτη** καμικάζι ενεργοποιεί τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένος τη στιγμή που περνά ιρακινή περιπολία, παίρνοντας μαζί του περισσότερους από δέκα ιρακινούς στρατιώτες και μπάτσους και τραυματίζοντας άλλους δώδεκα.
- **Κιρκούκ.** Βόμβα εκρήγνυται την ώρα που περνά ιρακινή περιπολία. Σκοτώνονται δύο μπάτσοι και τραυματίζεται άλλος ένας.

4-8. Μοσούλη. Υψηλόβαθμος μπάτσος της πόλης μαζί με δύο σωματοφύλακες του εγκαταλείπουν αυτό τον ά-χαρο κόσμο, μετά από έκρηξη αυτοκινήτου-βόμβας. Την ίδια μέρα πραγματοποιούνται άλλες δύο επιθέσεις εναντίον περιπόλων. Το Συμβουλευτικό Σώμα των Μουτζαχεντίν αναλαμβάνει την ευθύνη της συντονισμένης τριπλής επίθεσης.

6-8. Το υπουργείο άμυνας ανακοινώνει το θάνατο άλλων τριών στρατιωτών που συμμετείχαν στην επιχείρηση Ελευθερία στο Ιράκ, από έκρηξη μηχανισμού κοντά στο όχημά τους..Ευχόμαστε καλή λευτεριά και στους υπόλοιπους.

7-8. Τρεις αμερικανοί στρατιώτες σκοτώνονται μετά από έκρηξη βόμβας τη στιγμή που περνά το ό-

στο Ιράκ τρεις Αμερικανοί στρατιώτες σκοτώθηκαν στο νομό Αλ-Ανμπάρ μετά από επίθεση ανταρτών.
- **Χαμπανίγιε:** Τρεις μπάτσοι σκοτώνονται και 7 τραυματίζονται από επίθεση με αυτοκίνητο καμικάζι εναντίον αστυνομικού τμήματος.
- **Κιρκούκ:** Τρεις στρατιώτες τραυματίζονται, μετά από επίθεση με εκρηκτικό μηχανισμό που έχει τοποθετηθεί στην άκρη του δρόμου και ο οποίος εκρήγνυται την ώρα που περνούσε το όχημα από το συγκεκριμένο σημείο.
-Στη **Βασόρα** αντάρτες εκτελούν τον συνταγματάρχη μπάτσο Fadhil al-Magsusi.

13-8. Εκτελείται ιρακινός συνταγματάρχης κοντά στο Τικρίτ.

21-8. Τρεις αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες τραυματίζονται θανάσιμα κατά τη διάρκεια επιχείρησης της μονάδας τους στην επαρχία Αλ Ανμπάρ.
- Αντάρτες ανατινάζουν όχημα ιρακινών μπάτσων με αυτοσχέδιο εκρηκτικό μηχανισμό τοποθετημένο στην άκρη δρόμου, στην πόλη Ισκανταρίγιε.
- Βασόρα: αντάρτες εκτελούν δυο αξιωματικούς των μυστικών υπηρεσιών του υπουργείου εσωτερικών.
- Επίθεση με πυραύλους κατιούσα δέχεται βρετανική βάση που βρίσκεται στο αεροδρόμιο της Βασόρα.

24-8. Στο Μπαϊτζί, βόρεια της Βαγδάτης, βρίσκεται το πτώμα ενός αποκεφαλισμένου αξιωματικού της αστυνομίας.

25-8. Στην περιοχή της Μπαακούμπα επίθεση ανταρτών που είχε στόχο αυτοκινητοπομπή υπευθύνου της αστυνομίας, προκαλεί τον τραυματισμό πέντε φρουρών του.

27-8. Στην Αμαρίγια, δυτικά της Βαγδάτης, τέσσερις σωματοφύλακες του σουνίτη πρώην αντιπροέδρου της κυβέρνησης Αμπεντ Μότλακ αλ Τζουμπούρι σκοτώνονται από πυρά ανταρτών.

28-8. Τέσσερεις ιρακινοί μπάτσοι σκοτώνονται στο Κιρκούκ από πυ-

σκοτώνονται και τραυματίζονται τουλάχιστον έξι. Ορισμένοι Μουτζαχεντίν τραυματίζονται κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων. Ο ρώσοι εισβολείς χρησιμοποίησαν ελικόπτερα για την από αέρος υποστήριξή τους.

Τρίτη 8 Αυγούστου
Μια από τις μονάδες Μουτζαχεντίν επιτίθεται σε μια ομάδα ρώσων στο χωριό Dachu Borzoi. Δύο ρώσοι σκοτώνονται.

Τετάρτη 9 Αυγούστου
Συγκρούσεις στη περιοχή του Vedeno κοντά στο χωριό Dyshni Vedeno. Δύο ρώσοι νεκροί και άλλοι τρεις τραυματίες.

Το ρωσικό πυροβολικό κι η αεροπορία βομβαρδίζουν τις περιοχές Vedeno, Nozhai Yurt, Kurchaloi, Shali και Shatoi.

Σάββατο 12 Αυγούστου
Τη νύχτα από τις 12 Αυγούστου έως τις 13 Αυγούστου, Μουτζαχεντίν σκοτώνουν δύο ρώσους στρατιώτες στην περιοχή Zavodsky του Jokhar. Τουλάχιστον έξι ακόμα εισβολείς και συνεργάτες τους τραυματίζονται. Οι Μουτζαχεντίν έβαλαν πυρκαγιά στις θέσεις των ρώσων και των συνεργατών τους.

Κυριακή 13 Αυγούστου
Ομάδα Μουτζαχεντίν ανατινάζει ένα ρώσικο θωρακισμένο όχημα μεταφοράς προσωπικού σε έναν δρόμο των βουνών κοντά στο χωριό Dargo. Σκοτώνονται τρεις ρώσοι ενώ τραυματίζονται βαριά άλλοι τρεις.

Δευτέρα 14 Αυγούστου
Η ίδια ομάδα των Μουτζαχεντίν ανατινάζει ένα ρωσικό στρατιωτικό φορτηγό κοντά στο χωριό Belgatoi. Σκοτώνονται τέσσερις ρώσοι ενώ τραυματίζονται άλλοι δύο.

Μια ρωσική στρατιωτική συνοδεία βλήθηκε από συστοιχία όλμων των Μουτζαχεντίν στην εθνική οδό Elistanji του Vedeno. Ένα ρωσικό στρατιωτικό φορτηγό καταστράφηκε καθώς επίσης και ένα θωρακισμένο όχημα.

Στη νύχτα από τις **19 Αυγούστου έως τις 20 Αυγούστου**, Μουτζαχεντίν επιτέθηκαν στα σπίτια δύο μπάτσων εντεταλμένων από τους εισβολείς χωριό Alkhasty της κατειλημμένης από τους ρώσους περιοχής Muslem Ingushetia. Δύο συνεργάτες των εισβολέων σκοτώθηκαν ενώ τα σπίτια τους κάηκαν. Επιθέσεις επίσης πραγματοποιούνται στη Jokhar καθώς και σε Nozhai Yurt, Kurchaloi, Vedeno, Shatoi, Itum Kali και στις περιοχές Achkhoi Martan. Σκοτώνονται οκτώ ρώσοι και συνεργάτες τους ενώ τραυματίζονται άλλοι τρεις.

Διάφορες συγκρούσεις μεταξύ των μαχητών Μουτζαχεντίν και των ρωσικών ειδικών δυνάμεων πραγματοποιούνται στις περιοχές Vedeno και Nozhai Yurt. Τουλάχιστον Δέκα Ρώσοι σκοτώνονται και έντεκα ακόμα τραυματίζονται.

Ένα ρωσικό στρατιωτικό φορτηγό ανατινάζεται από Μουτζαχεντίν σε έναν δρόμο κοντά στο χωριό Yakhoi Mokhck. Τρεις ρώσοι σκοτώνονται ενώ τραυματίζονται σοβαρά αρκετοί ακόμα.
Ένας μπάτσος υποκύπτει στα τραύματά του στις **18 Αυγούστου** σε νοσοκομείο μετά από επίθεση που έγινε από μουτζαχεντίν, στις **11 Αυγούστου** σε αστυνομικό τμήμα κοντά στο σπίτι ενός υψηλόβαθμου στελέχους ασφάλειας στη πόλη Shamilkala, πρωτεύουσα του Ντσγκεστάν.

Είκοσι δύο υψηλόβαθμα στελέχη των μπάτσων συνεργατών των εισβολέων έχουν χάσει τη ζωή τους στο Dagestan από επιθέσεις Μουτζαχεντίν, από την αρχή του 2006.

τροπής του Ιράκ Αχμέντ αλ Χαντίγια Σαμαράι, τον γενικό γραμματέα της Εθνικής Ολυμπιακής Επιτροπής και τους πρόεδρους των αθλητικών ομοσπονδιών της πυγμαχίας και του τάε κβον ντο, ενώ συνεδρίαζαν.

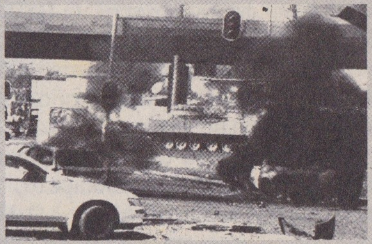
16-7. Αντάρτες απαγάγουν στη Βαγδάτη τον Αντελ αλ Καζάζ, γενικό διευθυντή της εταιρίας πετρελαίου του βόρειου Ιράκ.

17-7. Κατά τη διάρκεια επίθεσης ανταρτών σε περιπολία Βρετανών στη Βασόρα σκοτώνεται ένας βρετανός κατοχικός στρατιώτης.
- Έκρηξη αυτοσχέδιου μηχανισμού ακινητοποιεί αυτοκίνητο και τραυματίζει τον ουκρανό διευθυντή του τμήματος υποστήριξης της αστυνομίας και έναν ακόμη ουκρανό αξιωματούχο, μέλη της σλοβάκικης φάλαγγας, κοντά στην πόλη Ελ Ντιβανίγια.
- Άλλοι τρεις αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες σκοτώνονται σε επιθέσεις στην περιοχή της Βαγδάτης και στην επαρχία Αλ Ανμπάρ.

18-7. Βαγδάτη. Αντάρτες εισβάλλουν σε μεγάλο νοσοκομείο και απελευθερώνουν περίπου 12 τραυματίες κρατουμένους, σκοτώνοντας και 4 ιρακινούς μπάτσους.
- Βασόρα. Εκτοξεύονται δεκάδες ρουκέτες εναντίον του αρχηγείου των βρετανικών κατοχικών δυνάμεων στη Βασόρα. Αυτόπτες μάρτυρες λένε ότι πρόκειται για μια από τις σφοδρότερες επιθέσεις.
- Δυο αμερικανοί κατοικοί στρατιώτες τραυματίζονται στη Ντιουανίγιε, 180χλμ. νότια της Βαγδάτης, όταν εκρήγνυται βόμβα την ώρα που περνά το κομβόι των οχημάτων της μονάδας τους.

19-7. Εκτελείται ιρακινός στρατηγός στη δυτική Βαγδάτη.
- Καμικάζι ανατινάζει τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένος τη στιγμή που περνά από σημείο ελέγχου των αμερικανικών κατοχι-

τραυματίζοντας άλλους δώδεκα.
- **Κιρκούκ.** Βόμβα εκρήγνυται την ώρα που περνά ιρακινή περιπολία. Σκοτώνονται δύο μπάτσοι και τραυματίζεται άλλος ένας.

4-8. Μοσούλη. Υψηλόβαθμος μπάτσος της πόλης μαζί με δύο σωματοφύλακες του εγκαταλείπουν αυτό τον ά-χαρο κόσμο, μετά από έκρηξη αυτοκινήτου-βόμβας. Την ίδια μέρα πραγματοποιούνται άλλες δύο επιθέσεις εναντίον περιπόλων. Το Συμβουλευτικό Σώμα των Μουτζαχεντίν αναλαμβάνει την ευθύνη της συντονισμένης τριπλής επίθεσης.

6-8. Το υπουργείο άμυνας ανακοινώνει το θάνατο άλλων τριών στρατιωτών που συμμετείχαν στην επιχείρηση Ελευθερία στο Ιράκ, από έκρηξη μηχανισμού κοντά στο όχημά τους. Ευχόμαστε καλή λευτεριά και στους υπόλοιπους.

7-8. Τρεις αμερικανοί στρατιώτες σκοτώνονται μετά από εκρήξη βόμβας τη στιγμή που περνά το όχημά τους νοτιοδυτικά της Βαγδάτης.
- **Μουκνταντίγια:** Αντάρτες σκοτώνουν τέσσερεις ιρακινούς στρατιώτες σε σημείο ελέγχου.
- **Σαμάρα:** Καμικάζι ενεργοποιεί τα εκρηκτικά που έχει επάνω του σε αστυνομικό τμήμα και παίρνει μαζί του άλλους εννέα, ενώ τραυματίζει άλλους δέκα. Άλλοι 13 συνολικά ιρακινοί στρατιώτες πέφτουν νεκροί κατά τη διάρκεια επιθέσεων ανταρτών σε Φαλούτζα, Μπαλάντ και Μπαακούμπα.

8-8. Στο Μπαϊτζί αντάρτες απαγάγουν 2 υπαλλήλους πετρελαϊκής

στρατιώτες τραυματίζονται θανάσιμα κατά τη διάρκεια επιχείρησης της μονάδας τους στην επαρχία Αλ Ανμπάρ.
- Αντάρτες ανατινάζουν όχημα ιρακινών μπάτσων με αυτοσχέδιο εκρηκτικό μηχανισμό τοποθετημένο στην άκρη δρόμου, στην πόλη Ισκανταρίγιε.
- Βασόρα: αντάρτες εκτελούν δυο αξιωματικούς των μυστικών υπηρεσιών του υπουργείου εσωτερικών.
- Επίθεση με πυραύλους κατιούσα δέχεται βρετανική βάση που βρίσκεται στο αεροδρόμιο της Βασόρα.

24-8. Στο Μπαϊτζί, βόρεια της Βαγδάτης, βρίσκεται το πτώμα ενός αποκεφαλισμένου αξιωματικού της αστυνομίας.

25-8. Στην περιοχή της Μπαακούμπα επίθεση ανταρτών που είχε στόχο αυτοκινητοπομπή υπευθύνου της αστυνομίας, προκαλεί τον τραυματισμό πέντε φρουρών του.

27-8. Στην Αμαρίγια, δυτικά της Βαγδάτης, τέσσερις σωματοφύλακες του σουνίτη πρώην αντιπροέδρου της κυβέρνησης Αμπεντ Μότλακ αλ Τζουμπούρι σκοτώνονται από πυρά ανταρτών.

28-8. Τέσσερεις ιρακινοί μπάτσοι σκοτώνονται στο Κιρκούκ από πυρά ανταρτών.
- Δύο ακόμη αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες σκοτώνονται από επιθέσεις στο Ιράκ, ανεβάζοντας σε 2.620 τον αριθμό των στρατιωτών που έχουν χάσει τη ζωή τους από την εισβολή στο Ιράκ το Μάρτιο του 2003.

Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΗΣ ΚΡΟΝΣΤΑΝΔΗΣ

(Μέρος 1ο)

ΜΑΧΝΟ

Εισαγωγή

Η εξέγερση της Κρονστάνδης ήταν μία αυθόρμητη λαϊκή πράξη η οποία έλαβε χώρα κατά τη διάρκεια του 1921. Ο κόσμος μη μπορώντας άλλο την εξαπάτηση και ζητώντας αυτό που του είχαν υποσχεθεί -εξουσία στα σοβιέτ- εναντιώθηκε στους κομμισάριους και στον γραφειοκρατικό δεσποτισμό του Λένιν. Μέσα από τα γεγονότα της Κρονστάνδης αποκαλύπτεται, μία από τις μεγαλύτερες σφαγές στην ιστορία των μπολσεβίκων ενάντια στο λαό που τους υποστήριξε. Ακόμα μία φορά, ξεδιπλώνεται σε όλη του την έκταση ο μηχανισμός παραπληροφόρησης, η απανθρωπιά και η αθλιότητα των εξουσιαστών καθώς και η κτηνωδία των «πεφωτισμένων» ηγετών της πάλαι ποτέ σοβιετικής ένωσης.

Η καταστολή

Μετά την επικράτηση των μπολσεβίκων στη Ρωσία η κατάσταση δεν μπορούσε να σταθεροποιηθεί. Η πείνα καθώς και η αποδιοργάνωση, δέσποζαν απ' άκρο εις άκρο στη νεοσύστατη σοβιετική δημοκρατία. Η παραγωγή σιτηρών είχε μειωθεί κατά 40% και πλέον από την προεπαναστατική εποχή, ενώ τα εργοστάσια υπολειτουργούσαν. Η διανομή τροφίμων γινόταν με δελτία. Η έλλειψη καυσίμων και το κρύο ήταν από τα κυριότερα προβλήματα. Από την άλλη, η τρομοκρατία και η καταστολή με κάθε μέσο ήτανε στις κύριες προτεραιότητες του ηγέτη των μπολσεβίκων Λένιν και της συμμορίας του.

Ένα από τα πρώτα πράγματα που έκανε

ακόμα και ο Τρότσκυ, ο δεινός υποστηρικτής και μέγας στρατηγός του Λένιν, εναντιώθηκε σε αυτή την συνθήκη. Ο Μπέρκμαν αναφέρεται για τη συνθήκη ως εξής: «Η ειρήνη του Μπρεστ-Λιτόβσκ ήταν κάτι το τερατώδες, ήταν μία θυσία ταυτοχρόνως και των αρχών της επανάστασης και των συμφερόντων της». Ο Βολίν λέει χαρακτηριστικά ότι για πρώτη φορά «η δικτατορία του προλεταριάτου επεβλήθη πάνω στο ίδιο το προλεταριάτο» και συνεχίζει «η μπολσεβίκικη εξουσία πέτυχε να τρομοκρατήσει τις μάζες, να υποκαταστήσει τη θέλησή τους, να ενεργήσει αυθαίρετα, περιφρονώντας τη γνώμη των άλλων». Ο Λένιν βέβαια κατάφερε να την «περάσει» σαν αναγκαίο κακό για

φορά έκαναν «άρση» των κατηγοριών και με μία συμφωνία παρωδία ο Μάχνο ξεκίνησε να πολεμά, αυτή τη φορά το Βράνκελ[3]. Όταν ολοκλήρωσε το έργο του κατατροπώνοντας και το στρατό του Βράνκελ, η Ρωσία τον ανακήρυξε... ακόμα μία φορά ληστή και αντεπαναστάτη, ενώ ο κόκκινος στρατός κατάσφαξε τους αντάρτες. Φυσικά η ανακήρυξη του Μάχνο σε ληστή χρησιμοποιήθηκε για την παράλληλη εξόντωση των αναρχικών. Με το πρόσχημα της υποστήριξης του Μάχνο φυλακιζόντουσαν κατά δεκάδες οι ρώσοι αναρχικοί για αντικαθεστωτική δράση.

Είναι «αποδεδειγμένοι αντεπαναστάτες» δήλωνε με ζήλο ο Μπουχάριν. Ο Βολίν αναφέρει χαρακτηριστικά: «Το καλοκαίρι του

προβλήματα επιβίωσης που αντιμετώπιζαν. Η κυβέρνηση της Ρωσίας αντί να συμμετέχει στη συζήτηση κατέφυγε σε δύο απάνθρωπα μέτρα.

Πρώτον απαγόρευσε τις συγκεντρώσεις και δεύτερον συγκρότησε ένοπλο τμήμα, τους κουρσάντυ, υπό τις διαταγές του Ζηνόβιεφ (προέδρου των σοβιέτ της Πετρούπολης) για τη καταστολή οποιασδήποτε ενέργειας. Ο κόσμος πεινασμένος και εξαθλιωμένος βγήκε στους δρόμους με μια μαζική απεργία το **Φεβρουάριο του 1921** στην Πετρούπολη. Τότε οι κουρσάντυ άρχισαν να πυροβολούν με σκοπό τη διάλυση του συγκεντρωμένου πλήθους. Στο τέλος του Φεβρουαρίου όπου και επαναλήφθηκε η διαδήλωση αρχικά από τους εργάτες του χαλυβουργείου τρούμποτσνυϊ και στη συνέχεια κατέβηκαν στους δρόμους και από τα άλλα εργοστάσια, οι κουρσάντυ έλαβαν διαταγές να διαλύσουν τις συγκεντρώσεις. Ενώ η οργή μεγάλωνε από το λαό και οι επικρίσεις του σοβιέτ γινόντουσαν όλο και πιο έντονες, την ίδια στιγμή η κυβέρνηση συγκρότησε την επιτροπή αμύνης (κομιτέτ ομπορόνυ), η οποία υπό τις διαταγές του Ζηνόβιεφ θα διαχειριζόταν την «κρίση». Έτσι κι έγινε, η επιτροπή διόρισε σε κάθε συνοικία μία «επαναστατική τρόικα» (τριμελή επιτροπή) η οποία συντόνιζε τη καταστολή του απεργιακού κινήματος. Η τρομοκρατία και η καταστολή κλιμακώθηκε με τη κήρυξη στρατιωτικού νόμου στη Πετρούπολη όπου απαγόρευε κάθε είδους συγκέντρωση καθώς και τη κυκλοφορία μετά της 11ης βραδινής. «Οποιος αντισταθεί θα εκτελείται επί τόπου» ήταν η διαταγή η οποία είχε εκδώσει η επιτροπή αμύνης.

Η διαταγή που δόθηκε στους εργάτες ήταν να επιστρέψουν στα εργοστάσια ειδ' αλλιώς θα τους αφαιρούσαν το ξεροκόμματο που τους έδιναν. Όταν όλα αυτά δεν απέδωσαν, η κυβέρνηση κατήργησε τα συνδικάτα και απαγόρευσε το συνδικαλισμό. Τα στελέχη των απεργιακών επιτροπών συνελήφθησαν και φυλακίστηκαν καθώς επίσης και πολλοί από τους αναρχικούς, τους μενσεβίκους και τους εσέρους. Η τρομοκρατία και η καταστολή πλαισιονόταν από την παραπληροφόρηση και την προπαγάνδα ενάντια στους εργάτες.

Εισαγωγή

Η εξέγερση της Κρονστάνδης ήταν μία αυθόρμητη λαϊκή πράξη η οποία έλαβε χώρα κατά τη διάρκεια του 1921. Ο κόσμος μη μπορώντας άλλο την εξαπάτηση και ζητώντας αυτό που του είχαν υποσχεθεί -εξουσία στα σοβιέτ- εναντιώθηκε στους κομμισάριους και στον γραφειοκρατικό δεσποτισμό του Λένιν. Μέσα από τα γεγονότα της Κρονστάνδης αποκαλύπτεται, μία από τις μεγαλύτερες σφαγές στην ιστορία των μπολσεβίκων ενάντια στο λαό που τους υποστήριξε. Ακόμα μία φορά, ξεδιπλώνεται σε όλη του την έκταση ο μηχανισμός παραπληροφόρησης, η απανθρωπιά και η αθλιότητα των εξουσιαστών καθώς και η κτηνωδία των «πεφωτισμένων» ηγετών της πάλαι ποτέ σοβιετικής ένωσης.

ΜΑΧΝΟ

Η καταστολή

Μετά την επικράτηση των μπολσεβίκων στη Ρωσία η κατάσταση δεν μπορούσε να σταθεροποιηθεί. Η πείνα καθώς και η αποδιοργάνωση, δέσποζαν απ' άκρο εις άκρο στη νεοσύστατη σοβιετική δημοκρατία. Η παραγωγή σιτηρών είχε μειωθεί κατά 40% και πλέον από την προεπαναστατική εποχή, ενώ τα εργοστάσια υπολειτουργούσαν. Η διανομή τροφίμων γινόταν με δελτία. Η έλλειψη καυσίμων και το κρύο ήταν από τα κυριότερα προβλήματα. Από την άλλη, η τρομοκρατία και η καταστολή με κάθε μέσο ήτανε στις κύριες προτεραιότητες του ηγέτη των μπολσεβίκων Λένιν και της συμμορίας του.

Ένα από τα πρώτα πράγματα που έκανε είναι να ιδρύσει, το Δεκέμβριο του 1917, την περίφημη για την αγριότητα και για τα στυγερά της εγκλήματα Τσεκά (Τσρεζβουτσιάϊναγια Κομίσια - έκτακτη επιτροπή) προπομπό της επίσης ονομαστής Κακεμπέ. Στόχος της ήταν η... διαφύλαξη της τάξης και η προστασία από τους αντεπαναστάτες, που όπως θα δούμε και στη συνέχεια, αντεπαναστάτης ανακηρυσσόταν ο οιοσδήποτε και εκτελούνταν με συνοπτικές διαδικασίες!!!

Ο Μπέρκμαν περιγράφοντας την κατάσταση λέει μεταξύ άλλων: «Συλλήψεις, νυχτερινές έρευνες, μπλόκα και εκτελέσεις είναι στην ημερήσια διάταξη. Οι έκτακτες επιτροπές (Τσεκά), που αρχικά δημιουργήθηκαν για να πολεμήσουν την αντεπανάσταση και την κερδοσκοπία, γίνονται τώρα ο τρόμος του κάθε αγρότη και εργάτη. Οι μυστικοί πράκτορες της Τσεκά είναι παντού, ξετρυπώνοντας πάντοτε «συνομωσίες», υπογράφοντας την εκτέλεση εκατοντάδων ατό-

ακόμα και ο Τρότσκυ, ο δεινός υποστηρικτής και μέγας στρατηγός του Λένιν, εναντιώθηκε σε αυτή την συνθήκη. Ο Μπέρκμαν αναφέρεται για τη συνθήκη ως εξής: «Η ειρήνη του Μπρεστ-Λιτόβσκ ήταν κάτι το τερατώδες, ήταν μία θυσία ταυτοχρόνως και των αρχών της επανάστασης και των συμφερόντων της». Ο Βολίν λέει χαρακτηριστικά ότι για πρώτη φορά «η δικτατορία του προλεταριάτου επεβλήθη πάνω στο ίδιο το προλεταριάτο» και συνεχίζει «η μπολσεβίκικη εξουσία πέτυχε να τρομοκρατήσει τις μάζες, να υποκαταστήσει τη θέλησή τους, να ενεργήσει αυθαίρετα, περιφρονώντας τη γνώμη των άλλων». Ο Λένιν βέβαια κατάφερε να την «περάσει» σαν αναγκαίο κακό για την «ανάσα» όπως υποστήριζε της Ρωσίας.

Ο Λένιν είχε αρχίσει να δείχνει το πραγματικό πλέον πρόσωπο της εξουσίας. Επίσης η συνθήκη ήταν δαμόκλειος σπάθη, όπως αποδείχτηκε εκ των υστέρων, και ίσως αποτελούσε ένα τραγικό λάθος, το οποίο θα μπορούσε να αλλάξει τον ρου της ιστορίας για τους σοβιετικούς.

Μαχνοβτσίνα

Εκατοντάδες περιπτώσεις εξαπάτησης, συκοφαντίας, χρησιμοποίησης ατόμων και μετά το πέρας της «χρησιμότητάς» τους εξόντωση. Αυτή ήταν η κύρια τακτική του Λένιν και γενικότερα των «μεταρρυθμιστών». Η σημαντικότερη από αυτές τις περιπτώσεις ήταν η στάση των πολιτικάντηδων της Μόσχας στο Νέστωρα Μάχνο. Έναν αγρότη ο οποίος κατάφερε και δημιούργησε ένα ισχυρότατο αντάρτικο στην Ουκρανία απελευθερώνοντάς την από τον άξονα[1] και όχι μόνο.

Η Ρωσία αρχικά τον είχε σύμμαχο. Όταν ο

φορά έκαναν «άρση» των κατηγοριών και με μία συμφωνία παρωδία ο Μάχνο ξεκίνησε να πολεμά, αυτή τη φορά το Βράνκελ[3]. Όταν ολοκλήρωσε το έργο του κατατροπώνοντας και το στρατό του Βράνκελ, η Ρωσία τον ανακήρυξε... ακόμα μία φορά ληστή και αντεπαναστάτη, ενώ ο κόκκινος στρατός κατάσφαξε τους αντάρτες. Φυσικά η ανακήρυξη του Μάχνο σε ληστή χρησιμοποιήθηκε για την παράλληλη εξόντωση των αναρχικών. Με το πρόσχημα της υποστήριξης του Μάχνο φυλακιζόντουσαν κατά δεκάδες οι ρώσοι αναρχικοί για αντικαθεστωτική δράση.

Είναι «αποδεδειγμένοι αντεπαναστάτες» δήλωνε με ζήλο ο Μπουχάριν. Ο Βολίν αναφέρει χαρακτηριστικά: «Το καλοκαίρι του 1919 μετά την περίφημη διαταγή αρ. 1824 του Τρότσκυ που κήρυξε εκτός νόμου το κίνημα των «μαχνοβιστών», πιάνανε σχεδόν παντού μαζί με τους οπαδούς του Μάχνο και τους αναρχικούς γενικά. Συχνά τους σκότωναν επί τόπου, απλώς με τη διαταγή ενός κόκκινου αξιωματικού...»[3]

Η ΚΡΟΝΣΤΑΝΔΗ
Ταραχές στην Πετρούπολη

Η Κρονστάνδη ήταν ένα από τα μεγαλύτερα λιμάνια της Ρωσίας, έχοντας πρωτεύοντα ρόλο στα γεγονότα του 1905[4], αλλά και το 1917, η συμβολή του στόλου της Κρονστάνδης ήταν καθοριστική για την ανατροπή του τσάρου και τη κλιμάκωση της επανάστασης. Ευρισκόμενοι δίπλα στη Πετρούπολη οι Κροσταντιώτες δε μπορούσαν παρά να επηρεαστούν άμεσα από τα όσα συνέβαιναν στη γειτονική τους πόλη. Και τα πράγματα στην Πετρούπολη δεν ήτανε καλά. Ο λαός εξουθενωμένος από τις αλλεπάλληλες μάχες

ρβουαρίου όπου και επαναλήφθηκε η διαδήλωση αρχικά από τους εργάτες του χαλυβουργείου τρούμποτσνυϊ και στη συνέχεια κατέβηκαν στους δρόμους και από τα άλλα εργοστάσια, οι κουρσάντυ έλαβαν διαταγές να διαλύσουν τις συγκεντρώσεις. Ενώ η οργή μεγάλωνε από το λαό και οι επικρίσεις του σοβιέτ γινόντουσαν όλο και πιο έντονες, την ίδια στιγμή η κυβέρνηση συγκρότησε την επιτροπή άμυνας (κομιτέτ ομπορόνυ), η οποία υπό τις διαταγές του Ζηνόβιεφ θα διαχειριζόταν την «κρίση». Έτσι κι έγινε, η επιτροπή διόρισε σε κάθε συνοικία μία «επαναστατική τρόικα» (τριμελή επιτροπή) η οποία συντόνιζε τη καταστολή του απεργιακού κινήματος. Η τρομοκρατία και η καταστολή κλιμακώθηκε με τη κήρυξη στρατιωτικού νόμου στη Πετρούπολη όπου απαγόρευε κάθε είδους συγκέντρωση καθώς και τη κυκλοφορία μετά της 11ης βραδινής. «Οποιος αντισταθεί θα εκτελείται επί τόπου» ήταν η διαταγή η οποία είχε εκδώσει η επιτροπή άμυνας.

Η διαταγή που δόθηκε στους εργάτες ήταν να επιστρέψουν στα εργοστάσια ειδ' αλλιώς θα τους αφαιρούσαν το ξεροκόμματο που τους έδιναν. Όταν όλα αυτά δεν απέδωσαν, η κυβέρνηση κατήργησε τα συνδικάτα και απαγόρευσε το συνδικαλισμό. Τα στελέχη των απεργιακών επιτροπών συνελήφθησαν και φυλακίστηκαν καθώς επίσης και πολλοί από τους αναρχικούς, τους μενσεβίκους και τους εσέρους. Η τρομοκρατία και η καταστολή πλαισιονόταν από την παραπληροφόρηση και την προπαγάνδα ενάντια στους εργάτες.

Η παραπληροφόρηση και η μπολσεβίκικη προπαγάνδα

Ο ελεγχόμενος κρατικός τύπος δημοσίευε ένα σωρό αποφάσεις εργοστασιακών και συνδικαλιστικών επιτροπών[5] που καταδίκαζαν τους «προβοκάτορες» ενώ τους χαρακτήριζαν «τεμπέληδες» και «ταραξίες».

Επίσης ο τύπος της Πετρούπολης σε αγαστή συνεργασία με τις αρχές δεν μίλαγε για απεργία αλλά για χασομέρι και εσκεμμένη επιβράδυνση του «κανονικού» ρυθμού εργασίας με αποτέλεσμα να δημιουργείται σύγχυση και «ακαταστασία». Έλεγαν δηλαδή ότι οι εργάτες ήταν «κοπανατζήδες» και όπως αναφέρει ο Φιόντορ Νταν[6] «δεν ήθελαν να παραδεχτούν ότι είναι δυνατόν να ξεσπάσουν πραγματικές απεργίες στρεφόμενες εναντίον της «εργατικής κυβερνήσεως». Η κρατική προπαγάνδα και η παραπληροφόρηση συνεχιζόταν με αμείωτο ρυθμό. Ο

Μετά την επικράτηση των μπολσεβίκων στη Ρωσία η κατάσταση δεν μπορούσε να σταθεροποιηθεί. Η πείνα καθώς και η αποδιοργάνωση, δέσποζαν απ' άκρο εις άκρο στη νεοσύστατη σοβιετική δημοκρατία. Η παραγωγή σιτηρών είχε μειωθεί κατά 40% και πλέον από την προεπαναστατική εποχή, ενώ τα εργοστάσια υπολειτουργούσαν. Η διανομή τροφίμων γινόταν με δελτία. Η έλλειψη καυσίμων και το κρύο ήταν από τα κυριότερα προβλήματα. Από την άλλη, η τρομοκρατία και η καταστολή με κάθε μέσο ήτανε στις κύριες προτεραιότητες του ηγέτη των μπολσεβίκων Λένιν και της συμμορίας του.

Ένα από τα πρώτα πράγματα που έκανε είναι να ιδρύσει, το Δεκέμβριο του 1917, την περίφημη για την αγριότητα και για τα στυγερά της εγκλήματα Τσεκά (Τσρεζβουτσιάϊναγια Κομίσια - έκτακτη επιτροπή) προπομπό της επίσης ονομαστής Κακεμπέ. Στόχος της ήταν η... διαφύλαξη της τάξης και η προστασία από τους αντεπαναστάτες, που όπως θα δούμε και στη συνέχεια, αντεπαναστάτης ανακηρυσσόταν ο οιοσδήποτε και εκτελούνταν με συνοπτικές διαδικασίες!!!

Ο Μπέρκμαν περιγράφοντας την κατάσταση λέει μεταξύ άλλων: «Συλλήψεις, νυχτερινές έρευνες, μπλόκα και εκτελέσεις είναι στην ημερήσια διάταξη. Οι έκτακτες επιτροπές (Τσεκά), που αρχικά δημιουργήθηκαν για να πολεμήσουν την αντεπανάσταση και την κερδοσκοπία, γίνονται τώρα ο τρόμος του κάθε αγρότη και εργάτη. Οι μυστικοί πράκτορες της Τσεκά είναι παντού, ξετρυπώνοντας πάντοτε «συνομωσίες», υπογράφοντας την εκτέλεση εκατοντάδων ατόμων, χωρίς ακρόαση, χωρίς δίκη ή δικαίωμα έφεσης...» «...οι φυλακές και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης είναι γεμάτες με δήθεν αντεπαναστάτες και κερδοσκόπους, το 95 τοις εκατό των οποίων είναι πεινασμένοι εργάτες, απλοί αγρότες και παιδιά ηλικίας 10 έως 14 ετών...».

Η Συνθήκη Μπρεστ Λιτόβσκ

Η παραχώρηση εδαφών με τη συνθήκη Μπρεστ Λιτόβσκ στις 3 Μαρτίου του 1918 από τη Ρωσία στον άξονα Βουλγαρίας - Γερμανίας- Αυστροουγγαρίας και Τουρκίας επιδείνωσε την ήδη τεταμένη κατάσταση. Κυρίως μεταξύ αναρχικών και μπολσεβίκων αλλά και σε όσους υποστήριζαν τον «πολεμικό κομμουνισμό». Χαρακτηριστικό είναι ότι ντιώθηκε σε αυτή την συνθήκη. Ο Μπέρκμαν αναφέρεται για τη συνθήκη ως εξής: «Η ειρήνη του Μπρεστ-Λιτόβσκ ήταν κάτι το τερατώδες, ήταν μία θυσία ταυτοχρόνως και των αρχών της επανάστασης και των συμφερόντων της». Ο Βολίν λέει χαρακτηριστικά ότι για πρώτη φορά «η δικτατορία του προλεταριάτου επεβλήθη πάνω στο ίδιο το προλεταριάτο» και συνεχίζει «η μπολσεβίκικη εξουσία πέτυχε να τρομοκρατήσει τις μάζες, να υποκαταστήσει τη θέλησή τους, να ενεργήσει αυθαίρετα, περιφρονώντας τη γνώμη των άλλων». Ο Λένιν βέβαια κατάφερε να την «περάσει» σαν αναγκαίο κακό για την «ανάσα» όπως υποστήριζε της Ρωσίας.

Ο Λένιν είχε αρχίσει να δείχνει το πραγματικό πλέον πρόσωπο της εξουσίας. Επίσης η συνθήκη ήταν δαμόκλειος σπάθη, όπως αποδείχτηκε εκ των υστέρων, και ίσως αποτελούσε ένα τραγικό λάθος, το οποίο θα μπορούσε να αλλάξει τον ρου της ιστορίας για τους σοβιετικούς.

Μαχνοβτσίνα

Εκατοντάδες περιπτώσεις εξαπάτησης, συκοφαντίας, χρησιμοποίησης ατόμων και μετά το πέρας της «χρησιμότητάς» τους εξόντωση. Αυτή ήταν η κύρια τακτική του Λένιν και γενικότερα των «μεταρρυθμιστών». Η σημαντικότερη από αυτές τις περιπτώσεις ήταν η στάση των πολιτικάντηδων της Μόσχας στο Νέστωρα Μάχνο. Έναν αγρότη ο οποίος κατάφερε και δημιούργησε ένα ισχυρότατο αντάρτικο στην Ουκρανία απελευθερώνοντάς την από τον άξονα[1] και όχι μόνο.

Η Ρωσία αρχικά τον είχε σύμμαχο. Όταν ο Μάχνο αρνήθηκε να τεθεί υπό τις διαταγές του Τρότσκυ τότε ανακηρύχθηκε λήσταρχος από την ηγεσία του ΚΚ ενώ οι παρτιζάνοι του χτυπήθηκαν ύπουλα από τους πρώην «συμμάχους» τους.

Η βοήθεια όμως που προσέφερε ο Μάχνο στον κόκκινο στρατό ενάντια στο Ντένικιν (λευκορώσσο στρατηγό ενάντια στους μπολσεβίκους) έκανε τους γραφειοκράτες της Μόσχας να τον επανεντάξουν ως «φίλο» και «σύμμαχο»(sic). Στη συνέχεια και κατόπιν των νικηφόρων χτυπημάτων στο Ντένικιν, αρνήθηκε να παραδώσει τα όπλα στους σοβιετικούς οπότε και τον επανακήρυξαν ληστή και προδότη. Η συμβολή του Μάχνο όμως, μπροστά στη νέα απειλή το 1920, ήταν απαραίτητη έτσι οι σοβιετικοί ακόμα μία πολεμά, αυτή τη φορά το Βράνκελ[3]. Όταν ολοκλήρωσε το έργο του κατατροπώνοντας και το στρατό του Βράνκελ, η Ρωσία τον ανακήρυξε... ακόμα μία φορά ληστή και αντεπαναστάτη, ενώ ο κόκκινος στρατός κατάσφαξε τους αντάρτες. Φυσικά η ανακήρυξη του Μάχνο σε ληστή χρησιμοποιήθηκε για την παράλληλη εξόντωση των αναρχικών. Με το πρόσχημα της υποστήριξης του Μάχνο φυλακίζόντουσαν κατά δεκάδες οι ρώσοι αναρχικοί για αντικαθεστωτική δράση.

Είναι «αποδεδειγμένοι αντεπαναστάτες» δήλωνε με ζήλο ο Μπουχάριν. Ο Βολίν αναφέρει χαρακτηριστικά: «Το καλοκαίρι του 1919 μετά την περίφημη διαταγή αρ. 1824 του Τρότσκυ που κήρυξε εκτός νόμου το κίνημα των «μαχνοβιστών», πιάνανε σχεδόν παντού μαζί με τους οπαδούς του Μάχνο και τους αναρχικούς γενικά. Συχνά τους σκότωναν επί τόπου, απλώς με τη διαταγή ενός κόκκινου αξιωματικού...»[3]

Η ΚΡΟΝΣΤΑΝΔΗ
Ταραχές στην Πετρούπολη

Η Κρονστάνδη ήταν ένα από τα μεγαλύτερα λιμάνια της Ρωσίας, έχοντας πρωτεύοντα ρόλο στα γεγονότα του 1905[4], αλλά και το 1917, η συμβολή του στόλου της Κρονστάνδης ήταν καθοριστική για την ανατροπή του τσάρου και τη κλιμάκωση της επανάστασης. Ευρισκόμενοι δίπλα στη Πετρούπολη οι Κροστανδιώτες δε μπορούσαν παρά να επηρεαστούν άμεσα από τα όσα συνέβαιναν στη γειτονική τους πόλη. Και τα πράγματα στην Πετρούπολη δεν ήτανε καλά. Ο λαός εξουθενωμένος από τις αλλεπάλληλες μάχες -η Πετρούπολη ήταν ουσιαστικά η πόλη με τη μεγαλύτερη εξεγερτική δραστηριότητα κατά τη διάρκεια της επανάστασης- προσπαθούσε να σταθεί στα πόδια του. Ενώ οι κομισάριοι και οι ανώτεροι κομματικοί το μόνο που κοίταγαν ήταν η εδραίωση της «θέσης» τους. Η πείνα και η εξαθλίωση είχε φτάσει σε αδιέξοδο ακόμα μία φορά τα «μυαλά» του κόμματος. Στην Πετρούπολη 60 από τα μεγαλύτερα εργοστάσια είχαν κλείσει. Επιπλέον το σοβιέτ της Πετρουπόλεως είχε μειώσει κατά 50% τα τρόφιμα που μοίραζε με το δελτίο. Επίσης είχαν μοιράσει στα μέλη του κόμματος ρούχα και παπούτσια ενώ οι εργάτες κυκλοφορούσαν ρακένδυτοι και ξυπόλυτοι. Έτσι καλέστηκε συγκέντρωση για να συζητηθούν τα σοβαρότατα τροπή αμύνης.

Η διαταγή που δόθηκε στους εργάτες ήταν να επιστρέψουν στα εργοστάσια ειδ' αλλιώς θα τους αφαιρούσαν το ξεροκόμματο που τους έδιναν. Όταν όλα αυτά δεν απέδωσαν, η κυβέρνηση κατήργησε τα συνδικάτα και απαγόρευσε το συνδικαλισμό. Τα στελέχη των απεργιακών επιτροπών συνελήφθησαν και φυλακίστηκαν καθώς επίσης και πολλοί από τους αναρχικούς, τους μενσεβίκους και τους εσέρους. Η τρομοκρατία και η καταστολή πλαισιονόταν από την παραπληροφόρηση και την προπαγάνδα ενάντια στους εργάτες.

Η παραπληροφόρηση και η μπολσεβίκικη προπαγάνδα

Ο ελεγχόμενος κρατικός τύπος δημοσίευε ένα σωρό αποφάσεις εργοστασιακών και συνδικαλιστικών επιτροπών[5] που καταδικάζαν τους «προβοκάτορες» ενώ τους χαρακτήριζαν «τεμπέληδες» και «ταραξίες».

Επίσης ο τύπος της Πετρούπολης σε αγαστή συνεργασία με τις αρχές δεν μίλαγε για απεργία αλλά για χασομέρι και εσκεμμένη επιβράδυνση του «κανονικού» ρυθμού εργασίας με αποτέλεσμα να δημιουργείται σύγχυση και «ακαταστασία». Έλεγαν δηλαδή ότι οι εργάτες ήταν «κοπανατζήδες» και όπως αναφέρει ο Φιόντορ Νταν[6] «δεν ήθελαν να παραδεχτούν ότι είναι δυνατόν να ξεσπάσουν πραγματικές απεργίες στρεφόμενες εναντίον της «εργατικής κυβερνήσεως». Η κρατική προπαγάνδα και η παραπληροφόρηση συνεχιζότανε με αμείωτο ρυθμό. Ο Λάσεβιτς, μέλος της επιτροπής αμύνης, χαρακτήρισε τους απεργούς του εργοστασίου τρούμποτονυϊ φιλοτομαριστές, ζητώντας να ληφθούν αυστηρά μέτρα εναντίων τους. Η κυβέρνηση αποφάσισε το κλείσιμο του εργοστασίου με αποτέλεσμα οι εργαζόμενοι σε αυτό να μην δικαιούντο πλέον δελτίο σίτισης. Επίσης δόθηκε διαταγή να κλείσει και το καπνεργοστάσιο Λαφέρμ, ένας από τους σημαντικότερους απεργιακούς πυρήνες με την προσδοκία της εκτόνωσης των κινητοποιήσεων. Η καταστολή όμως έφερε τα ακριβώς αντίθετα από τις προσδοκίες των κομμισαρίων. Ο Π. Άβριτς σημειώνει **«η απόπειρα να υποτάξουν τους εργάτες με την πείνα, έριξε λάδι στη φωτιά»**. Όντως, στις 25 του ίδιου μήνα το μεταλλουργικό ερ-

γοστάσιο Πουτίλοβ κατέβηκε σε απεργία. Η σημασία της συμμετοχής του Πουτίλοβ ήταν μεγάλη αφ' ενός λόγω του σημαντικού ρόλου του στην επανάσταση του 1917 και αφ' ετέρου γιατί σηματοδοτούσε την αλλαγή των διεκδικήσεων των εργατών από καθαρά οικονομικές σε πολιτικές. Μία προκήρυξη που μοιράστηκε ή κολλήθηκε στους τοίχους έγραφε μεταξύ άλλων «...Η κυβερνητική πολιτική πρέπει ν' αλλάξει ριζικά. Πάνω απ' όλα οι εργάτες κι οι αγρότες έχουν ανάγκη από λευτεριά. Δε θέλουν πια να ζουν σύμφωνα με τα διατάγματα των μπολσεβίκων. Θέλουν να ελέγχουν μόνοι τους τις τύχες τους. Σύντροφοι, διατηρήστε την επαναστατική σας ψυχραιμία. Απαιτήστε σταθερά και οργανωμένα: Την απόλυση όλων των φυλακισμένων σοσιαλιστών και εξωκομματικών. Την κατάργηση του στρατιωτικού νόμου, την ελευθερία του λόγου, του τύπου και των συγκεντρώσεων για όλους τους εργαζόμενους. Ελεύθερες εκλογές επιτροπών στις φάμπρικες, στα εργοστάσια και στα συνδικάτα...» Αν και ανυπόγραφη η προκήρυξη καθίσταται σαφές ότι πλέον εκτός από ψωμί ζητούσαν και το αυτονόητο... την ελευθερία τους.

Αντίδραση των Ναυτών - Έναρξη της εξέγερσης

Ενώ αυτά συμβαίνανε στην Πετρούπολη, οι ναύτες της Κρονστάνδης ενημερώθηκαν ότι οι μπολσεβίκοι απειλούσαν τους εργάτες λέγοντάς τους ότι αν συνεχίσουν τις κινητοποιήσεις οι ναύτες της «κόκκινης» Κρονστάνδης θα επέμβουν. Επίσης οι μπολσεβίκοι χρησιμοποιούσαν την Κρονστάνδη, λόγω της δύναμης πυρός που διέθετε, αφ' ενός και αφ' ετέρου λόγω της μαχητικότητάς τους κατά τη διάρκεια της επαναστάσεως, σαν χωροφύλακα για όλη τη Ρωσία. Εν αγνοία πάντα των Κρονσταντιωτών και φυσικά χωρίς να έχουν διάθεση να υιοθετήσουν το ρόλο που τους απέδιδαν.

Αυτή η μεταχείριση προκάλεσε την οργή των πληρωμάτων και στις 27 Φεβρουαρίου συνεδρίασαν τα πληρώματα των θωρηκτών Πετροπαυλόβσκ και Σεβαστούπολη μαζί με τα πληρώματα της 1ης και 2ης μοίρας καταδρομικών και κατέληξαν ομόφωνα στην απαίτηση από τους κομισάριους της εκλογής

νται στις φυλακές και στα στρατόπεδα συγκεντρώσεως.

7ο Να καταργηθούν όλα τα πολιτικά τμήματα γιατί κανένα κόμμα δεν πρέπει να έχει ειδικά προνόμια, ούτε να παίρνει χρηματική ενίσχυση από το κράτος για να προπαγανδίζει τις ιδέες του. Τα πολιτικά τμήματα πρέπει να αντικατασταθούν με μορφωτικές και εκπολιτιστικές επιτροπές, που θα εκλέγονται απ' τους κατοίκους της κάθε περιοχής και θα χρηματοδοτούνται από την κυβέρνηση.

8ο Να καταργηθούν αμέσως όλα τα μπλόκα.

9ο Να παίρνουν όλοι οι εργαζόμενοι τις ίδιες ποσότητες τροφίμων εκτός από εκείνους που κάνουν ανθυγιεινές εργασίες.

10ο Να καταργηθούν τα κομμουνιστικά μαχητικά τμήματα σε όλες τις μονάδες του στρατού, καθώς και οι κομμουνιστικές φρουρές στις φάμπρικες και στα εργοστάσια. Σε περίπτωση ανάγκης αυτά τα σώματα φρουράς μπορούν να εκλέγονται από το στρατό και αντίστοιχα από τους εργάτες.

11ο Να είναι ελεύθεροι οι αγρότες να κάνουν ότι θέλουν με τα χωράφια τους και να κατέχουν ζώα, με τη συμφωνία πως θα κάνουν μοναχοί τους τις δουλειές και δε θα μισθώνουν μεροκαματιάρηδες

12ο Να επιτρεπεί στους βιοτέχνες να ασκούν ελεύθερα το επάγγελμά τους, χωρίς να καταφεύγουν στη μισθωτή εργασία.

13ο Να ζητήσουμε απ' όλες τις στρατιωτικές μονάδες καθώς και από τους συντρόφους μας τους κουρσάντι να υποστηρίξουν τις αποφάσεις μας.

14ο Να απαιτήσουμε να δοθεί πλατιά δημοσιότητα στις αποφάσεις μας από τον τύπο.

15ο Να οριστεί μία περιοδεύουσα επιτροπή ελέγχου.

Την επόμενη μέρα κάλεσαν συγκέντρωση στη πλατεία αγκύρας[7], όπου συμμετείχαν 16.000 πολίτες, και στρατιωτικοί. Στη συγκέντρωση συμμετείχαν και στελέχη του κόμματος όπου συγκεκριμένα ο Καλίνιν (πρόεδρος της σοβιετικής δημοκρατίας από το 1919) προσπάθησε να πείσει τους συγκεντρωμένους να «παραιτηθούν» από τις «παράλογες» απαιτήσεις τους. Επικράτησε χάος ενώ το πλήθος τον διέκοψε και από τα

τάσταση της γενικής κατάρρευσης...» «...Στις **2 Μάρτη** συγκεντρώθηκαν στην εκπαιδευτική εστία οι αντιπρόσωποι όλων των εργατικών οργανώσεων, του στόλου και του κόκκινου στρατού. Οι αντιπρόσωποι αποφάσισαν να επεξεργαστούν τις βάσεις για νέες εκλογές, για ν' αρχίσει έτσι η ειρηνική διαδικασία αναδιοργάνωσης του καθεστώτος των σοβιέτ. Αλλά εξαιτίας των απειλών που είχαν εκτοξευθεί απ' τους εκπροσώπους των αρχών (Κουσμίν, Βασίλιεφ) και για να αντιμετωπίσουν πιθανές αντεκδικήσεις, οι αντιπρόσωποι αποφάσισαν, να δημιουργήσουν μία Προσωρινή Επαναστατική Επιτροπή (Π.Ε.Ε.) και να της αναθέσουν όλες τις εξουσίες αναφορικά με τη διοίκηση της πόλης και του φρουρίου. Η Π.Ε.Ε. εγκατέστησε την έδρα της στο θωρηκτό Πετροπαυλόβσκ...» Στο ίδιο θωρηκτό είχαν οδηγηθεί μετά τη σύλληψή τους ο Κουζμίν και ο Βασίλιεφ. Την εξέγερση χαιρέτισαν και έστειλαν αντιπροσώπους από την αεροπορική διοίκηση του Οραννιεμπάουμ. Επίσης σύλληψη έγινε και στον κομισάριο Νοβίκωφ κατά την προσπάθειά του να αποδράσει προς τα Φιλανδικά σύνορα.

Στον αντίποδα τώρα, η ηγεσία της Ρωσίας μετέδιδε μέσω του ράδιο Μόσχα, ένα διάταγμα υπογεγραμμένο από τον Λένιν, που έλεγε ότι την εξέγερση την είχαν κάνει λευκοφρουροί και συνωμότες, εναντίων των κομμουνιστικών αρχών. Κατηγορούσε επίσης τους ναύτες ότι είναι όργανα των πρώην στρατηγών του Τσάρου που οργάνωσαν μαζί με προδότες σοσιαλεπαναστάτες μια συνωμοσία εναντίων της προλεταριακής δημοκρατίας. Το κίνημα της Κρονστάνδης για ελεύθερα σοβιέτ χαρακτηρίσθηκε από το Λένιν και τον Τρότσκυ ως «δημιούργημα της επέμβασης της Αντάντ και των γάλλων κατασκόπων». Επίσης ετοίμαζε την ένοπλη εισβολή στην Κρονστάνδη αλλά κανένας δεν φανταζόταν το μακελειό που θα ακολουθούσε τις επόμενες ημέρες.

Στις **3 Μαρτίου** έγινε η πρώτη συνεδρίαση της Π.Ε.Ε. όπου εξετάστηκαν τα στρατιωτικά προβλήματα και καταστρώθηκε ένα σχέδιο άμυνας. Το ίδιο βράδυ όλα τα τμήματα οπλίστηκαν και κατέλαβαν τα πόστα τους στη πόλη και στα οχυρά.

Στην Πετρούπολη κυκλοφόρησε στις 4

σχα, το Όρελ και το Νίζνι Νόβγκοροντ. Ο Τρότσκι αν και βρισκόταν στη δυτική Σιβηρία[9], γύρισε εσπευσμένα στη Μόσχα για να συνεννοηθεί με τον Λένιν και κατόπιν αυτού έφτασε στη Πετρούπολη το συντομότερο δυνατό, 4 ή 5 Μαρτίου. Στις **5 Μαρτίου** έστειλε ένα τελεσίγραφο στους εξεγερμένους το οποίο ζητούσε την παράδοση άνευ όρων των «στασιαστών» στην κυβέρνηση.

Τους ενημέρωνε ότι είχε δώσει διαταγή επίθεσης και τις λεγόμενες παράπλευρες απώλειες (θάνατο αμάχων, γυναικόπαιδα κτλ) θα τις επωμίζονταν οι εξεγερμένοι. Επίσης ένα αεροπλάνο πέταγε πάνω από την Κρονστάνδη και πέταγε προκηρύξεις[10] υπογεγραμμένες από την επιτροπή αμύνης της Πετρουπόλεως. Μία από αυτές έλεγε μεταξύ άλλων «...Βλέπετε τώρα που σας οδήγησαν; Βλέπετε που καταντήσατε; Πίσω από τους εσέρους και τους μενσεβίκους, οι τσαρικοί στρατηγοί μοστράρουν κιόλας τα σκυλόδοντά τους. Οι Περιτσένκο και οι Τούκιν δεν είναι παρά μαριονέτες στα χέρια του στρατηγού Κοζλόβσκι, των λοχαγών Μπούρκσερ, Κοστρομιτίνοβ κι άλλων λευκοφρουρών. Σας εξαπατούν...» «...Σας λένε ψέματα. Η Πετρούπολη θα σας βοηθήσει; Η Σιβηρία και η Ουκρανία αρχίζουν να ακολουθούν το παράδειγμά σας[11]; Ασύστολα ψέματα. Στην Πετρούπολη όλοι οι ναύτες σας καταράστηκαν...»[12], «...η κόκκινη Πετρούπολη έχει πάρει στο ψιλό τις αξιοθρήνητες προσπάθειες μιας χούφτας εσέρων και λευκοφρουρών ...» «...Όποιος παραδοθεί αμέσως θα αμνηστευτεί. Παραδοθείτε χωρίς να χάνετε καιρό...».

Η αρχή της μάχης ήτανε πλέον ζήτημα ωρών.

Geronim

---

1. Η Ουκρανία είχε παραχωρηθεί από την συνθήκη Μπρεστ-Λιτόβσκ. Ο Μάχνο αντιμετώπισε με επιτυχία όλους τους εισβολείς και ουσιαστικά «χάρισε» στο Λένιν την ασφάλεια. Αξίζει να σημειωθεί δε, ότι αν η Ουκρανία καταλαμβάνονταν από τους «δυτικούς» θα αποτελούσε προγεφύρωμα για την εισβολή σε ολόκληρη τη Ρωσία με πολύ μεγάλες πιθανότητες επιτυχίας.

2. Ο Βράνκελ είχε την υποστήριξη της αντάντ, η οποία και τον εφοδίαζε με τελευταίας τεχνολογίας όπλα. Οι ρώσοι κουρασμένοι από τους συνε-

χες τους. Σύντροφοι, διατηρήστε την επαναστατική σας ψυχραιμία. Απαιτήστε σταθερά και οργανωμένα: Την απόλυση όλων των φυλακισμένων σοσιαλιστών και εξωκομματικών. Την κατάργηση του στρατιωτικού νόμου, την ελευθερία του λόγου, του τύπου και των συγκεντρώσεων για όλους τους εργαζόμενους. Ελεύθερες εκλογές επιτροπών στις φάμπρικες, στα εργοστάσια και στα συνδικάτα...» Αν και ανυπόγραφη η προκήρυξη καθίσταται σαφές ότι πλέον εκτός από ψωμί ζητούσαν και το αυτονόητο... την ελευθερία τους.

Αντίδραση των Ναυτών - Έναρξη της εξέγερσης

Ενώ αυτά συμβαίνανε στην Πετρούπολη, οι ναύτες της Κρονστάνδης ενημερώθηκαν ότι οι μπολσεβίκοι απειλούσαν τους εργάτες λέγοντάς τους ότι αν συνεχίσουν τις κινητοποιήσεις οι ναύτες της «κόκκινης» Κρονστάνδης θα επέμβουν. Επίσης οι μπολσεβίκοι χρησιμοποιούσαν την Κρονστάνδη, λόγω της δύναμης πυρός που διέθετε, αφ' ενός και αφ' ετέρου λόγω της μαχητικότητάς τους κατά τη διάρκεια της επαναστάσεως, σαν χωροφύλακα για όλη τη Ρωσία. Εν αγνοία πάντα των Κρονστανδιωτών και φυσικά χωρίς να έχουν διάθεση να υιοθετήσουν το ρόλο που τους απέδιδαν.

Αυτή η μεταχείριση προκάλεσε την οργή των πληρωμάτων και στις 27 Φεβρουάριου συνεδρίασαν τα πληρώματα των θωρηκτών Πετροπαυλόβσκ και Σεβαστούπολη μαζί με τα πληρώματα της 1ης και 2ης μοίρας καταδρομικών και κατέληξαν ομόφωνα στην απαίτηση από τους κομισάριους της εκλογής εξωκομματικών αντιπροσώπων, οι οποίοι θα επισκεφτούν την Πετρούπολη. Μη μπορώντας να κάνουν διαφορετικά οι κομματικοί τους επέτρεψαν και έτσι εκλέχτηκε μία αντιπροσωπεία 32 μελών. Επιστρέφοντας από την Πετρούπολη στις 28 Φλεβάρη, συγκλήθηκε συγκέντρωση στο Πετροπαυλόβσκ όπου και η αντιπροσωπεία τους εξέθεσε την κατάσταση. Όταν τελείωσαν οι αφηγήσεις ο Κουζμίν και άλλα στελέχη του κόμματος μίλησαν υπέρ της κυβερνήσεως αλλά οι συγκεντρωμένοι αγανάκτησαν ακούγοντάς τους και τελικά τους διέκοψαν. Προς το τέλος της συγκέντρωσης οι παρευρισκόμενοι ψήφισαν ομόφωνα μιαν απόφαση δεκαπέντε άρθρων η οποία έχει ως εξής:

1ο Να εκλεγούν αμέσως άλλα Σοβιέτ με μυστική ψηφοφορία και να 'χουν το ελεύθερο όλοι οι εργάτες κι οι αγρότες να κάνουν την προεκλογική τους προπαγάνδα

9ο Να παίρνουν όλοι οι εργαζόμενοι τις ίδιες ποσότητες τροφίμων εκτός από εκείνους που κάνουν ανθυγιεινές εργασίες.

10ο Να καταργηθούν τα κομμουνιστικά μαχητικά τμήματα σε όλες τις μονάδες του στρατού, καθώς και οι κομμουνιστικές φρουρές στις φάμπρικες και στα εργοστάσια. Σε περίπτωση ανάγκης αυτά τα σώματα φρουράς μπορούν να εκλέγονται από το στρατό και αντίστοιχα από τους εργάτες.

11ο Να είναι ελεύθεροι οι αγρότες να κάνουν ότι θέλουν με τα χωράφια τους και να κατέχουν ζώα, με τη συμφωνία πως θα κάνουν μοναχοί τους τις δουλειές και δε θα μισθώνουν μεροκαματιάρηδες

12ο Να επιτραπεί στους βιοτέχνες να ασκούν ελεύθερα το επάγγελμά τους, χωρίς να καταφεύγουν στη μισθωτή εργασία.

13ο Να ζητήσουμε απ' όλες τις στρατιωτικές μονάδες καθώς και από τους συντρόφους μας τους κουρσάντι να υποστηρίξουν τις αποφάσεις μας.

14ο Να απαιτήσουμε να δοθεί πλατιά δημοσιότητα στις αποφάσεις μας από τον τύπο.

15ο Να οριστεί μία περιοδεύουσα επιτροπή ελέγχου.

Την επόμενη μέρα κάλεσαν συγκέντρωση στη πλατεία αγκύρας[7], όπου συμμετείχαν 16.000 πολίτες, και στρατιωτικοί. Στη συγκέντρωση συμμετείχαν και στελέχη του κόμματος όπου συγκεκριμένα ο Καλίνιν (πρόεδρος της σοβιετικής δημοκρατίας από το 1919) προσπάθησε να πείσει τους συγκεντρωμένους να «παραιτηθούν» από τις «παράλογες» απαιτήσεις τους. Επικράτησε χάος ενώ το πλήθος τον διέκοψε και από τα γιουχαΐσματα δε μπόρεσε να συνεχίσει. Ο Κουζμίν έκανε κι αυτός μία προσπάθεια «συνετισμού» του πλήθους, η οποία απέβη άκαρπη. Αξίζει να αναφερθεί ότι ο Κουσμίν μην έχοντας άλλο επιχείρημα να παραβάλει είπε ότι αν συνεχιστεί αυτή η κατάσταση θα τους συντρίψει η σιδερένια γροθιά του προλεταριάτου. Αυτό προκάλεσε την οργή του πλήθους και αναγκάστηκε να κατέβει από το βήμα. Τελικά η απόφαση του Πετροπαυλόβσκ ετέθη σε ψηφοφορία η οποία έγινε αποδεκτή από την συντριπτική πλειοψηφία των παρισταμένων.

Ακόμη και μέλη του κόμματος τάχθηκαν υπέρ ή απλά απείχαν από τη ψηφοφορία. Μόνο τα μεγαλοστελέχη Καλίνιν, Κουζμίν και Βασίλιεφ ήταν κατά και δήλωσαν ότι η Κρονστάνδη δεν αντιπροσωπεύει όλη την Ρωσία, γι' αυτό δεν θα την λάβουν υπ' όψιν τους. Η ρήξη είχε φτάσει πλέον σε ανεφύρωτο ση-

(Π.Ε.Ε.) και να της αναθέσουν όλες τις εξουσίες αναφορικά με τη διοίκηση της πόλης και του φρουρίου. Η Π.Ε.Ε. εγκατέστησε την έδρα της στο θωρηκτό Πετροπαυλόβσκ...» Στο ίδιο θωρηκτό είχαν οδηγηθεί μετά τη σύλληψή τους ο Κουζμίν και ο Βασίλιεφ. Την εξέγερση χαιρέτισαν και έστειλαν αντιπροσώπους από την αεροπορική διοίκηση του Ορανιεμπάουμ. Επίσης σύλληψη έγινε και στον κομισάριο Νοβίκωφ κατά την προσπάθειά του να αποδράσει προς τα Φιλανδικά σύνορα.

Στον αντίποδα τώρα, η ηγεσία της Ρωσίας μετέδιδε μέσω του ράδιο Μόσχα, ένα διάταγμα υπογεγραμμένο από τον Λένιν, που έλεγε ότι την εξέγερση την είχαν κάνει λευκοφρουροί και συνωμότες, εναντίων των κομμουνιστικών αρχών. Κατηγορούσε επίσης τους ναύτες ότι είναι όργανα των πρώην στρατηγών του Τσάρου που οργάνωσαν μαζί με προδότες σοσιαλεπαναστάτες μια συνωμοσία εναντίων της προλεταριακής δημοκρατίας. Το κίνημα της Κρονστάνδης για ελεύθερα σοβιέτ χαρακτηρίσθηκε από το Λένιν και τον Τρότσκυ ως «δημιούργημα της επέμβασης της Αντάντ και των γάλλων κατασκόπων». Επίσης ετοίμαζε την ένοπλη εισβολή στην Κρονστάνδη αλλά κανένας δεν φανταζότανε το μακελειό που θα ακολουθούσε τις επόμενες ημέρες.

Στις **3 Μαρτίου** έγινε η πρώτη συνεδρίαση της Π.Ε.Ε. όπου εξετάστηκαν τα στρατιωτικά προβλήματα και καταστρώθηκε ένα σχέδιο άμυνας. Το ίδιο βράδυ όλα τα τμήματα οπλίστηκαν και κατέλαβαν τα πόστα τους στη πόλη και στα οχυρά.

Στην Πετρούπολη κυκλοφόρησε στις **4 Μαρτίου** η φήμη ότι η σοβιετική κυβέρνηση άρχισε προετοιμασίες για μια στρατιωτική επιχείρηση εναντίον της Κρονστάνδης. Η έκτακτη συνεδρίαση των σοβιέτ της Πετρουπόλεως ψήφισε μία απόφαση που μεταξύ άλλων έλεγε τα εξής: «Μια χούφτα αντεπαναστάτες και τυχοδιώκτες εξαπάτησαν την Κρονστάνδη. Είναι ολοφάνερο ότι οι Γάλλοι κατάσκοποι μανουβράρουν τους ναύτες του Πετροπαυλόβσκ...», «...αν η συμμορία αυτή των ληστών και των προδοτών κατορθώσει να επικρατήσει, θα παλινορθώσει το αστικό καθεστώς και θα σφάξει το λαό...»[8].

Οι Π.Ε.Ε. στην επικοινωνία της με το λαό της πόλης δημοσίευσε την παρακάτω απάντηση στις συκοφαντίες των μπολσεβίκων. «Πολίτες! Η Κρονστάνδη αρχίζει ένα σκληρό αγώνα για τη λευτεριά. Δεν αποκλείεται οι μπολσεβίκοι να επιτεθούν από στιγμή σε στιγμή, με σκοπό να ξαναπάρουν την Κρον-

στάνδη και πέταγε προκηρύξεις[10] υπογεγραμμένες από την επιτροπή αμύνης της Πετρουπόλεως. Μία από αυτές έλεγε μεταξύ άλλων «...Βλέπετε τώρα που σας οδήγησαν; Βλέπετε που καταντήσατε; Πίσω από τους εσέρους και τους μενσεβίκους, οι τσαρικοί στρατηγοί μοστράρουν κιόλας τα σκυλόδοντά τους. Οι Περιτσένκο και οι Τούκιν δεν είναι παρά μαριονέτες στα χέρια του στρατηγού Κοζλόβσκι, των λοχαγών Μπούρκσερ, Κοστρομιτίνοβ κι άλλων λευκοφρουρών. Σας εξαπατούν...» «...Σας λένε ψέματα. Η Πετρούπολη θα σας βοηθήσει; Η Σιβηρία και η Ουκρανία αρχίζουν να ακολουθούν το παράδειγμά σας[11]; Ασύστολα ψέματα. Στην Πετρούπολη όλοι οι ναύτες σας καταράστηκαν...»[12], «...η κόκκινη Πετρούπολη έχει πάρει στο ψιλό τις αξιοθρήνητες προσπάθειες μιας χούφτας εσέρων και λευκοφρουρών ...» «...Όποιος παραδοθεί αμέσως θα αμνηστευτεί. Παραδοθείτε χωρίς να χάνετε καιρό...».

Η αρχή της μάχης ήτανε πλέον ζήτημα ωρών.

Geronim

---

1. Η Ουκρανία είχε παραχωρηθεί από την συνθήκη Μπρεστ-Λιτόβσκ. Ο Μάχνο αντιμετώπισε με επιτυχία όλους τους εισβολείς και ουσιαστικά «χάρισε» στο Λένιν την ασφάλεια. Αξίζει να σημειωθεί δε, ότι αν η Ουκρανία καταλαμβάνονταν από τους «δυτικούς» θα αποτελούσε προγεφύρωμα για την εισβολή σε ολόκληρη τη Ρωσία με πολύ μεγάλες πιθανότητες επιτυχίας.

2. Ο Βράνκελ είχε την υποστήριξη της αντάντ, η οποία και τον εφοδίαζε με τελευταίας τεχνολογίας όπλα. Οι ρώσοι κουρασμένοι από τους συνεχείς πολέμους και με εξασθενημένο στράτευμα αδυνατούσαν να αναμετρηθούν με τον Βράνκελ, ο οποίος ήταν και το τελευταίο χαρτί των «δυτικών» για την ανατροπή των μπολσεβίκων. Χωρίς τους παρτιζάνους του Νέστωρ Μάχνο είναι βέβαιο ότι όλη η ιστορία της σοβιετικής ένωσης θα είχε πάρει άλλη τροπή.

3. Βολίν - η άγνωστη επανάσταση τόμος 2ος.

4. 27 Ιουνίου εξέγερση θωρηκτού ποτέμκιν, 30 Ιουνίου στάση θωρηκτού Γκιοργκ Πομπιεντόνοσιετς, 2 Ιουλίου στάση του πλοίου Προυστ.

5. Οι επιτροπές αυτές βρισκόντουσαν αλλού και όχι στην Πετρούπολη και συνήθως απαρτίζονταν από μέλη και στελέχη του κόμματος. Αλλά και να μην τις πλαισίωναν τα μέλη (πράγμα σπάνιο) η παρουσίαση των γεγονότων γινότανε πλήρως διαστρεβλωμένη και ουδεμία σχέση είχε με την πραγματικότητα.

6. Μενσεβίκος ο οποίος βρισκόταν εκείνες τις ημέρες στην Πετρούπολη.

7. Η πλατεία αγκύρας χρησίμευε από παλαιά ως βήμα για να εκθέσει όποιος ήθελε τις απόψεις του για τα πολιτικά-κοινωνικά ζητήματα. Η Κρονστάνδη όπως και η Πετρούπολη ήταν από τις πιο

και χρησιμοποιούσαν την Κρονστάνδη, λόγω της δύναμης πυρός που διέθετε, αφ' ενός και αφ' ετέρου λόγω της μαχητικότητάς τους κατά τη διάρκεια της επαναστάσεως, σαν χωροφύλακα για όλη τη Ρωσία. Εν αγνοία πάντα των Κρονστανδιωτών και φυσικά χωρίς να έχουν διάθεση να υιοθετήσουν το ρόλο που τους απέδιδαν.

Αυτή η μεταχείριση προκάλεσε την οργή των πληρωμάτων και στις 27 Φεβρουάριου συνεδρίασαν τα πληρώματα των θωρηκτών Πετροπαυλόβσκ και Σεβαστούπολη μαζί με τα πληρώματα της 1ης και 2ης μοίρας καταδρομικών και κατέληξαν ομόφωνα στην απαίτηση από τους κομισάριους της εκλογής εξωκομματικών αντιπροσώπων, οι οποίοι θα επισκεφτούν την Πετρούπολη. Μη μπορώντας να κάνουν διαφορετικά οι κομματικοί τους επέτρεψαν και έτσι εκλέχτηκε μία αντιπροσωπεία 32 μελών. Επιστρέφοντας από την Πετρούπολη στις 28 Φλεβάρη, συγκλήθηκε συγκέντρωση στο Πετροπαυλόβσκ όπου και η αντιπροσωπεία τους εξέθεσε την κατάσταση. Όταν τελείωσαν οι αφηγήσεις ο Κουζμίν και άλλα στελέχη του κόμματος μίλησαν υπέρ της κυβερνήσεως αλλά οι συγκεντρωμένοι αγανάκτησαν ακούγοντάς τους και τελικά τους διέκοψαν. Προς το τέλος της συγκέντρωσης οι παρευρισκόμενοι ψήφισαν ομόφωνα μιαν απόφαση δεκαπέντε άρθρων η οποία έχει ως εξής:

1ο Να εκλεγούν αμέσως άλλα Σοβιέτ με μυστική ψηφοφορία και να 'χουν το ελεύθερο όλοι οι εργάτες κι οι αγρότες να κάνουν την προεκλογική τους προπαγάνδα

2ο Να δοθεί ελευθερία λόγου και τύπου σ' όλους τους εργάτες, αγρότες, αναρχικούς και στα σοσιαλιστικά κόμματα της αριστεράς.

3ο Να εξασφαλιστεί ελευθερία συγκεντρώσεως στα εργατικά συνδικάτα και στις αγροτικές οργανώσεις.

4ο Να συγκληθεί μία εξωκομματική συνδιάσκεψη των εργατών, των κόκκινων φαντάρων και των ναυτών της Πετρούπολης το αργότερο έως τις 10 Μαρτίου 1921

5ο Να απολυθούν όλοι οι πολιτικοί κρατούμενοι καθώς και όλοι οι εργάτες, αγρότες, φαντάροι και ναύτες που φυλακίστηκαν εξ αιτίας των εργατικών και των αγροτικών κινητοποιήσεων.

6ο Να εκλεγεί μία επιτροπή που θα εξετάσει τις περιπτώσεις αυτών που βρίσκο-

14ο Να απαιτήσουμε να δοθεί πλατιά δημοσιότητα στις αποφάσεις μας από τον τύπο.

15ο Να οριστεί μία περιοδεύουσα επιτροπή ελέγχου.

Την επόμενη μέρα κάλεσαν συγκέντρωση στη πλατεία αγκύρας[7], όπου συμμετείχαν 16.000 πολίτες, και στρατιωτικοί. Στη συγκέντρωση συμμετείχαν και στελέχη του κόμματος όπου συγκεκριμένα ο Καλίνιν (πρόεδρος της σοβιετικής δημοκρατίας από το 1919) προσπάθησε να πείσει τους συγκεντρωμένους να «παραιτηθούν» από τις «παράλογες» απαιτήσεις τους. Επικράτησε χάος ενώ το πλήθος τον διέκοψε και από τα γιουχαΐσματα δε μπόρεσε να συνεχίσει. Ο Κουζμίν έκανε κι αυτός μία προσπάθεια «συνετισμού» του πλήθους, η οποία απέβη άκαρπη. Αξίζει να αναφερθεί ότι ο Κουσμίν μην έχοντας άλλο επιχείρημα να παραβάλει είπε ότι αν συνεχιστεί αυτή η κατάσταση θα τους συντρίψει η σιδερένια γροθιά του προλεταριάτου. Αυτό προκάλεσε την οργή του πλήθους και αναγκάστηκε να κατέβει από το βήμα. Τελικά η απόφαση του Πετροπαυλόβσκ ετέθη σε ψηφοφορία η οποία έγινε αποδεκτή από την συντριπτική πλειοψηφία των παρισταμένων.

Ακόμη και μέλη του κόμματος τάχθηκαν υπέρ ή απλά απείχαν από τη ψηφοφορία. Μόνο τα μεγαλοστελέχη Καλίνιν, Κουζμίν και Βασίλιεφ τάχτηκαν κατά και δήλωσαν ότι η Κρονστάνδη δεν αντιπροσωπεύει όλη την Ρωσία, γι' αυτό δεν θα την λάβουν υπ' όψιν τους. Η ρήξη είχε φτάσει πλέον σε αγεφύρωτο σημείο.

Ο λαός της Κρονστάνδης ήθελε ελευθερία και μαχόταν γι' αυτή με όλα τα μέσα. Η πείνα και η αδιαφορία των κομισάριων τους είχε φτάσει στο σημείο μηδέν. Αφού κατέλαβαν τα γραφεία της μέχρι τότε μπολσεβίκικης τοπικής εφημερίδας Ιζβέστια Στις **3 Μαρτίου** ξεκίνησαν να τυπώνουν την εφημερίδα της ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ Κρονστάνδης. Το 1ο φύλλο, το οποίο εξεδόθη στις 3 Μαρτίου 1921, έλεγε μεταξύ των άλλων:

«Σύντροφοι και πολίτες. Η χώρα μας περνάει δύσκολες στιγμές. Εδώ και τρία χρόνια η πείνα, το κρύο και το οικονομικό χάος μας σφίγγουν σαν τρομερή τανάλια. Το κομμουνιστικό κόμμα, που κυβερνάει τη χώρα, έχει απομακρυνθεί από τις μάζες κι αποδείχτηκε ανίκανο να βγάλει τη χώρα απ' αυτή την κα-

κρατίας. Το κίνημα της Κρονστάνδης για ελεύθερα σοβιέτ χαρακτηρίσθηκε από το Λένιν και τον Τρότσκυ ως «δημιούργημα της επέμβασης της Αντάντ και των γάλλων κατασκόπων». Επίσης ετοίμαζε την ένοπλη εισβολή στην Κρονστάνδη αλλά κανένας δεν φανταζότανε το μακελειό που θα ακολουθούσε τις επόμενες ημέρες.

Στις **3 Μαρτίου** έγινε η πρώτη συνεδρίαση της Π.Ε.Ε. όπου εξετάστηκαν τα στρατιωτικά προβλήματα και καταστρώθηκε ένα σχέδιο άμυνας. Το ίδιο βράδυ όλα τα τμήματα οπλίστηκαν και κατέλαβαν τα πόστα τους στη πόλη και στα οχυρά.

Στην Πετρούπολη κυκλοφόρησε στις **4 Μαρτίου** η φήμη ότι η σοβιετική κυβέρνηση άρχισε προετοιμασίες για μια στρατιωτική επιχείρηση εναντίον της Κρονστάνδης. Η έκτακτη συνεδρίαση των σοβιέτ της Πετρουπόλεως ψήφισε μία απόφαση που μεταξύ άλλων έλεγε τα εξής: «Μια χούφτα αντεπαναστάτες και τυχοδιώκτες εξαπάτησαν την Κρονστάνδη. Είναι ολοφάνερο ότι οι Γάλλοι κατάσκοποι μανουβράρουν τους ναύτες του Πετροπαυλόβσκ…», «…αν η συμμορία αυτή των ληστών και των προδοτών κατορθώσει να επικρατήσει, θα παλινορθώσει το αστικό καθεστώς και θα σφάξει το λαό…»[8].

Οι Π.Ε.Ε. στην επικοινωνία της με το λαό της πόλης δημοσίευσε την παρακάτω απάντηση στις συκοφαντίες των μπολσεβίκων. «Πολίτες! Η Κρονστάνδη αρχίζει ένα σκληρό αγώνα για τη λευτεριά. Δεν αποκλείεται οι μπολσεβίκοι να επιτεθούν από στιγμή σε στιγμή, με σκοπό να ξαναπάρουν την Κρονστάνδη στα χέρια τους και να μας επιβάλουν ξανά την εξουσία, που μας οδήγησε στο λιμό, στο κρύο και στην οικονομική καταστροφή. Όλοι μέχρι τον τελευταίο θα διαφεντέψουμε αποφασιστικά τη λευτεριά, που κατακτήσαμε, κι αν οι μπολσεβίκοι επιχειρήσουν να πατήσουν την Κρονστάνδη με τη δύναμη των όπλων θα τους απαντήσουμε με την ολόπλευρη αντίστασή μας…».

Εν τω μεταξύ οι προετοιμασίες του σοβιέτ για την αναχαίτιση των κρονστανδιωτών συνεχιζόντουσαν. Στις 5 Μαρτίου 4.000 άντρες πολιτοφύλακες του ΚΚ της Πετρούπολης και των γειτονικών πόλεων ετέθησαν επί ποδός πολέμου. Έφτασαν επίσης, στην Πετρούπολη, εκατοντάδες κουρσάντι από τις γύρω περιοχές για ενίσχυση, αλλά και από άλλες απομακρυσμένες πόλεις όπως η Μό-

Η αρχή της μάχης ήτανε πλέον ζήτημα ωρών.

Geronim

---

1. Η Ουκρανία είχε παραχωρηθεί από την συνθήκη Μπρεστ-Λιτόβσκ. Ο Μάχνο αντιμετώπισε με επιτυχία όλους τους εισβολείς και ουσιαστικά «χάρισε» στο Λένιν την ασφάλεια. Αξίζει να σημειωθεί δε, ότι αν η Ουκρανία καταλαμβάνονταν από τους «δυτικούς» θα αποτελούσε προγεφύρωμα για την εισβολή σε ολόκληρη τη Ρωσία με πολύ μεγάλες πιθανότητες επιτυχίας.
2. Ο Βράνκελ είχε την υποστήριξη της αντάντ, η οποία και τον εφοδίαζε με τελευταίας τεχνολογίας όπλα. Οι ρώσοι κουρασμένοι από τους συνεχείς πολέμους και με εξασθενημένο στράτευμα αδυνατούσαν να αναμετρηθούν με τον Βράνκελ, ο οποίος ήταν και το τελευταίο χαρτί των «δυτικών» για την ανατροπή των μπολσεβίκων. Χωρίς τους παρτιζάνους του Νέστωρ Μάχνο είναι βέβαιο ότι όλη η ιστορία της σοβιετικής ένωσης θα είχε πάρει άλλη τροπή.
3. Βολίν - η άγνωστη επανάσταση τόμος 2ος.
4. 27 Ιουνίου εξέγερση θωρηκτού ποτέμκιν, 30 Ιουνίου στάση θωρηκτού Γκιοργκ Πομπιεντόνοσιετς, 2 Ιουλίου στάση του πλοίου Προυστ.
5. Οι επιτροπές αυτές βρισκόντουσαν αλλού και όχι στην Πετρούπολη και συνήθως απαρτίζονταν από μέλη και στελέχη του κόμματος. Αλλά και να μην τις πλαισίωναν τα μέλη (πράγμα σπάνιο) η παρουσίαση των γεγονότων γινότανε πλήρως διαστρεβλωμένη και ουδεμία σχέση είχε με την πραγματικότητα.
6. Μενσεβίκος ο οποίος βρισκόταν εκείνες τις ημέρες στην Πετρούπολη.
7. Η πλατεία αγκύρας χρησίμευε από παλαιά ως βήμα για να εκθέσει όποιος ήθελε τις απόψεις του για τα πολιτικά-κοινωνικά ζητήματα. Η Κρονστάνδη όπως και η Πετρούπολη ήταν από τις πιο ελεύθερες πόλεις σε πολιτικές τάσεις και κόμματα, πράγμα το οποίο μετά την επικράτηση των μπολσεβίκων απαγορεύτηκε.
8. Η γνωστή τακτική της ηγεσίας των μπολσεβίκων ακόμα μία φορά με τους γνώριμους χαρακτηρισμούς (ληστές, κλέφτες, αντεπαναστάτες) εδώ παρατηρείται όχι απλά ομοιότητα αλλά ταύτιση με την αντιμετώπιση του Νέστωρ Μάχνο και των παρτιζάνων του.
9. Ο λόγος παρουσίας του Τρότσκι στη Σιβηρία ήταν για να καταστείλει εξεγέρσεις των εκεί χωριών.
10. Συγκεκριμένη τακτική προπαγάνδας η οποία υιοθετήθηκε από το Χίτλερ αργότερα και χρησιμοποιείται έως και σήμερα.
11. Όντως στη Σιβηρία είχαν ξεκινήσει ταραχές, γι' αυτό το λόγο είχε πάει πριν ο Τρότσκυ εκεί.
12. Εδώ παρατηρείται το ίδιο που ίσχυε με τις απειλές του κόμματος στην Πετρούπολη για την «κόκκινη» Κρονστάνδη

ΑΠΑΓΟΡΕΥΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟ ...ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΜΙΣΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ, ΟΛΟΚΛΗΡΑ ΨΕΜΑΤΑ

Το «πρόβλημα που αναστατώνει την κοινωνικοοικονομική ζωή» -πάνω από 930 πορείες σε ένα χρόνο-, όπως είναι γνωστό επανέφερε στη λεγόμενη δημοσιότητα ο υποψήφιος δήμαρχος Ν. Κακλαμάνης στις 5 Ιουλίου ύστερα από συνάντησή του με τον πρόεδρο του ΕΒΕΑ, για να πάρει την σκυτάλη ο Πολύδωρας στις 16 Ιουλίου με τις γνωστές δηλώσεις του έχοντας την αμέριστη συμπαράσταση του ΛΑΟΣ, των εμπόρων και των καταγραφομένων μέσα από δημοσκοπήσεις αγανακτισμένων πολιτών...

Η συναίνεση δεδομένη και τα «σκυλιά δεμένα»...

«Μέσα στο συντηρητισμό της και στους περιορισμούς που ανοίγει η πρόταση Πολύδωρα δείχνει ότι δεν της λείπει η μελέτη» (Ελευθεροτυπία, «Τάξη και ασφάλεια», Νικ. Κ. 18-8-2006)

Κάποιος πάλαι ποτέ πρωθυπουργός ονόματι Σημίτης «ένθερμος υποστηρικτής της οριοθέτησης των ανεξέλεγκτων κινητοποιήσεων προκειμένου να αποφεύγεται η ταλαιπωρία των πολιτών», ήδη από το 1998 δίδει την εντολή στον υπουργό δημόσιας τάξης Ρωμαίο να υποβληθούν στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου μια σειρά ερωτημάτων για μια καταστολή άλλου τύπου των διαδηλώσεων. Η γνωμάτευση του Αρείου Πάγου ήταν θετική και μάλιστα με κατηγορηματικό τρόπο ξεκαθάριζε ότι για τους παραβάτες μπορούν να εφαρμοσθούν «από όλες τις αντίστοιχες διατάξεις του Ποινικού Κώδικα εκείνες που περιέχουν τις βαρύτερες ποινικές συνέπειες».

Επίσης πολιτικοί μηχανικοί και άλλοι «ειδικοί» που καλέστηκαν τότε να γνωμοδοτήσουν, μίλησαν εκτός των άλλων για χιλιάδες εργατοώρες «χαμένες», ενώ παράλληλα παραγγέλθηκαν και δημοσκοπήσεις για να «παρουσιάσουν» το «70 ως 80% των πολιτών να ζητά την λήψη μέτρων».

Έτσι το σχέδιο νόμου, που ήταν έτοιμο στις αρχές του 2001 (Βήμα 4-3-2001), περιελάμβανε άρθρα, που απαιτούσαν τον ορισμό υπεύθυνου σε μια κινητοποίηση, προέβλεπαν την μη δυνατότητα αποκλεισμού όλου του δρόμου από πορείες, που δεν είχαν «μεγάλο όγκο», την βιντεοσκόπηση των διαδηλωτών «ώστε να εντοπίζονται οι δράστες πιθανών επεισοδίων», την απαγόρευση συμμετοχής «μεταμφιεσμένων» ατόμων με κράνη και μαντίλια και επίσης την απαγόρευση προσέγγισης διαδηλωτών σε πρεσβείες και κυβερνητικά κτίρια χωρίς συνεννόηση με τις αστυνομικές αρχές.

Το νομοσχέδιο μένει στα χαρτιά (όπως άλλωστε είχε μείνει στον αέρα και η «ιδέα» του πάλαι ποτέ πρωθυπουργού Μητσοτάκη

σης των εκατοντάδων κάθε έτος πορειών διαμαρτυρίας», είναι αφενός να συστηματοποιηθούν οι «εμπειρίες» από το πέρασμα στην πράξη διατάξεων, που δεν χρειάστηκε φυσικά να κατοχυρωθούν από κανένα νόμο.

Η βιντεοσκόπηση των διαδηλωτών, οι συνεννοήσεις με πρόθυμους άτυπους υπεύθυνους για τα δρομολόγια των πορειών, η ευπείθεια μερίδας διαδηλωτών να πορεύονται σε μια λωρίδα όταν είναι ολιγάριθμοι και τους ζητιέται κάτι τέτοιο, η παρουσία και η κατασταλτική δράση κουκουλοφόρων μπάτσων που βρίσκονται πίσω από δυνάμεις των ΜΑΤ για να προβούν με την πρώτη ευκαιρία σε συλλήψεις, τα εκτεταμένα κλεισίματα των δρόμων, η απαγόρευση της στάθμευσης αυτοκίνητων σε επίμαχους δρόμους και περιοχές, είναι μέτρα που από καιρό εφαρμόζονται συστηματικά.

Αφ' ετέρου στόχος είναι να ξαναζεσταθεί το κλίμα για την θεσμική κάλυψη επίμαχων σημείων, που λόγω της αδιαπραγμάτευτης στάσης των στοχοθετημένων ως αδιάλλακτων διαδηλωτών (αναρχικών κυρίως, αλλά όχι μόνο) δεν μπόρεσαν να περάσουν στην πράξη.

Το «ζήτημα», λοιπόν, δεν ξαναβγήκε στο προσκήνιο μόνο και μόνο ενόψει δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών, με σκοπό να επιδειχθεί μια ανάλογη με το παρελθόν κίνηση καλής θέλησης σε εμπόρους και καταστηματάρχες, μικρούς και μεγάλους επιχειρηματίες που στεγάζονται στο κέντρο της πόλης.

Επανέρχεται σε μια σημαντική περίοδο για τους τωρινούς διαχειριστές των κρατικών υποθέσεων, με ανοικτό το ενδεχόμενο κοινωνικών κινητοποιήσεων που μπορούν να ταράξουν εκ νέου τα ήσυχα νερά της ευρύτερης πολιτικής συναίνεσης για την ομαλή και σταθερή επάνοδο και άσκηση εκ μέρους τους εξουσίας μετά από σχεδόν είκοσι χρόνια.

Μ' άλλα λόγια προαναγγέλλεται η σκλήρυνση της αντιμετώπισης από την πλευρά του κράτους των ανεξέλεγκτων κοινωνικών αγώνων, αναπόσπαστο και ζωτικό μέρος των οποίων είναι οι πορείες ειδικά στο κέντρο της Αθήνας.

Πορείες όπως οι φοιτητικές που προηγήθηκαν στο άμεσο προηγούμενο διάστημα. Πορείες που εδώ και δεκαετίες ανεξάρτητα από το ποιος έχει αναλάβει την κρατική διαχείριση διαδέχονται η μια την άλλη σαμποτάροντας την τάξη και την ασφάλεια. Που γεννούν ταραχές, συγκρούσεις και εξεγέρσεις, που καταλαμβάνουν δρόμους και λεωφόρους, για να εμποδίσουν την εύρυθμη λειτουργία κρατικών υπηρεσιών, πρεσβειών, τραπεζών, εμπορικών κέντρων, για να δώσουν πολλές φορές στην συνέχεια την αφορμή της άμεσης επίθεσης και της καταστροφής τους.

Πορείες που γεννούν νέους αγωνιστές, και πορείες που αποστρέφονται πλέον οι πρώην. Πορείες που σηκώνουν, όχι λάβαρα-δεσμά, αλλά την σημαία της ελευθερίας και δεν οδηγούν στα

ΚΑΒΑΛΑ

Συλλαλητήριο ενάντια στις δεξαμενές καυσίμων στην περιοχή της Βάσοβας (ανατολική Καβάλα) έγινε στις 13 Ιουλίου και συμμετείχαν περίπου χίλια άτομα. Το μπλοκ των αναρχικών αντιεξουσιαστών είχε περίπου 50 άτομα. Το πανό έγραφε «Δεξαμενές δεν φτιάχνετε ούτε στο όνειρο σας - γιατί είμαστε απολίτιστοι για τον πολιτισμό σας». Πέρα από τα κλασσικά συνθήματα φωνάχτηκαν για την περίσταση και τα εξής:

- Μέσα στα συντρίμμια των δεξαμενών - να θάψουμε τον κόσμο των αφεντικών
- Μέσα στις δεξαμενές να ρίξουμε τους μπάτσους και τους βουλευτές
- Για κάθε φασίστα και νεοναζί - υπάρχει μία θέση στην δεξαμενή
- Για την αστυνομία την δημοτική - υπάρχει μία θέση στην εντατική
- Καταναλωτές της ήσυχης ζωής - τις δεξαμενές τις κτίζετε και εσείς.

Χαριστικό παζάρι

Για τέταρτη φορά πραγματοποιείται στην πόλη της Καβάλας το χαριστικό παζάρι. Αρκετοί έχουν περάσει και πάρει ή φέρει πράγματα. Η όλη κίνηση έχει πάρει θετικά σχόλια από όποιον παραβρέθηκε ή άκουσε για αυτό. Όμως αυτό που συνήθως διαφεύγει είναι τα κίνητρα των δραστών που οργανώνουν τα χαριστικά παζάρια. Όποιος παρατηρήσει τον κόσμο μέσα στον οποίο υπάρχουμε θα καταλάβει ότι ζούμε σε ένα κόσμο εμπορεύ-

Η συναίνεση δεδομένη και τα «σκυλιά δεμένα»...

«Μέσα στο συντηρητισμό της και στους περιορισμούς που ανοί-γει η πρόταση Πολύδωρα δείχνει ότι δεν της λείπει η μελέτη» (Ελευθεροτυπία, «Τάξη και ασφάλεια», Νικ. Κ. 18-8-2006)

Κάποιος πάλαι ποτέ πρωθυπουργός ονόματι Σημίτης «ένθερμος υποστηρικτής της οριοθέτησης των ανεξέλεγκτων κινητοποιήσε-ων προκειμένου να αποφεύγεται η ταλαιπωρία των πολιτών», ή-δη από το 1998 δίδει την εντολή στον υπουργό δημόσιας τάξης Ρωμαίο να υποβληθούν στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου μια σειρά ερωτημάτων για μια καταστολή άλλου τύπου των διαδη-λώσεων. Η γνωμάτευση του Αρείου Πάγου ήταν θετική και μάλι-στα με κατηγορηματικό τρόπο ξεκαθάριζε ότι για τους παραβά-τες μπορούν να εφαρμοσθούν «από όλες τις αντίστοιχες διατά-ξεις του Ποινικού Κώδικα εκείνες που περιέχουν τις βαρύτερες ποινικές συνέπειες».

Επίσης πολιτικοί μηχανικοί και άλλοι «ειδικοί» που καλέστηκαν τότε να γνωμοδοτήσουν, μίλησαν εκτός των άλλων για χιλιάδες εργατοώρες «χαμένες», ενώ παράλληλα παραγγέλθηκαν και δη-μοσκοπήσεις για να «παρουσιάσουν» το «70 ως 80% των πολιτών να ζητά την λήψη μέτρων».

Έτσι το σχέδιο νόμου, που ήταν έτοιμο στις αρχές του 2001 (Βή-μα 4-3-2001), περιελάμβανε άρθρα, που απαιτούσαν τον ορισμό υπεύθυνου σε μια κινητοποίηση, προέβλεπαν την μη δυνατότητα αποκλεισμού όλου του δρόμου από πορείες, που δεν είχαν «με-γάλο όγκο», την βιντεοσκόπηση των διαδηλωτών «ώστε να εντο-πίζονται οι δράστες πιθανών επεισοδίων», την απαγόρευση συμ-μετοχής «μεταμφιεσμένων» ατόμων με κράνη και μαντίλια και ε-πίσης την απαγόρευση προσέγγισης διαδηλωτών σε πρεσβείες και κυβερνητικά κτίρια χωρίς συνεννόηση με τις αστυνομικές αρ-χές.

Το νομοσχέδιο μένει στα χαρτιά (όπως άλλωστε είχε μείνει στον αέρα και η «ιδέα» του πάλαι ποτέ πρωθυπουργού Μητσοτάκη για πορείες από τα πεζοδρόμια στις περιπτώσεις που οι διαδη-λωτές ήταν «ολιγάριθμοι») για να επανέλθει με επιμονή στις 18 Νοεμβρίου 2002 ο αναντικατάστατος τότε Σημίτης με κατεπεί-γουσα επιστολή στα αρμόδια υπουργεία, έχοντας και τη θετική «γνωμοδότηση» του γνωστού και μη εξαιρετέου τέως προέδρου της Γ.Σ.Ε.Ε. Χρ. Πολυζωγόπουλου.

Και πάλι όμως δεν δίνεται συνέχεια, για να επιμείνει εκ νέου ο α-ναντικατάστατος τον Οκτώβριο του 2003, μετά και από τον ε-γκλωβισμό του σε μια «μικρή» διαδήλωση.

Το πράγμα, όμως, δεν προχώρησε ούτε και τότε. Παρ' όλα αυτά είναι απαραίτητη η επισήμανση ότι η επιμονή στην προώθηση της συγκεκριμένης προσπάθειας καταγράφεται σε μια περίοδο που περιλαμβάνει το διάστημα πριν, κατά τη διάρκεια και μετά την λεγόμενη επιχείρηση «εξάρθρωσης της τρομοκρατίας στον ελλαδικό χώρο».

Στη συνέχεια σύμφωνα με δηλώσεις του Βουλγαράκη το ζή-τημα διευθετήθηκε εν μέρει μέσα στο «πολιτικοκοινωνικό πλαί-σιο της ολυμπιακής εκεχειρίας».

Δεν είναι, λοιπόν, διόλου έκπληξη το γεγονός ότι οι πρώην υ-πουργοί Δημόσιας τάξης του Πασόκ Χρυσοχοΐδης και Φλωρίδης εμφανίζονται από δημοσιεύματα «προβληματισμένοι» και όχι α-πορριπτικοί ενώπιον της «πρότασης» Πολύδωρα, που επαναφέ-ρει το ζήτημα, ενώ ο υποψήφιος δήμαρχος Σκανδαλίδης την χα-

τη ευκαιρία σε συλλήψεις, τα εκτεταμένα κλεισίματα των δρό-μων, η απαγόρευση της στάθμευσης αυτοκίνητων σε επίμαχους δρόμους και περιοχές, είναι μέτρα που από καιρό εφαρμόζονται συστηματικά.

Αφ' ετέρου στόχος είναι να ξαναζεσταθεί το κλίμα για την θεσμι-κή κάλυψη επίμαχων σημείων, που λόγω της αδιαπραγμάτευτης στάσης των στοχοθετημένων ως αδιάλλακτων διαδηλωτών (α-ναρχικών κυρίως, αλλά όχι μόνο) δεν μπόρεσαν να περάσουν στην πράξη.

Το «ζήτημα», λοιπόν, δεν ξαναβγήκε στο προσκήνιο μόνο και μό-νο ενόψει δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών, με σκοπό να ε-πιδειχθεί μια ανάλογη με το παρελθόν κίνηση καλής θέλησης σε εμπόρους και καταστηματάρχες, μικρούς και μεγάλους επιχει-ρηματίες που στεγάζονται στο κέντρο της πόλης.

Επανέρχεται σε μια σημαντική περίοδο για τους τωρινούς δια-χειριστές των κρατικών υποθέσεων, με ανοικτό το ενδεχόμενο κοινωνικών κινητοποιήσεων που μπορούν να ταράξουν εκ νέου τα ήσυχα νερά της ευρύτερης πολιτικής συναίνεσης για την ο-μαλή και σταθερή επάνοδο και άσκηση εκ μέρους τους εξουσί-ας μετά από σχεδόν είκοσι χρόνια.

Μ' άλλα λόγια προαναγγέλλεται η σκλήρυνση της αντιμετώπισης από την πλευρά του κράτους των ανεξέλεγκτων κοινωνικών α-γώνων, αναπόσπαστο και ζωτικό μέρος των οποίων είναι οι πο-ρείες ειδικά στο κέντρο της Αθήνας.

Πορείες όπως οι φοιτητικές που προηγήθηκαν στο άμεσο προη-γούμενο διάστημα. Πορείες που εδώ και δεκαετίες ανεξάρτητα από το ποιος έχει αναλάβει την κρατική διαχείριση διαδέχονται η μία την άλλη σαμποτάροντας την τάξη και την ασφάλεια. Που γεννούν ταραχές, συγκρούσεις και εξεγέρσεις, που καταλαμβά-νουν δρόμους και λεωφόρους, για να εμποδίσουν την εύρυθμη λειτουργία κρατικών υπηρεσιών, πρεσβειών, τραπεζών, εμπορι-κών κέντρων, για να δώσουν πολλές φορές στην συνέχεια την α-φορμή της άμεσης επίθεσης και της καταστροφής τους.

Πορείες που γεννούν νέους αγωνιστές, και πορείες που απο-στρέφονται πλέον οι πρώην. Πορείες που σηκώνουν, όχι λάβα-ρα-δεσμά, αλλά την σημαία της ελευθερίας και δεν οδηγούν στα προβλέψιμα για κάθε εξουσία μονοπάτια της παθητικοποίησης και της εναπόθεσης της «ζωής και των υποθέσεων των πολιτών» στην πολιτική. Πορείες που είναι η φυσική συνέχεια, αλλά και ο «καθρέπτης» μιας συνολικότερης κοινωνικής διεργασίας, πολύ-μορφης και δημιουργικής. Ανθρώπων που αγωνιούν για την επό-μενη φορά που θα ξανασυναντηθούν για να εναντιωθούν σ' ό,τι δεσμεύει την ανθρωπινότητα τους και που προετοιμάζονται γι' αυτήν τη νέα «στιγμή».

Αυτές τις πορείες θέλουν να περιορίσουν και να εξαλείψουν οι «συντηρητικοί», αλλά και οι «προοδευτικοί» που υπεραμύνονται του συνταγματικού δικαιώματος των Ελλήνων «να συνέρχονται ήσυχα και χωρίς όπλα». Για αποστείρωση μιλούν και αυτοί και δεν ξεγελούν κανένα.

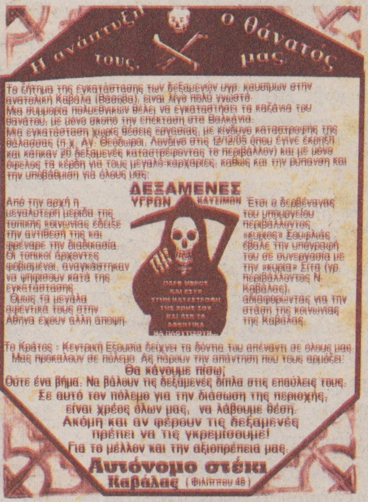
Γνωρίζουν πολύ καλά ότι στους δρόμους δεν έχουν πάψει να συ-ντίθενται επιθυμίες, να διαλύονται κοινωνικές αυταπάτες και μύ-θοι όπως εκείνος περί «νομιμότητας» και «παρανομίας», να κου-ρελιάζονται επιβεβλημένοι και πολύχρονοι διαχωρισμοί, αλλά και να επιβεβαιώνονται μη ορατοί σε άλλες συνθήκες συμβιβα-σμοί και υποχωρήσεις.

Αυτές τις διαδρομές ανυποταξίας θέλουν να αποκλείσουν, αυτά τα «συμπτώματα» θέλουν να θεραπεύσουν. Αυτή τη φωτιά θέ-λουν να σβήσουν, που άλλοτε σιγοκαίει και άλλοτε φουντώνει.

Παλιότερα το ονόμαζαν υποτιμητικά «πεζοδρόμιο», ειδικά στα

(ΓΡ. ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ Ν. ΚΑΒΑΛΑΣ)
ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΣΤΕΚΙ ΚΑΒΑΛΑΣ

30 άτομα. Το πανό έ-γραφε «Δεξαμενές δεν φτιάχνετε ούτε στο όνειρο σας - γιατί είμαστε απο-λίτιστοι για τον πολιτισμό σας». Πέρα από τα κλασσικά συνθήματα φωνάχτηκαν για την περίσταση και τα εξής:

- Μέσα στα συ-ντρίμμια των δεξα-μενών - να θάψου-με τον κόσμο των αφεντικών
- Μέσα στις δεξα-μενές να ρίξουμε τους μπάτσους και τους βουλευτές
- Για κάθε φασίστα και νεοναζί - υπάρ-χει μία θέση στην δεξαμενή
- Για την αστυνομί-α την δημοτική - υ-πάρχει μία θέση στην εντατική
- Καταναλωτές της ήσυχης ζωής - τις δεξαμενές τις κτίζετε και εσείς.

Χαριστικό παζάρι

Για τέταρτη φορά πραγματοποιείται στην πόλη της Κα-βάλας το χαριστικό παζάρι. Αρκετοί έχουν περάσει και πάρει ή φέρει πράγματα. Η όλη κίνηση έχει πάρει θετι-κά σχόλια από όποιον παραβρέθηκε ή άκουσε για αυτό. Όμως αυτό που συνήθως διαφεύγει είναι τα κίνητρα των δραστών που οργανώνουν τα χαριστικά παζάρια.

Όποιος παρατηρήσει τον κόσμο μέσα στον οποίο υπάρ-χουμε θα καταλάβει ότι ζούμε σε ένα κόσμο εμπορεύ-ματος. Τα πάντα κοστολογούνται με βάση το χρήμα. Ό-ποιος το κατέχει θεωρείται ισχυρός και όποιος δεν το έ-χει, συνήθως οι περισσότεροι, το ονειρεύονται. Τα πά-ντα κινούνται με βάση αυτό, από τον πρόσφατο πόλεμο στον Λίβανο έως τον νερό που πίνουμε. Όλα πλέον έ-χουν γίνει εμπορεύματα και έχουν μία τιμή. Μία τιμή, βέβαια, που καθορίζεται από αυτούς που έχουν την ε-ξουσία. Όλη η δύναμη της ανθρωπότητας απασχολείται με την παραγωγή εμπορευμάτων. Μια παραγωγή που δεν έχει να κάνει με την κάλυψη των ανθρωπίνων ανα-γκών, αλλά με το κέρδος μιας συμμορίας πολυεθνικών και μεγιστάνων. Όλοι οι υπόλοιποι ζούμε σε συνθήκες οικονομικής ανασφάλειας και το μεγαλύτερο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας είναι χρεωμένο στις τράπεζες. Παράλληλα, προκειμένου να εξασφαλιστούν τα προς το ζην, οι περισσότεροι σκύβουν το κεφάλι....

Το χαριστικό παζάρι δεν είναι «φιλανθρωπική κίνηση». Είναι μια ενέργεια που έχει σκοπό να καταδείξει ότι μπορούμε να καλύπτουμε τις ανάγκες μας χωρίς την διαμεσολάβηση του χρήματος. Βασίζεται στο γεγονός ότι όλοι λίγο πολύ έχουμε αντικείμενα - εμπορεύματα που για εμάς έχουν χάσει την χρηστική τους αξία. Ό-

μοσκοπήσεις για να «παρουσιάσουν» το «70 ως 80% των πολιτών να ζητά την λήψη μέτρων».

Έτσι το σχέδιο νόμου, που ήταν έτοιμο στις αρχές του 2001 (Βήμα 4-3-2001), περιελάμβανε άρθρα, που απαιτούσαν τον ορισμό υπεύθυνου σε μια κινητοποίηση, προέβλεπαν την μη δυνατότητα αποκλεισμού όλου του δρόμου από πορείες, που δεν είχαν «μεγάλο όγκο», την βιντεοσκόπηση των διαδηλωτών «ώστε να εντοπίζονται οι δράστες πιθανών επεισοδίων», την απαγόρευση συμμετοχής «μεταμφιεσμένων» ατόμων με κράνη και μαντίλια και επίσης την απαγόρευση προσέγγισης διαδηλωτών σε πρεσβείες και κυβερνητικά κτίρια χωρίς συνεννόηση με τις αστυνομικές αρχές.

Το νομοσχέδιο μένει στα χαρτιά (όπως άλλωστε είχε μείνει στον αέρα και η «ιδέα» του πάλαι ποτέ πρωθυπουργού Μητσοτάκη για πορείες από τα πεζοδρόμια στις περιπτώσεις που οι διαδηλωτές ήταν «ολιγάριθμοι») για να επανέλθει με επιμονή στις 18 Νοεμβρίου 2002 ο αναντικατάστατος τότε Σημίτης με κατεπείγουσα επιστολή στα αρμόδια υπουργεία, έχοντας και τη θετική «γνωμοδότηση» του γνωστού και μη εξαιρετέου τέως προέδρου της Γ.Σ.Ε.Ε. Χρ. Πολυζωγόπουλου.

Και πάλι όμως δεν δίνεται συνέχεια, για να επιμείνει εκ νέου ο αναντικατάστατος τον Οκτώβριο του 2003, μετά και από τον εγκλωβισμό του σε μια «μικρή» διαδήλωση.

Το πράγμα, όμως, δεν προχώρησε ούτε και τότε. Παρ' όλα αυτά είναι απαραίτητη η επισήμανση ότι η επιμονή στην προώθηση της συγκεκριμένης προσπάθειας καταγράφεται σε μια περίοδο που περιλαμβάνει το διάστημα πριν, κατά τη διάρκεια και μετά την λεγόμενη επιχείρηση «εξάρθρωσης της τρομοκρατίας στον ελλαδικό χώρο».

Στη συνέχεια σύμφωνα και με δηλώσεις του Βουλγαράκη το ζήτημα διευθετήθηκε εν μέρει μέσα στο «πολιτικοκοινωνικό πλαίσιο της ολυμπιακής εκεχειρίας».

Δεν είναι, λοιπόν, διόλου έκπληξη το γεγονός ότι οι πρώην υπουργοί Δημόσιας τάξης του Πασόκ Χρυσοχοΐδης και Φλωρίδης εμφανίζονται από δημοσιεύματα «προβληματισμένοι» και όχι απορριπτικοί ενώπιον της «πρότασης» Πολύδωρα, που επαναφέρει το ζήτημα, ενώ ο υποψήφιος δήμαρχος Σκανδαλίδης την χαρακτήρισε απλά προεκλογική και κατ' επέκταση «εξωθεσμική και κουτοπόνηρη»...

Να σημειώσουμε σ' αυτό το σημείο και την απαραίτητη διευκρίνηση του Γ. Γιακουμάτου, ότι η «πρόταση Πολύδωρα» δεν περιλαμβάνει τις διαδηλώσεις της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ. Κάτι θυμόταν μάλλον για τους λόγους της θετικής γνωμοδότησης Πολυζωγόπουλου και απλά από «χρέος στην ιστορία» το υπενθύμισε ο... άνθρωπος...

Συμπληρωματικά θα αναφέρουμε ότι και στην Γαλλία στελέχη του Σοσιαλιστικού κόμματος επικρότησαν τα μέτρα κατά των διαδηλωτών του «σκληρού» Νικολά Σαρκοζί.

Παλιά το λέγαν «πεζοδρόμιο»...

Το ζητούμενο, προφανώς, που κρύβεται πίσω από τις πρόσφατες και παλαιότερες βαρύγδουπες παρλαπίπες περί «χωροθέτησης» από την πλευρά του κράτους των ανεξέλεγκτων κοινωνικών αγώνων, αναπόσπαστο και ζωτικό μέρος των οποίων είναι οι πορείες ειδικά στο κέντρο της Αθήνας.

Πορείες όπως οι φοιτητικές που προηγήθηκαν στο άμεσο προηγούμενο διάστημα. Πορείες που εδώ και δεκαετίες ανεξάρτητα από το ποιος έχει αναλάβει την κρατική διαχείριση διαδέχονται η μια την άλλη σαμποτάροντας την τάξη και την ασφάλεια. Που γεννούν ταραχές, συγκρούσεις και εξεγέρσεις, που καταλαμβάνουν δρόμους και λεωφόρους, για να εμποδίσουν την εύρυθμη λειτουργία κρατικών υπηρεσιών, πρεσβειών, τραπεζών, εμπορικών κέντρων, για να δώσουν πολλές φορές στην συνέχεια την αφορμή της άμεσης επίθεσης και της καταστροφής τους.

Πορείες που γεννούν νέους αγωνιστές, και πορείες που αποστρέφονται πλέον οι πρώην. Πορείες που σηκώνουν, όχι λάβαρα-δεσμά, αλλά την σημαία της ελευθερίας και δεν οδηγούν στα προβλέψιμα για κάθε εξουσία μονοπάτια της παθητικοποίησης και της εναπόθεσης της «ζωής και των υποθέσεων των πολιτών» στην πολιτική. Πορείες που είναι η φυσική συνέχεια, αλλά και ο «καθρέπτης» μιας συνολικότερης κοινωνικής διεργασίας, πολύμορφης και δημιουργικής. Ανθρώπων που αγωνιούν για την επόμενη φορά που θα ξανασυναντηθούν για να εναντιωθούν σ' ό,τι δεσμεύει την ανθρωπινότητα τους και που προετοιμάζονται γι' αυτήν τη νέα «στιγμή».

Αυτές τις πορείες θέλουν να περιορίσουν και να εξαλείψουν οι «συντηρητικοί», αλλά και οι «προοδευτικοί» που υπερμάνονται του συνταγματικού δικαιώματος των Ελλήνων «να συνέρχονται ήσυχα και χωρίς όπλα». Για αποστείρωση μιλούν και αυτοί και δεν ξεγελούν κανένα.

Γνωρίζουν πολύ καλά ότι στους δρόμους δεν έχουν πάψει να συντίθενται επιθυμίες, να διαλύονται κοινωνικές αυταπάτες και μύθοι όπως εκείνος περί «νομιμότητας» και «παρανομίας», να κουρελιάζονται επιβεβλημένοι και πολύχρονοι διαχωρισμοί, αλλά και να επιβεβαιώνονται μη ορατοί σε άλλες συνθήκες συμβιβασμοί και υποχωρήσεις.

Αυτές τις διαδρομές ανυποταξίας θέλουν να αποκλείσουν, αυτά τα «συμπτώματα» θέλουν να θεραπεύσουν. Αυτή τη φωτιά θέλουν να σβήσουν, που άλλοτε σιγοκαίει και άλλοτε φουντώνει.

Παλαιότερα το ονόμαζαν υποτιμητικά «πεζοδρόμιο», ειδικά στα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης, (όπως άλλωστε στα χρόνια της δικτατορίας του Παπαδόπουλου αλλά και προδικτατορικά), και καλούσαν σε υποταγή τους λεγόμενους αμετανόητους θιασώτες της «πεζοδρομιακής λογικής, διαμαρτυρίας και αμφισβήτησης». Που επέμεναν να σηκώνουν νέα οδοφράγματα. Γιατί δεν πείθονταν ότι κάτι είχε αλλάξει. Που δεν «καταλάβαιναν» ότι «τώρα πια έχουμε δημοκρατία» και οι ανατροπές είναι τουλάχιστον «ύποπτες» και ανεπιθύμητες απ' όλους. Δεξιούς και αριστερούς που συμφωνήσαν ότι το «πεζοδρόμιο» γίνεται εύκολα ανεξέλεγκτο και οι αναζητήσεις πρέπει να είναι αποκλειστικά ειρηνικές και αφομοιώσιμες.

Πέρασαν από τότε δεκαετίες. Και το «πεζοδρόμιο» είναι ακόμη εδώ. Ο συνεπής εφιάλτης τους, το ίδιο «κακό όνειρο», που δεν λέει να πάρει τέλος...

Συσπείρωση Αναρχικών

παρχει μια θέση στην εντατική

- Καταναλωτές της ήσυχης ζωής - τις δεξαμενές τις κτίζετε και εσείς.

Χαριστικό παζάρι

Για τέταρτη φορά πραγματοποιείται στην πόλη της Καβάλας το χαριστικό παζάρι. Αρκετοί έχουν περάσει και πάρει ή φέρει πράγματα. Η όλη κίνηση έχει πάρει θετικά σχόλια από όποιον παραβρέθηκε ή άκουσε για αυτό. Όμως αυτό που συνήθως διαφεύγει είναι τα κίνητρα των δραστών που οργανώνουν τα χαριστικά παζάρια.

Όποιος παρατηρήσει τον κόσμο μέσα στον οποίο υπάρχουμε θα καταλάβει ότι ζούμε σε ένα κόσμο εμπορευμάτος. Τα πάντα κοστολογούνται με βάση το χρήμα. Όποιος το κατέχει θεωρείται ισχυρός και όποιος δεν το έχει, συνήθως οι περισσότεροι, το ονειρεύονται. Τα πάντα κινούνται με βάση αυτό, από τον πρόσφατο πόλεμο στον Λίβανο έως τον νερό που πίνουμε. Όλα πλέον έχουν γίνει εμπορεύματα και έχουν μία τιμή. Μία τιμή, βέβαια, που καθορίζεται από αυτούς που έχουν την εξουσία. Όλη η δύναμη της ανθρωπότητας απασχολείται με την παραγωγή εμπορευμάτων. Μια παραγωγή που δεν έχει να κάνει με την κάλυψη των ανθρωπίνων αναγκών, αλλά με το κέρδος μιας συμμορίας πολυεθνικών και μεγιστάνων. Όλοι οι υπόλοιποι ζούμε σε συνθήκες οικονομικής ανασφάλειας και το μεγαλύτερο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας είναι χρεωμένο στις τράπεζες. Παράλληλα, προκειμένου να εξασφαλιστούν τα προς το ζην, οι περισσότεροι σκύβουν το κεφάλι....

Το χαριστικό παζάρι δεν είναι «φιλανθρωπική κίνηση». Είναι μια ενέργεια που έχει σκοπό να καταδείξει ότι μπορούμε να καλύπτουμε τις ανάγκες μας χωρίς την διαμεσολάβηση του χρήματος. Βασίζεται στο γεγονός ότι όλοι λίγο πολύ έχουμε αντικείμενα - εμπορεύματα που για εμάς έχουν χάσει την χρηστική τους αξία. Όμως μπορεί να είναι χρήσιμα για κάποιον άλλον. Αντί να τα κλειδώνουμε στα σπίτια μας είναι προτιμότερο να τα διαθέτουμε σε όποιον τα χρειάζεται. Παράλληλα μπορούμε να βρούμε στο χαριστικό παζάρι αντικείμενα που τα χρειαζόμαστε εμείς. Έτσι δεν χρειάζεται να ξοδεύουμε χρήματα - οικονομικές μονάδες. Κάποιες ανάγκες μας καλύπτονται με έναν διασκεδαστικό τρόπο, αυτό της χαριστικότητας, αντί για την μίζερη διαδικασία της αγοραπωλησίας. Η χαριστικότητα είναι κοινωνική πρόταση για το πώς θα μπορούσαμε να οργανώσουμε την ζωή μας. Για το πώς μπορούμε να απαγκιστρωθούμε από τον κόσμο του εμπορεύματος. Αποτελεί μια πράξη ανταρσίας σε έναν κόσμο που κυριαρχείται από το εμπόρευμα. Αναδεικνύει μια προοπτική για έναν κόσμο όπου θα κινούμαστε με βάση τις ανάγκες και τις επιθυμίες μας.